

PAMĚTI
OBCE NOVÁ VES
v okrese velvarkém.

Sebral Josef Švejda, řídící učitel v.v.

Všechna práva jsou jako u rukopisu
vyhražena.

Jak vznikla tato kniha.

Při jedné návštěvě v Nové Vsi nemohl jsem se shodnouti s některými svými vrstevníky o hospodáři kteréhosi gruntu a poznal jsem, že o starších dějinách obce není dostatečně jasno, a sám jsem toho také mnoho nevěděl. Proto jsem se rozhodl k napsání starých pamětí o svém rodišti, a počal jsem hledati zprávy, týkající se nějak obce. O některých pramenech jsem věděl, neboť jsem sestavoval před lety paměti svého působiště Pcher. Na mnohé upozornil mne s nevšední ochotou správce knížecího archivu roudnického Dr. K. Jeřábek, jemuž patří v prvé řadě dík, že podařilo se mi dostatek zpráv z nejstarší doby pro tuto knihu sebrati. V obecním archivu, jak to po venkově po většině bývá, není spisů z doby poddanské a prvých let po zrušení poddanství, a nedá se odtud mnoho vytěžiti.

Podal jsem v Pamětech obce Nová Ves vše, co pokládal jsem za významné, a k objasnění mnohých poměrů předeslal jsem část všeobecnou, která má usnadniti porozumění různým názvům a tehdejší době, dávkám, robotě, vojenské službě, způsobu hospodaření, prodeji a postupu gruntů a pod. Života posledních padesáti let nebyl jsem již přímým podílníkem a účastníkem, protože od r. 1890 přijížděl jsem domů jen na prázdniny a po roce 1905 jen na jednodenní návštěvy, které se později daly jen jednou neb dvakráte do roka. Proto neuvádím nic z doby mladší o životě spolkovém, politickém a místních událostech. Doufám, že jest to uvedeno v obecní kronice, která z úředního nařízení po převratu byla vedena.

Nepokládám svou práci za dokonalou a úplnou, neboť bude jistě možno leccos z jiných pramenů doplniti. K tomu naskytne se snad mému pokračovateli vhodnější příležitost, než ji skýtá dnešní válečná doba. Předávám svou práci obecnímu zastupitelstvu a žádám aby kniha podle předpisů o obecních kronikách nebyla půjčována do soukromí a prohlédnutí bylo povolováno jen v místnostech obecního úřadu. Je to snůška nejrůznějších zpráv vyhledaných ponejvíce v archivech a bylo by škoda, aby přišla brzo v niveč.

V Kladně v prosinci 1944.

Švejda Josef,
řídící učitel v. v.
Podpis v. r.

Odkud jsem čerpal látku k sestavení Paměti:

V části všeobecné použil jsem různých vydaných spisů, z nichž uvádím zvláště:

Dr. V. Chaloupecký - Ř I P

Aug. Sedláček - Hrady, zámky a tvrze v Čechách - Díl VIII.

P. Frant. Vacek - Paměti král. města Velvar

Kam. Krogra - Dějiny selského stavu v Čechách

Památky archeologické a místopisné

Hyšman - Paroubek - Popis okres. hejtmanství slánského

Dr J. V. Šimák - Zpovědní seznamy z l. 1671 - 1725 - III.

Z knížecího lobkovického archivu roudnického:

Dvě manské knihy z let 1455 - 1605

Gruntovní kniha vsí Všestud a Nové Vsi z let 1575 - 1632

Urbáře z let 1592, 1641 a 1658

Výpis z Berní rolle z r. 1654

Mlýnské knihy panství roudnického a nájemní knihy

Seznam obyvatelstva z r. 1673

Seznam obyvatelstva z r. 1726 /Knihy sirotčí/

Seznam obyvatelstva z r. 1622 přistouplého k víře katolické

Svazeček listin s označením Neudorf

Urbánní kontrakt obce novoveské z r. 1879

Ze Zemského archivu:

Gruntovní kniha obce Nová Ves asi z let 1750 - 1860

Fassionsbuch der Gemeinde Neudorf z r. 1789 /Josefinský katastr/

Příznávací tabely z r. 1713 /Tereziánský katastr/

U okresního soudu ve Velvarech:

Pozemkové knihy obce Nová Ves I - XIC. /Pro výpis držitelů/

Zařadil jsem i některé své výpisy z archivu král. města Slaného a horního města Kladna a uvedl i mnohé, co utkvělo mi v mysli z četby spisů historických i různých archiválií.

NOVÁ VES

patří k později založeným vesnicím, jak naznačuje již její přívlastek "NOVÁ", a rok jejího založení známe bezpečně. Bylo to r. 1349 - tudíž rok po založení pražské university za krále Karla IV., Otce vlasti. Vznikla na území patřícím k arcibiskupskému panství roudnickému, aby byly rozmnoženy důchody nového arcibiskupství. Půda byla rozměřena pro manský dvůr, pro šest gruntů selských a jak rozdělení kolem návsi ukazuje pro devět gruntů chalupnických, z nichž jeden patřil k manskému dvoru a byla v něm krčma. Později, snad za válek husitských nebo po nich, jeden grunt chalupnický zpusťl a nebyl více obnoven. /Kladu jej mezi grunty čís. pop. 10 a 12, kde bývalo dříve čísl. pop. 11, jež mělo vyměřenu stejnou plochu stavební jako grunty sousední./ V první gruntovní knize as z r. 1575 jest zapsáno šest gruntů selských a osm chalupnických. Dodatečně byl do gruntovní knihy r. 1605 připsán bývalý manský statek, který se toho roku po zrušení manského poměru stal selským. R. 1652 byl rozdělen ve dva selské grunty, a proto se nám v třetí gruntovní knize objevuje osm selských a osm chalupnických gruntů, jak tomu bylo i ve ztracené gruntovní knize druhé podle poukazů na jednotlivá folia, z nichž bylo do třetí gruntovní knihy přepisováno. Dodatečně je v této třetí knize zapsána hospoda, kterou postavil as r. 1746 Jan Satran a přikoupil k ní od čís. pop. 20 role, takže se stala gruntem. O mlýnu není v těch gruntovních knihách ani zmínky, ač byl založen jistě se vsí, protože byl panský. Rovněž není zmínky o zaniklém gruntu /později čís. pop. 11/, o obecní pastoušce /čp. 18/ a kovárně /čp. 22/ a domcích, kromě domku Valsova ve třetí.

Ves byla založena na t. zv. "kněžský lán", který měl větší výměru než lán selský /byl ještě lán zemský a královský/. Proto měli zdejší chalupníci téměř tolik strychů jako jinde sedláci. Do válek husitských byly poměry as normální. Jak se utvářely za válek a po nich nevíme, ale nutno předpokládati, že ves jako majetek církevního hodnostáře nezůstala ušetřena zpusťování. Však archivních dokladů o tom nemáme. Arcibiskup Konrád z Vechty dostal se do peněžních nesnází a dne 1. listopadu 1428 zastavil některé poddanské vesnice od panství roudnického, mezi nimi i Novou Ves, panu Hanušovi Růtovi z Dubův. Ves byla vyplacena, ale celé roudnické panství dostalo se pak v zástavu pana Jana Smiřického ze Smiřic, a po jeho popravě r. 1453 spravoval je k ruce sirotkův pan Zdeněk ze Šternberka. Před r. 1475 přešlo panství zápisem na pana Ješka Stojanovského z Bozkovic. Na to se vystříдалo v držení Roudnice několik pánů: Půta z Ryzmberka, jeho synové, Václav Haugvic z Biskupic, Jan Kryštof hrabě z Tarnova, pak Januš kníže Ostrovský. Na tom se r. 1577 dosoudil držení pan Vilém z Rožmberka. Ten oženil se r. 1587 - po čtvrté - s Polyxenou z Pernšteina, která po jeho smrti r. 1592 panství roudnické zdědila. Roku 1603 provdala se

znovu za pana Zdeňka Vojtěcha z Lobkovic, a po jeho smrti postoupila r. 1633 panství synu Václavovi z Lobkovic. Rod ten držel pak panství roudnické nepřetržitě a přikupoval některá panství okolní, takže při zrušení poddanství v r. 1848 měl rozsáhlý pozemkový majetek kolem Roudnice a Mělníka. Nová Ves měnila pány zároveň s panstvím roudnickým, při němž trvale zůstávala. Za války třicetileté velmi utrpěla, a při jejím skončení byla z větší části pustá. Roku 1654 bylo tu devět gruntů pustých a do r. 1658 zpustl ještě jeden. Ale během dalších patnácti let podařilo se všechny pusté grunty osadit. V soupise hospodářů z r. 1673 jest řada mladých hospodářů, z čehož se dá usuzovati, že teprve nedlouho před tím hospodařiti počali.

Ačkoliv jest Nová Ves osadou mladší než okolní vesnice jako Vepřek, Staré Ouholice, Lečice a j., bylo přece zjištěno, že v jejím obvodu žili lidé již dávno před jejím založením. Sídlní jámu našel jsem na poli Švecově "Na halace". Byly tu střepy nádob černě tuhovaných s rovným okrajem a kosti zvířecí. Dle ústního podání byl v bývalé obecní pís-kovně /"Na skále"/ vykopán hrob s bronzovými předměty - snad z doby laténské? Při zakládání chmelnice Vršníkovy "Za luky" našel jsem na mezi několik střepů a pupíky a při zakládání chmelnic u panského háje i střepy s vlnovkou.

Při stavbě vily na čís. kat. 400 byl vykopán hrob laténský, z něž byla zachována neporušená nádobka laténského typu, železný meč, štítová puklice a jiné drobnosti. Nález popsal podrobně Ing. Stanislav Mikuláš, úředník velvarského cukrovaru v Památkách archeologických a místopisných z r. 1914 díl XXVI.

V posledních letech prokopal pro kralupské museum p. Prokop Masner "Na homolce" nad skleníky zahradnictví p. Ondráka několik kostrových hrobů. Podle zpráv Státního archeologického ústavu z r. 1940 byl tu hrob šňůrový, únětický a laténský. Předměty jsou v kralupském museu. V kralupském museu jest uložen také černý hrneček a červený pohár ze zvoncové jámy /či hrobu?/.

V gruntě čp. 7. Františka Sedláčka byl před lety nalezen hliněný hrneček se stříbrnými penězi. Po prozkoumání nálezu prohlásil numismatik prof. Jos. Smolík, že v celém nálezu nebyla jediná mince, která by měla numismatickou cenu.

Dříve než podám historii jednotlivých gruntů, předkládám čtenáři část všeobecnou, aby lépe porozuměl poddanským poměrům a některým uváděným názvům. Do té jsem vhodně připojil tehdejší místní poměry dle urbářů a jiných pramenů a připojil různé archivní výpisy a tabulky.

Jak bylo uvedeno, prožívala Nová Ves války husitské jako mladá osada. Po nich se právo vrchností nad poddanými značně upevnilo. Již v XV. století bylo omezeno jejich volné stěhování sněmovním usnese-

ním a před třicetiletou válkou proměnila se jejich závislost na vrchnostech v úplnou nesvobodu či člověčenství. Tento výraz nalézáme již v četných slibech či poddanských přísahách novým vrchnostem i v četných výhostech či propouštěcích listech ze XVI. stol. Poddaní se nesměli podle vlastní vůle stěhovati, nesměli přijímati zaměstnání na cizích panstvích, dávatí děti na řemesla a na studie, nesměli se volně ženiti a vdávati, kšaftovati, prodávati nebo postupovati statky, neboť nebyli vlastníky gruntu, na němž hospodařili. Grunt zůstával vždy pánův, a sedlák mohl býti kdykoliv s gruntu sehnán či odsazen. Sedláci se u nás rozeznávali na zakoupené podle práva německého či purchrechtního, a nezakoupené dle starého práva českého. Zakoupení sedláci byli ve výhodě, neboť zákupní smlouvou měli přesně stanovené povinnosti a práva. Před zrušením poddanství byli snad všichni gruntovníci v Nové Vsi zakoupeni. Zákupy se prováděly kol r. 1800 za dvojnásobek staré kontribuce. Podle placení gruntovních peněz seděli mnozí hospodáři z Nové Vsi koncem XVI. stol. na zaplacených a očištěných gruntech. Takové grunty se převáděly bez obtíží na přirozené dědice a vrchnost uplatňovala právo odúmrtí jen když hospodář neměl vlastních dětí. Případy takové najdou se při jednotlivých gruntech.

Když nechtěla míti vrchnost někoho na určitém gruntě buď že neplnil řádně své povinnosti v odvádění gruntovních peněz, úroků neb jiných dávek, nebo že špatně obdělával pole, nechával budovy pustnouti neb i z jiných příčin, dala mu příkaz, aby grunt jinému prodal nebo s někým směnili. Při směně šel vždy s většího gruntu na menší. Příkladů o takovém odsazování a frejmarčení dalo by se uvésti hojně. R. 1592 byl odsazen z gruntu v Dušníkách Šimon Kareš, dle všeho měšťan Nového Města Pražského. Kapitola pražská, které Dušníky patřily, dala mu oznámiti, že jej na svých gruntech trpěti nemíní a nechce, aby statek jinému prodal. Dostal propouštěcí list, aby se usadil, kde by se mu líbilo. Peníze byly mu složeny na právě či na rychtě ve Vepřku. Šimon Kareš se pak usadil v Nové Vsi, kde si zakoupil za hotové peníze grunt, dnešní čp. 15. Proč byl odsazen z gruntu v Dušníkách, nevíme. Odsazovaným nedbalým hospodářům ponechával se obyčejně ke směně neb k prodeji čas několika měsíců, výjimečně doba kratší jen několik týdnů. Před takovým prodejem neb směnou byl grunt místním rychtářem a konšely odhadnut či prošacován. Někdy přibírali se k odhadu rychtáři ze sousedních i cizopanských vsí jako osoby nestranné. Odsazený nemusel tudíž prodávati statek za každou cenu, ale za cenu odhadní. Když neprodal nebo nesměnil do určené doby, býval dán do vězení neb platil pokutu a vrchnost pak prodala grunt sama. Kupec byl povinen složit při odhadu stanovený závdavek a ostatek kupní ceny splácel pak ročními gruntovními penězi t. řeč. věrunky. Nebývaly to částky veliké, a tak se úplné splacení gruntu protáhlo mnohdy na desítky let. Za přejímané

gruntů platilo se zřídka hotově, a pak byl statek o hodně levnější. Při směnách či frejmarcích byl při odhadu určen doplatek za grunt větší nebo na kterém bylo více zapláceno. Poněvadž nápadníci gruntovních peněz přicházeli se svými nároky na řadu až po zaplacení závazků starších, mnohdy po deseti i dvaceti letech, proto velmi často prodávali gruntovní peníze za hotové, obyčejně na třetí peníz, t.j. za třetinu, ale někdy i za pětinu. Některé případy najdeme i ve výpisech u několika gruntů. Když přejímal grunt po otci syn, byl grunt rovněž odhadnut, odečteny závazky a ze zbytku určovaly se stejné podíly vdově a jednotlivým dětem. Někdy připadal stejný podíl vrchnosti jako odúmrt'. Když zemřel hospodář bezdětný, připadala polovina statku vrchnosti a druhá vdově. Zůstala-li na gruntě hospodařiti vdova, musela spláceti ročními gruntovními penězi podíl připadlý na vrchnost, a po její smrti připadla vrchnosti i její polovina, takže mohla pak osaditi statek novým hospodářem, po závdavku brala gruntovní peníze sama. Když se taková bezdětná vdova provdala, odrážel si druhý manžel její polovinu jako závdavek a gruntovními penězi ročními splácel druhou polovinu vrchnosti. Když provdala se vdova s dětmi, odrážel si nový hospodář její podíl na závdavek a ročními věrunkami splácel staré nedoplatky a podíly dětí. Pro právo odúmrtí nebylo poddaným dovoleno volné kšaftování. Některé vrchnosti uznávaly nespravedlivost braní odúmrti a poddaným ji odpouštěly, vymínující si jen případy, kdy nebylo blízkých příbuzných. Proti braní odúmrti stavěl se již ostře Mistr Jan Hus, kdežto Tomáš ze Štítného se s ní smiřoval, žádaje, aby z ní byly dávány hojné almužny. Arcibiskup pražský Jan z Jenštejna nařídil úředníkům arcibiskupských panství, aby odúmrti nebrali, a po něm tak učinili někteří jiní církevní hodnostáři. Na takových panstvích mohly grunty přecházeti na sourozence, bratrance a jiné příbuzné k podělení nebo na toho, koho nebožtík před smrtí s povolením vrchnosti určil. Někde se poddaní sami z odúmrti vykupovali a to buď jednorázovým platem nebo se zavazovali k různým ročním povinnostem, dávkám a robotám. Někde vymáhaly vrchnosti odúmrt' přísně, jak je zřejmo z psaní hraběte Jaroslava z Martinic z r. 1649. Činí v něm výtku svému úředníku panství slánského, že připustil v městské radě projednávati ohlášení Víta Holle, že po jeho smrti, protože mu dívky zemřely, mají jeho dvě políčka připadnouti k záduší. Hrabě odůvodňuje svůj odpor takto:

"...neb kdyby se tak dědičným poddaným, kteří nic takového kšaftovati žádné moci nemají, ani za živobytí in casu mortie odevzdávati - grunty a dědiny nemovité záduším dávati dopustilo, tehdy by každý takový člověk, zvláště žádné manželky a dítek nemající, pod takovou sobě zamýšlenou pobožností vždycky vrchnosti své dědičné každé odumrtí právo šibalsky odtáhnouti mohl a chtěl. . . . a kdyby se k záduším takové obmyslné odevzdávání pouštěti a grunty nemovité nechávati měly, tehdy

by tím nepořádným způsobem mnohá záduší snadno brzy gruntův městských více nežli které vrchnosti dědičné dostávají a míti mohla... Než kdyby který člověk ne grundy nemovitě, ale hotové peníze zvláště za živobytí svého záduší dal a odevzdal, to by se snáze od vrchnosti povolití a ztvrdití mohlo, ale v této příčině dědin, zahrad a gruntův nemovitých dokonce nic povolití nemohu a nemíním, nýbrž nadepsanému úředníku mému dostatečně poroučím, aby on tu všecku pozůstalost dvou gruntův dotčeného Víta Holle jako na vrchnost jeho dědičnou právem odúmrtním spravedlivě připadlou k ruce mé ujal, dal prošacovati a prodal..."

Z odúmrti bývalo jen někdy dáno něco z milosti příbuzným /Viz po Kedrutě Jirchářové z čp. 19 sestře Martě Lacmanové/. Když selský syn zběhl t. j. odešel tajně na jiné panství, když se vdala dcera hospodáře bez povolení jinam, nebo se svobodná neb vdova zmrhala, přicházeli o svou spravedlnost a podíly jejich připadaly vrchnosti. Odúmrt' byla dobrým zdrojem vrchnostenských příjmů a proto si ji mnohé vrchnosti hájily. K všeobecnému jejímu omezení došlo až v době provádění reformy za císařovny Marie Terezie a císaře Josefa II. po vydání dědičného řádu r. 1770. Nebylo-li dědiců a posledního pořízení, měl statek připadnouti jako odúmrt' státu, ale pro odpor vrchností bylo ustanovení to po roce zrušeno.

Když nový držitel grunt závdavkem a gruntovními penězi zaplatil a ode všech dluhů očistil, přestal platit gruntovní peníze a odváděl jen roční vrchnostenský úrok, který musel odváděti ovšem i při gruntovních penězích. Ale ani s plně zaplaceným gruntem nemohl volně vládnouti. Když jej chtěl prodati nebo směniti, postoupiti synovi neb dceři, musel si k tomu vyžádati vrchnostenské povolení. Postupy se mnohdy prováděly formou prodeje. Tak prodal r. 1629 Michal Kára statek /čp. 20/ synu Vítu Károvi. Otec pravidelně předával grunt nejmladšímu synovi, což dalo se z té příčiny, aby mohl hospodář ostatní děti zaopatřiti, dcery vyvdati a starší syny přiženiti do gruntů bez synů nebo k pozůstalým hospodyním-vdovám, jak toho najdeme také doklady. Když byl nejmladší syn při úmrtí otcově příliš mlád, pouštěla vrchnost grunt obyčejně tomu, který se jí zdál nejzpůsobilejší. Při nebytí synů přecházival grunt na nejstarší dceru. Přiženil-li se selský synek ke vdově s dětmi, stával se jen zatímním hospodářem do vzrůstu ustanoveného dědice neb dědičky, jak také z několika případů na místních gruntech vysvitne. Takový zatímní hospodář měl za dobré hospodaření zhusta nárok na případný výměnek a vykladené gruntovní peníze, v příznivých poměrech mohl si i něco nahospodařiti a po předání gruntu na menší usedlosti se zakoupiti. Zmíněný dědičný řád zaváděl předávání gruntu nejstaršímu synovi, ale tu se stávalo, že se mohl ujmouti hospodaření až ve zralém věku, neboť bývalo zvykem, že si hospodář ponechával vládu na gruntě až do své smrti. Když jej dával později připsati synovi dříve /při sňatku/, vyhrazoval

si často ještě hospodaření na nějaký rok a pak si zajišťoval pro své stáří byt a obživu, či jak se říkalo - určoval si výměnek. V nejstarší gruntovní knize není o nich zmínky, protože starý hospodář zůstával ve společném stravování a dle náboženských názorů bylo synovskou povinností dochovati rodiče k smrti. /Jediný případ u čp. 12 v r. 1603/. Poněvadž vznikaly někdy mezi výměnkáři a držiteli gruntu spory o výměnky, nalzáme ujednanou výměru jejich kol r. 1800 zapsanou podrobně v gruntovních knihách, či jak se říkalo, byly knihovně pojištěné. Přehlédneme-li řadu takových výměnkových zápisů, vidíme, že se v prvé řadě pojišťoval byt, pak obživa, ošacení a někdy i slušný pohřeb. Pro stísněnost bytových poměrů bývaly na mnohých gruntech přistavovány pro výměnkáře světnice a komora, ba v častých případech bylo pro ně vybudováno zvláštní stavení výměnkářské buď při gruntu nebo opodál. Nároky byly různé. Někde to výměnkářka vyjádřila krátce: Do smrti byt, stravování při stole hospodářově a šacení. Opatrnější si k tomu vložila výhradu - kdyby měla snášeti protivenství, že bude žádati za své dobré hospodaření za vdovství vyměření výměnku podle uznání vrchnostenského úřadu. Jindy bylo vše vyjádřeno určitými číslicemi a mírami. Z odváděných naturálií bylo na prvé místo žito na chléb, pak pšenice a ječmen, zřídka něco ovesa, hrách, čočka, proso, ojediněle mák a téměř všude sůl. Ovoce se odvádělo syrové, švestky suché a švestková povidla. As dvakráte našel jsem i víno. Některý výměnkář spokojil se s jablky jakéhokoliv druhu, jiný určoval si panenská a míšeňská na rovný díl. Jedna výměnkářka určila si dva štěpy - bílou míšeň a malvazinku a dva stromy hruškové - sládnici a soudnou, jednou pojata do výměnku i hruška plánička. Někdy byla místo odměřeného ovoce vymíněna některá zahrádka neb řada stromů v sadě, jindy bylo připuštěno zmenšení množství slovy - "když se urodí". I na palivo výměnkáři pamatovali. Dostávali dříví polenové i otýpky klestí či války, po r. 1800 objevuje se i několik strychů uhlí. Současně objevují se i brambory /1812 dílec "na erteple"/. Ve výměnku bylo mléko - pokud se dojí - někdy denně, jindy několikrát za týden, v jediném případě na neděle a svátky po žejdlíku smetany. Do výměnku bývalo pojato dodání vykrmeného vepře na 15 až 40 žejdlíků sádla, jednou našel jsem krmené husy a holoubata. Některá výměnkářka si vymínila místo dávání mléka, másla a tvarohu, chování jedné krávy na píci hospodářovu, ba i několika ovcí, slepic a jedné husy. Na ošacení bylo pamatováno menší peněžitou částkou. V několika případech bylo místo obilí v zrně vymíněno pole ve stanovené výměře. Hospodář je měl obdělávati, ale výměnkář měl dodávati vlastní osivo. Při úmrtí jednoho z výměnkářů polovina výměnku odpadala, ojediněle vyhradil si výměnkář, že úmrtí výměnkářky ničeho na výměnku nemění. Někdy musel nový výměnkář čekat s braním výměnku až do úmrtí starého výměnkáře neb výměnkářky. Dva výměnky byly by na grunt mnoho. Do té doby musel se spokojiti se

společným stravováním. Několik výměnků jest v pamětech gruntů i uvedeno, aby bylo zřejmo, že řídil se jak velikostí gruntu tak i náročností odstupujících hospodářů.

Jak bylo již uvedeno, bylo jednání poddaných omezeno v mnohých směrech a muselo se dříve vyžadovati vrchnostenské povolení, jež se nedávalo většinou bez úplaty. Na některých panstvích bývalo neosedlým poddaným či podruhům bráněno v uzavírání sňatků z toho důvodu, poněvadž "množíce se příliš, jsou sváděni ke krádežím a jiným nepřístojnostem." Domkářům bez polí bylo zabraňováno chovati dobytek, dokud by neměli určitou výměru vlastního nebo najatého pole /na krávu 4 str/. Děti sedláků a chalupníků i podruhů měly zůstávati při zaměstnání otcově, aby bylo dostatek pracovních sil na panství. Když chtěl dáti poddaný člověk synka na řemeslo nebo na studie, musel žádati dříve o povolení, jež bývalo nadepsáno "Consens", a bez takového povolení nesměly řemeslné cechy učně zapsati, ani mu dáti zavyučenu. Podle sněmovního usnesení v 16. stol. nesměla svobodná města a jednotlivé vrchnosti dovoliti, aby se na jejich gruntech zdržoval a pracoval kterýkoliv cizí poddaný bez písemného povolení své vrchnosti, které se zvalo "fedrovní list." V případě usvědčení z přechovávání cizího poddaného bez takového listu mohla jeho vrchnost vymáhati vyměřenou vysokou pokutu 25 kop gr čes. nebo 50 kop gr míšeňských. Purkmistr a rada města Slaného poručili č. 1572 "sousedě Hamrové, aby Johanky v témdni odbyla, poněvadž neví se kdo je její pán, snad by musela pokutu vedle zřízení zemského dáti, že bez vůle pána jejího ji přechovává".

Jako ukázkou fedrovního listu uvádím:

Já, Jiří Bořita z Martinic a na Smečně, římského císaře J. M. rada a nejvyšší sudí království Českého, známé činím tímto listem vůbec přede všemi, že jsem podle snešení sněmovního, které se stalo na hradě Pražském v pondělí den sv. Šťastného 1.MDLXXXV. Mikulášovi Mrázkovi a Voršile manželce, lidem poddaným svým na snažnou prosbu jich tímto listem své povolení dal a dávám, aby buď v podruží aneb v službě na číkoliv gruntech býti a živnost svou bezpečně provozovati mohli a to od data listu toho až do roka pořád zběhlého, a po vyjití téhož roku aby nadepsaní manželé byli povinni na den sv. Martina, když se psáti bude léta 86 přede mnou na zámku Smečně se postavili a na grunty mé se vstěhovali. Tomu na svědomí a pro lepší toho jistotu sekryt svůj vlastní k tomuto listu jsem přitisknouti poručil, čehož datum v pondělí den sv. Martina 1585.

L.S. /Archiv m. Slaného/

Když se chtěl poddaný člověk přestěhovati trvale na cizí grunty či panství, mohl tak učiniti jen s vrchnostenským povolením, které se nazý-

valo propustný list neb výhost. Výhosty se vydávaly na vzácné přímluvy a žádosti jiných vrchností zdarma, jindy za náhradu, která se zvala "koláč". Dálo se tak již za života Tomáše ze Štítného, neboť píše: ... "jestliť páně dědina, člověkť jest boží," a horlí proti tomu, že některé vrchnosti nechtějí propouštěti poddané na jiná panství a pro svůj zisk jim brání se vystěhovati. ... "a berou dary neslušné", t. j. zmíněný koláč. Ten býval někdy dosti značný. Když se chtěl v r. 1587 usaditi ve Slaném sedlák Jan Urye z Lunikova, kterážto ves patřila městu Slanému, musel dáti za propuštění z poddanství a za přijetí mezi měšťany purkmistru a radě města Slaného 100 kop míš. Kylián Důras, tovaryš pekařský, musel dáti pánům za výhost 15 kop míš. R. 1607 měl dáti Vít Spousta ze Slaného za propuštění k manželství Marty, vdovy po Kyliesovi z Beřovic s dětmi, její vrchnosti panu Doupovcovi z Doupova koláče 30 kop m. Jiné vrchnosti žádaly za propuštění z poddanství nebo za propuštění spravedlnosti dvě štučky kmentu a pod. Na žádosti jiných vrchností dálo se propuštění těch, kteří se jinde zakoupili neb se jinam chtěli přiženiti bez úplaty, ale vyhražovala se pravidelně náhrada podobným způsobem. Někdy byl výhost samostatnou listinou, jindy bylo propuštění oznámeno pouhým dopisem oné vrchnosti, jež o propuštění žádala. Ve městech vyžadovali při novém měšťanu vedle výhostu či průkazu, že nepodléhá žádné vrchnosti, také list zachovací, že narodil se jako syn rodičů, kteří se řádem církevním sňali a dobře se chovali. I ten býval samostatný nebo připojen k výhostu. Propuštění z poddanství bylo buď úplné, že mohl se propuštěný usaditi jako svobodný člověk kde by se mu zlíbilo; častěji bylo to však propuštění z jednoho poddanství do jiného.

Ukázkou uvádím:

Já, Bohuchval Valkoun z Adlaru a na Štafě známo činím tímto listem, že na žádost a připsání J. M. urozeného pana pana Jana z Valdšteina na Hostinné a Rachově propustil jsem a tímto listem propouštím Annu, dceru Jiříka Melichara, poddanou svou ze vsi Račiněvsi i s spravedlností její na gruntech mých jí náležitou, práva sobě nad ní dáleji nepozůstavující. Na potvrzení toho sekrýt svůj vlastní k tomuto listu výhostnímu jsem přitiskl. Jehož datum na Štafě v úterý po sv. Lukáši l. 1604.

L. S. /Slánský obzor XVII./

Moudří a opatrní páni a přátelé moji dobří, též bych Vám přála zdraví a v něm jiného mnoho dobrého věrně ráda. Na žádost Vaši činím a Mikuláše, syna neb. Vávry z Radotic k ruce J. M. císařské se spravedlností jemu náležitou, jakoužkoli pode mnou na gruntech mých měl i z člověčenství svého a poddanosti, kterouž mně zavázán byl, bez překážek i budoucích potomkův mých, v ničemž nezá-

vadného, což by dobré jeho pověsti škodilo, Vám ho tímto listem mocně propuštěného činím v takovouž od Vás odměnu.

Datum na Budkově v sobotu před sv. Martinem leta 1564.

Adresa: Elška starší z Citova a na Budkově.

Moudrým a opatrným přátelům purkmistru a radě města Slaného, přátelům mým dobrým.

*/Na rubrum poznámka: Výhost Mikuláše, řezníka z Radotic./
/Archiv m. Slaného/.*

List zachovací s výhostem:

My purkmistr a rada města Mostu službu svou vzkazujeme a známo činíme tímto listem všem vůbec i jednomu každému, že do plné rady naší předstoupili jsou před nás opatrní muži Vít Švach, rychtář, Jan Duma /as Tůma/, Václav, starého rychtáře syn, konšelé ze vsi naší Škyřic, lidé ctní, víry hodní, poddaní naši, a ti jsou právně vyznali jednostejně a dobrovolně, že Vít Bílek, listu tohoto ukazatel, jest pošel od otce Šimka Bílka a matere Ludmily, poctivé ženy, manželův řádně sňatých, ve všem zachovalých, knězem právě oddaných tak podle řádu a obyčeje stavu manželství pravého, kterížto rodičové již jmenovaná po všecka ta leta co jsou pod námi mezi nimi až do skonání života svého, byli, řádně, poctivě a chvalitebně se zachovali jako dobří, poctiví lidé, nic po sobě takového nepozůstavili, což by jich dobré pověsti na překážku býti mohlo než vše dobré, a také dotčený Vít, syn jejich, co jest tak s nimi byl z mladosti své, že jest se zachoval jakož na dobrého sluší.

A potom žádal jest nás již svrchu psaný syn i s přáteli svými, aby chom jej z člověčenství i ze vsí poddanosti propustili a jemu list výhostný dali, aby on živnost svou vésti mohl, kdež by se mu zdálo a vidělo. Kdež my k příměluvě mužův a přátel téhož již často jmenovaného Víta z člověčenství a ze vsí povinnosti a poddanosti nám zavázané i se vsí jeho spravedlností na ten čas jemu na gruntech našich tu ve Škyřicích náležité, propustili jsme a mocí listu tohoto propouštíme, právo sobě ani budoucím našim na témž Vítovi žádného výše a dále nepozůstavující, ale jeho svobodná činíce nyní i na časy věčné. Protož prosíme všech ve spolek i jednoho každého zvláště, jimž tento list náš ukázán bude, a kdež by se koli neb za kýmkoli často psaný Vít osaditi a živnost svou vésti chtěl, že jemu toho příti a laskavi budete pro touž libost odplacení nebo mnohem větší to činíce. Toho na svědomí a pro lepší jistotu pečeť města našeho svrchu psaného s jistým naším vědomím k listu tomuto dali jsme přivěsiti, jenž jest napsán v pátek před sv. Martinem 10. dne měsíce Novembra leta po Narození Pána Krista MDLXIII.

*/Listina na pergamenu psaná, s visutou pečetí, která dnes již schází.
Archiv m. Slaného/.*

Častým závěrem výhostů bývalo "kdyby se co tomu podobného natrefilo, má se podobně odměna státi" . . . R. 1616 sliboval pan Jan Millner z Millhauzu a na Zvoleněvsi purkmistr a radě m. Slaného, že za propuštění Kateřiny, dcery Mackovy z Lunikova k manželství Havránkovi do Ješina, jim propustí svého poddaného Holubáře z Podlešina. Někdy bylo propuštění povoleno pod takovou podmínkou, že stalo se bezúčinným. R. 1605 propustil pan Jaroslav Bořita z Martinic a na Smečně Annu, dceru sedláka Matouše Vocelky z Humen k manželství řezníkovi Václavovi Charvátovi ve Slaném s výhradou, že oba manželé zůstanou do smrti při víře katolické, jinak že propuštění pomíjí. Ve Slaném však požadovali, aby se každý měšťan s nimi srovnal ve víře. Charvát byl tudíž víry podobojí a nemínil se pro bohatou nevěstu víry své vzdáti. Proto se svatby sešlo. Bez jakékoliv výhrady propustilo mu za nedlouho kapitolní panství k manželství Kateřinu, dceru Václava, mlynáře v lukách pod vsí Klobuky se spravedlností 100 kop. Ale po svatbě žádal Václav Charvát s manž. Kateřinou za opravu výhosti. Nevěsta prý dostala 100 kop gr hotově, ale bylo smluveno, že má míti stejný podíl s ostatními dětmi a obdržených 100 kop že se pak odečte. Pro to mělo býti ve výhostu "se vsí spravedlností", a ne jenom se spravedlností 100 kop. Z žádosti této jest patrné, jak důležitým bylo ve výhostech uvedení spravedlnosti. Někdy propouštěl se poddaný "se spravedlností, až má-li jakou", jindy propuštěna nevěsta "se spravedlností, kterou jí otec, jsa živ, dáti chce". Také jsem našel výhost s vymezením "což by jemu, po témž Petrovi, otci spravedlnosti na podíl jeho náleželo, toho aby sestřám svým Dorotě a Žofii k vyzdvižení zanechal", i výhosty, v nichž není o spravedlnosti ani zmínky, a výhosty se spravedlností vyjádřenou číselně "78 kop 21 gr na díle již složenou a budoucně pod roky vycházející". Někdy žádaly některé ženy po smrti otcově o nadlepšení spravedlnosti, protože dostaly při vdavkách méně, než mají nyní sourozenci. Ustáleným zvykem bylo, že při provdání na cizí grunty bez povolení potrácela nevěsta jakýkoliv nárok na spravedlnost. Ta připadala v Nové Vsi vrchnosti, jinde ve prospěch ostatních sourozenců.

Propouštění těch, kteří se chtěli na jiném panství usaditi a tam zakoupiti, dalo se většinou na žádost nové vrchnosti beze všech obtíží. Zřídka bylo propuštění žádaného poddaného odmítnuto s odůvodněním, že jej vrchnost sama jako řemeslníka potřebuje, nebo že má poddaných málo. Po převzetí gruntu na novém panství musel takový přestěhovalec složit nové vrchnosti slib poddanosti a člověčenství či jak se tu říkalo vykonati povinnost. Žádosti vrchnostenských úřadů za propuštění cizího poddaného na panství buď k ujetí koupeného gruntu nebo k manželství zvaly se "intervence", a od třicetileté války byly většinou německé jako veškeré úřadování se sousedními vrchnostmi i krajským úřadem.

Uvedené ukázky z té doby jsou ponejvíce překlady.

Slavný hospodářský úřade!

Poněvadž byl Josef, pozůstalý syn po neb. Františkovi Kytkovi ze vsi Žižic ustanoven učitelem ve vsi Kvílicích při tamní farní škole na panství slanském, tam se usadil a hodlá se oženiti s vdovou Marií po kvílickém učiteli Antonínu Šťastném, žádá se slavný hospodářský úřad, aby výše jmenovaného Josefa Kytku i s jeho dědičnými nároky sousedsky propustil z kladenské do slánské pravomoci.

V Slaném dne 17. července 1806.

Antonín Kapoun, správce.

Adresa: Slavnému hospodářskému úřadu v Kladně.

Žádosti bylo ochotně vyhověno, neboť bylo to již po reformách císařovny Marie Terezie a císaře Josefa II., které přinesly všem poddaným mnohá polehčení. Žádaná povolení o výhosty, povolení sňatků, povolení na studie a k učení se řemeslu nesměla již býti odpírána, ač se muselo dále o ně žádati až do zrušení poddanství v r. 1848, a byla vydávána za mírný poplatek. Od r. 1771 nesmělo býti požadováno za výhost více než 6 zl, později platil se kolek a odměna /akcidence/ úředníku. Na některých panstvích měli již na výhosty tištěné formuláře. Dříve byly výhosty české, nyní ovládla němčina.

Mnohomluvné výhosty dřívější měly nyní formu stručnou.

Propustný list,

jímž se zdejší poddaná Anna, manželská dcera Václava Kratochvíla z Muncifajs na zakročení kladenského hospodářského úřadu ze dne 30. prosince tohoto roku zákonně propouští k sňatku s tamním poddaným Václavem Klabochem z Kladna.

Ve Smečně dne 31. prosince 1807.

Jan Böhm, ředitel.

Adresa: Hospodářskému úřadu v Kladně.

/Archiv m. Kladna/.

Na mnohých panstvích byly již před třicetiletou válkou vypracovány poddanské řády, v nichž byly uvedeny všechny poddanské povinnosti. Mezi nimi byla vždy uváděna povinnost kupovati od vrchnosti sůl, pivo a kořalku, někde i železo. Nosení a vožení těchto potřeb na grunty pánovy odjinud bylo trestáno pobíráním a pokutami.

Vrchnosti uplatňovaly nárok, aby jim poddaní sirotci po tři léta v jejich domácnostech a dvorech sloužili, a později vyžadovaly mnohde takové služby i od dětí ostatních poddaných, a odepření dovedli někteří páni odplácti. Sedlák Brodeský z Řisut měl dáti svou dceru Lidmilu do služby mezi komorné manželky pana Jaroslava Bořity z Martinic a na Smečně, ale nedbal té veliké milosti a snaživými prosbami, že ji nutně

ve svém hospodářství potřebuje, si vymohl, že mu byla ponechána doma. Když nechtěla jít do služby k paní za komornou, měla jít příštím rokem za děvečku do panského dvora. Sedlák uprosil to znovu. A tu se jí hodily vdavky. Ucházel se o ní zámožný sedlák Tomáš Důras ze Želonic. Ale jeho vrchnost, purkmistr a páni města Slaného žádali r. 1612 marně o její propuštění. Na opětovnou žádost odpověděl uroz. p. Jaroslav Bořita z Martinic, že ji ze slušných příčin propustiti nemůže, že ji otec při svém hospodářství potřebuje a jinam ji vyvdati nehodlá, ač otec se vdavkami souhlasil. Nebyla propuštěna k manželství ani jinému slánskému poddanému, když po pěti letech r. 1617 purkmistr a páni znovu o ni žádali. Když bylo na počátku bouřné doby válečné v nepřítomnosti pana Jaroslava Bořity z Martinic dosaženo r. 1619 jejího propuštění za "koláč", nechtěl po svém návratu propuštění to uznati, ač byla vdána a matkou dětí. Poměry poddanské se po třicetileté válce při značném úbytku lidí na panstvích značně zhoršily. Aby se nahradil nedostatek pracovních sil, žádaly vrchnosti mnohem více robot či bezplatných prací nežli dříve a od sirotků delší služby.

Rychtáři vesničtí museli každoročně, obyčejně o první neděli adventní nebo před vánočními svátky, předvésti všechny sirotky nad 12 let, aby si vrchnost mohla vybrati vhodné k odsloužení povinných let. V tu dobu stavěla se i veškerá čeleď a byla přidělována jednotlivým hospodářům na domácím panství. Ostatní pak mohli teprve žádati za povolení k službě na panstvích cizích. Povolení se jim dávalo jen na rok. Tyto poměry potrvaly až do doby panování císařovny Marie Terezie, kdy byl vydán r. 1765 Čelední řád a později r. 1782 nový patent císaře Josefa II. I zde se sice nařizovalo, že rodiče musí dáti děti, jichž sami k práci domácí nepotřebují, do cizích služeb, ale byla tu již volnost, že mohly jít sloužiti dle své vůle kam chtěly, i na jiná panství, ovšem s vrchnostenským povolením, jež jim nesmělo již býti odpíráno. Staří vrchnostenští úředníci nechtěli dlouho rozuměti ustanovením čeledního řádu a mnohde museli býti krajským úřadem poučeni, že nemají již práva odpírati povolení služební na cizí panství. Dosud odůvodňovali odepření tím, že nejdříve musí býti opatření čeledí domácí hospodáři a panské dvory, a teprve přebytečné síly že mohou jít jinam. Ale byli poučeni, že podle čeledního řádu je každému volno do té neb oné služby se dáti, a námitky, že jinde je lákají vyššími platy, byly odmítnuty poukazem na § 21., že stanovení mzdy je věcí dohody mezi službodárcem a čeledí.

Ukázkou služebního povolení bud':

Rakovnický kraj.

Statek Kladno.

Popis. odvodní okres č. 28.

Obvod čís. 1.

SLUŽEBNÍ POVOLENÍ

pro poddanou zdejšího panství Marii Bradáčovou, rodilou z městečka Kladna, velké postavy, stáří 26 let, světlých vlasů, modrých očí, podlouhlého nosu, svobodnou, které se dává úřední povolení, aby mohla sloužiti jako děvečka jeden rok u Václava Kotka ve vsi Velikých Čičovicích čís. pop. 27, na panství tuchoměřickém.

Úřad v Kladně dne 4. února 1828.

Matějka, ředitel.

Čís. jedn. 84 pol.

Zapsáno v protokole služeb. povolení

č. II. ai 1828.

Linai, úřední písař.

/Archiv m. Kladna/.

Na domácí panství nebylo takových povolení potřebí. Na mzdové poměry čeledi měly kolem r. 1800 značný vliv stálé odvody pro války napoleonské a neustálé znehodnocování peněz. R. 1807 platil sedlák Homolka v Blovicích oráči ročně 33 zl., r. 1808 o pět zlatých více, r. 1809 již 55 zl., volákovi 21 zl., děvečkám po 23 zl. R. 1811 oráči 80 zl., a děvečkám po 50 zl. Ustálením měnových poměrů po státním bankrotu r. 1811 mzdy zase poklesly a r. 1812 měl oráč ročně 45 zl. a děvečky 25 zl. roční mzdy.

Nepohodlná čeleď byla z cizích panství vypovídána. Tak je r. 1578 zapsáno v Slaném: "*Káča od Mizerů pro své neřádné chování má dnes do západu slunce města prázdna býti pod skutečným potrestáním, bude-li zde více postižena.*" - Jiné děvečce bylo poručeno, aby se do týdne "*na jiný vzduch provandrovala*". Bylo-li na gruntě více synů, museli někteří jít do služby, neboť grunt mohl dostat jen jediný, a tím býval z uvedených již důvodů nejmladší. Synové na službách hledali místa, kam by se mohli přiznati. Řídčeji dal je otec učiti řemeslu nebo na studiu. Jak sedlák zaopatřoval syny, vidíme dobře v rodině sedláka Františka Kytky ze Žižic, o jehož synu Josefovi, učiteli v Kvílicích, byla zmínka. Syn Kytkův Martin přiznal se r. 1799 na statek do Želenic, r. 1807 přiznal se do téže vsi druhý syn František, zmíněný Josef našel zaopatření jako učitel, jeho bratr dostal se na vojnu jako technik a nejmladší ujal doma grunt. Kytka využil příležitosti, že mohl posílati dva syny do blízkého města Slaného na studiu, ostatní umístil v zemědělství. Jinak stávali se ze selských synů podruzi neb domkáři, kteří se živili zemědělskou prací a výnosem políček, od obce pachtovaných, nebo venkovští řemeslníci.

Tíživou povinností poddaných bylo konání vojenské služby, která bývala zprvu téměř doživotní. Na vojnu se verbovali - brali se dobrovolníci - ale verbíři užívali různých triků a násilí, aby mladé muže do vojska dostali. Kromě nepočetného naverbovaného vojska stálého byla včas potřeby shromažďována zemská hotovost od svobodných měst a vrchností podle majetkového odhadu či šacunku a počtu osedlých. Když pominulo nebezpečí, vraceli se vojáci této zemské hotovosti zase domů. Bylo to vojsko nevytvořené, neukázněné a proto nespolehlivé. U řádného vojska trvala služba obyčejně do neschopnosti ke službě vojenské. Takoví zmrzačení vysloužilci vraceli se po letech do domovských obcí s malým denním platem - graciálem - aby - tu zbylou část svého života dožili. Nahlížejíce nedostatečnost takového na rychlo sebraného vojska, vymohli si velitelé vojenští zvýšení početního stavu vojska stálého a stavové zemští místo stavění dosavadní zemské hotovosti povolily zvýšení kontribuce - daně pozemkové. Ale při tom zůstaly vrchnosti povinny dodávat ročně určitý počet branců. Poněvadž byly některé stavy od vojenské služby osvobozeny, měšťané, držitelé a dědicové gruntů, úředníci a j. - spočívala celá tíha služby vojenské na drobném lidu poddaném. V první řadě byly brány na vojnu osoby vrchnostem nepohodlné, čeledínové, synové podruhů a selští synkové mimo dědice gruntů. Z postaveného množství branců bylo někdy uznáno více mužů neschopných, a proto byly zavedeny soupisy obyvatelstva, aby měli vojenští páni přehled o počtu mužů v zemi a státní správa - pro účely daňové - o počtu obyvatelstva.

K ulehčení práce při sčítání bylo zavedeno číslování domů, které se prvně provedlo v zimě 1770/71. Vojenská sčítací či konskripční komise procházela dům od domu a každý označila číslem. Kromě obyvatelstva sepisovala i potahy koňské i volské. U řadových vsí počínala jednou stranou a druhou se vracela, ve vsích postavených kol okrouhlé neb podlouhlé návsi počínala od fary, dvora nebo od domu rychtářova, a postupovala jedním směrem kolem návsi, a pak očíslovala domy odlehlé a samoty. Ve městech číslovalo se nejprve vnitřní město a pak začala se znovu od jednotky číslovati předměstí. Tím vznikla v městech dvojí čísla a muselo se přidávati zda ve městě či na předměstí. Proto byla zde po letech provedena přečíslování domů, při nichž čísla předměstská byla pokračováním čísel městských. Proto se v nich musí dáti pozor, z kterého roku číslování platí. V Nové Vsi zůstalo číslování nezměněno. Připojme se v duchu k číslovací komisi a sledujme její práci! Začala s číslováním u domu rychtáře Jiří Jindřicha a jeho dům označila číslem popisným /Nro C./ 1. Gruntu vpravo dala čp. 2, dalšímu 3. Pak sešla trochu do stráně, kde stál osamocený domek Jana Zoubka. Ten dostal čp. 4. Komise vrátila se nahoru a tu stál domek rozdělený ve dvě půle, jež označeny čp. 5 a 6, sousední grunt dostal čp. 7, rohový čp. 8. Tak pokračo-

vala dále a umístila za sebou čp. 9 až 13, za spojovací uličkou čp. 14 až 17. Zde stála při spojovací uličce druhé stará obecní pastouška, jež dostala čp. 18. Grunt za uličkou čp. 19 a rohový čp. 20, sousední čp. 21. Pak stála s obou stran volná obecní kovárna, která dostala čp. 22. Nyní přešla komise uličkou mezi čp. 13 a 14 k silnici za humny a Satranova hospoda dostala čp. 23, domek při stodole čp. 17 dostal čp. 24. Odtud musela komise sejít pod ves, kde pod stodolou čp. 20 stála skupina čtyř domků a umístila zde čp. 25 až 28. Zůstal k očíslování jen odlehlý mlýn pode vsí, který dostal čp. 29. Tím byla komise se svou prací hotova, neboť více obytných domů ve vsi nebylo. Čísla popisná 30 až 36 vznikla až po číslování mezi lety 1771 až 1785.

Než vraťme se k službě vojenské, která nás k číslování přivedla. Roku 1802 byla dlouholetá služba vojenská zkrácena zavedenými kapitulacemi u pěchoty na 10 let, u jízdy na 12 a u dělostřelectva na 14 let. Po skončení toho období mohl se pak každý rozhodnouti, chce-li za zvláštních výhod sloužit druhou kapitulaci nebo jít domů. V tom případě dostal vojenský propustný list či tak zvaný "abšíd". Roku 1845 nastalo další zkrácení vojenské služby o další dva roky na 8, 10 a 12 let dle druhu zbraní, pak zavedena byla tříletá služební doba vojenská a povinné odvody. V době válek napoleonských byla r. 1808 zřízena t. zv. zeměbrána, z níž se doplňovalo časem řadové vojsko a později uvedena v život náhradní záloha z mužů, kteří prodělali kratší výcvik ve zbraní. V knihách gruntovních našel jsem několikrát zapsané podíly i několika bratrům "na vojně".

O prvním obyvatelstvu v Nové Vsi dlužno předpokládati, že bylo národnosti české jako ve všech okolních vesnicích, a že sem bylo povoláno z některých jiných vesnic arcibiskupského panství, ač by jména Kalk a Lacman poukazovala i na Němce, kteří se tu ovšem počestili. Podle náboženské příslušnosti bylo víry katolické jako tehdy všechno obyvatelstvo země. Ves byla přifařena na Vepřek, kde byl již roku 1352 kostel a fara. Při zakládání kostelů a far muselo býti pamatováno také na jejich udržování a na obživu kněze. Zakladatel - fundator - někde jich bylo i více, vykazoval k nově založenému kostelu některé pozemky, z jichž výnosu se měly udržovati budovy a opatřovati různé potřeby pro kostel, jiné pozemky pak pro obživu kněze. Kromě toho byly farářům vykazovány platy na některých statcích nebo také dávky naturální či tak zvaný desátek, který se odváděl někde v snopech, jinde v zrně. Byly tudíž pozemky kostelní a pozemky farní. Obojí nalézáme ve zdejším katastru. Kostelní pozemky zvaly se většinou zádušní. K vysvětlení tohoto názvu uvádím: Někteří faráři pamatovali před svou smrtí na hříšnou duši a odkazovali ke kostelu peníze, jen ojediněle kousky pozemků /jak uvedeno, tomu bránily pak vrchnosti/, jindy kus dobytka - nejčastěji krávu - se žádostí, aby se při bohoslužbách pamatovalo modlitbami na

jejich hříšnou duši. Správu kostelního jmění vedli zvolení správcové či starší kostelníci a jmění se říkalo "záduší". Kostelníci opatřovali potřeby kostelní /víno, svíčky a pod./ a nutné opravy. Nebylo-li peněz zádušních hned třeba, půjčovali je farníkům na úrok. Odkázaný nebo koupený dobytek dávali v užívání za roční plat potřebným hospodářům, kteří neměli dostatek svého a nemohli si jiný koupiti. Také krávy nájemné či zádušní, někde říkali grunetní, byly zapsány v gruntovních knihách a tak záduší pojištěny. Poněvadž plat z nich vycházel nejen dokud byla kráva živa, ale musel se odváděti i když kráva zašla, ujal se pro ně později název "krav železných". Platu zaknihovaného mohl se hospodář zbaviti jen vrácením krávy živé k záduší. Po zrušení poddanství byly teprve vykoupány s jinými povinnostmi i krávy železné. Pozemky zádušní se pronajímaly za roční plat /v Želenicích platili kol r. 1600 ročně 4 groše ze strychu/, jinde za část úrody - "na třetí mandel", to jest záduší připadala třetina úrody - odvezli obilí v snopech, dali vymlátiti a prodali zrno a slámu. I gruntovníci z Nové Vsi měli zaknihovány zádušní krávy vepřecké a platili většinou po 24 kr /ve Pcherách platili 17 1/2 kr./ Také farní desátek byl zaknihován. Sedláci odváděli více, chalupníci méně. Desátek odváděl se v snopech a to pšenice a žito /jednou našel jsem poznámku "malé vazby"/ po 3, 2 1 1/2 a 1 mandeli, obyčejně více žita. Desátková povinnost potrvála rovněž po zrušení poddanství a pak byl vyvazován peněžitými platy. Po válkách husitských byla fara osazena faráři podobojí a obyvatelstvo zdejší bylo téže víry. Za protireformace přešlo v době třicetileté války zase k víře katolické. Podle záznamu ve výpisech, stalo se tak dne 19. března 1622, a jednotliví hospodáři jsou uvedeni jménem. Pak byly ke kontrole plnění náboženských povinností vyžadovány od všech poddaných každoročně zpovědní cedulky jako průkaz, že vykonali velikonoční zpověď, a odevzdávání jich udrželo se až do poloviny 19. stol. Ještě v r. 1856 je sousedé z Nové Vsi odevzdávali na obecním úřadě, jak o tom svědčí zachovaný seznam.

Fara vepřecká byla za třicetileté války a dlouho po ní bez faráře a celá farnost byla v různých letech přidělována k okolním osazeným faram: Do Velvar, Lužce, Černoušku, Chržína a opět do Černoušku. Teprve v první polovině 18. stol. došlo k jejímu obnovení. Ve zpovědních seznamech od let 1671 do 1725 jsou uvedeni v letech 1674 a 1675 také některé osoby z Nové Vsi, jež zanedbaly velikonoční zpověď. Ještě v r. 1678 je mezi nedbalci uveden mlynář Jiří s manželkou. Později obyvatelé zdejší v seznamu již nenalzáme. V okolí Řipu udržovalo se pak tajně ještě mnoho lidí zdánlivě katolických až do vydání tolerančního patentu v r. 1781, jak dosvědčují brzy potom zřízené tu evangelické kostely a fary Krábčice, Lečice, Libiš a Libčice. Ale zdá se, že po vydání tolerančního patentu nebylo v Nové Vsi žádných hlášených přestupů

k víře evangelické, neboť pozdější zdejší rodiny evangelické se sem přistěhovaly později.

O povinnostech prvních osadníků z Nové Vsi k vrchnosti nevíme ničeho, neboť ani nejstarší gruntovní kniha nám o tom zprávy nepodává. Z té víme jen, že ves podléhala odúmrti. Teprve z Urbáře z r. 1592 se dovídáme hromadně, že gruntovníci odváděli vrchnosti ročně úroku svatojirského 24 kopy 35 gr, svatohavelského 23 kopy 31 groš, k sv. Jiří z dědin 1 kopu 20 gr 5 denárů, k sv. Havlu 59 gr 6 denárů, z luk 20 kop nájemného a platu dymného /z komínů či ohnišť/ 21 gr 3 den. Z manství se odváděl k novému roku plat 1 kopy 22 gr. Celkem tudíž vycházelo ze vsi ročně 72 kopy 10 gr platu. Kromě toho odváděli zdejší občané 144 slepice a 270 vajec. Příjmy z mlýna nejsou započteny, protože mlýn byl v tu dobu již řadu let pustý. Příjmy zapsané v Urbáři z r. 1641 nejsou rozhodné, ježto za třicetileté války nebyly všechny grunty osazeny. V Urbáři z r. 1658 jest podrobně uvedeno, kolik byl povinen ten který grunt odváděti úroku svatojirského a svatohavelského, kolik slepic a kolik vajec. A jsou tu dva nové grunty poddanské z bývalého manského dvora, proto je úrok větší než byl v r. 1592 a zvětšil se i počet slepic a vajec. Mělo býti odváděno úroku 58 kop 58 gr 6 den, 172 slepic a 341 kusů vajec. V tom roce ovšem vrchnost tolik nedostala, protože byly osazeny jen 4 selské a 2 chalupnické grunty. Nájem z luk není uváděn, protože pro malý počet usedlých snad jich nebylo užíváno. Podrobně viz o tom v tabulce!

O nejtěžším břemenu poddanském, o robotách, dovídáme se teprve z druhé zachované gruntovní knihy, v první není o nich zmínky. Jistě je však novovesští susedé konali, ale nevíme, v jaké výměře. Jedinou zmínku o robotách našel jsem v žádosti pohořelých z Nové Vsi as r. 1616, v níž žádají za sečkaní půjčeného obilí do roka a "aby nebyli nuceni k robotám na zámek roudnický." Teprve z druhé gruntovní knihy poznáváme jejich výměru. Roboty byla potažitá a ruční či pěší. Potažitá se konala párem koní neb volů /řídce 1, 3 nebo 4 kusy dobytka/, pěší měla býti konána statným dělníkem. Poddaní byli zavázáni zprvu jen ke konání t. zv. roboty zemské, t.j. k pracím při zemských hradech a při úpravě zemských cest a mostů. Nebyla stálá a nebývala dlouhá. Když vrchnosti přestaly pronajímati své dvory a počaly na nich hospodařiti samy, vyžadovaly občas od svých poddaných výpomoc své čeledi. Bývalo to ponejvíce několik dní práce ve žních, v senoseči, při setí neb orbě. Bezplatné ty výpomoci byly krátké. Když později chtěly vrchnosti dosáhnouti ze svých statků co největšího užitku a po válce třicetileté bylo málo pracovních sil, byla dřívější dobrovolná výpomoc považována za povinnost, zvláště tam, kde konfiskované statky po české šlechtě ujali cizinci. Na selskou práci či robotu byly kladeny stále vyšší a vyšší požadavky, tak že nezbyvalo hospodářům na práci na vlastních polích téměř

času. To vedlo k selským bouřím, jež sem a tam v krajích propukaly, takže panovník byl nucen ujmouti se utiskovaných poddaných sedláků. Nedělal to snad z dobroty srdce, ale proto, aby sedláci mohli platiti kontribuci či daň. Byly vydávány robotní patenty, jimiž se mělo sedlákům uleviti. V robotním patentu r. 1680 byla vyslovena zásada, že robotní práce sedláckova nemá přesahovati týdně tři dny. Robotní patent přinesl však úlevu jen v některých krajích. Neměly totiž všechny vrchnosti stejně rozsáhlé dvory, proto mnohde vystačily s daleko menším počtem pracovních sil a poddaní nemuseli konati tolik robot jako jinde! Nyní vyžadovali i zde 3 dny týdně na sedlákovi. Záhy však zapomínali vrchnostensí úředníci na ustanovení robotního patentu a znovu byla hranice patentem určená překračována. Proto byly vydávány patenty nové. Z nich nejdůležitější byl robotní patent císařovny Marie Terezie ze dne 13. srpna 1775, který upravil robotní povinnost dle placené kontribuce v 11 tříd. Prvých 7 tříd mělo jen povinnost roboty pěší, druhé robotu potažitou a případně ještě k tomu robotu pěší. Poddaným bylo ponecháno na vůli, zvoliti si robotu novou nebo patentální či zůstatí při robotě staré, byla-li pro ně výhodnější. Robotu nesměla nikde přesáhnouti vyměřené dny. Robotu domkářská a podružská byla vyměřena na 13 dní hlavně ve žních a v senoseči. Sedláci v Nové Vsi konali robotu potažitou po tři dny v týdnu po celý rok a k tomu ještě v době letní od sv. Jana Křt. do sv. Václava tři dny roboty pěší, chalupníci konali jen robotu pěší po tři dny týdně po celý rok. Na výměru gruntů byla zdejší robotu mírnější než mnohde jinde.

Již roku 1541 připomíná se při zdejším manském dvoře štěpnice, jejíž polovinu postoupil držitel nápravy Klíma svému bratrovi Janovi k užívání do smrti. Výměra není bohužel udána. Zahrady byly jistě i u jiných gruntů. R. 1658 jest v urbárním přehledu uvedeno v Nové Vsi zahrad jen čtyři a půl strycha, ale tu musíme bráti v úvahu pohromy třicetileté války, kdy jistě procházející vojsko nechodilo daleko pro palivo a spálilo kromě plotů a náradí i stromy z blízkých zahrad, jak dalo se i jinde. V pozdější době se stav zahrad podstatně zvětšil. Dosvědčuje to ustanovený výměnek na ovoci i početné sušárny na ovoce, jichž pamtuji sám ještě aspoň deset. A to byly za mého mládí zahrady již v úpadku, neboť mnoho jich bylo zrušeno po mrazových pohromách někdy v letech sedmdesátých. Jen na některých polích označovaly ojediné stromy hruškové nebo jablečné, které přečkaly nepřízeň povětrnostní, a jež bylo škoda vykáceti, že tu bývaly zahrady. Byly to stromy snad stoleté a při úrodě česalo se z nich na centy ovoce. Na některé vysoké hrušně ani nejdelší žebříky nestačily. V době zrání švestek bývala některá sušárna i tři neděle v provozu. Také se vařivala povidla v měděných kotlích a muselo se pilně hýbati "vaškem" - míchadlem, aby se nepřipálila. Nade vsí při silnici, v rokli a na průhoně byly vysázeny třešně a

višně, pode vsí při silnici, pod panským hájem, na dílcích a v sadech byly jabloně a hrušně promíchány stromy švestkovými. Pokud se pamatují, pěstovaly se chrupky, černé chrupky, srdcovky, medovky, májovky, jeňovačky a ptáčnice, z višňi vajkale, amrhele, královky či španělky, mářinky, vlašky, bělice a nejpozdnější ostře kyselé černice. Hrušek bývalo mnoho druhů: Muškatelky, markytky či jakubky, zloužky, salcburky, krůtky, kalhotky, kačenky, zelenky, dvojavky, cibulky, krvavky, křivky, citronky, koperečky, kobrčky, děkanky - kropenky, medovky, hájenky, poděbradky a máslovky, které pak jako nejprodejnější druh převládly. Z jablečných odrůd pěstováno nejvíce panenské, šípkové, bílá míšeň, malvazinka, koženáče, malináče, vejlumky, různé druhy renet, parmény a míšenské, které pro malou úrodnost upadalo v nemilost.

I švestky byly různé dle velikosti a chuti: Obyčejné, dolanky, velkoplodé bosenky. Sliv a rynglí bylo pěstováno rovněž několik odrůd. Ty byly jen v domovních zahrádkách. Mnoho bývalo žlutých papšíků, jež nešly od pecek, červených papšat, žlutých mirabelek a zelených rynglí, červených nektarin /dalmatinek/, žlutých sliv meruňkových. Merunky a broskve byly jen ojedinělé. Pamatují sladké turanče, špendlíky, karlata, trnoslivky a psí oka. Ve starší době bývalo při Nové Vsi hodně vinic, po nichž zůstaly názvy "na vinici, pod vinami". R. 1592 jest zapsáno v Urbáři: Při té vsi mají lidé vinic nemálo. - - V Berní roli z r. 1654 je poznámka: "Vinice švarný." R. 1658 jest jich v přehledu vykázáno 23 str. a r. 1773 se jich uvádí 27 1/4 str, ale pochybuji, že osázených, neboť o 12 let později bylo jich naměřeno jen málo přes 4 str. a u mnohé jest poznámka, že je nově vysázena. - Ještě r. 1807 vymínila si výměnkářka z čís. pop. 19: "Když se urodí, vína vědro." Jen někde v zahrádce měli nějaký trs, na němž hrozny zřídka dozrávaly.

O hájích nalézáme jedinou zmínku v Urbáři z r. 1592 a to jen všeobecnou: Porostliny dubové veliké, v kterýchž nemalý počet zajíců jest. - - Ve staré gruntovní knize ani později není o nich uváděno nic, až teprve při vyměřování pro Josefinský katastr r. 1785 poznáváme jejich výměru. Bylo jich naměřeno 18 jiter 44 čtverečných sáhů /36 strychů/. Výnos byl odhadnut na 9 44/64 prost. sáhů dříví tvrdého a 1 15/64 prost. sáhu dříví měkkého ročně. Ze svého mládí pamatují v nich ještě silné duby, které se hodily na mlýnský hřídel neb na polní válce. Jinak byla většina mlází. Na některých dubech rostla i cizopasná rostlina ochmet, podobná jmelí, kterou najdeme ve veltruském parku dosud. Z jehličnatých dřevin byly v několika borcích nepřilíš silné borovice. Pokud květeny se týče, rostly v hájích i některé vzácnější byliny, po nichž bychom tu dnes marně pátrali. Nejbohatší květena byla v panském háji, který byl při vyměřování uveden pod 6 jiter 3 čtvrt sáhy a označen jako parcela 422 - pustý háj neb pastviště. Také v hájích zadních u Lečic se našla leckterá vzácnost. Uvedu některé z rostlin, jež jsem tu před lety sbíral a určoval:

Třemdava bílá, kamejka modronachová a lékařská, modeřenec, snědek, bělozářka liliovitá a hojněji větvitá, mochna bílá, konvalinka, kokořík, borůvka, čilimník červenající, plamoének přímý, hrachory, pryskyřníky, černýše, černohlávky, jaterník, kopytník, plicník, huseník chudokvětý, čistce, lilie zlatohlavá, kalina, tušalaj, krušina, řešetlák, chrpy, dva druhy hořce, lněnka, rozchodník větší, pupava bílá a obecná, divizna brunátná s fialovými květy, zárazy, vstavače, hruštička okrouhlostá, hlaváček jarní se žlutými květy, koniklec, černucha, pelyněk ladní a pontický, bělotrn, skalník, různé kozince - sladký, cizrnový, rakouský a dánský, vohlice, žluťucha, potměchuť, šišák, zevar větvitý, kosatec žlutý, kyprej, sadec konopáč, kostival, smldníky, sasanka lesní a j. Jen jedinkrát našel jsem vzácnou bařičku pomořskou.

V hájích bývalo hojně hub hřibovitých - kozák, křemeňák, hříby, klouzky, rostly tu václavky, holubinky, ryzec, zelenky, havelky, čechratky, bedly. Jiné druhy rostly na mezích a stráních i na lukách. Od jara byly to smrže, májovky, špičky, žampiony a mlženy.

Pro zvýšení vrchnostenských příjmů byly zakládány po vesnicích hospody či krčmy. Někde byly poddanské, jinde panské, z nichž brala vrchnost zvláštní platy, ač měla již užitek z dodávaného piva. Z takových krčem plynuly větší užítky než ze selských gruntů. V 15. stol. měla universita pražská ve vsi Dolanech u Unhoště 10 osedlých, od nichž brala ročně 25 kopy gr úroku, ale z krčmy 10 kop. Podle zemského zřízení neměli býti poddaní přidržováni k pití, a jednomu každému zůstávalo na vůli buď málo nebo mnoho sobě koupiti, ale neměli od jiného takové nápoje bráti než od své vrchnosti. Když byl panský pivovar daleko, mívali šenkýři volnost bráti piva cizí. Na některých panstvích byli šenkýři povinni odebrati na každé vědro piva také určitý počet žejdlíků kořalky, aby vedle pivovaru prospívala i panská vinopalna. Za odebírání cizího piva bývali mnohdy šenkýři trestáni. Tak zaplatil r. 1815 cvrčovický šenkýř Melichar Hanl 10 kop gr pokuty, protože u něj kladenský nájemce pivovaru Bernard našel půl sudu piva kolečského. Marná byla výmluva šenkýřova, že to pivo je jen pro vlastní potřebu jeho manželky. Šenkýři měli nařízeno nepřechovávat podezřelé osoby, čepovat nefalšované nápoje a dávat spravedlivou míru, netrpěti her o peníze a opilství. Význačné postavení mezi hospodami měly ony při hlavních zemských silnicích a cestách, t. zvané hospody formanské s kůlnami pro vozy a prostrannými stájemi pro koně, aby formani měli pohodlný nocleh. I hospoda v Nové Vsi byla formanská. Formani potřebovali do vrchu často přípřež a za tu slušně platili. Kromě šenkýře poskytovali ji i místní sedláci.

Podle nejstarších zápisů patřila k manskému statku v Nové Vsi podací krčma, která se nalézala v dnešním čp. 21. Při prodeji manského statku r. 1584 jest uvedeno: "s poustkou, na které se šenkuje." Ale dle Urbáře z r. 1592 byly v Nové Vsi krčmy dvě, ve kterých se čepovalo

týdně 4 vědra piva. - Kde tato druhá krčma byla, to dovídáme se z Urbáře u r. 1658, kde jest poznamenána u čp. 17. Ale tehdy byla ves ještě z většiny pustá a v přehledu jest u pivovaru uvedeno, že do vesnic se pivo vystavovati nemůže, že je tam lidí málo a peněz nemají. Byly as obě krčmy tehdy pusté, ač čp. 17 bylo osazeno. Když byl r. 1605 manský statek přeměněn na manský grunt odprodal nový majitel r. 1610 krčmu s chalupnickým gruntem za 200 kop gr Václavu Šaškovi, který složil 560 kop závdavku. Ale nehospodařil tu dlouho, neboť r. 1616 byl postižen se sousedními grunty zhoubným požárem, některý čas tu ještě zůstával, grunt spustil a pak s manželkou ušel. Grunt zůstal po sedm let pustý a prázdný, až byl r. 1629 puštěn za 100 kop Václavovi Kovářovi. Jeho otčím Vít Kára zaplatil 40 kop závdavku a v letech 1631-32 kladl gruntovní peníze již Václav Kovář sám. Jistě za pomoci otčima z dnešního čp. 14 grunt zase obnovil, ale válku třicetiletou tu nepřečkal, neboť r. 1641 byla chalupa pohořelá a pustá, a r. 1654 i 1658 jest o ní poznamenáno, že zůstalo po ní jen místo. Šenkovati se tu přes tu dobu jistě nemohlo. Zda byla později v chalupě té obnovena krčma zatím nevíme. Snad ovládla krčma druhá, ale dokladů o tom nemáme. Mohla snad býti v domku postaveném na půdě gruntu čp. 17 při silnici, který r. 1771 dostal čp. 24 a při vyměřování r. 1785 samostatnou parcelu 44. Krčma byla tu jistě více na ráně než bývalá v návsi, ale jistotu o tom nemáme. Teprve r. 1725 uvádí se jako krčmář v Nové Vsi Jan Satran, který vybíral pro město Velvary silniční clo. Musel míti tudíž hospodu při silnici. Asi r. 1746 postavil vlastním nákladem novou hospodu - dnešní číslo pop. 25. Při přestavbě v r. 1905 byl prý tento letopočet na zdivu odkryt. Byla to jen asi polovina dnešní budovy, která byla na dnešní rozměry rozšířena as r. 1825 při vybudování císařské čili erární silnice za vnuka Jana Satrana, jehož vdova měla pak na hospodě a na statku čp. 16 pojištěno 1200 zl stavebních nákladů. Krčmář v Nové Vsi býval zároveň řezníkem. Vysvítá to ze zápisu, že platil vrchnosti ročně 9 zl kr činže z hospody a 7 zl z masného krámu. Tato zájezdní hospoda byla as jedinou ve vsi. Nespadala pod odúmrt', ale přikoupená pole ano. Ještě počátkem 19. stol. byl na ni přijat závazek, že šenkýř bude bráti a čepovati jen víno z vrchnostenských sklepů vinných v Roudnici, které se mu mělo dle potřeby dovážeti. Za to měl povolenou 10% srážku z vyčepovaného množství. Pivo bralo se do hospody z knížecího pivovaru v Nelahozevsi. Pokud hospodařili Satranové na přikoupeném statku čp. 16 v Nové Vsi a pak na zděděném mlýně ve Vepřku, býval na hospodě nájemce. Ukazuje to náhrobní deska zazděná vpravo při vchodu do sakristie - Johann ROLL, prager Bürger und Gastgeber in Neudorf. Zemřel r. 1843. A nemýlím-li se, jest nějaká nájemní smlouva i zaknihována. Hospoda zůstala v nájmu i když rodina po prodeji statku čp. 16 hospodařila jen na

mlýně ve Vepřku, a ani noví držitelé nepřevzali ji do vlastního provozu a spokojili se hospodařením na polích, postupně k hospodě získaných.

Měšťané velvařští vybírali od nepaměti v Nové Vsi clo /as od 15 st./ . V letech 1725-26 měli o ně spor s hrabětem Václavem Antonínem Chotkem z Chotkova a Vojnína na Veltrusích a Jenšovicích. R. 1725 napomínali svého výběrčího v Nové Vsi Jana Satrana, aby se nedal za-
leknouti a vybíral clo dále. Na den 13. prosince 1726 byla nařízena krajská komise, aby shlédla polohu místa a vyšetřila stížnost hraběte. Kníže Filip z Lobkovic k žádosti purkmistra a rady města Velvar propustil k svobodnému vydání svědomí o této věci - "v naší novoveské hospodě vybíraného velvarského celního oprávnění" - - staré pamětníky Václava Jindřicha tehdy 82 let věku majícího, jeho syna Václava, Václava Mikoláška, Jandu a Očenáška. - Kde Jan Satran před postavením vlastní hospody šenkoval, zatím nevíme, ale bylo to jistě při silnici. O tom, jaké bývaly budovy vesnických gruntů, poučuje nás zápis z r. 1737 o předávání gruntu - dnešního čp. 13 - v Nové Vsi: "*Světnice dřevěná, nově postavená, s kuchyní klenutou a síní, nad tím krovů 7 párů - - za 28 zl, komora pod 3 páry krovů - - za 6 zl, špýchar, pod ním sklep s komorou pod 4 páry krovů - - 20 zl, stará světnice s komorou a chlívem, marštalí, ovčínem a kůlnou pod 17 párů krovů, při tom spodek sešlý za 28 zl, stodola pod 7 párů krovů za 21 zl.*" Úhrnem byly všechny budovy tohoto chalupnického gruntu odhadnuty za 103 zl.

Na vesnicích a mnohde i ve městech, zvláště v blízkosti lesů, bývaly budovy dřevěné /roubené/. Spodek byl z kamene nebo z vepřovic, cihel, a na této podezdívce bylo teprve stavení ze dřeva. Kde bylo pro dříví dále, bývaly stáje a zvláště stodoly lepenicové. Na zděný spodek nasadila se dřevěná kostra a v ní zasazené tyče byly propleteny proutím, roštím nebo slaměnými houžvemi, a tato pletenice byla s obou stran omazána hlinou buď cihlářskou nebo jílem. Budov cele kamenných bývalo na vsích málo. V Nové Vsi užívalo se místní opuky a vepřovic, protože pálené cihly musely se dovážeti z panských cihelen, rovněž tašky, háky a prejzy na střechy a obojí byly drahé. Všeobecnou krytinou byla žitná sláma, jež vázala se v malé otýpky, otočením poloviny dělaly se jakési dvojotýpky - došky či snopky. Těmi se střecha pošívala, t.j. přivazovaly se k latím slaměnými houžvemi. Šindele bylo u nás používáno málo. Dával se ke štítům a jako dolejší obruba střechy a to jen ojediněle.

Do 16. stol. nebývalo po vsích mnohde komínů, a kouř vycházel z ohnišť prostě střechou. R. 1570 byl rychtář v Drnově vyzván k postavení komína pod pokutou 5 kop gr. Komíny nad ohništi bývaly dělány z prken a vymazávány hlinou, která ráda opadávala. Vymazáváním se zabývali t. zv. lepiči. Pak se teprve vžilo užívání kamen a komíny byly od základů zděné. Od 15. stol. jest již zachováno dosti kachlů kamnových, ale z hradů a měst. Z uvedeného jest patrné,

že krytiny budov byly lehce zápalné, a nesmíme se proto diviti, že za větru vyhořela někdy celá vesnice. Všude byli proto nařizováni susedé, kteří museli občas po vsi prohlédnouti komíny, zda jsou dobře prometány a vymazány, aby hořící saze nepadaly na střechnu. Zvláště po zimě dalo se tak pravidelně zjara, a jedna středa zvala se "sazometná". Řemeslo "mest-komínů či kominíků" vžilo se teprve v 17. a 18. stol. V nejstarší době odváděl se biskupům pražským plat z ohnišť nazvaný "podymné". Vybírali jej faráři a odváděli děkanům a ti biskupovi. Ještě r. 1592 jest uveden v urbáři z N. Vsi plat 21 gr 3 denárů pod jménem úroku dymného.

Za mého mládí bylo ještě dosti domků a stodol kryto slaměnými došky či snopky. Ale těch, kteří dovedli došky dělati a střechy jimi pošívati bylo již málo. Pod snopkovými střechami bylo sucho a píce se lépe uchovala než pod krytinou taškovou, ale když zavedeno bylo požární pojištění bylo pojistné u takových budov vysoké. Již počátkem 19. st. nařizovaly krajské úřady, aby nově postavené budovy obytné byly opatřeny tvrdou krytinou - taškami neb prejzy. Prvé požární pojišťovny byly zřízeny ve Vídni a v Terstu. Po jejich vzoru byla zřízena r. 1827 v Praze "První česká vzájemná pojišťovna" a teprve od té doby ujímalo se u nás požární pojištění. Dnes je pojištěn snad každý dům, ač je nebezpečí mnohem menší než bývalo. K tomu jsou zřízeny téměř v každé obci dobrovolné hasičské sbory s dobrými stříkačkami, takže se může zhoubným požárům účinně čeliti. Od konce 18. stol. dohlížely již krajské úřady na to, aby byly v každé obci pohotově hasící potřeby - háky, žebříky a džbery na vodu. Pamatuji ještě starou obecní stříkačku. Byla to kád', ve které byla zasazena jednopáková stříkačka o slabém proudu a nevelkém dostřiku. Některé požáry také pamatuji, ale přesné roky již udati nemohu. Větší požár byl v Nové Vsi as r. 1616, kdy vyhořela dnešní čp. 17, 19, 20, 21 a snad i 16. Víme o něm z gruntovní knihy, neboť toho roku nekladli tehdejší držitelé gruntovních peněz - a ze dvou dopisů, v nichž se pohořelí poddaní z Nové Vsi dožadují sečkání.

Již ve starší době byli na vesnicích rychtáři, kteří měli ku pomoci jednoho neb více konšelů. Byly to osoby přísežné, které při svém ustanovení skládaly vrchnosti slib neb přísahu, že budou svůj úřad vykonávati svědomitě a spravedlivě. Rychtář byl prostředníkem mezi poddanými a vrchností, měl právo rozsuzovati drobné rozepře a povinnost dbáti nad pořádkem ve vsi a dodržováním zákonů a úředních nařízení. Chodil týdně na panskou kancelář, podával zprávy o událostech ve vsi a provedení daných příkazů, přijímal nová nařízení o robotách, kontribucích a podobně. Když byla ves dílčí t. j. patřila dvěma neb více majitelům, bývali ve vsi rychtáři dva, pro každou část zvláště, a dohled na správu obce, hospodaření a jiné společné záležitosti měl rychtář části větší. Jako odznak své hodnosti měl rychtář při výkonu svého úřadu tak

zvané "rychtářské právo". Býval to obušek spletený z několika býkovců, někde pošíty koží a pobíty k ozdobě hřebíčky s mosaznými hlavicemi, řídkěji bylo právo dřevěné, končící nahoře vyřezanou podobou sevřené pěsti. Občas konávaly se ve vsích obecní hromady či shromáždění sousedů, na nichž bývaly projednávány důležitější záležitosti obecní, jednou neb dvakrát do roka konávaly se obecní soudy za přítomnosti vrchnosti neb vrchnostenského úředníka, kdy se kladly gruntovní peníze, hlásily převody gruntů, úmrtí hospodářů a sázeli se rychtář a konšelé. Někteří rychtáři zůstávali v úřadě řadu let, jiní jen krátce. Byly i vesnice, kde byla hodnota rychtářská dědičná v některé rodině a vázána na určitý grunt. To byly tak řečené rychty dědičné, vyskytující se zhusta ve vesnicích zákupných podle práva německého či purkrechtního. V Nové Vsi nebyl úřad rychtářský vázán ani na držení gruntu selského, zastávali jej i chalupníci.

Jako ukázkou rychtářské přísahy uvádím:

Já František Procházka přísahám Bohu Všemohoucímu, že jako ustanovený rychtář obce motyčínské všechny povinnosti téhož úřadu věrně a upřímně chci zastávat, všechna královská a úřední nařízení bedlivě plnit, vzniklé rozepře bez ohledu na osoby a důležitosti rovnou cestou rovnati, obecní užítky všemocně vyhledávat a vesměs tak se zachovati příslibuji, jak toho zemská pravidla žádají a míti chtějí, k čemuž mi dopomáhej Bůh Všemohoucí.

Přísahu tuto napsanou stvrdil rychtář svým podpisem a byl sousedům od vrchnostenského úředníka představen jako rychtář s příslušným napomenutím, že jej mají poslouchati.

V jiné přísaze našel jsem poněkud jinou stylisaci:

"...chci ten úřad věrně a bedlivě zastávat, o obecní a sousedů dobré co nejvíce se starati, císařskokrálovská a vrchnostenská nařízení vždy uposlechnouti a vykonávat, všechny rozepře bez ohledu přátelstva nebo nepřátelstva povážlivě a spravedlivě souditi a vesměs dle výkazů a pravidel zemských se zachovati..."

/Archiv města Kladna/.

Někdy vznikly mezi rychtářem a sousedy neshody, a tyto rozepře porovnával pak vrchnostenský úředník. Často býval rychtářem i šenkýř. Některé rychtáře a konšely známe již z doby před třicetiletou válkou. Tehdy bývali v Nové Vsi 4 konšelé, na počátku války byli jenom tři, ale od r. 1626 uvádějí se vedle nich ještě dva přísežní hajní. Z pozdější doby podařilo se mi zjistiti jen jména některých rychtářů a konšelů. Po zrušení poddanství pominulo toto starobylé zřízení a vydáním nového obecního zřízení r. 1850 byli postaveni v čelo obecní správy volené svobodně od občanů obecní představený či starosta, radní a výboři. Nová Ves byla spojena pod společnou správou se sousedním Vepřkem, kteréžto spojení potrvало až do r. 1906, kdy se Vepřek osamostatnil jako

politická obec. Poněvadž měl vlastní pozemkový katastr, nečinilo odloučení žádných obtíží.

V obecním archivu nejsou zachovány žádné listiny z doby poddan-
ské ani z počátků samosprávy. Jedině účetní knihy obecní počínají od r.
1853. Zápisy o jednání ve schůzích z té doby scházejí. Psávaly se po
několik desetiletí na volné archy.

Pokud se dalo zjistiti, zastávali v Nové Vsi úřad rychtářský a kon-
šelský tyto osoby:

1585	Ondřej Kovář	Václav Lacman, Blažek Řezník, Jiřík Jirchář a Brož
1586	Blažek Řezník	Ondřej Kovář, Jiří Jirchář, Václav Lacman a Václav Vlk
1587	Václav Vlk	Blažek Řezník, Václav Lacman, Jiřík Jirchář a Brož
1588	Václav Vlk	Blažej Řezník, Václav Lacman, Brož a Jakub Probošt
1589	Jakub Probošt	Blažej Řezník, Václav Vlk, Jiřík Jirchář a Václav Lacman
1590	Václav Vlk	Václav Lacman, Blažej Řezník, Jakub Probošt a Jiřík Jirchář
1591	Václav Vlk	Václav Lacman, Blažej Řezník, Jakub Probošt a Jiřík Jirchář
1592	Václav Vlk	Václav Lacman, Brož, Jakub Probošt a Jiřík Jirchář
1596	Václav Lacman	Václav Vlk, Jakub Probošt, Strádal a Brož
1597	Václav Lacman	Brož, Tomáš Kovář, Jakub Probošt a Mikuláš
1598	Václav Vlk	Václav Lacman, Svatoň Brouk, Jakub Probošt a Václav Vacek
1599	Václav Lacman	Brož, Svatoň Brouk, Mikuláš, Jakub Probošt a na místo něj pak Pavel Pavlík
1626	Jan Králíček	Jiří Kára, Jan Brož a Jan Nejedlý Hajní: 1. Vavřinec Turek, 2. Šimon Brož
1630	Jan Králíček	Jiřík Kára, Pavel Řezáč, Jan Nejedlý Hajní: Jan Brož, Šimon Brož
1631	”	Kromě hajných zanechávají se rychtář i konšelé na rok ten.

Zde uvedený seznam přísežných osob v Nové Vsi jest zapsán v nejstarší gruntovní knize z r. 1575. Pozdější rychtáře neb konšele podařilo se mi zjistiti jen náhodně v některých letech.

1673 Jan Jáhla	Václav Jindřich a Jiřík Voves
1709 Václav Jindřich	Matěj Nejedlý, Václav Bára a Mat. Jindřich
1750 Jan Satran, šenkýř	
1764 Jiří Jindřich	
1772 Jiří Jindřich	
1783 Jakub Zicha	
1785 Josef Satran	
1791 Josef Satran	
1794 Václav Pokorný	
1811 Došek	
1832 Jan Jindřich	

Posledním rychtářem doby poddanské byl Josef Janda, který se stal i prvním představeným podle nového obecního zřízení v r. 1850, jímž byla zavedena obecní samospráva s volenými členy obecního zastupitelstva. Josef Janda byl starostou či představeným as do r. 1863.

1864 Josef Satran
1865 Václav Veselý

V r. 1877 zapsán jest úřadující radní Josef Veselý. Byly revidovány obecní účty najednou za leta 1874 až 1876 a nový obecní výbor zjišťoval obecní jmění /Nové pozemkové knihy/.

1877-1880	Václav Urban
1880-1883	Václav Svoboda
1884-1893	František Pokorný /z Vepřku/
1893-1898	Josef Purnoch
1898-1902	Antonín Faix
1912-1914	Jindř. Lad. Vršník
1914-1919	Jan Satran
1920-1923	Antonín Švec
1923-1935	Václav Nápravník

1935-1945	Boh. Fiedler /za okupace jako vládní komisař/
1945-	Místní národní výbor s předsedou

Důležitou osobou v každé vsi býval obecní pastýř, nazývaný obyčejně "slouha". Měl na starosti dobytek místních sousedů, který nejen pásal, ale i při onemocnění léčil. Ba některý se pletl jako mnozí panští ovčáci i do řemesla lékařům a lékárníkům a radil lidem, jak by se měli v různých onemocněních léčiti, některý sušil i známé léčivé rostliny a dělal různé masti. V některých vsích konal i ponůcky /v dobách nebezpečných měli konati ponůcky podle krajských nařízení sami hospodáři/. Byl skutečným obecním sluhou, pohotovým k různým službám rychtáři i jiným sousedům. V některých obcích zatroubením, jinde práskáním žilou, t.j. bičem o krátkém bičíšti, oznamoval na návsi, že jest připraven hnáti dobytek na pastvu. Hned se otvírala vrata selských a chalupnických gruntů a čeleď vyháněla na náves dobytek, který přejímal pastýř ve svou péči. Ku pomoci měl ovčáckého psa a většinou mu pomáhaly jeho děti. Vyháněl na obecní i selské pastviny, lada a úhory, po žních na strniska a po otavách a na louky. Dbal, aby dobytek nezaběhl do škody a nepřišel k úrazu. K večeru přiháněl své stádo zpět na náves a dobytek se většinou sám odděloval a směřoval do vrat svého hospodáře. Někdy musel vytřídovat některá jehňata neb ovce, ale i vepřový a hovězí dobytek. Když počalo se více dbáti o stájová hnojiva a pomíjelo úhoření zaváděním střídavého hospodářství, zůstaly pro pastvu jen ovce. Pastýř míval byt v obecním domku řečeném pastouška, kde měl chlív pro vlastní dobytek, neboť někde choval obecního býka a míval vlastního kozla a kance. Za své služby dostával nevelký plat na penězích a pro obživu od jednotlivých hospodářů tak zvanou "sýpku", t.j. od kusu dobytka smluvené množství obilí, ponejvíce žita, někde při pečení chleba bochník a nějaké to přilepšení na svátky, posvícení a podobně. Sýpku dostával obyčejně po skončení pastevního období kolem sv. Martina. Objel ten den všechny hospodáře a sebral smluvený obilní deputát dle počtu dobytka, který z jednotlivých gruntů pásal. Večer bývala obyčejně v hospodě schůzka hospodářů, pastýř dával skopce, kterého hostinská k jídlu upravila a hospodáři dali něco piva. V dřívějších dobách dávalo se v některých obcích na pivo z obecních důchodů. V kladenských obecních účtech jsem taková vydání našel: "Když se pastýři sypalo, dáno na pivo 14 zl 54 kr" – V sousedské rozprávce posedělo se pak často přes půlnoc. Někdy se pilo i když se pastýř přistěhoval. Tak r. 1807 je v Kladně zapsáno: "Když se slouha přistěhoval, dáno na pivo 18 zl 16 kr." - Pastýři se často

měnivali. Buď se znelíbil pastýř sousedům nebo hledal sám lepší místo někde jinde. I v Nové Vsi nebylo tomu jinak.

Prvou zprávu o novoveském pastýři našel jsem v seznamech zpo-
vědních r. 1674 a 1675. Tehdy zanedbal velikonoční zpověď mezi jinými
osadníky "Jiří, slouha s manželkou" a v dalším roce "Jiří, pastýř". Jmé-
nem rodovým označeného pastýře našel jsem v Tereziánském katastru.
Byl jím r. 1713 Tomáš Fiala, poddaný k panství zlonickému. V letech
1751-53 byl tu pastýřem Matěj Beneš, jehož dcera Anna, 18tiletá, slou-
žila ve vsi u Malíka /buď v čp. 16 neb 19 - Malík byla přezdívka po dří-
vějším hospodáři/. Sám pamatuji z let osmdesátých posledního obec-
ního pastýře Ujku, který pak byl dlouhá léta obecním strážníkem ve Vo-
lovicích. V starých gruntovních knihách není o pastoušce zmínky, ač
jistě od nejstarší doby pastýř ve vsi býval. Teprve z Josefinského ka-
tastru se dovídáme, že r. 1785 stála v návsi u čís. pop. 17 /u spojovací
uličky/ na čís. parc. 11 a měla číslo popisné 18. - Dnešní obecní domek
čp. 44 byl postaven podle čísla až někdy po r. 1800, kdy bylo po zrušení
staré pastoušky přeneseno čp. 18 na nově postavený domek Hanžlův
dole u potoka.

R. 1857 měl slouha 16 zl 84 1/2 kr na penězích, 14 1/2 str žita a po
2 str. 1 věrt. 9 žejdl. pšenice a ječmene. Pásl 224 ovcí a 57 kusů vepřo-
vého dobytka. /Janda měl 54 ovce a 6 vepřů, Lébl 50 ovec a 6 vepřů,
Satran 32 ovce a 2 vepře atd./ R. 1864 dostával v hotovosti 8 zl, 14 str
žita, 3 str pšenice a 3 str ječmena.

Do 18. století nebyla rodová jména ustálena a zhusta se měnivala.
Často si nedovedeme ve starší době srovnati, že tři rodní bratři, synové
téhož otce a matky, mají různá příjmení. To pocházelo odtud, že při
koupi gruntu nebo při přiřazení se na grunt dostával nový hospodář
jméno po gruntu. Místní lidé byli zvyklí po dlouhá desetiletí na jméno
gruntu a proto je přidávali novému hospodáři, místo aby si zvykali na
jeho jméno a přidávali je gruntu. Příkladů dalo by se uvést velmi mnoho.
Uvedu příklady ze Želenic u Slaného. Kol r. 1560 přiřeznil se na grunt po
Charvátovi Havel, syn Marka Košťaty z Hobšovic a již r. 1564 byl volen
za rychtáře jako Havel Charvát. As o 3 léta později než on zakoupil grunt
Komoníčkův Petr Veselý ze Srbské Lužice a byl nazýván hned Petr Ko-
monička. R. 1567 koupil Jakub jinak Kubeš Myslík z Kmetiněvsi od Do-
roty Důrasky za 1015 kop gr grunt zvaný Důrasovský v Želenicích, a za
několik let nacházíme jej v městských knihách slánských zapsaného
jako Jakuba Důrasa. Na jeho rodové jméno Myslík se záhy zapomnělo,
všichni jej jmenovali po gruntě, a tak se původní přezdívka stala pro jeho
potomky jménem rodovým, pod nímž dosud na témž gruntě hospodaří,
ač nejsou v žádné rodové souvislosti s Janem Důrasem, který r. 1455
grunt ten zakoupil. Podobně tomu bývalo i v jiných vsích, že noví hospo-
dáři dostávali příjmení po gruntech, na které dosedli, a potomci jejich je

často nesou dosud. Od 18. stol. musela býti ve farních knihách a úředních zápisech uváděna jen pravá rodová jména a žádné přezdívky, a tak se rodová jména pomalu vžila. Ale přezdívky po gruntech užívalo se v denním životě dále, hlavně k rozeznání hospodářů stejných jmen, jak se leckde vyskytovala a ještě dosud vyskytují. Tak r. 1785 hospodařili Svobodové v Nové Vsi na čtyřech gruntech a Jindřichové na třech. Ze Svobodů byli dva Václavové, nedali se tudíž rozeznati dle křestních jmen. Tu pomohlo jedině jméno bývalého držitele gruntu. Jeden Svoboda měl přezdívku Šebek, druhý Očenášek, třetí Polák a čtvrtý snad Jáhla nebo Došek. Z přezdívek se do naší doby v Nové Vsi udržely Šebek, Polák, Králíček, Očenášek a Tomeš. R. 1647 se mezi těmi, kteří zameškali velikonoční zpověď připomíná Dorota, manželka Šebka /ač na tom gruntě byl r. 1673 Jan Brož/, Dorota, manželka Poláka /ač tu podle soupisu hospodařil Vojtěch Svoboda/. Jméno Šebek jest odvozeno od křestního jména Šebestyán, a skutečně za 30tileté války hospodařil na čp. 14 Šebestyán na Brožově - říkali mu proto také Brož, ač správné jeho jméno rodové bylo Nejedlý. Jeho synem byl as zmíněný Jan Brož, jemuž říkali po otci Šebestyánu také Šebek. A přezdívka ta udržela se u čp. 13 přes 270 let, stejně u čp. 14 "u Poláků", u čp. 8 "u Králíčků" a u čp. 15 "u Očenášků". V domku u potoka čp. 41 říkalo se za mého mládí "u zámečnicků", ač jsme tam my děti žádného zámečnicka nepamatovaly. Ale po letech jsem se dohodovně se starým zámečnickem p. Sochozem z Velvar, že v tom domku měl zámečnickou dílnu, v níž počal vyráběti ruční mlátičky. Před ním tam měl zámečnickou dílnu Weber. Původ přezdívek byl tudíž ponejvíce od starých držitelů. Před časem se mne ptal jeden hospodář, proč se na jeho statku říká "u Daňků", když mezi svými předchůdci žádného Daňka nenalézám. Když jsem mu vysvětlil, že jméno Daněk vzniklo as od křestního jména Daniel, vyhledal si záhy předchůdce s tím jménem a měl záhadu vysvětlenou.

Není také bez zajímavosti všimnout si nejčastěji užívaných křestních jmen dříve a nyní. Ve starší době užívala se většinou jména biblická: Matouš, Marek, Matěj, Tomáš, Petr, Pavel, Daniel, Jan, Jiří, Vít a Václav. Jména Josef a František objevují se teprve od 18. století snad po jménech císařů, různí ti slavové a -mírové teprve v novější době. Ze ženských křestních jmen převládala dříve jména Kateřina, Dorota, Anna, Marta, Alžběta, Voršila, Zuzana, Lidmila. Dřívější jména Mařena, Mariana, Mandalena byly vesměs od jm. Maří Majdalena. Samotné jméno Marie je v užívání teprve od 18. stol. Z poslední doby pak jsou ženská jména Dobromila, Jarmila, Jaroslava, Věra, Soňa, Naděžda, Táňa a pod.

O velikosti gruntů se dovídáme z Urbáře z r. 1658. Jeden měl 17 kop záhonů, pět po 16 kopách, jeden 12 kop. To byly grunty selské. Šest gruntů chalupnických mělo po 8 kopách a dva po 6 kopách záhonů polí. Ostatní pozemkové příslušenství /louky, lesy a pastviny/ se do výměry

nečítalo. Podle Berní role z r. 1654, kde jsou pole udána na strychy, mělo šest gruntů přes 80 str., jeden přes 70, jeden 56, šest chalupníků přes 40 a dva necelých 30 str. Podle uznání rektifikační komise z r. 1773 mělo pět gruntů přes 100 str., jeden 91, jeden 85 a jeden 71 str., dvě chalupy přes 50, čtyři přes 40 a dvě přes 30 str. Všechna tato udání jsou přibližná, poněvadž pozemky byly neměřeny a velikost byla zapisována dle odhadu nebo dle udávaného výsevku. Po vyměření pro Josefský katastr v r. 1785 najdeme míry ještě větší, které se již tak neliší od výměry zjištěné pro stabilní katastr kol r. 1840 zkušenými zeměměřiči. V první gruntovní knize není o výměře zmínky a selské grunty nemůžeme zprvu odlišit ani dle ceny, za niž byly předávány. Grunty jsou zapsány v pořadí od čís. pop. 14, ale čís. pop. 16 je vynecháno a zapsáno až dodatečně r. 1605. Byl to do té doby manský dvůr a měl svůj zápis v manské knize. Za chalupnickým gruntem čp. 21 následuje hned čp. 2, poněvadž tu čp. 1 nebylo, neboť vzniklo teprve r. 1652 rozdělením manského statku. Pak následují chalupnické grunty čp. 3, 7 - 10 a 12 - 13. Čp. 11 nemělo pozemky a není zapsáno stejně jako obecní pastouška, kovárna a panský mlýn. Ve scházející druhé gruntovní knize, která měla zápisy od 30tileté války as do r. 1750 bylo dle odvolacích čísel na jednotlivá folia pořadí rovněž od čp. 14, ale je správně vřaděno čp. 16 jako zbytek manského dvora a nově utvořený selský grunt čp. 1 od něj odtržený. V další gruntovní knize, která je uložena v Zemském archivu jest zase pořadí od čp. 14, jest vynechána pastouška, čís. pop. 11 a panský mlýn i kovárna. Dodatečně jest zapsána jako grunt hospoda čp. 23, poněvadž k ní bylo přikoupeno čtvrt lánu polí, t.j. 3 kopy záhonů od čp. 20 a na zvláštní přání jeden domek - /koupil jej Matěj Valsa, bývalý ovčák/. Ostatní domky, kovárna a mlýn mají první zápisy až v nových pozemkových knihách, uložených u okresního soudu ve Velvarech, takže jest těžké, zjistit přesně dobu vzniku a držitele.

Grunty bývaly nedělitelné a zůstávaly proto dlouho v celosti. Teprve v 18. stol. bylo povolováno oddělování po čtvrtích, pokud grunt neklesl pod 30 str. Odprodávání neb oddělování dalo se jen s povolením vrchnosti. První odprodej našel jsem u čp. 7 - byla to dědina odprodaná za 50 zl ale koupená zase zpět, pak 3 kopy záhonů od čp. 20 k hospodě, polovina polí od čp. 16 šenkýři a později 17 jiter od čp. 15 k čp. 20. Konečně je zmínka o prodeji kousku zahrádky od čp. 15 k hospodě čís. pop. 23. Teprve po zrušení poddanství, když někdy v letech šedesátých minulého století bylo povoleno rozdělování gruntů, docházelo k častějším odprodejům jednotlivých pozemků a k úplné parcelaci gruntů. Proto se výměra bývalých gruntů značně změnila. Některé se zmenšily, jiné zvětšily, hodně pozemků získali i sousedé z okolních obcí a přibylí domkáři, kteří se stali malozemědělci a obdělávali svá pole potahem kravským /proto jim někde říkají kravičkáři/.

Louky se označovaly podle množství sklizeného sena na fůry. Louku, dávající fůru sena možno počítati za 1 strych. Sledujeme-li jména držitelů před dvěma sty lety, shledáme, že se ze starých jmen udržela ve vsi jména Svoboda, Satran a Hájek, ostatní rodiny vymizely, ač byla některá velmi početná. Svobodové jsou ve vsi sice od r. 1673, ale původní grunt čís. pop. 14 rodina již nedrží. Za to rodina Svobodů na čís. pop. 13 je tu nepřetržitě od r. 1737, převzala jej po strýci, jenž byl rovněž z čp. 14 a hospodařil tu již před r. 1713, takže rodina je na témž gruntě na 250 let. Satranové připomínají se v Nové Vsi jako šenkýři již r. 1725, ale dnešní hospodu postavili vlastním nákladem asi r. 1746 a nepřetržitě ji vlastní. Hájkové byli na čp. 9 před r. 1713, grunt čp. 8 /dnes pozemky u čp. 100/ ujali r. 1775, se sem jeden syn přiznal k Alžbětě Nejedlé, která rodina byla na gruntě již roku 1654. Jméno Nejedlý našel jsem ve vsi prvně r. 1626. Početní Jindřichové /čp. 1, 17 a 19, pak na domcích/ úplně vymizeli, stejně jako Jandové a Hančlové, a s nimi i jiné rodiny.

Nejstarší paměti zachovaly nám zprávu, že do konce 13. století byla v Čechách vybírána daň míru. Potom byly zavedeny k užítku královu občasná berně - všeobecná a mimořádná. Berně ta byla v podstatě daní pozemkovou, pro niž se později ujal název "kontribuce". Činila pravidelně z lánu polí půl hřivny stříbra, t.j. 32 groše, poněvadž se hřivna počítala za 64 groše, tudíž o 4 groše více než kopa. Zřídka činila berně polovinu t.j. 16 grošů. Srovnáme-li ji s placeným úrokem vrchnostenským, který možno počítati jaksi za nájemné, činila berně asi jeho polovinu. Vymáhala se na pánu půdy a ten přenášel ji na své sedláky či uživatele půdy. Již v době Tomáše ze Štítného hleděly některé vrchnosti při berní vydělávati na svých poddaných. Štítný píše: "Když málem odбудou berně, mnoho vezmou na svých lidech jménem královým." Mistr Jan Rokycana horlil ve svých kázáních: "Dejte králi berni po poloúročí a pánu po celém." Z berní občasných staly se pak pravidelné berně roční a vedle toho byly ještě zaváděny berně či platy jiné pod různými jmény a záminkami. Byla zavedena berně z piva a vína tak řečené posudné /tác/, berně z hlavy /r. 1472 po 2 gr z hlavy, r. 1502 a později pro každý stav jinaká výměra/, berně ze jmění dle přiznání a dle šacunku či odhadu, berně domovní /nejčastěji po 20 kr z gruntu a domu městského, ale měli na ni přispívati majiteli i nájemci po 2 - 4 kr./ . Jiné daně či platy měly název sbírky. Tak byla sbírka z vlny, z obilí, z masa, z mléčného atd., daň procentní dle výše příjmů odstupňovaná, aby platili i úředníci, nájemci, mlynáři a sládkové, daň výdělková od řemeslníků, daň z tabáku a lihovin, takže došlo k daním zvaným spotřební, aby platili všichni. Od konce 18. stol. byly zavedeny poplatky kolkové, daň dědičná, později daň důchodová, daň obratová i jiné, ať se kdy která jakýmkoliv jménem nazývala. Stát potřeboval peníze stejně jako dnes, a prameny se hledaly, kde se jen mohlo. Málo výnosné daně se opouštěly a nahrazovaly

výnosnějšími, což děje se i dnes. Podle rozvržení či repartice vybírali daně či kontribuci vesničtí rychtářové, odváděli peníze vrchnosti a ta krajským berníkům, ti pak berníkům zemským. Kontribuce se od války třicetileté neustále zvyšovala, protože války s Tureckem a války za císařovny Marie Terezie pohlcovaly mnoho peněz. Roku 1655 činila kontribuce z osedlého sedláka necelých 9 zl, r. 1685 stoupla nad 20 zl a od r. 1748 až na 60 zl. Vrchnosti přispívaly na berni menší částkou než poddaní. Jejich vlastní půda byla od kontribuce osvobozena a "z vlastního měšce", jak jest uváděno, odváděly vrchnosti jen částku propočítanou dle počtu osedlých poddaných na jejich panství. Proto dala Marie Terezie v letech 1756-7 zhotoviti podle způselského katastru z r. 1713 také vrchnostenský /dominikální/ katastr, ale rovnost ve zdanění ještě nezavedla.

Profesor J. Pekař uvádí ve svém díle "KOST", že zatížení poddaného sedláka berní a povinnostmi k vrchnostim, započítává v to i robotu, pohlcovalo 60 až 80 % hrubého výnosu sedlákovy práce, takže při neúrodě neb nějaké pohromě, jenž jej postihla, bylo nemožno to břemeno snést bez porušení životní míry vlastní rodiny, zvláště v krajích méně úrodných. Pochopujeme proto, proč se po třicetileté válce i v našem úrodném kraji osazovaly opuštěné grunty jen pomalu, a proč leckde i v době pozdější některý sedlák grunt svůj opustil /zběhl/, nemoha snést těžká břemena, a šel raději pracovati jinam jako námezdný dělník. Teprve císařovna Marie Terezie a císař Josef II. provedli mnohé opravy ve prospěch poddaného lidu selského. Byl to nejen robotní patent, čelední řád, ale i úprava soudnictví, školství, zrušení nevolnictví, toleranční patent o náboženské snášenlivosti, dědický řád, zřizování kontribučních sýpek a jiné reformy.

Po zrušení nevolnictví či jak se mírněji říkalo člověčenství a po tolerančním patentu z r. 1781, jímž uznána byla v zemi i jiná náboženská vyznání než jen římskokatolické, rozhodl se císař Josef II. i pro důkladnou reformu daňovou. Dosud byla jinak zdaňována půda selská /rustikální/ a jinak půda panská a církevní /dominikální/. Císař chtěl zdániti veškerou plodnou půdu stejnoměrně. Proto nařídil, aby všechna půda, poskytující nějaký užitek, byla vyměřena a zjištěn její průměrný roční výnos. U polí zjišťoval se výnos tříletý po jitrech a bylo bráno v úvahu trojpolní hospodaření, t.j. dva roky se pole osívalo ozim a jař - třetím rokem leželo pole úhorem. Ze součtu sklizně za dva roky se dělením třemi vypočítal roční výnos obilí či průměr roční a přepočítal se na peníze dle desetiletého průměru cen obilních. U pšenice se počítala průměrná cena za jednu dolnorakouskou měřici 1 zl 50 7/8 kr, u žita 1 zl 19 5/8 kr, u ječmene 55 3/4 kr, u ovsa 34 kr. Jiné plodiny se nebraly v úvahu. Takto zjištěný hrubý výnos bral se za základ pro výpočet nové kontribuce či pozemkové daně.

U luk a jim na roveň postavených kultur /zahřady, chmelnice, rybníky/ zapisoval se jen jednoroční výnos sena a otavy a přepočítal se dle sklizených centů a liber na peníze - seno počítáno cent za 45 kr, otava po 30 kr. U vinic udával se výnos na vědra vína, u lesů na ročně těžené sáhy dříví tvrdého a měkkého. Základem všech těchto prací bylo měření pozemků, které měli provádět sami sedláci pod vedením vrchnostenského úředníka. Podle doplňovacích pokynů z dubna 1785 počalo se v létě s vyměřováním. Užívalo se sáhové latě a řetězové míry o délce 10 sáhů. Výpočty zněly na jitra a čtverečné sáhy - 1600 čtv. sáhů bylo jitro. Výsledky měření zapisovaly se v rozměrné archy s četnými rubrikami. Každý pozemek dostával topografické číslo /katastrální či parcelní/, zapisalo se jméno majitele a číslo gruntu, jméno pozemku s polohou /traťové názvy/ s udáním sousedů, dosavadní výměra na strychy neb míry, vyměření na délku a šířku sedláky /vedle byla rubrika pro vyměření zeměměřiči/, dále byly rubriky dle kultur s výměrou na jitra a čtv. sáhy, u polí rubriky dle druhů obilí a na výnos atd.

U polí počítalo se na daň $5/8$ % hrubého výnosu v peněžích, u luk a stejně hodnocených kultur pro menší náklad na obdělávání a sklizení $17\frac{11}{12}$ %, u lesů $21\frac{1}{4}$ %. Práce vyměřovací byly provedeny v roce 1785, práce propočtové trvaly čtyři roky, neboť byly hotoveny srovnávací tabulky, udané výnosy byly přezkoumávány podle sousedních obcí, dle jakosti půdy na výnosy tam. Půda byla rozdělena na dobrou, prostřední a špatnou a výnos byl udáván podle jiter na zrna, to jest kolik zrn se udávalo, tolik měřic zrna se po jitru sklidilo. Teprve překontrolované výnosy byly brány za základ výpočtu kontribuce. Pak byly vyhotoveny celkové soupisy pro obec a z nich soupisy pro každý jednotlivý grunt, tak zvané Individuelní fassní rejstříky, které jednotliví hospodáři na důkaz souhlasu podpisovali. /Někde bylo před podpisem napsáno: Jsem spokojen. Byly i případy, že se některé pozemky kde byla pochybnost o správnosti, přeměřovaly./

Vedle úpravy daňové měla být podle úmyslu císařova provedena i úprava poddanských poměrů k vrchnostem. Dosavadní dávky peněžité i naturální i roboty měly odpadnouti za roční peněžité platy. A základem pro výpočet těchto platů měl být zjištěný hrubý výnos gruntů pro kontribuci. Proto se u každého gruntu vedle daňové povinnosti vypočítávala také "urbariální povinnost". Sazby byly však vyšší než pro kontribuci. U polí počítalo se $15\frac{5}{12}$ %, u luk a kultur stejně oceňovaných $26\frac{1}{24}$ % atd. Ale byla vymezena hranice, že celkové zatížení gruntu kontribucí a vrchnostenským platem nesmí přesáhnouti 30 % zjištěného hrubého výnosu. V urbárním kontraktu obce novoveské z 11. října 1789 stvrzeného kraj. úřadem, jsou některé nové urbariální platy zapsány. U selských gruntů převyšovaly o něco dosavadní povinnosti, u chalupnických gruntů byly menší a jsou zapsány /pro výpočet byl

zahrnut i farní desátek, o něž se stalo porovnání mezi vrchností a farářem/. Daňová část reformy vešla v platnost od 1. listopadu 1789 a vybírání kontribuce bylo svěřeno zvláštním výběrčím. Pro urbanielní část /plat za roboty a dávky/ byla určena jednorozční přechodní doba, aby vrchnosti nezůstaly náhlým zrušením bez pracovních sil, potahů a nářadí. Ale když císař Josef II. v únoru 1790 zemřel, vymohly si vrchnosti na jeho nástupci císaři Leopoldovi, že urbanielní povinnost nevešla vůbec v platnost, a vybírání kontribuce bylo vráceno zase v ruce vrchnostenských úředníků, však dle nového vyměření. Tak bylo již plně připravené zrušení robot odloženo zase na dlouhá desetiletí - do r. 1848.

Z Josefinského katastru, jak se celá ta reforma nazývá, měl jsem v ruce tak řečenou "Fassní knihu obce NOVÁ VES", kde jsou postupně za sebou zapsány všechny pozemkové parcely jak vyměřující sedláci k nim přicházeli, délka a šířka, plošná výměra na jitra a sáhy a roční výnosy. Jest to doslovný spis z vyměřovacích archů, jichž bylo 13 a které podpisovali 27., 28. a 30. června, 1., 2., 8., 9., 11., 13., 16. a 20. července 1785 Josef Satran, rychtář, Václav Svoboda a Jan Hájek, přísežní, kteří pravděpodobně vyměřovací práce prováděli. Dle toho vyměřovalo se od 27. června do 20. července 1785. Celý katastr byl rozdělen v šest hlavních poloh či tratí, v nichž bylo 624 parcel, některé i trojité. Vyměřování počalo s návsi s louží. Dostala jako místo neužitečné jen parcelní číslo a nebyla měřena. Naposled byly měřeny zahradní parcely pod mlýnem. I. položení bylo nazváno "Místní plac" a zahrnovalo parcely 1 až 44.

Plocha zastavená budovami a dvůr nebyly měřeny a dostaly parcelní číslo, ale domovní zahrádky, byť i malé, byly vyměřeny a dostávaly samostatné číslo katastrální.

II. položení mělo označení "K Sazenému", začínalo ode vsi /pole u hluboké cesty/ a podél budyňské silnice dosahovalo až k sazenské trávni cestě. Mělo parcely 45 až 117.

III. hlavní položení neslo název "K Lečicům", počínalo za Polákovou stodolou /čp. 14/, ke kříži, s levé strany byla budyňská silnice, po pravé trávni cesta a táhlo se až po lečické hranice. Byla tu parcelní čísla 118 až 178.

IV. hlavní položení bylo "U průhona", běželo od kříže pod háje, s levé strany byla trávni cesta lečická, po pravé průhon - parcely 179 až 256.

V. položení se jmenovalo "K Vepřku". Začínalo u průhona novoveského k vepřeckým gruntům od mlčechvostské cesty až k závratí průhona. Mělo parcely 257 - 334.

VI. hlavní položení zvalo se "Pode mlýnem" a bylo největší. Začínalo od vsi až na ouholické hranice, s levé strany byla vepřecká cesta, po pravé sazenské hranice. Obsahovalo parcely 335 až 624. Kromě

uvedených hlavních tratí či poloh uvádějí se při jednotlivých pozemcích podrobnější názvy polohové: Na Budyňské, v Loucké, v širokých, U trávni cesty, u kříže, za sady, za příkopy, na sádkách, na bahnech, u splavu, u branky, na horách, nad skalkou, nad necky, na homolce, na kolečku, na sekeře, na kopu, na halace, za lukami, pod vinami atd. Ne-užitečná lada nebyla měřena, ostatní změřena jen jako špatná ovčí pastva nebo rozorané pole, která se osívala jen každým třetím nebo pátým rokem. Na individuální fassní rejstříky jsem nepřišel, nemohu tudíž udati jednotlivě vyměřenou kontribuci. Jen v urbárním kontraktu je zaznamenána kontribuce souhrnně z polí, luk, lesů a pastvin.

Při selském vyměřování v r. 1785 se nevyhotovovaly žádné katastrální mapy. Nová kontribuce zavedená na základě tohoto vyměřování nestačila na úhradu státních potřeb za válek napoleonských a po nich a bylo nutno pomýšlet na její zvýšení. Nejdříve dalo se tak vybíráním přírážek k dani, pak na základě rozsáhlých přípravných prací byl dne 23. prosince 1817 císařským patentem zaveden tak zv. stabilní katastr - instrukce z 28. března 1818 a 28. února 1824 -, jímž mělo býti provedeno zdanění podle čistého výnosu. Bylo zatím použito provisorní soustavy podle Josefinského katastru a odhadu. Kolem r. 1840 došlo k vyměřování katastrů zkušenými zeměměřiči, kteří zároveň hotovili katastrální mapy. Parcelní čísla tohoto vyměřování neshodují se s parcelními čísly katastru Josefinského, poněvadž geometři vyměřovali dle svého uvážení v jiném postupu. Parcel jest mnohem více, protože byly měřeny i plochy zastavěné a plochy neplodné /995 : 664/. Dnes jest parcel ještě více, ale jsou označovány zlomkovými čísly původní parcely. Katastrální mapy jsou dnes strážci pozemkového majetku, a zeměměřiči mohou podle nich přesně vytýčiti hranici kteréhokoliv pozemku. Při stabilním katastru byly stanoveny nové bonitní třídy jakosti půdy a byl vypracován tak zv. klasifikační tarif, dle něžž byly určeny čisté výnosy jednotlivých parcel. Od r. 1881 jest v platnosti nové ocenění výnosu, dle něžž se vybírá pozemková daň. Ke změnám muselo dojít po opuštění t. zv. trojpolního hospodaření, jež vystřídalo hospodaření střídavé, neboť byly zavedeny mnohé nové plodiny /brambory, řepa, píce a zelinářství/, čímž se průměrný roční výnos značně zvýšil. Dostatečným hnojením mrvou chlévskou a umělými hnojivy docilují dnešní hospodáři takové úrody, o jaké se našim předkům ani nesnilo a na niž staré stodůlky nedostačují.

Podrobný výpis z Josefinského katastru z r. 1785 a výpis z Urbárního kontraktu z r. 1789 je uveden dále. Zde uvádím jenom přehled o tehdejších majitelích, domovních parcelách a výměře.

Čís.pop. 1

Jiří Jindřich, selský grunt.

Domovní parc., 23, zahrada u domu č.parc. 24.
Polí 57 jiter 993 4/6 čtv.s.luk, a zahrad 5 jiter 723 čtv.s. lesa 5 jiter 1303
čtv.s.

68 j. 1419 4/6 čtv.s.

Čís.pop.2

Martin Svoboda, selský grunt.

Dom.parc.č.25

Polí 59 jiter 520 2/6 čtv.s., luk 2 j. 713 čtv.s., zahrad 1257 čtv.s., lesa
518 čtv.s. /neměř.pastviny/

62 j. 1408 2/6 čtv.s.

Čís.pop.3

Matěj Hakl, chalupnický grunt.

Dom.parc.,č.26, zahrada č.parc.27.

Polí 26 j. 261 čtv.s., luk a zahrad 1 j. 808 čtv.s., lesa a pastvin 1575
čtv.s.

28 j. 844 čtv.s.

Čís.pop.4

Jan Zoubek, domek

Dom.par.č.33

Čís.pop.5

Martin Hančl, domek

Dom.parc.č.34

Čís.pop.6

Jiří Kubeš, domek

Dom.parc.č.35

Čís.pop.7

Jakub Zicha, chalupnický grunt

Dom.parc.č.36, zahrada u domu č.parc.37

Polí 25 j. 677 čtv.s., luk a zahrad 1 j. 1017 čtv.s.

27 j. 94 čtv.s.

Čís.pop.8

Jan Hájek, chalupnický grunt

Dom.parc.č.38

Polí 28 j. 564 čtv.s., luk a zahrad 1548 čtv.s., lesa 1 j. 675 čtv.s.

30 j. 1187 čtv.s.

Čís.pop.9

Jan Zicha, chalupnický grunt

Dom.parc.č.39

Polí 29 j. 613 čtv.s., luk a zahrad 1 j. 88 čtv.s., pastvin 1268 čtv.s.

31 j. 370 čtv.s.

Čís.pop.10.

Jiří Hančl, chalupnický grunt

Dom.parc.č.40

Polí 22 j. 1338 čtv.s., luk a zahrad 2 j. 832 čtv.s., pastvin 143 čtv.s., lesa 920 čtv.s.

26 j. 33 čtv.s.

Čís.pop.11.

Martin Svoboda, domek k čp.2.

Dom.parc.č.41

Čís.pop.12.

Václav Pokorný, chalupnický grunt

Dom.parc.č.42.

Polí 28 j. 1517 5/6 čtv.s., luk a zahrad 1 j. 627 čtv.s., lesa a pastvin 1 j. 450 čtv.s.

30 j. 974 5/6 čtv.s.

Čís.pop.13.

Václav Svoboda, chalupnický grunt

Dom.parc.č.43.

Polí 21 j. 209 4/6 čtv.s.luk 1291 čtv.s., zahrad 470 čtv.s., vinice 652 čtv.s., pastvin 599 čtv.s.

22 j. 1412 4/6 čtv.s.

Čís.pop.14.

Josef Svoboda, selský grunt

Dom.parc.č.4

Polí 54 j. 1514 čtv.s., luk a zahrad 4 j. 423 čtv.s., vinice 279 čtv.s., pastvin 464 čtv.s.

59 j. 1503 čtv.s.

Čís.pop.15

Václav Svoboda, selský grunt

Dom.parc.č.5, zahrádka u domu č.parc.6

Polí 50 j. 1382 čtv.s., luk a zahrad 14 j. 251 čtv.s., hájek 520 čtv.s.

55 j. 653 čtv.s.

Čís.pop.16.

Josef Satran, selský grunt

Dom.parc.č.7, zahrádka u domu č.parc. 8 a 9

Polí 43 j. 293 5/6 čtv.s., luk a zahrad 1 j. 1120 čtv.s., vinic 1050 čtv.s., porostlin 880 čtv.s.

45 j. 143 5/6 čtv.s.

Čís.pop.17

František Jindřich, selský grunt

Dom.parc.č.10

Polí 41 j. 1236 4/6 čtv.s., luk a zahrad 11 57 čtv.s., pastvin a porostlin 2 j. 705 čtv.s.

44 j. 653 4/6 čtv.s.

Čís.pop.18.

Obecní pastouška

Dom.parc.č.11

Polí 6 j. 139 čtv.s., luk 2 j. 993 čtv.s., zahrad 1225 čtv.s., pastvin 18 j. 675 čtv.s.

27 j. 1342 čtv.s.

Čís.pop.19.

Martin Jindřich, selský grunt

Dom.parc.č.12

Polí 56 j. 44 4/6 čtv.s., luk a zahrad 4 j. 252 čtv.s., lesa 3 j 1109 čtv.s. 63 j. 1405 4/5 čtv.s.

Čís.pop.20

Jiří Janda, selský grunt

Dom.parc.č.13, zahr. u domu č.parc. 14

Polí 40 jiter, 668 čtv.s. luk a zahrad 1 j. 676 čtv.s., pastvin 682 čtv.s. 42 j. 626 čtv.s.

Čís.pop.21.

Pavel Smetana, chalupnický grunt

Dom.parc.čís.21

Polí 20 j. 1412 čtv.s., luk 1165 2/9 čtv.s., zahrad 90 čtv.s., háj dubový 1231 čtv.s.

22 j. 698 2/6 čtv.s.

Čís.pop.22.

Obecní kovárna

Dom.parc.č.22

Čís.pop.23.

Jan Satran, hospoda

Dom.parc.č.2, zahrádka u domu č.parc.3

Polí 14 j. 1218 4/6 čtv.s., luk a zahrad 688 čtv.s., pastvin 95 čtv.s. 15 j. 401 4/6 čtv.s.

Čís.pop.24.

František Jindřich, domek

Dom.parc.č.44

Čís.pop.25.

Jakub Hančl, domek

Dom.parc.č.15

Čís.pop.26.

Josef Šorf, domek

Dom.parc.č.17,zahrádka u domu 18

Čís.pop.27.

Václav Janda, domek

Dom.parc.č.20

Čís.pop.28.

Matěj Kolovský, domek

Dom.parc.č.19

Čís.pop.29.

Jan Bartoš, mlýn

Dom.parc.č.619/2, zahrada u domu parc.č.619 – 1 j. 114 čtv.sáhů

Čís.pop.30

Matěj Zicha, domek

Dom. parc. č. 32

Čís.pop.31.

František Ctibor, domek

Dom.parc.č.31

Čís.pop.32

Václav Král, domek

Čís.dom.parc.30

Čís.pop.33

Václav Jindřich, domek

Dom.parc.č.29

Čís.pop.34

Anna Rousová, domek

Dom.parc.č.16

Čís.pop.35

Matěj Kroupa, domek

Dom.parc.č.393/2

Čís.pop.36

Matěj Valsa, domek

Dom.parc.č.28

Více domovních čísel při vyměřování v roce 1785 v Nové Vsi ne-
bylo. Čís. pop. 35 bylo již postaveno za Červeným potokem blíž hranic
ouholických, tudíž mimo ves.

Přespolní držitelé měli v katastru tato čísla katastrální:

Fara Vepřecká	343, 386
Záduší vepřecké	369, 402, 553, 555
Panství roudnické	422 /háj/, 485, 503, 554 /louky/
Obec Sazená	113

Sousedé ze vsi Sazené:

František Vinš	91
František Řehák	97, 99
Josef Plzák	114
Jan Brož	115
Josef Veselý	116

Naopak zase měli někteří sousedé z Nové Vsi některé pozemky v katastru obce Sazená /v Loucké - jako čp. 1 a 14/

Jak bylo již podotknuto, schází gruntovní kniha obce Nová Ves z doby 1633 až asi do doby 1750. Mezeru tuto pomáhaly mi překlenouti výpisy z Urbářů panství roudnického, z Berní rolle z r. 1654, poddanský seznam z r. 1673, tabulky přiznávací k Tereziánskému katastru z r. 1713 a sirotčí kniha z r. 1726.

Výpis z Urbáře roudnického panství z 8. prosince 1592 s výtahem z r. 1609.

Č. arch. N 14/1

NOVÁ VES celá, ležící mezi vsí Lečicí a vsí Černouškem právě v gruntech pana Frydrycha Zapského a pana Václava Griespeka v dědinách dobrých, při té vsi nemálo vinic sousedských a jest dobře osedlá.

S potahy, kteří koně mají 8 osedlých

chalupníků bez koní 7 - 15

podruhů v té vsi 19

krčmy v té vsi jsou 2

Slepíc úročních ročně dávají 144

Vajec úročních ročně dávají 270

Úroku svarojského 24 kopy 35 gr

Úroku z dědin 1 kopa 20 gr 5 denárů - 25 k. 55 gr 5 d.

49.

Úroku svatohavelského:

Úroků z gruntu 23 kopy 31 gr

Úroků z dědin 59 gr 6 den.

Úroků z dymného 21 gr 3 den.

Úroků z luk 20 kop - 44 k. 52 gr 2 den

Nového léta z manství vychází 1 kop 22 gr

Summa úroku svarojského, svatohavelského a nového léta 72 kopy 10 gr míšenských

V té vsi jest Milosti páně odúmrt'. Při té vsi jest potok dobrý. Porostliny dubové veliké, v kterýchž nemalý počet zajíců jest. Na jiném

místě jest zapsáno, že do dvou krčem v Nové Vsi vydává se téhodně 4 věrtele piva. S mletím byla Nová Ves přikázána do mlýna v Roudnici a je vedena s 16 osedlými.

V přehledu z r. 1609 jest o Nové Vsi uvedeno:

Úroku svatojirského 20 kop 11 gr 2 den.

Úroku svatohavelského 78 kop 11 gr 2 den.

Osedlých 16, s potahy 14, chalupníci 2, podruhů 7, krčmy 2, slepic a kuřat 160 1/2, vajec 326.

Robota není zaznamenána žádná. /Zvýšení úroků, slepic a vajec proti r. 1592 nutno vysvětliti zrušením manského dvora a převedením pod právo purchrechtní se selskými povinnostmi. Pak by ale úrok svatohavelský odpovídal as 52 kopám a číslice uvedená měla se býti součtem obou úroků./

Č. arch. 14/2

Registra urbární panství roudnického z r. 1641.

NOVÁ VES

Osedlí	Úrok svatojir.	Úrok svatohavel.	Poznámky
Šebestyán na Brožovém	2 k. 34 gr	2 k. 36 gr	
Václav Studený	2 k. 14 gr	2 k. 16 gr	
Jan Voves	1 k. 43 gr	1 k. 44 gr	Nově osedlý 1 1/2 léta
Tomáš Lorenc	3 k. 22 gr	3 k. 24 gr	Nově osedlý, nic nemá
Šimon Brožů	1 k. 7 gr	1 k. 8 gr	Pustý
Jan Králíček - pustý	1 k. 12 gr	1 k. 14 gr.	Nově osedlý 1 1/2 léta
Chalupníci:			
Pavel Šašek	1 k. 7 gr	1 k. 8 gr	

Suma osedlých lidí 6, jeden chalupník

Úroku svatojirského 13 kop 19 gr, svatohavelského 13 kop 30 gr.

Celkem vycházelo ze vsi jen 26 kop 49 gr, neboť přes polovinu gruntů bylo pustých a z osedlých byly jen tři v lepším stavu, na ostatních se uvádějí osadníci nově osedlí, tudíž jistě hospodářsky slabí, jak naznačuje i poznámka u Lorence: Nic nemá! Ani v r. 1654 neměl dobytka a r. 1658 jest jeho grunt pustý. Neuchytil se tudíž po utrpených pohromách.

Aby se správně zjistil stav osedlých i pustých gruntů na jednotlivých panstvích po válce třicetileté, byl nařízen soupis, který jest znám

pod jménem "Berní rolle z r. 1654". Z kraje našeho se tento soupis nezachoval a zůstaly jen výpisy z Berní rolle v některých archivech. Jednalo se tehdy nejen o to zachytiti osedlé a pusté grunty na vesnicích s udáním výměry, ale i vyznačení jakosti půdy a o možnosti vedlejšího výdělků povozničením, chovem dobytka, obchodem obilním a domácí výrobou řemeslnou. Dle počtu osedlých z těchto možností měla se ustanoviti pro jednotlivá panství berní povinnost či kontribuce. R. 1665 bylo na roudnickém panství počítáno na jednoho osedlého 70 strychů orných polí, jinde byl tento divisor větší neb menší. Kde byla možnost vedlejšího výdělků byl nižší, v krajinách méně úrodných bez vedlejšího výdělků větší.

O Nové Vsi jest poznamenáno:

Tato ves v položení pšeničném leží, mají luk spotřebu, vinice švarný, ale stavení velmi spustlá. Vedle zdání našeho mohla by býti na osedlé effective počítána 4 - 3 - 1 5 - 3 - 1

S potahem osazuje se jeden. S potahem zkažené 7

Chalupy zkažené 2.

Celkově uvádí se orných polí 174 strychy, z těch bylo oseto na zimu 46 str., na jaře 30 1/4 str. - celkem 77 str. a ostatních 97 str. bylo úhorem. Ladem leželo ve vsi 750 strychů, takže všech polí ve vsi bylo počítáno 924 str. Nebylo čím hnojit, ježto dobytka bylo málo a proto na obdělávání málo potahů, k tomu scházelo také dostatek osiva. Obilí se pěstovalo proto jen pro vlastní spotřebu v domácnosti a pro větší přebytky nebylo také odbytu, jak víme z doby o sto let pozdější, kdy se obilí dováželo na prodej do Prahy a do Litoměřic, kam jezdili nakupovati lidé z Rudohoří i ze Saska. Po komisi visitační, která měla očitě shlédnouti sepsané grunty po vesnicích, bylo pak vysláno několik komisí revisitačních, které přezkoumávaly údaje v Berní roli uvedené. Vrchnosti byly také povinny podávati čas od času přiznání, které z pustých gruntů byly omezeny - kým a kterého roku. Jednalo se totiž o to, aby mohla býti zvýšena kontribuce a pustá půda dostala se opět do selských rukou. Mnohé vrchnosti přebíraly často pustou půdu neosazených gruntů ke svým dvorům, a tak vznikaly namnoze rozlehlé celistvé lány panských dvorů. Při opětovném osazování zpustlých gruntů ponechávaly pak taková pole ve svém majetku a nahrazovaly je svými často horšími a odlehlými kusy, nebo poli nově vzniklými na místě vyporážených lesů nebo rozoraných pastvin. Později nesměla se selská půda sváděti do panského majetku nebo jen výměnou se schválením krajských úřadů. Tak na kladenském panství bylo svedeno k panským dvorům přes 500 strychů selské půdy, kterou pak při revisitačních komisích musela vrchnost nahražovati. Část zůstala ve vrchnostenském majetku, ale se závazkem, že z ní bude placena vrchností kontribuce jako z půdy selské. Teprve r. 1779 nahradila vrchnost zbytek svedené půdy. Po třicetileté válce se mnohde velké

dvoulánové statky rozdělávaly na dva statky lánové. Získaly se tak nové robotní síly pracovní a hospodářům se ulehčovalo splacení takových gruntů. V Nové Vsi byl r. 1605 zrušením manského poměru přeměněn dosavadní manský statek v selský. Bývalý man Kareš zakoupil si dvorec v Červené Lhotě a bývalé manství prodal za 1200 gr m. /kop/ Mikuláši Šmejdířovi z dneš. čp. 8. Grunt měl totiž dvojnásobnou výměru selských statků - celkem na 50 str. Ale Šmejdíř se na tak velkém runtě při značných peněžních závazcích ročních udržel jen několik let a směnil jej za menší s Vítem Broukem. A ani tento neudržel se tam dlouho a změnil s Janem Trilburcem /zvaným zde Novák/. Za války 30tileté se nemohl na gruntě udržeti a prosil kněžnu Polyxenu z Lobkovic, aby jej mohl prodati nebo směniti. Z toho důvodu došlo po ukončení třicetileté války k rozdělení tohoto velkého statku na dva, jak na příslušném místě bude uvedeno. Kdyby byl mohl Mik. Šmejdíř grunt hotově zaplatiti, bylo by se mu snáze hospodařilo a byl by se jistě na gruntě udržel. Ale jak se říká od starodávna, dluh ujídá hodně z mísy.

Pozn.: V Pamětech jsou na následujících dvou stranách uvedeny tyto dvě tabulky:

1654

jména hospodářů	číslo z pot.		číslo pne		číslo žlábků		vímě		pob-		číslo žlábků		číslo žlábků		číslo žlábků		číslo žlábků		číslo žlábků		Slupic	Válec	Děsíc		
	01.	02.	01.	02.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.					
	01.	02.	01.	02.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.	str.	v.					
Sebestyán na Brožově	1	-	-	-	-	-	-	-	16	-	-	-	-	3	4	4	2	34	-	2	36	-	16	30	14
Jiří Očenský Jan Ližan	1	-	-	-	-	-	-	2	16	-	1	-	3	3	4	2	14	-	2	16	-	16	28	15	
Václav Purkyně	-	1	-	-	-	-	-	2	15	-	-	-	2	3	3	2	13	5	2	15	5	12	14	16	
Jan Kovcs	1	-	-	-	-	-	-	1	12	-	-	-	1	4	3	1	43	-	1	44	-	12	24	17	
Tomáš Lorenc	-	1	-	-	-	-	-	2	17	-	1	-	4	3	3	3	22	-	3	24	-	18	36	19	
Vít Kára	-	1	-	-	-	-	-	1	16	-	-	-	3	3	4	2	34	5	2	36	5	12	28	20	
Václav Studený	-	-	1	-	-	-	-	4	6	-	-	-	-	-	1	1	7	-	1	8	-	7	14	11	
Matěj Novotný	1	-	-	-	-	-	-	3	16	-	-	-	3	4	4	2	30	3	2	32	3	14	28	1	
Vavřinec Turck	-	1	-	-	-	-	-	2	16	-	-	-	2	3	3	2	34	-	2	36	-	16	30	1	
Šimon Brožek	-	1	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	2	2	3	1	7	-	1	8	-	7	14	3	
Jan Krvštof	-	1	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	2	1	2	1	14	3	1	25	3	7	14	7	
Tomáš Nejedlý	1	-	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	2	2	3	1	25	-	1	26	-	7	14	8	
Jan Vidimán	-	1	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	1 1/2	2	3	1	7	-	1	8	-	7	14	9	
Pavel Nejedlý	1	-	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	2	2	2	1	7	-	1	8	-	7	14	10	
Pavel Mikeš	-	1	-	-	-	-	-	1	8	-	-	-	2	2	2	1	7	-	1	8	-	7	14	12	
Jan Zoubek	-	-	1	-	-	-	-	1	8	-	-	-	1	-	2	1	7	-	1	8	-	7	14	13	
	6	8	-	2	2	184	-	23	-	4	1	32 1/2	39	46	29	17	2	29	40	2	172	140			

/Arch. č. N 14/3/

Registra urbární a správa panství roudnického, na čem to celé panství v své podstatě záleží, obnovena léta 1658.

Nová Ves celá J. M. knížecí náležející a grunty panství Hořejších Beřkovic, pana probošta hradu pražského a paní Malovcové mezující. V Urbáři uvedená podrobná tabulka s početnými sloupci, z níž poznáváme nejen tehdejší stav, ale i platy, které by měly za plného osazení ze vsi vycházeti, jest uvedena na předcházejícím listě. Jiné poznámky, týkající se vsi, jsou v jiných kapitolách.

Potok, který jde od Velvar k Nové Vsi, na němž tu mlýn býval, odtud vpadá pod Vepřkem do řeky Vltavy, v němž se drahně drobných ryb i něco štik, též raků nachází. Mlýn novoveský na potoce býval o 3 kolech moučných a jednom jahelném, kterýž jest tolikéž od mnoha let všecken zbořený a pustý. Nájmů z něj ročně vycházelo: pšenice 8 str, žita 180 str, ječmene 20 str, peněz za vykrmení vepřův 25 kop. Kdyby k vyzdvižení předešlému přišel, bude mlynář mimo nájem povinen platiti při sv. Janě 51 gr 3 den., o vánocích rovněž 51 gr 3 den.

Louka pod Novou Vsí za 4 provazce, na níž se naklízuje sena 30 vozů, otavy 15 vozů. Někdy se platívalo z té louky nájmů 20 kop gr. V přehledu na konci jest uvedena krčma jedna. K ní vztahuje se všeobecné poznamenání při pivovaru, že do vesnic se pivo vystavovati nemůže, protože téměř žádného v nich není a lidé peněz nemají. Ve srovnání s Berní rollí jest v tabulce pořadí gruntů od čís. pop. 14 správné. Podle tabulky zjišťujeme, že r. 1658 byly osazeny jen grunty čp. 14, 15, 17, 1, 8 a 10. Pustých bylo dosud dost. Ale během dalších patnácti let podařilo se vrchnosti všechny osaditi, a to většinou mladými hospodáři. Poznáváme ze zachovaného soupisu na kterých gruntech byli. Pořadí jest tentokráte od gruntu čís. pop. 2, který držel tehdejší rychtář, jímž byl padesátiletý hospodář Jan Jáhla.

Popsání lidí poddaných, též dobytka ze vsi Nové Vsi r. 1673.

Jména poddaných	Jm. čeledi
Jan Jáhla	50 4 - - 41 24 10 - Vavřinec
Mariana, manželka	52
Kateřina, dcera	15 manž. Jiří Došek z Lečic 1676
Matěj Hvěda	45 - - - 2 - - - -
Alžběta, manž.	32
Kateřina, dc.	11 manž. Jiří Hakl z Čížkovic
Rozina, dc.	10
Jakub, syn	6
Lidmila, dc.	3
Máňa, dc.	1

Dorota	705 Jiří Kokoška
Jan Malík	3 2 - - 2 - 1 2 5 -
Anna, manž.	20
Václav, syn	1 týd.
Jiřík Voves	30 2 - - 1 1 - 1 4 -
Kateřina, manž.	28 701 druhý manž. Matěj Jindřich
Jan, syn	3
Dorota, dc.	3/4 91 manž. Vít Malešák
Tomáš Malík	25 3 - - 2 1 1 2 5 - Jan Markyta
Lidmila, manž.	25
Martin, syn	4
Anna, dc.	3
Dorota, dc.	1 týd.
Martin Souček	24 2 - - 2 1 - 2 - 1 Jan
Kateřina, manž.	23 95 Václav Studnický Lidmila
Havel, syn	1
Vít Vranský	30 2 - - 0 0 1 1 2 2 -
Rozina, manž.	27 85 druhý manž. Matěj Prchala
Pavel, syn	4
Dorota, dc.	2
Václav Jindřich	30 2 2 - 3 1 2 2 10 1 Jiřík
Dorota, manž.	20 Lidmila
Veruna, dc.	8 Václav
Václav, syn	6 Jakub
Dorota, dc.	4
Jakub, syn	2
Mandalena, dc.	1
Soupis podepsali:	Jan Jáhla, rychtář Václav Jindřich, konšel Jiřík Voves, konšel

Datum podrobné není uvedeno.

Prohlédneme-li seznam, zjistíme, že devět hospodářů bylo ve stáří od 23 let do 30, dva do 40 let, a pět hospodářů ve věku od 40 do 60 let. Podle stáří manželek byli někteří podruhé ženati, jak to dotvrzuje i stáří dětí. Schází ale obyvatelstvo panského mlýna, o němž odjinud víme, že byl r. 1663 obnoven a osazen. Podle zповědních seznamů schází jméno

Anderský, který měl tovaryše. To snad byl chybějící mlynář. Rodová jména čeledi nejsou uváděna. Dle zповědního seznamu z r. 1647 měl Jan Brož přezdívkou Šebek a Vojtěch Svoboda přezdívkou Polák.

Ve zповědních seznamech vyd. prof. Dr. J. V. Šimákem za l. 1671 - 1725 je na str. 459 uvedeno: 6. CHRŽÍN ... neglig. 1674 ex Nowawes: famulus Thomas Malík, Mart. inquilinus cum filis, Venc. inquilinus, Thomas famulus Součka, Dorothea, filia Vranskýho, Sebastianus socius Anderse, Marie, uxor Andreského, Joun. Veselák, Ludmila, uxor Nejedlého, Elisabetha uxor Řezáče, Anna, ancilla Nejedlého, Christianus Jelínek, Christophorus, socius, Dorothea uxor Šebky, Dorortes, uxor Polák, Philippus, famulus, Margaretha, encilla, Geourg. inquilinus, Georg. slouha cum uxore, Georg. Jeřábek com uxore, Venc. Kroupa.

Na str. 441 v r. 1675: Nowa Wes principiis Lobkowicz: Marg. ancilla Malík, Georg. Jeřábek, Mariana inquilina Suž., Anna inquilina Blažky, Georg. pastor.

Na str. 443 - ČERNOUŠEK - r. 1678: ... ex Novo Page - eiusdem /t.j. principiis Lobkowicz/ Georg molitor cum uxore. Později se již obyvatelé z Nové Vsi mezi nedbalými zповědníky nevyskytují.

Podle příznávací tabulky lit. D. k Tereziánskému katastru z r. 1713 poznáváme hospodáře z Nové Vsi po čtyřiceti letech. Všeobecně jest uvedeno, že obyvatelstvo je české řeči a přifařeno do Černoušku, půl míle vzdáleného. Pole obdělávají se párem potahu a mohou dáti v dobré půdě po strychu 6 mandelů ozimého obilí, v prostřední půdě 4 1/2 a ve špatné 2 mandele. Ve všech půdních třídách dává mandel tři větele zrna. Pro obilí přijíždějí sem formani, něco se odváží do Prahy, tři míle daleko. O některých polích jest podotknuto: Z těch polí špatných, jež jsou od vsi na stráních vzdáleny, nemohouce jim úpravy dáti, špatný užitek z nich mají, obzvláště když veliké přivaly jsou, dobré země jim vypláknou.

Na panském mlýně byl mlynář Adam Náhlovský již na 23 roky, platil 22 zl roční činže mlýnské, odváděl 5 str pšenice, 40 str žita. Měřičného dostával as 30 str obilí ročně. Mlýn byl na nestálé vodě, měl tři složení a tři stoupy, mlynář užíval zahrádku pod 3 větele a louku sena a otavy. Polí neměl. Pastýřem ve vsi byl Tomáš Fiala, poddaný do Zlonic a bydlel v obecní chalupě.

O krčmě a domkářích není v příznáních ani zmínky. Zdejší poddaní neužívali zádušních či kostelních polí a neprovozovali žádné živnosti, jimiž by si přivydělávali. Podle Berní rolle jsou zase přehozeny grunty čp. 7 a 3, - 9 a 8. Traťová názvy jsou dosud užívány. Údaje výměry jsou jen přibližně dle udání hospodářů. Nový řád kontribuční byl podle tohoto

katastru zaveden až r. 1748. Tabulky příznávací byly přezkoumány r. 1718, některé výměry zvýšeny, a část polí uznána za dobrá.

Přehled hospodářů v Nové Vsi podle t.zv. Tereziánského katastru z r. 1713 dle příznávacích tabel.

Přehled hospodářů v Nové Vsi podle t.zv. Tereziánského katastru z r.1713 dle příznávacích tabel.

Držitelé z r.1654 Poloha a poč.kusů	str.rolí a lad r.1654	Držitelé z r.1713 str. prostřed. špat. lad
<u>Šebestýán Brož</u>	85 57	<u>Jakub Svoboda</u>
U průhonu 4		10- 4- 3
pod vinami 2		20 - -
V Hírokových 1		- 3- 2
v Louské 3		12-2 -
naď necky 2		- 8 -
na Budyňské 2		8- 8 -
za mlýnem 4		1 - 6- 2
----- 18		----- 51-2 30- 3

Louky: Pod hájem 2, pod mlýnem 2, na záhonech 1 kus. Celkem na 2 fůry sena a 2 fůry otavy.

<u>Jan Lišen</u>	20	61	<u>Václav Bára</u>		
U průhona	4		7 -	5 -	
pod vinami	1		23 -	-	
v širokých	1		6 -	-	
naš necky	2		1 -	4 -	
na Bučynské	3		21 -	-	
saluky	1		2 -	3 -	
v Škarechově	2		-	3 - 2	2 -
na d hájem	1		-	-	2 -
	<hr/>		<hr/>	<hr/>	<hr/>
	15		60 -	15 - 2	4 -

Louky: Pod hájem 1, na sádkách 1, za sady 1.

Celkem na 2 fůry sena na 1 fůru otevry.

<u>Purkrabský</u>	-70	<u>Jiřík Němec</u>		
U průhona	3		3-1	5 - 2
v Škarechově	2		2 -	2 -
pod vinami	2		14 -	12 -
v širokých	1		5-2	-
v Loucké	3		17 -	-
u mlýna	3		4-2	3 -
sa luky	2		2	- 1-3
	<hr/>		<hr/>	<hr/>
	16		46-3	22-2 1-3

Louky: Pod hájem 1, za mlýnem 1 kus.

Celkem na 1 fůru sena.

<u>Jan Voves</u>	15	41	<u>Matěj Jindřich</u>	
U průhona	4		16 -	4 -
naš vinicí	3		-	6 -
v širokých	1		7 -	-
v Loucké	2		8 -	-
na Bučynské	1		8 -	-
sa humny	1		1 -	1 -
sa mlýnem	- 3		1 -	3 -
	<hr/>		<hr/>	<hr/>
	15		41 -	14 -

Louky: Pod hájem 1, na záhonech 2 kusy.

Celkem na půl fůry sena a půl fůry otavy.

<u>Tomáš Lorenc</u>	22 -59 -	<u>Václav Jindřich</u>		
Za humny	1	6-	-	
u průhona	3	4-2	5-2	
v Škarechově	2	1-	3-	
pod vinami	2	5-	6-	
v širokých	3	5-	2-2	
v Loucké	4	10-2#	2-2	
nad necky	2	-	2-1	
na Budyňské	2	6-2	-	
sa luky	3	3-	3-	
nad hájem	1	-	-	2-
sa mlýnem	1	-2	-	
	<hr/> 24	<hr/> 42-	<hr/> 24-3	<hr/> 2-

Louky: Pod hájem 1, sa mlýnem 1, sa saďy 1 kus.

Celkem na 2 fůry sena a 2 fůry otavy.

<u>Károvaký</u>	- 82 -	<u>Havel Janda</u>		
Za husny	1	4 -2	3-2	
v Škarechově	3	8-	3-2	1-
pod vinicí	2	9-	-	
v širokých	4	9-3	-	
v Loucké	2	4-3	-	
na sekeře	2	5-	5 -	
na Budyňské	2	8-	-	
sa luky	2	4-	4-	2-
u vrat	1	-1/2	-	
	<hr/> 19	<hr/> 53-1/2	<hr/> 16-	<hr/> 3-

Louky :Pod hájem 2, u mlýna 1, na sádkách 1, hořejší 1 kus.

Celkem na 2 fůry sena a 1 fůru otavy.

<u>Šaňkovská</u>	- 27 -2	<u>Pavel Smetana</u>	
U průhona	3	4 -	7-
v Škarechově	1	-	2-

pod vinicí	1	4 -	-
v širokých	1	3 -	-
na Budynské	2	6 -	-
u vrat	1	-1/4	-
	<u>9</u>	<u>17- 1/4</u>	<u>9 -</u>

Louky: Pod hájem 1, na rybníčku 1 kus.

Celkem na 1/4 fůry sena a 1/4 fůry otavy.

<u>Matěj Novotný</u>	32 - 57 -	<u>Jiří Jindřich</u>	
V Loucké	1	6-2	-
v širokých	1	1-2	4-2
u trávni cesty	3	11-2	- -2
nad necky	1	-	4-
pod vinicí	1	16-	6-
u průhona	1	4-	6-
v Škarechově	2	-	3-2
za příkopy	1	3-2	-
na homoli	3	10-2	7-
za luky	4	2-2	- 3-2
nad vinicí	1	-	- -3
	<u>19</u>	<u>56-</u>	<u>30- 4-3</u>

Louky: Pod hájem 1, u mlýna 2, na záhonech 2 na sádkách 1, se sady 2. Celkem na 3 fůry sena a 2 fůry otavy.

<u>Turkovský</u>	-84	<u>Jiří Došek</u>	
U průhona	1	6-4	4-
pod vinicí	2	6-2	3-
v Škarechově	4	3-1	7-
na vinici	2	-	2-2
pod vinami	2	12-	-
na Budynské	1	5-	3-
v širokých	3	2-2	2-2
v Loucké	3	7-	-
nad necky	1	-	3-
za luky	2	2-	4-

za sady	3	2-1	-
na provázku	1	2-1	-
za mlýnem	5	6-3	-
	<u>30</u>	<u>55-2</u>	<u>29-</u>

Louky : Pod hájem 3, na sádkách 3, za sady 1 kus.

Celkem na 3 fůry sena a 2 fůry otavy.

<u>Šiakovská</u>		- 41 -	<u>Matouš Psohlavec</u>
U průhona	4	2-	6-
v Škarechově	2	-	2-
pod vinnou	1	7-	-
v širokých	3	9-	1-
v Loucké	1	2-2	-
na Budynské	1	6-	-
za sady	1	-3	-
za mlýnem	2	-2 1/2	-
	<u>15</u>	<u>27-31/2</u>	<u>9-</u>

Louky: Pod hájem 1, u mlýna 1, na sádkách 2 kusy.

Celkem na 1 fůru sena a 1 fůru otavy .

<u>Kryštofovská</u>		-41 -	<u>Václav Mikuláš</u>
U průhona	3	4-2	3-
v Škarechově	1	-	2-3
pod vinnou	1	4-	3-
u sekery	3	-	4-3
v širokých	2	1-1	-3 1/2
v Loucké	2	3-1/2	-
naš necky	1	-	1-2
za sady	2	1-3 1/2	-
za mlýnem	2	-2	-
na Budynské	1	5-	2-
	<u>16</u>	<u>20-1</u>	<u>18-3 1/2</u>

Louky: Pod hájem 2, za mlýnem 1, za sady 1 kus.

Celkem na 1 fůru sena a půl fůry otavy.

<u>Tomáš Nejedlý</u>	30-12-2	<u>Matěj Nejedlý</u>	
U průhona	2	2-2	2-2
pod vinami	1	12-	2-
v Loucké	1	11-	-
naš necky	1	-	5-
za humny	2	6-1	-
za luky	1	2-	1-
u mlýna	3	2-1	-
	<u>10</u>	<u>36-</u>	<u>10-2</u>

Louky: Pod hájem 1, na sádkách 1, na záhonech 1 kus.
Celkem na 1 fůru sena a 1 fůru otavy.

<u>Vidínská</u>	- 40 -	<u>Marek Hájek</u>		
Pod vinicí	1	3-	3-	
v Škarechově	1	-	2-1	
v širokých	4	12-	2-	
na Budyňské	1	4-	4-	
za sady	2	2-	-	
za luky	1	1-1	-	-3
za humny	<u>1</u>	<u>6-</u>	<u>-</u>	<u>-</u>
	12	30 -1	9-1	-3

Louky: Pod hájem 1, na záhonech 1, za sady 1 kus.
Celkem na 1 fůru sena a 1 fůru otavy.

<u>Pavel Nejedlý</u>	30 - 11 -	<u>Martin Hamčl</u>	
U průhona	1	1-2	1-
v Škarechově	2	-	6-
pod vinami	1	8-	-
naš necky	2	3-	1-2
na Budyňské	1	4-	4-
za luky	1	2-	1-
pod mlýnem	<u>3</u>	<u>2-2</u>	<u>-</u>
	9	21-	13-2

Louky: Pod hájem 1, na záhonech 1, za sady 1 kus.
Celkem na 1 fůru sena a půl fůry otavy.

<u>Nikulášovská</u>		-40 -	<u>Jiřík Studnička</u>		
U přehons	2		3-	3-	
V Škarechově	3		4-1	-	3-
pod vinami	1		3-2	3-2	
pod strání	1		1-	-	
v širokých	4		5-2	-	
v Loucké	1		2-2	-	
na Budyňské	1		4-	4-	
za luky	1		1-	-	
za kuzny	<u>1</u>		<u>2-</u>	<u>-2</u>	<u>----</u>
	13		26-3	11-	3-

Louky: Pod hájem 1, pod polem 1, na sáhnech 2 kusy.
Celkem na půl fůry sena a půl fůry otavy.

<u>Zoubkovská</u>		-26 -	<u>Matěj Svoboda</u>		
Pod vinicí	1		4-	3-	
v širokých	2		1-	3-	
nad necky	1		-	3-	
Na Budyňské	1		5-1	-	
za sady	1		2-	-	
na provázku	1		4-	-	
za luky	1		1-	-	-3
v Škarechově	1		-	2-	
u mlýna	<u>1</u>		<u>- 1/4</u>	<u>-</u>	<u>----</u>
	10		17-1 1/4	11-	-3

Louky :Pod hájem 1, na sádkách 1, pod polem 1 kus.
Celkem na půl fůry sena a půl fůry otavy.

Některé nové hospodáře poznáváme z Register sirotčích či psání všech poddaných při panství J.V.O.K.N. roudnickém na rok 1726. V seznamu není zachováno pořadí gruntů a jsou pomíchány dle sedláků a chalupníků, k nim jsou připojeni podruzi a sirotci. Udání stáří není až zcela spolehlivé. Srovnáním se seznamem obyvatelstva z r. 1673 poznáme, že po padesáti třech letech bylo na živu několik málo osob v něm uvedených.

Čís. pop.	Jméno	Stáří	Poznámání
	<u>Sedláci:</u>		
15.	<u>Jiřík Bára</u>	34	
	II Veruna, žena	32	
	Kateřina, dcera	9	
	Lidmila, dc.	5 doma	
	Jakub, syn	1/2	
14.	<u>Jakub Svoboda</u>	35	
	Kateřina, žena	35	
	Matěj, syn	15	
	Jan, syn	12	
	Anna, dc.	9 1/2	
	Mariana, dc.	5	
	Kateřina, dc.	1/4	
16.	<u>Jiřík Němec</u>	50	
	Dorota, žena	44	
	Jan, syn	20 do forotu	
	Kateřina, dc.	16 bude přidávati do dvora	
	Alžběta, dc.	9	
	Mariana, dc. -	7 doma	
	Dorota, dc. -	1 1/2	
19.	<u>Václav Jindřich</u>	62	
	Eva, žena	60	
	Tomáš, syn	25 do forotu	
	Mariana, dc.	18 1/2	
	Martin, syn	9 doma	
17.	<u>Matěj Voves / 701 Jindřich /</u>	31	
	Anna, žena II	27	
	Jan, syn -	8	
	Kateřina, dc.	7 doma	
	Anna, dc.	3	
	Rozina, dc.	1/2	

20. <u>Havel Janda</u>	68 Lidn.	62	Martin Janda, nyn. hospodář	32
II. <u>Dorota žena</u>	V. Polák	36	Anna, žena	23
Jan, syn		18	Václav, syn	2 1/4
Jiřík, syn		17		
Tomáš, syn		14		
Anna, dc.		8 1/2		
Václav, syn		4		
1. <u>Jiřík Jindřich</u>		39		
Mariana, žena		32		
Václav, syn		11 1/2		
Anna, dc.		10 1/2		
Jan, syn		8	doma	
Matěj, syn		5		
Mariana, dc.		3 1/2		
Jiřík, syn		1 1/2		
8. <u>Martin Nejedlý</u>		27		
Veruna, žena		25		
Václav, syn		4		
Martin, syn		2	při rodičích	
2. <u>Václav Došek</u>		32		
Dorota, žena		32		
Jiřík, syn		5		
Tomáš, syn		1	doma	
<u>Chalupníci :</u>				
21. <u>Pavel Smetana</u>		41		
Mandelena, žena		36		
Kateřina, dc.		11 1/2		
Anna, dc.		6	doma	
Veruna, dc.		2 1/2		
Tomáš, syn		4	neč.	
3. <u>Matouš Pochlavac</u>		52		
Lidmila, žena		54		

Veruna po neb. Jiříkovi	20		
Václav Haklovi sirotci	17	při rodičích	
<u>7. Václav Mikolášek</u>	52		
Dorota, žena/vd. po Janu Zichovi/	58	od 1702	
Jiřík, syn	29	1729 na vojnu dán	
Matěj, syn	25		
Veruna, dc.	23	doma	
Lidmila, dc.	20	u Mertina Jandy	
Alžběta, dc.	16	u Matěje Doška v Lečicích	
Tomáš, syn	14	doma	
<u>9. Marek Hájek</u>	49	Nyní Matěj Hájek	29
Kateřina, žena/dc. Tom. Malíka/	44	Barbora, žena	30
Matěj, syn	29		
Kateřina, dc.	27		
Jan, syn	17	1/2	
Jakub, syn	11		
Mariana, dc.	9	1/2	
Jiřík, syn	5		
<u>10. Martin Hančl</u>	44		
Kateřina, žena	40		
Dorota, dc.	21	doma	
Martin, syn	18	1/2 do forotu	
Lidmila, dc.	14		
Jakub, syn	10	doma	
<u>12. Jiřík Stidnička</u>	29		
Veruna, žena	29		
Jiřík, syn	5		
Martin, syn	3	doma	
Kateřina, dc.	1		
<u>13. Matěj Svoboda</u>	46		
Veruna, žena	43		

Podruzi:

<u>Jan Bečvář</u>	56	
Dorota, žena	51	1700 utekli
Kateřina, dc.	29	
Václav, syn	22	
<u>Jiřík Hrabě</u>	28	
Lidmila, žena	32	Žebrající.
Josef	3 1/2	Obec se po nich ptáti má.
Jakub -bliženci	3 1/2	
<u>Po neb. Janu Doškovi vdova</u>		- u Václava Jindřicha v chalupě
Rozina	40	
Tomáš, syn	17 1/2	
Kateřina, dc.	16 1/2	
Verina, dc.	13 1/2	
Jan, syn	11	doma
Mariana, dc.	9	
Václav, syn	5	
Tomáš Jelínek	42	Pastýřem ve Vepřku
Markyta, žena	52	
Kateřina, dc.	21	doma
<u>Václav Jindřich</u>	82	U syna Jiříka Jindřicha
Anna, žena	49	
Anna, dc.	22	U mlynáře v Nové Vsi
Eva, dc.	16	doma
<u>Jan Zicha</u>	34	V své chalupě na obci
Kateřina, žena	27	
Martin, syn	9	
Jan, syn	7	doma
Katěj, syn	3	
<u>Tomáš Jeřábek</u>	35	Mlynářský, chodí po světě
Mandelina, žena	26	
Alžběta, dcera	5	

<u>Martin Janda</u>	32	Hospodaří na místě Havla Jandy
Anna, žena	23	
Václav, syn	2 1/4	
<u>Václav Šerfer</u>	27	U Martina Hejdlého
Kateřina, žena	20	
Alžběta, dc.	1/4	
<u>Václav Bárta</u>	62	Při synu Jiříku Bárpvi
24/ <u>Matěj Jindřich</u>	46	Na své chalupě při statku
Kateřina, žena	59	
<u>Matěj Janda</u>	34	Na obci v své chalupě
Kateřina, žena	32	
Anna, dc.	5	
Tomáš, syn	1	
<u>Václav Ketrment</u>	-	24 krejčí, chromý
Anna, žena	21	
<u>Hadouš Lipš</u>	25	
Veruna, žena	22	
2) <u>Hevel Janda</u>	62	U Martina Jandy
Dorota, žena	36	U/ Martiny Jandy
Jan, syn	25	Sladovník, na vandru
Jiří, syn	17	U Martina Jandy
Tomáš, syn	14	U Martina Jandy
Anna, dc.	8 1/2	Doma
Václav, syn	4	
Ladmila, dc.	1/2	
1) <u>Jan Jindřichovský</u>	28	U Pavla Smetany
Anna, žena	30	
Dorota, dc.	4	
3) <u>Jan Hášlovský, mlýnář</u>	28	Na panském mlýně
Dorota, žena	26	

Jan, syn 3 1/2

Kateřina, dc. 2 1/4

Sírotci:

Po neb. Matěji Vítovi

Dorota, dc. 47 Po světě se toulá, neví se o ní

Po neb. Vojt. Svobodovi

Václav, syn 39 U Jakuba Svobody, Žebrákem

Po neb. Anně Jeřábkové

Jan, syn 40 Mlynářský, na vandru

12 Lidmila Brodská 77 U Jiřika Studničky

Lidmila Malíková 77 V Podluskách "Pavla Koupila-měl dc. Lidmilu 1701 .

Po neb. Jiří Liškovi /Lišan?/

Jakub, syn 37 1708 na vojnu vzat

Po neb. Matěji Hraběti

Václav, syn 33 1711 na vojnu vzat

Kateřina, dc. 33 Žebrotou se šiví

12 Po neb. Jiří Studničkovi

Dorota, vdova 63 U Jiřika Studničky

Jan, syn 24 " " "

Dorota, dc. 20 Vdaná za Matěje Černého do Kyškovic a taupaná

Po neb. mlynáři Adamu Náhlovském

19 Anna, vdova 55 U Jana Náhlovského, mlynáře

Veruna, dc. 19 Chromá

Po neb. Matějovi Nejedlém

Kateřina, vdova 58 U Martina Nejedlého .

Po neb. Marku Hájkovi

Kateřina, vdova 44

Kateřina, dc. 27 U Koučelky v Ctiněvi

Jan, syn	17 1/2	U bratra Matěje Hájka
Jakub, syn	11	
Mariana, dc.	9 1/2	U mateře
Jiřík, syn	5	

Zarhané :

<u>Alžběta Šrámková</u>	33	
Jiřík, její ouhonec	9 1/2	U Matěje Pelunka
Lidmila	36	ve Vraňanech

Kateřina Brodská

47

Tomáš, ouhonec	16	" "
----------------	----	-----

<u>Žofie, zarhaná</u>	48	Na panské chalupě v Sazené
-----------------------	----	----------------------------

Vavřinec, ouhonec	21	U Jakuba Kunše v Ješíně
-------------------	----	-------------------------

Po nob. Matěji Štěfanovi

Anna, zarhaná	30	Vdaná za Jana Jindřicha, podruha
---------------	----	----------------------------------

Dorota, ouhonec	4 1/2	
-----------------	-------	--

<u>Eva Hendrychová</u>	27	V Jeněvsi v Barákové chalupě
------------------------	----	------------------------------

Václav, ouhonec	3 1/2	v podruží
-----------------	-------	-----------

<u>Anna Šrámková</u>	29	U Matěje Pelunka ve Vraňanech
----------------------	----	-------------------------------

<u>Kateřina, ouhonec</u>	3 1/2	
--------------------------	-------	--

<u>Anna Mikolášková</u>	21	U Václava Mikoláška
-------------------------	----	---------------------

Václav, ouhonec	1/2	
-----------------	-----	--

<u>Anna Palcová</u>	50	V Bříze
---------------------	----	---------

Mariana, ouhonec	17	V Bříze u Bernarda Turka
------------------	----	--------------------------

<u>Kateřina Štefanová</u>	25	V Spomyšli
---------------------------	----	------------

Mariana, ouhonec	3	u Slabého.
------------------	---	------------

Po nob. Jiříkovi Hendrychovi, pastuchovi

Mandelina, vdova	67	V Jeněvsi v Barákové chalupě
------------------	----	------------------------------

Jakub, syn	24	V Bříze na ovčíně, oženil se
------------	----	------------------------------

Veruna, dc.	22	Vdaná za Matouše, cvč. pach. z Podlusk
-------------	----	--

Jiřík, syn 17 1/2 Chromý
Mariana, dc. 13 1/2 u matky.
Jan, syn 11 1/2

Seznam není úplný, třebaže jsou v něm i osoby žijící mimo obec. Pohřešujeme v něm Jana Satrana, šenkýře s rodinou, ač odjinud víme, že tu r. 1725 i později žil. Není uveden ani nový pastucha po Jiřím Hendrychovi.

Dovídáme se, že Zicha a Janda měli vlastní chaloupky na obecním gruntě. Také Matěj Jindřich žil v chaloupce při státku. To bylo čp. 24 na gruntě čp. 17, kde byl Matěj Jindřich hospodářem do zrostu pastorka Matěje Vovsa. Za Jandovu chaloupku bych pokládal čp. 27. Dle soupisu z r. 1673 žili dosud Václav Jindřich 82 letý, syn jeho Václav 58 letý /udáno 62/, Lidmila Brodská 80 letá /udáno 77/, dcera Dorota Studničková 63 letá a Lidm. Malíková v Podluskách.

Proti roku 1713 shledáváme změny u několika gruntů. Na čp. 2 byl na místo Jiří Doška syn Václav Došek, na čp. 8 místo Matěje Nejedlého syn Martin Nejedlý, na čp. 9 místo Marka Hájka nejstarší syn Matěj Hájek, na čp. 15 místo Václava Bára, syn Jiří Bára, na čp. 17 místo Matěje Jindřicha pastorek Matěj Voves a na čp. 20. místo Havla Jandy syn Martin Janda.

V archivu roudnickém jest sešitek nadepsaný: Poznámenání v městě Roudnici, též ve vesnicích mužského a ženského pohlaví, kteří jsou k náboženství katolickému přistoupili a to dne 19. měs. března 1622:

..... Z Nové Vsi: /V závorce as dnešní číslo/
Káča, vdova, Jiřík Kára /14/, Václava Novoveského syn /15/, Jan Voves /17 a 8/, Ondřej Molek /19/, Michal Kára /20/, Mareček /2/, Douša /3/, Kryštof Novák /7/, Jan Vidimon /9/, Pavel Šašek /10/, Mikuláš Lacman /12/, Jan Králík /13/, Vít Brouk /16/.

Všichni uvedení dají se umístiti dle gruntovní knihy /jak je uvedeno v závorce/ na jednotlivé grundy. Schází čp. 21., jež bylo po vyhoření z r. 1616 opuštěné a čp. 1., jež vzniklo teprve r. 1652. Protože musíme počítati, že s hospodáři přestoupila celá rodina a čeleď, můžeme říci, že r. 1622 vrátila se celá ves do církve katolické. Když se po skončení války třicetileté revidovalo znovu náboženské vyznání zbylého obyvatelstva a poddaní se měli dobrovolně dostaviti do Roudnice k svaté zpovědi a k přijímání pod jednou způsobou, jest poznamenáno: "Z Nové Vsi nedostavil se nikdo."

Přísaha Uršily Komořanské u práva města Slaného.

Já Uršila Komořanská, přísahám Pánu Bohu Všemohoucímu, jakož jsem tohoto Jana Strádala obvinila, že jest mne na silnici Jeho Milosti Císařské, když jsem se z Prahy v sobotu před vánočními svátky leta minulého navracovala, obloupl o jednu kopu osmnácte bílých grošů a dva obojky, které jsem učedníku Jana malíře nesla, ode mne vzal, že jest v pravdě tak, přijímám tu k svému svědomí a duši.

Po vykonání té přísahy v přítomnosti Jana Strádala, týž Jan Strádal k utrpnému právu jest podán.

Zápis tento týká se Jana Strádala z Nové Vsi /z čp. 17/, za nějž se jeho otec zaručoval. Jaký trest jej za jeho skutek postihl, jsem se bohužel nedopátral. Stalo se roku

V roce 1487 byla mezi lidmi z Nové Vsi a mezi Velvarskými nějaká rozepře. Při soudu bylo rozhodnuto ve prospěch lidí z Nové Vsi. Jest o tom zapsáno v "Archiv český", díl VIII. str. 453:

R. 1487 dne 4. května: Mezi lidmi z Nové Vsi a Velvarskými. V té při a různici, kteráž jest mezi lidmi páně Ješkovými z Nové Vsi a Velvarskými s strany druhé . . . pan purkrabí hradu Pražského ráčil jest poručiti, aby toho jistého Ctibora k tomu držel a na něm páně Ješkovým lidem té spravedlnosti dopomohl.

/Pan Ješek Stojanovský z Bozkovic měl zápisně Roudnici od roku 1475. Slovy "pan Ješek" nemůže se tudíž rozuměti nikdo jiný/.

Správce knížecího roudnického archivu Lobkovického upozornil mne i na několik nedatovaných listin, týkajících se Nové Vsi. Dvě jest možno vřaditi podle obsahu do r. 1616. V prvé žádají nepodepsaní sousedé z Nové Vsi /je podepsána: Pohořelí sousedé z Nové Vsi/ - za sečkaní půjčeného obilí do roka pořád zběhlého a aby nebyli nuceni k robotám na zámek roudnický." Co se pak toho Šmejdíře dotýče, skrze kterého se nám sousedům veliká škoda stala pro neopatrnost jeho, Vaši Milost za to pro Boha prosíme, že i nás v tom milostivě ochrániti a na něm nám takových škod dopomoci ráčíte." Šmejdíř od r. 1605 byl na bývalém manském statku a r. 1613 měnil s Vítem Broukem za menší hospodářství. Snad po tehdejších zvyku říkali pak i Broukovi Šmejdíř. Z jeho gruntu as oheň vyšel a ztrávil i další grunty do čp. 21. Druhá suplikace jest také v souvislosti s požárem tím. Adam Vokáč /čp. 17/ a Michal Kára /čp. 20/ z Nové Vsi žádají knížete z Lobkovic za propuštění z vězení šatlavního, do nějž se dostali "jsouce do důchodu Vaší Milosti něčím povinni." Odůvodňují svou nemožnost zaplatiti dluh, "že skrze oheň jak na stavení tak i obilíčku škodu vzali, že jim i všechny svršky shořely a nemají, kde hlavu schovati a odkud obživení vzíti." Žádají, aby poručil dluh jim sečkatí a z vězení je propustiti. Třetí žádost jest rovněž bez data, a byla podána Vysoce Osvícené kněžně z Lobkovic od Jana Nováka s manželkou a dětmi z Nové Vsi. Žádá v ní, aby mu bylo povoleno prodati "ne malou, ale znamenitou živnost v Nové Vsi," že je

dlužen za obilí a na gruntovních peněžích do 130 kop Míš., a aby mu byla dopřána nějaká menší živnost v Lečicích, krčma v Dolánkách neb živnost v Debrně, odkud hospodář s koni ujel. Žádost se může týkati jen Jana Trilburce na bývalém manském statku, který r. 1632 položil teprve gruntovní peníze za rok 1625 a ostatní dluhoval, a možno ji položiti as do r. 1632/33, neboť r. 1633 postoupila ovdovělá paní Polyxena z Lobkovic panství roudnické synovi. Janu Trilburcovi jako novému osadníkovi v Nové Vsi říkali asi Jan Novák. Významné byly i listiny, týkající se nedorozumění mezi úředníkem panství v Horních Beřkovicích J. Holanem a sousedy z Nové Vsi. Jednalo se o nějakých 88 zl dlužného platu v r. 1709. Dne 28. listopadu r. 1709 žádal ten úředník hejtmana panství roudnického Frant. Šimona Lužnického, aby mu dopomohl na sousedech novoveských k uvedenému nedoplatku. K témuž hejtmanovi se také obrátili s písemnou žádostí o ochranu rychtář Jiří Došek s přísedícími Matějem Nejedlým, Václavem Bárrou a Matějem Jindřichem. Prosili, aby požadovaný plat nemuseli dáti a svědomím nejstarších obyvatelů prokazovati, jak plat vznikl. Václav Jindřich starší a Matěj Nejedlý uváděli, že od předků svých, Šebestyána Nejedlého jinak Brože zvaného, od Tomáše Nejedlého a Pavla Nejedlého, tři bratří rodných a od Jana Vovse slýchali, že plat vznikl, když před mnoha lety za velikého sucha voda v potoce vyschla a prameny se ztratily, u Velvar rybníky vyschly a mlýny v Nové Vsi, Sazené a Chržíně zpustly a potoky zarostly. V Nové Vsi byla k potřebě jediná studna a ta též vyschla, takže obyvatelé pro sebe i pro dobytek v putnách a sudech od Sazené a Vepřku vodu dováželi. Konečně projednali od sousedů ouholických průhon k Vltavě, aby tudy mohli honiti dobytek k řece k napájení. Poněvadž to bylo pole vepřeckého kostela, dali kostelu jiné podle pod 8 záhonů pod dva hony dlouhé. Václav Jindřich, který již před padesáti lety hospodařiti počal, kdy ještě většina gruntů ve vsi byla pustá, prohlásil, že otec jeho nevěděl o původu platu, a purkrabí z Beřkovic rovněž ne, ale že to byl plat dočasný. Ke kostelu vepřeckému za povolení průhonu dobytka dali náhradou pole, kterého dosud užívá. Konečné vyřešení sporu není v listinách uvedeno. Je tam jen zmínka, že úředník beřkovský dával sousedům náhradou nějaké pivo. Zmíněné katastrofální sucho muselo býti ještě před r. 1592, kdy mlýn v Nové Vsi byl již dlouho pustý, a obyvatelé byli přikázáni s mletím ke mlýnu v Roudnici. Pátráme-li po uváděných bratřích Nejedlých, tu je najdeme r. 1616 jako sirotky po Jírovi Řezáči na čp. 9. Otec jejich přejal grunt r. 1606 za 400 kop gr od zadluženého Pavla Pavlíka. R. 1616 byl Jíra mrtev a zůstala vdova Alžběta a synové Šebestyán, Tomáš a Pavel. Měli podíly po 16 kopách 12. gr. R. 1619 byla vdova Alžběta znovu provdána za Jana Vidimona. O jménu Nejedlého není tu zmínky. Bylo to as rodové jméno Jíry Řezáče, kdežto jméno Řezáč měl podle zaměstnání. Mezi konšely nalézáme jméno Nejedlý r.

1626, kdy označen byl jím držitel gruntu Jan Vidimon, ač jméno to u něj dříve neznáme. Ptáme-li se, zda ti bratři skutečně přežili útrapy třicetileté války, nalézáme tuto odpověď: V urbáři z r. 1641 jmenuje se na dnešním čp. 14 jako hospodář - Šebestyán na Brožově - , na témž gruntě podle Berní role 1564 nalézáme Šebestyána Brože, a dle urbáře z r. 1658 zase Šebestyána na Brožově. R. 1673 není již v soupise uveden a je tu Vojtěch Svoboda. Tomáš Nejedlý držel r. 1654 a 1658 grunt čp. 8. Byl tu hospodářem ještě r. 1673, tehdy již šedesátiletý. Bratr Pavel Nejedlý uvádí se na gruntě čp. 10, ale r. 1673 také již nežil. Poslední starý pamětník Jan Voves připomíná se na gruntě čp. 17 již r. 1629, byl na gruntě i v letech 1654 a 1658. V r. 1673 hospodařil již jeho syn Jiřík Voves, tehdy třicetiletý. Byly tudíž všechny jmenované osoby pamětníky války třicetileté i doby před ní, čímž dotvrzena je hodnověrnost zprávy.

Katastrem obce Nová Ves vede státní či erátní silnice, nebo jak se dříve říkávalo silnice císařská. Bývala to již za starých dob hojně používaná zemská cesta, jíž se tehdy také říkávalo silnice, ale neměla dnešní šíři a tak pevnou vozovku jako dnes. Již před třicetiletou válkou vybíralo město Velvary podle svého oprávnění na této silnici v Nové Vsi clo. Od konce 18. století byla to silnice poštovní z Prahy přes Libeň-Veltrusy a Doksany do Litoměřic. Když byla počátkem 19. století vybudována nová státní silnice od Prahy přes Podbabu a Černý Vůl a Velvary do Litoměřic, došlo i k přebudování silnice přes Novou Ves, a r. 1825 bylo k jejímu rozšíření zabráno přes 14 strychů pozemků. Při tom byla i vozovka náležitě upevněna. Po vybudování silnice přes Velvary byla poštovní doprava tamtudy a poštovní stanice z Veltrus byla převedena do Velvar, pak as r. 1784 do Slaného. V poslední době byla silnice asfaltována a stala se důležitou tepnou pro dopravu automobilovou, takže po ní denně projíždějí stovky automobilů osobních i nákladních oběma směry skrze Novou Ves.

Po zřízení obecní samosprávy a samosprávných okresů, počalo se pilně pracovat na rozšíření dopravní sítě silnicemi okresními, které jsou sice užší než silnice státní, ale plní dobře svůj úkol. R. 1864 byla zbudována okresní silnice od Mělníka ke státní silnici litoměřické, jež vyústila na ni ve zdejším katastru. K její stavbě bylo zabráno z katastru novoveského jen as strych pozemků. Pokračováním jejím měla býti silnice k Velvarům, ale její stavba se hodně pozdržela.

Okresní silnice od Nové Vsi k Sazené byla stavěna teprve kol r. 1880. Zabrala kus obecní pastviny a málo polí, protože jde po katastru jen krátkou částí, a byla budována po staré vozové cestě.

Obecním nákladem byl zbudován jen malý kousek silnice ke křížku, aby se ulehčilo dojíždění do polí v poloze "U průhona." V nejstarších dobách dávaly si spřátelené kmeny v dobách nebezpečí nepřátelského vpádu z míst dále viditelných znamení - za dne kouřem, za noci

ohněm. Když chtěl někdo poslati do vzdáleného místa nějakou zprávu, musel tam poslati pěšího neb jízdného posla, aby tam zprávu vyřídil. Když stala se znalost psaní a čtení obecnější, posílala se po poslu zpráva psaná. Ale vysílání poslů na místa vzdálená bylo nákladné. Nebylo-li poselství nezbytné, čekalo se, až se nahodí vhodná příležitost a někdo tam pocestuje, aby vzkaz nebo písemnou zprávu vyřídil. Stalo se tak ovšem mnohdy velmi opožděně.

Staří Římané vybudovali po své rozlehlé říši dobré silnice, a po těch jezdili pravidelně poslové do vzdálených provincií se zprávami a zase zpět přinášeli jiné. Po silnicích se z provincií dopravovalo také různé zboží do hlavního města. Ve středověku udržovala velká města a hlavně obchodníci vzájemně písemné styky. Bývali posíláni poslové městští, jimž i soukromníci svěřovali doručování zpráv. Hojnou měrou udržovali tento styk také formané, kteří přiváželi a odváželi různé zboží. Za třicetileté války došlo mezi některými panovnickými rody a mezi mnohými městy k časnějšímu a pravidelnému styku pomocí poslů. V určitých místech, kudy spojení vedlo, byly zřízeny stanice, kde mohl posel vyměnit koně, aby se dostal co nejrychleji na určené místo. Cesty mezi stanicemi byly udržovány v dobrém stavu a zvaly se silnicemi poštovními. Z Prahy šla jedna taková silnice přes Libeň-Veltrusy a Novou Ves do Litoměřic, jiná přes Velvary a jinými směry. Doručování zpráv panovnických rodů a velkých měst převzaly v říši rodiny hrabat Paarů a Taxisů za určitý roční plat. Když se ukázala výnosnost této dopravy, neboť byly za plat přijímány i zprávy od osob soukromých, byla doprava za císařovny Marie Terezie převzata do státní správy a dosavadním provozovatelům bylo dáno odškodné. Poštovní spoje a stanice byly rozmnoženy a zdokonaleny. Správa poštovních stanic bývala dávána vysloužilým důstojníkům, kteří tak nacházeli dobré zaopatření a snažili se správu stanice udržeti v rodině. To byly zvané dědičné pošty. Při podávání dopisů byl vybírán určitý peněžitý poplatek za doručení - tak řečené porto. K zjednodušení provozu byly v polovině minulého století zavedeny poštovní známky, které se nalepovaly na dopis místo za pravování dřívějšího poplatku. Známky musel si ovšem dříve každý koupiti u poštovní stanice, ale ubylo často dlouhé čekání a zdržování. Mezi státy byly uzavírány dohody o vzájemném přijímání a doručování dopisů, až došlo k uzavření všeobecného světového poštovního spolku. Tak jdou dnes dopisy do nejvzdálenějších koutů i do zámoří. Na zahraniční dopisy musí se ovšem nalepovati známky vyššího hodnot. Dnes se poštovní zásilky dopravují po dráze, autobusy, loděmi i letadly. Každý stát má své známky a dopisy oznámkované jdou do celého světa, naopak zase do toho státu přicházejí dopisy z nejrůznějších končin světa s tamními poštovními známkami. Tato rozmanitost známek poštovních dala vznik sběratelské vášni poštovních známek zvané filatelie.

Sběratelů jest mnoho a v městech jsou obchody výhradně se známkami. Některé staré vzácné známky platí se i desetitisíci. Dnes se nespokojují sběratelé se známkami použitými, ale sbírají známky nové, neorazítované a zvláště známky orážené příležitostními razítky ze slavnostních událostí. Po zavedení dopravy balíkové se příjmy státu z dopravy poštovní značně zvýšily. Velmi prospělo státu a občanstvu zřízení telegrafu a telefonu. Byly připojeny k rozmnoženým poštovním úřadům, a dnes může každý poslati rychlou zprávu telegramem, nebo tam, kde je spojení telefonické, vyřídit svou náležitost ústně.

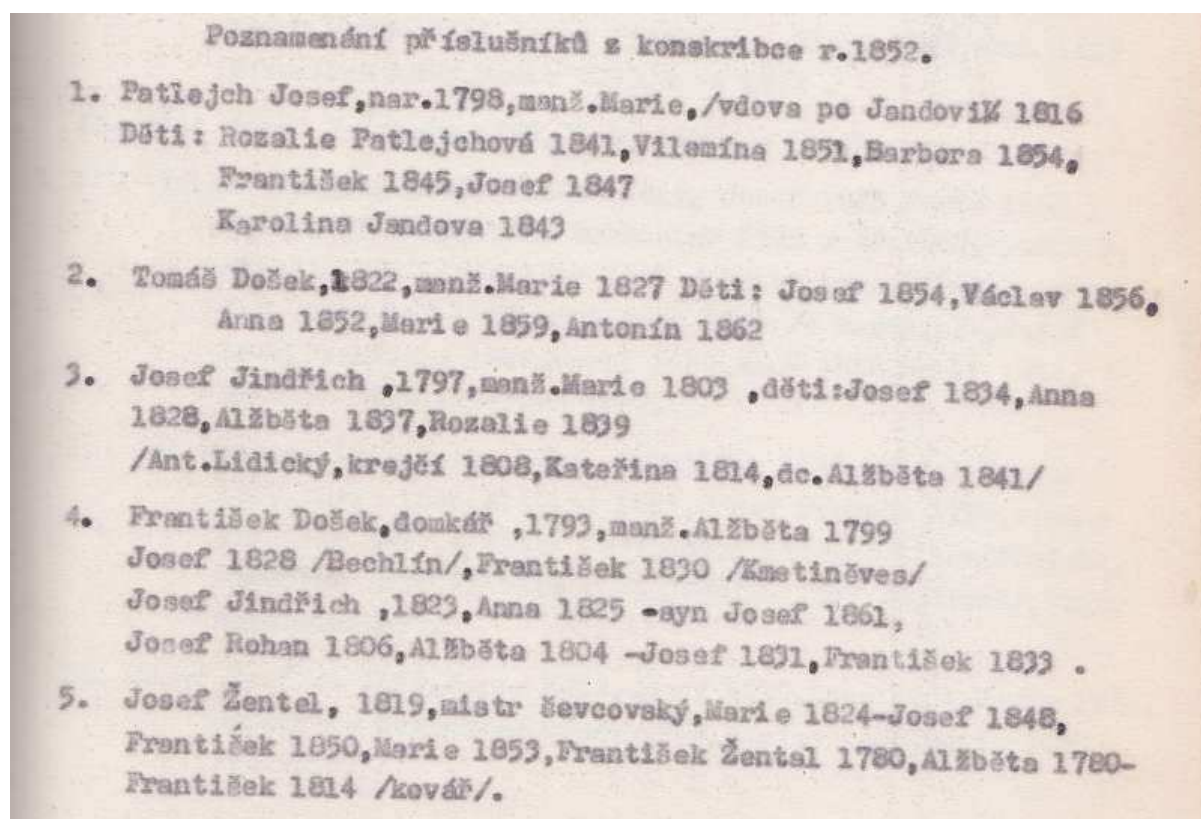
Pokud vím, patřila Nová Ves zprvu k poštovnímu úřadu v Jenšovicích, teprve později byl zřízen poštovní úřad "Podhořany nad Vltavou", kam patří obec dosud. Na poštu chodíval dříve obecní posel a dostával od psaní 2 kr, od lístku a novin 1 kr. Pamatuji dlouholetého posla Svitáka a pak Václava Nápravníka. As od r. 1903 obstarávají doručování dopisů přespólní listonoši, kteří z pošty podhořanské docházejí až do Lečic. Balíky musí si ovšem každý donést na poštu nebo z pošty, nebo těmi obtěžkán, nemůže listonoš konati svou pochůzku. V poslední době bylo do Nové Vsi zavedeno i telefonní spojení, a tak umožněno rychlé spojení s okolím. Telefon má četnická stanice, obecní úřad a stavitel Boh. Fiedler.

O bezpečnost staral se dříve každý sám, pomáhali rychtáři s obecním sluhou. Někdy museli rychtáři s konšeli konati po krčmách a místech podezřelých noční náhlé prohlídky z nařízení krajského úřadu, pátralo-li se po lupičích, zběhlých vojácích od pluků a podezřelých cizincích. Teprve po zrušení poddanství bylo zřízeno četnictvo. Zprvu projížděli krajem četníci jízdní. Později byly stanice rozmnoženy a četnictvo jízdní zrušeno. Od r. 1850, kdy se četnictvo zřídilo, byli do jeho služeb zařazováni vysloužilí poddůstojníci, později bylo doplňováno i osobami z mužstva, kteří se k této službě hlásili a hodili. Nová Ves byla přidělena k četnické stanici ve Velvarech. Po převratu byla při rozmnožování stanic zřízena r. 1920 také četnická stanice v Nové Vsi. V poslední době byly dosavadní četnické stanice přejmenovány na Stráž národní bezpečnosti SNB. V Nové Vsi stanice zrušena.

Zbývá ještě se zmíniti o železničním spojení. Železnice katastrem obce novoveské nevede. Dotýká se jej jen nepatrným kouskem "Ve vratech." Občanstvu velmi dobře slouží hojně používaná zastávka v Nových Ouholcích, kam docházejí i občané ze Sazené, Vepřku a Lečic, a kam dojíždějí osoby jedoucí do těch obcí. Spojení na Kralupy i z Kralup jsou častá v hodná. Pro náklady jest ovšem jen stanice Veltrusy. Trať byla budována v letech 1849 až 1851, jako jednokolejná dráha z Prahy do Podmokel, odkud navazovala dále do Saska. Pro silnou dopravu byla nyní také od Kralup k Roudnici přebudována na trať dvoukolejnou.

V poslední době jezdí přes Novou Ves také autobus od Prahy na Litoměřice, takže jest možno použití k jízdě i tohoto spojení.

Poznamenání příslušníků z konskribce r. 1852.

6. Jan Vojtěchovský, 1802, Anna 1806 - František 1827, /kolář - Zlonice/, Karel 1829, zámečník, zemř. 1880, Josef 1830, zemř. 1883, Václav, 1832, nádeník - Zlonice
7. Josef Kohout 1832, Marie 1837, Josef 1858, Václav 1861, Václav Kohout, 1797, výměnkář, Alžběta 1799, Václav Zycha 1786, výměnkář, Lidmila 1794, Jan 1826, Václav 1826, Tomáš 1831, Marie 1817, Kateřina 1819, Anna 1822.
8. Antonín Hájek, Anna 1830, Václav 1860, Josef 1862, Marie 1855 /zemř./, Anna 1857, Alžběta 1858, Lidmila Hájková 1799, výměnkářka, dc. Alžběta 1830, Marie 1834, Rosalie 1837.
9. Václav Janda 1836, manž. Marie 1836
Josef Hájek 1817, Anna 1808, Václav 1839, Rosalie 1830, Marie 1832, Alžběta 1834, Anna 1837, Lidmila 1841, Antonie 1844, Františka 1851. Nevlastní Majdal. Trnoblanská, 1829.
10. Haněl Jan, 1828, Marie 1830, Františka 1854, Marie 1855, František 1857, Antonín Haněl, výměnkář, Marie 1803, syn Jan voják /vyhostili se na Písek/, Jan Slabý 1828, Anna 1837, František 1869, Marie 1858, Anna 1862.
11. Žid Josef Weinberg 1796, Cilia 1807 / v čp. 11.
12. Václav Purnoch 1825, Alžběta 1818, Josef 1849, Marie 1850, Anna 1853, František Duchoslav 1788 zemř. 1860, výměnkář, Alžběta 1792, František 1827 /školní pomocník - Veltrusy/, Jan Duchoslav 1810, manž. Anna 1805 /v Terezíně/, Josef 1826, Františka 1828, Karel 1830, Anna 1852, Marie 1854, Antonie 1855, Kateřina 1857.
13. Jan Svoboda 1818, Marie 1813, František 1844 učitel Václav 1849, Marie 1846, Alžběta 1853, Josef Svoboda 1790, výměnkář, zemř. 1857, Alžběta 1803, Josef 1840, /v Litoměřicích/, Kateřina 1832, Alžběta 1834, Rosalie 1837 /Bubeneč/, Fuger Hracholuský/.
14. Josef Svoboda 1829, Marie 1832, Josef 1853, Anna 1851, Marie 1854, Majdalena Svobodová, výměnkářka, Václav 1838, Marie 1835 /Velvary/

15. Josef Hofman 1813, Kateřina 1814, Jan 1836, Josef, 1834, Václav 1840, František 1845, Antonín 1860. Rosalie 1842, Marie 1847, Antonie 1850, Františka 1854, Anna 1857
Jan Hofman 1789, výměnkář, zemř. 1861, Marie 1794, --František 1829/Vídeň/, Antonín 1826 /Slaný, pošta/, Karel 1829 na čp. 26, Tomáš 1832 .
16. Jan Satran je ve Vepřku na čp. 14.
František Hakl 1811, Marie 1817 --Josef 1841, František 1845, Václav 1849, Marie 1853 .
17. Václav Veselý 1810, Anna 1812 - --Josef 1835, Marie 1837, Anna 1846/vd. Křikavová, ve Knovízi/.
Marie Pokorná 1804, výměnkářka .
18. Matěj Švejda 1804, Anna 1797 --Josef 1831, Jan 1834 .28.10-/Zvo-
leněves/, Marie 1837 .17. 3. Anna 1839-15.12.
19. František Loebl 1789
Alžběta Jindřichová 1781, zemř. 1854, výměnkářka
20. Josef Janda 1803, Alžběta 1805 --Václav 1836 na čp. 9, Jan 1782
-1852 .
21. Václav Nejedlý 1811, Kateřina 1795 zemř. 1865
Josef Živec 1827, Alžběta 1829. --Václav 1858, Anna 1853
Alžběta Vysoká, výměnkářka.
22. Jan Jindřich, kovář 1816, manž. Cecilie 1816 --Josef 1853, Marie
1850.
23. Jan Satran je ve Vepřku /1808/, Antonie manž. 1811 --Josef 1833,
Vojtěch 1838, Viléma 1835 vd. do Prahy 1855, Jiřie 1843
/Mělník/.
24. Jan Bros 1792, zemř. 1854, Anna 1798, zemř. 1850, Josef 1821,
mistr Ševcovský, Marie 1827, Antonie 1836, František Roz-
sypal 1821 /V Křesíně stárkem /, Anna 1824 - --Josef
1852.
25. Majdalena Hančlová, zemř. 1860
sirotci Haklovi -Václav 1833, Josef 1834, Jan 1840,
Kateřina Buriánová .

26. Josef Hokeš 1795, zemř. 1855, Marie 1796 -- Antonín 1837, Marie 1834, Karel Hofman 1829, Rosalie 1832 -- Josef 1859, Antonín 1862, Anna 1860 /pak Maurerová/
27. Josef Titěra 1812, Alžběta 1813, zemř. 1856 -- Josefa, František 1842, Tomáš 1846, Václav 1862, Marie 1857, Anna 1860, Kateřina 1844.
28. Václav Novák, 1809, Alžběta 1809 -- Václav 1835, Antonín 1852, Josef 1856, František 1862, Marie 1845 .
29. Antonín Krejčí 1796, mlynář, Josefa 1790 . . dcera vd. Fialova, syn Antonín 12.12.1848, Josefa 1850, Alžběta 1858, Anna 1862, František Řípa 1804, Anna 1810 zemř. 1856.
30. Václav Prejso 1814, Anna 1823 -- Josef 1848 /kolář/, Václav 1855, Marie 1846, Anna 1853 .
Marie Müllerová 1802, výměnkářka
31. Jan Šváb 1796, Anna 1818 -- Anna 1844, Marie 1851, Kateřina 1856
32. Josef Kulich 1784, zemřel 1857, manž. Rosalie 1800 --- František Jindřich 1827, Jan Kulich 1839
František Kulich mistr ševcovský 1817, Anna 1824, Jan 1855, Marie 1852
František Jindřich 1827, zemř. 1861, manž. Rosalie 1834 -- Josef 1856, František 1860, Alžběta 1858 .
33. Josef Vostrý 1813, Lidmila 1816 -- Václav 1832, Josef 1845, zemř. 1857, nevl. Helena Pokorná 1836, Anna 1841, Marie 1842, Alžběta 1847, Kateřina 1852, Rosalie 1855, Josef Jindřich 1811, Josefa 1818 -- František 1843, Václav 1832, Bratr František 1815, Marie 1820
34. Václav Rous 1787, zemř. 1865, Anna 1787 -- Anna 1821,
Josef Rous, 1810, Anna 1816 -- Frant. Rous 1813, Alžběta 1818 --- Václav 1845, Anna 1848
35. Josef Štros 1804, Barbora 1817 -- Václav 1837, Josef 1843, Jan 1845, Marie 1822, Frant. 1841, Anna 1845, Lidmila 1849, Antonín 1852, Josef 1854 -- Karel Müller, manž. Anny -- dc. Julie

- 36 Václav Podskalský 1809, Marie 1811 --Anna 1835, Kateřina 1839,
Rosalie 1845, Marie 1848
Jan Vestřý 1822
37. František Řípa 1804 pekař, Marie 1816 zemř. 1886--Antonín
1838, sedník v Kralupech, Karel 1865 lakýrník, Josef
1866 sochař, Antonín 1868 kameník.
- 38 Jan Kafka 1813, Terezie 1816 --Antonín 1835, František 1835,
Josef 1845, Emanuel 1848, Jan 1852, Marie 1839, Terezie
1841, Josefa 1850
- 39 Frant. Cibulka 1793, kramář, Alžběta 1795, zemř. 1862
Frant. Beránek 1826, Alžběta 1831 --Marie 1854, /Lužec/,
Anna 1857, Alžběta 1859.
Jan Kratochvíl 1824 /náb. helvet./, Marie --1814 --nevl.
Josef Nebeský, 1839, Václav 1840, František 1847, Jan 1851,
Antonín 1854, Marie 1850, Anna 1855
- 40 Josef Kratochvíl 1799, Marie 1794 --Josef 1833, Václav 1846, Marie
1835, /na Bučině/, Kateřina 1837, Anna 1841
- 41 Jan Weber, zámečnick 1804, Alžběta 1811--Frant. 1841, zemř. 1861,
Josef 1849, Marie 1835, Anna 1844
Josef Voves 1812, Barbora 1810 - -Václav 1843, Rosalie
1838, Kateřina 1845
- 42 Jan Vostrý 1817, Alžběta 1827 --František 1850, Josef 1852, Alžbě-
ta 1856, Ant. Vostrý 1785
- 43 Josef Prušák 1791, Rosalie 1805 - -Václav 1822 Ouhovice, Josef
1832, František 1848, Kateřina 1821, Anna 1827, Marie 1828,
Františka 1834, Majdalena 1836, Rosalie 1842
Josef Prušák 1832 --Marie 1862
- 44 Obecní pastouška -Václav Zycha 1780 /de Ješina/,
Antonín Kunert, Marie, Antonie, Václav
Král František 1804, Rosalie 1806 --Josef 1838, Anna 1829,
Marie 1836, Majdalena 1840, Alžběta 1844, Rosalie 1847
Cizí Josef Král 1838, Terezie 1836.
- 45 Václav Kubišta 1812, Marie 1819 --Josef 1839, Václav 1845 /kovář
Kmetiněves /Alžběta 1837, Anna 1840, Marie 1850
- 46 Josef Jindřich 1815 zemř. 1861, Marie 1819 --Tomáš 1846, Marie
1852, Kateřina Jindřichová, vdova 1799--Rosalie 1834, Anna

1835 /Uhry/.

Nájemníci :Frant.Zyha krejčí 1802,Alžběta 1802

František Schlosser,šafář 1815,zemř.1884,Anna 1810

František Weigend 1815,pschtýř hospody,Kristina 1821

/odstěh.1857/, Václav Najman 1791,Kateřina 1810 --

6 dětí-z Vraného

Václav Sviták,krejčí 1824,Marie 1828--Karel 1853 /u

námořnictva/ Martin Sviták,Marie /1857 odst./Jan Svi-

ták Veronika 1850,Josef Kaška do Klecan zemř.1861,

Jan Sypecký 1817,zemř.1861 ,František Saitka.

Výpis ze záznamů vyměřovacích pro Josefský katastr v roce
1785.

Bakovnický kraj.

Vévodství roudnické .

Pasení kniha obce NOVÁ VES .

I.položení

/uveďeno čís.topické či katastr.,jm.majitele,označení ,výměra/.

1.Místní plac /néves/, v kterém louže -bez užitku

2.Josef Satran,dům čp.23

3.Domovní zahrádka

73 štv.s.

4.Josef Svoboda,dům čp.14

5.Václav Svoboda,dům čp.15

6.Domovní zahrada

140 " "

7.Josef Satran,dům čp.16

8.Domovní zahrada

143 " "

9.Item

123 " "

10.František Jindřich,dům čp.17

11.Obecní pastouška čp.18

12.Martin Jindřich čp.19

13.Jiří Janda,dům čp.20

14.Domovní zahrádka

45 "/ "

15.Jakub Hančl,domek čp.25

16.Anna Rousevová,domek čp.24

17.Josef Schorf,domek čp.26

18.Obecní zahrádka,kterou půd činži užívá

112 " "

19.Matěj Kolovský,domek čp.28

20.Václav Janda,domek čp.27

21.Pavel Smetana,dům čp.21.

22.Obecní kovárna,čp.22		
23.Jiří Jindřich,dům čp.1.		
24.Domovní zahrádka	42 čtv.s. s.	678- čtv.s.
25.Martin Svoboda,dům čp.2		
26.Matěj Hakl,dům čp.3		
27.Domovní zahrádka		161 " "
28.Matěj Valse,domek čp.36		
29.Václav Jindřich,domek čp.33		
30.Václav Král,domek čp.32		
31.František Ctibor,domek čp.31		
32.Matěj Zicha,domek čp.30		
33.Jan Zoubek,domek čp.4		
34.Martin Hančl,domek čp.5		
35.Jiří Kubeš,domek čp.6		
36.Jakub Zicha,dům čp.7		
37.Domovní zahrádka		136 " "
38.Jan Hájek,dům čp.8		
39.Jan Zicha,dům čp.9		
40.Jiří Hančl,dům čp.10		
41.Martin Svoboda,dům čp.11		
42.Václav Pokorný,dům čp.12		
43.Václav Svoboda,dům čp.13		
44.František Jindřich,domek čp.24		

II.hlavní položení "K Sazenému" začíná se ode vsi k poli k šenkýře Satrana,slevé strany hluboké cesty a s pravé strany Budynské a dobíhá až k sazené trávni cestě.

45.Jakub Zich čp.7 -pole za humny u hlub.cesty vedle Hájka		
1 1/4 str.		-1105 čtv.s.
46.Jan Hájek čp.8 -pole za humny vedle Zichového		
1 1/4 str.		-1105 čtv.s.
47.Martin Svoboda čp.2 -pole za humny vedle Hájka		
1/2		- 537 čtv.s.
48.Václav Svoboda čp.13 -pole za humny vedle Mart. Svobody	1 1/2 str	
		-1258 čtv.s.
49.Matěj Hakl čp.3 -pole nad skalkou vedle Václ. Svobody	1/2 str.	
		- 501 čtv.s.

21.	Václav Svoboda čp.13 -pole nad skalkou mezi silnicí klínek 3/8 str.				= 271 čtv.s.
22.	Matěj Hakl čp.3 - pole nad skalou vedle Václ.Svo- body 1 1/4 str.				-1054 " "
23.	Václav Svoboda čp.13 -pole nad skalkou vedle Mat. Hakla 1 3/4 str.				-1495 " "
24.	Pavel Smetana čp.21 -pole na Budynské vedle Václ. Svobody 2 3/4 str.			1 j.	-870 " "
25.	Josef Satran čp.16 " " " "Pavla Smetany 2 1/2 str.			1 j.	-775 " "
26.	Josef Svoboda čp.14 - " " " "Jos. Satrana 3 " " " "S. j.				-769 " "
27.	Václav Svoboda čp.15 " " " "Jos. Svobody 2 1/2 " "			1 j.	-773 " "
28.	Jiří Jindřich čp.1. " " " "Václ. Svobody 3 " "			1 j.	-1156 " "
29.	Josef Satran čp.16 " " " " Jiří Jindřicha 2 3/4			1 j.	-1336 " "
Pro tento katastr.číslo je datum :Nová Ves 27.června 1785 a podle přípisu :Josef Satran,rychtář,Jan Hájek,přísežný,Václav Svoboda,pří- sežný.Pak pokračují čísla katastrální dále./					
30.	Jan Zicha čp.9 -pole na Budynské vedle Satrenového 3 1/2 "			1 j.	-1506 čtv.s.
31.	Jiří Hančl čp.10 " " " " Jana Zichy 3 1/2 " " " "			1 j.	-1541 " "
32.	František Jindřich " " " " Hančlového 3 1/2 "			1 j.	-1564 " "
33.	Václav Pokorný čp.12 " " " "Františka Jindřicha 4			2 j.	= 475 " "
34.	Josef Svoboda čp.14 " " " " Pokorného 4			2 j.	= 656 " "
35.	Václav Svoboda čp.15 " " " " Josefa Svobody 4 "			2 j.	= 656 " "
36.	Jakub Zicha čp.7 " " " "Václ.Svo- body 4 1/4			2 j.	=1229 " "
37.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Jakuba Zichy 5 "			3 j.	= 706 " "

67. Václav Svoboda čp.15 -pole na Buřynské vedle Martina Svobody 6 1/2 " "	3 j. = 927 čtv. s.
68. Josef Svoboda čp.14 -pole na solné u silnice od Loucké vedle Hančla 4 str.	2 j. = 290 " "
69. Jiří Hančl čp.10 -pole v Loucké vedle Josefa Svobody 4 str.	1 j. = 1478 " "
70. Matěj Hakl čp. 3 " " "Hančlového 7 1/2 str.	4 j. = 259 " "
71. Václav Pokorný " " "Haklového 4 str.	2 j. = 133 " "
72. Josef Satran čp.16 " v širokých "Pokorného 6 1/4 str.	3 j. = 1150 " "
73. Martin Svoboda čp.2 -pole na rohovém vedle Josefa Satrana 3 1/2 str.	1 j. = 1572 " "
74. Matěj Jindřich čp.19 -pole na " " Martina Svobody 3 str.	1 j. = 831 " "
75. Václav Svoboda čp.15 -pole v širokých " Matěje Jindřicha 2 str.	1 j. = 56 " "
76. Jiří Jindřich čp.1 -pole " " "Václava Svobody 2 1/2 str.	1 j. = 1170 " "
77. František Jindřich čp.17 pole " " Jiřího Jindřicha 3 str.	1 j. = 1010 " "
78. Jiří Janda čp.20 -pole v širokých vedle Františka Jindřicha 1/2 str.	- - - 495 " "
79. Josef Satran čp.23 -pole na sekaře u Lečie v. Jiří Meleka 3 str.	2 j. = 393 " "
80. Jiří Janda čp.20 -pole " " " " v. Josefa Satrana 4 str.	2 j. = 1180 " "
81. Jan Zicha čp.9 -pole " " " " v. Jiří Jandy 2 1/4 str.	1 j. = 280 " "
82. Jakub Zicha čp.7 -pole " " " " v. Jana Zichy 1/2 str.	- - - 614 " "
83. Matěj Hakl čp.3 -pole u Vedochoď vedle Jakuba Zichy 3/4 str.	-75 1 " "
84. Jan Zicha čp.9 -pole na kopě vedle Matěje Hakla 6 str.	3 j. = 237 " "

85.	Martin Svoboda čp.2-pole v širokých vedle Jana Zicha				
	1 str.			- -	1421 čtv.s.
86.	Jiří Janda čp.20 - " " " Martine				
	Svobody 1 str.			- -	940 " "
87.	Václav Pokorný čp.12 " " " Jiří Jandy				
	1 str.			- -	938 " "
88.	Matěj Hakl čp.3 - " " " Václava Po-				
	korného 3 1/2 " "			2 j.-	538 " "
89.	Jakub Zicha čp.7 " " " Matěje				
	Hakla 1 str.			- -	1147 " "
90.	Václav Brož ze Sazené čp.23-pole v Loucké v.				
	Frant.Vinše 2 str.			1.j.-	850 " "
91.	Frant.Vinš ze Sazené čp.13 - " " v.				
	Václ.Brože 4 str.			2 j.	-497 " "
92.	Václav Svoboda čp.13 " " v.				
	Františka Vinše 1 str.				-997 " "
93.	Jan Zicha čp.9 - " " v.				
	Václ.Svobody 2 1/2 str.			1 j.-	594 " "
94.	Václav Svoboda čp.15 " " v.21-				
	chového 3 1/2 str.			2 j.-	130 " "
95.	Václav Brož ze Sazené čp.23 " " v.				
	Václ.Svobody 2 1/4 str.			1 j.-	204 " "
96.	Jan Zicha čp.9- " " v.				
	Brožového 7 1/2 str.			3 j.-	1597 " "
97.	František Řehák ze Sazené čp.35 pole " v.				
	Jana Zichy-1 1/4 str.			- -	1070 " "
98.	Václav Svoboda čp.15 pole v Loucké v.Řehákového				
	1 1/2 str.			- -	1084 " "
99.	Frant.Řehák ze Sazené čp.35 " " v.Václava				
	Svobody 2 1/2 str.			1 j.-	589 " "
100.	Václav Pokorný čp.12 - " " v.Řehákového				
	3/4 str.			- -	730 " "
101.	Martin Svoboda čp.2 pole v Loucké v.Pokorného				
	2 str.			1 j.	- 52 " "
102.	Martin Jindřich čp.19 " " v.Martina				
	Svobody 7 str.			4 j.	- 337 " "

113.	Josef Satran čp.16-pole v Loucké v. Martina Jindřicha 6 1/2 str.		4 j. - 236 čtv.s.
114.	Josef Svoboda čp.14 " " v. Satranového 3 str.		1 j. - 1370 " "
115.	Josef Satran čp.16 " " v. Josefa Svobody		
K této parcely je zase datum : V Nové Vsi 28.června 1785-Josef Satran, rychtář, Jan Hájek, přísedný, Václav Svoboda, přísedný./			
116.	Václav Pokorný čp.12-pole v Loucké v. v. Satranového-1 3/4 str.		1 j. - 582 " "
117.	Martin Svoboda čp.2 " " v. Václ. Pokorného -4 str.		2 j. - 504 " "
118.	Jiří Janda čp. 20 - " " vedle Martina Svobody 4 str.		2 j. - 504 " "
119.	Josef Satran čp.16 " " " Jandového 4 str.		2 j. - 556 " "
120.	Martin Jindřich čp.19 " " Satranového 3 str.		1 j. - 1252 " "
121.	František Jindřich čp.17 " " Martina Jindřicha 3 str.		2 j. 466 " "
122.	Jan Hájek čp.8 -pole v Loucké " Front. Jindřicha 12 1/2 str.		7 j. - 863 " "
123.	Sazené obecní pole " " Jana Hájka, 1/4 str.		- - 412 " "
124.	Josef Flzák ze Sazené čp.29 " " obecního pole -1/4 str.		- - 86 " "
125.	Jan Brož ze Sazené čp.16 u průhona v. Veselého 2 1/4 str.		1 j. - 648 " "
126.	Josef Veselý ze Sazené čp.21.p.v Loucké v. Jana Brože 1 3/4 str.		-1552 " "
127.	Jiří Janda čp.20 -pole v Loucké vedle Josefa Veselého 4 str.		2 j. - 245 " "
128.	Hlavní položeni " K Lečicům " -Za Polákovou stodolou ke kříži nazvané u kříže a to odevsi s levé strany silnice Budyšské, na pře- stavní cesta, dohánající až po lečické hranice.		

118.	Martin Jindřich čp.19 -pole u kříže vedle Smetany 3 1/2 str.		1. j. - 1062 čtv.s.
119.	Pavel Smetana čp.21 -pole u kříže vedle Martina Jindřicha, 5 str.		3 j. - 247 " "
120.	Jiří Janda čp.20 - " " " Smetanového, 5 str.		2 j. - 1259 " "
121.	Jan Zicha čp.9. " " " Jandového, 10 1/2 str.		5 j. - 1599 " "
122.	Martin Jindřich čp.19 " " " Jana Zichy ,6 1/2 str.		3 j. - 575 " "
123.	Jan Hájek čp.8 " " " Martina Jindřicha 5 1/2 str.		2 j. - 1424 " "
124.	Martin Svoboda čp.2. " " " Hájkového ,2 3/4		1 j. - 699 " "
125.	Václav Svoboda čp.13 na Budynské na Svobody 2 3/4 str.	" Marti-	1 j. - 733 " "
126.	Jiří Janda čp.20 , pole " Svobody ,3 str.	"Václava	1 j. - 948 " "
127.	Josef Satran čp.16 - " " Jandy, 2 str.	" Jiří	1 j. - 252 " "
128.	Matěj Hakl čp.3 " " " Satrana , 5 str.	" Josefa	2 j. - 1216 " "
129.	Václav Svoboda čp.13 " " " Hakla, 4 1/2 str.	" Matěje	2 j. - 628 " "
130.	Jiří Jindřich čp.1 " " " Svobody, 5 str.	" Václava	2 j. - 280 " "
131.	Josef Satran čp.16 " " " Jindřicha ,5 str.	" Jiřího	2 j. - 1350 " "
132.	Josef Svoboda čp.14 " " " vého ,5 str.	" Satran-	2 j. - 1491 " "
133.	Václav Svoboda čp.15 " " " Svobody ,4 1/2 str.	" Josefa	2 j. - 744 " "
134.	Pavel Smetana čp.21. " " " Svobody, 4 1/2 str.	" Václava	2 j. - 574 " "
135.	Josef Satran čp.23 " " " Smetany , 4 str.	" Pavla	2 j. 347 " "

136. Jan Zicha čp.9	pole na Budyňské vedle Josefa Satra-				
na , 4 1/4 str.				2 j. - 664	čtv.s.
/Podepsáno :Nová Ves 30.června 1785,Josef Satran,rychtář,Jan Hájek, přísežný,Václav Svoboda,přísežný ./					
137. Jiří Hanča čp.10	pole na Budyňské vedle Jana Zichy				
4 str.				2 j. -354	" "
138.František Jindřich čp.17.	" " Jiřího				
Hanča, 4 str.				2 j. -736	" "
139.Václav Pokorný ,čp.12	" " Frant.				
Jindřicha ,4 1/4 str.				2 j. -1050	" "
140.Josef Svoboda,čp.14	" " Václava				
Pokorného,4 1/2 str.				2 j.- 712	" "
141.Václav Svoboda,čp.15	" " Josefa				
Svobody, 4 str.				2 j. - 401	" "
142.Jakub Zicha,čp.7 -	" " Václava				
Svobody, 3 1/2 str.				1 j. -1524	" "
143.Martin Svoboda, čp.2	" " Jakuba Zichy				
4 str.				2 j. - 375	" "
144.Václav Svoboda čp.15	" " Martina Svo-				
body, 4 str.				2 j. - 524	" "
145.Martin Jindřich,čp.19	" " Václava Svo-				
body, 1/4 str.				- - 254	" "
146.Václav Svoboda čp.15	" " Martina Jin-				
dřicha, 1 str.				- - 929	" "
147.Jiří Jindřich čp.1	v širokých	"	Václava Svo-		
body, 4 str.				2 j. -714	" "
148.František Jindřich, čp.17	" " Jiřího				
Jindřicha,7 str.				4 j. -780	" "
149.Josef Satran čp.23	" " Frant.Jind-				
řicha, 1 1/4 str.				- - 1108	" "
150 Jiří Janda, čp.20	" " Josefa Satra-				
na, 5 1/2 str.				2 j. -1390	" "
151.Martin Jindřich čp.19	" " Jandového				
3 1/2 str.				1 j. -1568	" "
152.Mart.Svoboda, čp.2	" " Martina				
Jindřicha, 1 1/2 str.				- - -1469	" "

153.	Jiří Janda čp.20 -pole v širokých vedle Martina Svobody, 1 1/2 str.,	"	"	"	"	- - 1588 čtv.s.
154.	Josef Svoboda čp.14 " " " " 4 str.	"	"	"	Jandového	2 j.- 183 " "
155.	Václav Svoboda, čp.13 body, 4 str.	"	"	"	Josefa Svo-	2 j.- 727 " "
156.	Pavel Smetana, čp.21 " " " " body, 3 str.	"	"	"	Václava Svo-	2 j. - 425 " "
157.	Martin Jindřich, čp.19 - ny, 3 1/4 str.	"	"	"	Pavla Smeta-	2 j. - 265 " "
158.	Jakub Zicha, čp.7 " " " " řicha, 4 str.	"	"	"	Martina Jind-	2 j.- 472 " "
159.	Václav Svoboda, čp.15-u trávni cesty" 15 str.	"	"	"	Jakuba Zichy	8 j. - 710 " "
160.	Josef Svoboda, čp.14 " " " " body, 1 1/2 str.	"	"	"	Václava Svo-	- - -1569 " "
161.	Matěj Hakl, čp.3 " " " " body, 6 1/2 str.	"	"	"	Josefa Svo-	3 j. - 942 " "
162.	Martin Svoboda, čp.2 " " " " 6 1/2 str.	"	"	"	Matěje Hakla	3 j. -1080 " "
163.	Jan Hájek čp.8 " " " " body, 8 str.	"	"	"	Martina Svo-	4 j. -1256 " "
164.	Martin Svoboda, čp.2 " " " " 2 3/4 str.	"	"	"	Jana Hájka	1 j. - 946 " "
165.	Jiří Hančl čp.10 - pole u trávni cesty vedle Martina Svobody, str.6	"	"	"	"	3 j - 528 " "
166.	Josef Satran čp.16 " " " " 4 3/4 str-	"	"	"	Hančlového	2 j. -1166 " "
167.	Josef Svoboda, čp.14 " " " " na, 11 1/2 str.	"	"	"	Josefa Satra-	6 j. - 217 " "
168.	Jiří Jindřich, čp.1 " " " " dy, 4 str.	"	"	"	Josefa Svo-	2 j. - 743 " "
169.	Martin Jindřich čp.19 " " " " Jindřicha, 3 1/2 str.	"	"	"	Jiřího	2 j. - 377 " "
170.	Jakub Zicha, čp.7 " " " " Jindřicha, 3 1/2 str.	"	"	"	Martina	2 j. - 38 " "

171.	Josef Satran čp.16 -pole u trávni cesty vedle Jakuba Zicha, 23/4 str.	"	"	"	1 j. - 886 čtv.s.
172.	Josef Satran čp.23. " " " Josefa Satrana, 1 str.	"	"	"	- - 906 " "
173.	Jiří Janda čp.20 " " " Josefa Satrana, 4 str.	"	"	"	2 j. - 336 " "
174.	Václav Svoboda, čp.13 " " " Jandového 3 str.	"	"	"	1 j. - 879 " "
175.	Jan Zicha čp.9 " " " Václava Svobody, 1 3/4	"	"	"	- - - 1576 " "
176.	Václav Pokorný čp.12 " " " Jana Zicha 1 1/2 str.	"	"	"	- - - 1272 " "
177.	František Jindřich čp.17 " " " Pokorného 3/4 str.	"	"	"	- - 888 " "
178.	Jiří Jindřich, čp.1 " " " Frant. Jindřicha,	"	"	"	

Podpisováno : Nová Ves 1. července 1785 - Josef Satran, rychtář , Jan Hájek, přísežný, Václav Svoboda, přísežný/.

IV. hlavní položení " U průhona " - běží pod háje od kříže, s levé strany trávni cesta lečická s pravé strany průhon.

179.	František Jindřich čp.17 -pole u průhona vedle Svobody 2 3/4 str.	"	"	"	1 j. - 440 " "
180.	František Jindřich čp.17 - " " " Frant. Jindřicha, 9 str.	"	"	"	5 j. - 640 " "
181.	František Jindřich, čp.17 - na pusté vinici v. Fr. Jindřicha, 2 str.	"	"	"	1 j. - 152 " "
182.	Martin Svoboda čp.2 -pole pod malou vinicí v. Frant. Jindřicha, 4 str.	"	"	"	2 j. - 537 " "
183.	Martin Svoboda, čp.2 pole na pusté " v. Martin Svoboda, 1/2 str.	"	"	"	- - 480 " "
184.	Martin Svoboda, čp.2 -lada	"	"	"	bez užitku
185.	František Jindřich čp.17 -pole pod vinicí v. Martina Svobody, 3 1/2 str.	"	"	"	2 j. - 209 " "
186.	František Jindřich čp.17 " na pusté vinici v. Fr. Jindřicha, 1/2 str.	"	"	"	- - 468 " "

187.	František Jindřich čp.17 -pustá vinice neb pastviště špatná 1/2 str.	-- 437 čtv.s.		
188.	Martin Svoboda čp.2 -pole pod vinicí vedle Frant. Jindřicha, 8 str.	4.j. - 926 čtv.s.		
189.	Martin Svoboda ,čp.2- na pusté vinici v.Frant. Jindřicha, 1 1/4 str.	- - -1155 " "		
190.	Martin Svoboda čp.2 - lada		bez užitku	
191.	Jiří Jindřich čp.1 -pole pod vinicí vedle Martina Svobody,26 str.	15 j.-1134 " "		
192.	Jiří Jindřich čp.1 - " na pusté vinici v.Jiří Jindřicha, 1/4 str.	- - 690 " "		
193.	František Jindřich čp.17-pole pod hájem v.Jiří Jindřicha,4 1/2 str.	3 j.- 478 " "		
194.	František Jindřich čp.17-pod jeho polem kus lada		bez užitku	
195.	Václav Pokorný čp.12 -pole pod vinicí vedle Frant. Jindřicha, 5 str.	2 j.-1471 " "		
196.	Václav Pokorný, čp.12-zahrađa u pole	- 517 " "		
197.	Václav Pokorný,čp.12-pole pod hájem vedle zahrady 2 1/2 str.	1 j.-1055 " "		
198.	Jen Zicha čp.9 -pole pod vinicí vedle Václava Pokorného, 8 str.	4 j.- 396 " "		
199.	Václav Svoboda čp.13 -pod vinicí vedle Jana Zicha, 7 str.	4 j. -694 " "		
200.	Jiří Janda čp.20-pole " " " Václava Svobody, 3 1/2 str.	2.j. -177 " "		
201.	Josef Satran čp.23 " " " Jiří Jandy 2 str	1 j. - 167 " "		
202.	Jiří Janda čp.20 - " " " Josefa Satrana 2 1/2 str.	- - -1184 " "		
203.	Martin Jindřich čp.19 " " " Jiří Jandy 6 1/2	3 j. - 638 " "		
204.	Martin Jindřich čp.19 -lada pod vinicí		bez užitku	
205.	Martin Jindřich čp.19.-pole pod samou vinicí v. Josefa Satrana 1/2 str.	- 740 " "		

206.	Josef Satran čp.16 -pole pod vinicí vedle Martina Jindřicha 5 1/4 str.	"	"	"	"	3 j. - 561 čtv.s.	"	"
207.	Jakub Zicha čp.7 - " " " "	"	"	"	"	3 j. - 949 " "	"	"
208.	Martin Jindřich čp.19 " " " "	"	"	"	"	Jakuba 3 j. -1241 " "	"	"
209.	Pavel Smetana čp.21 " " hájem " Martina Jindřicha,6 str.	"	"	"	"	4 j.- 123 " "	"	"
210.	Josef Svoboda čp.14 " " vinicí " nového, 12 str.	"	"	"	"	Smeta- 7 j. - 63 " "	"	"
211.	Josef Satran čp.16 " " hájem " Svobody 1 1/2 str.	"	"	"	"	Josefa 1 j. - 17 " "	"	"
212.	Josef Satran čp.16 " " " " Svobody 2 1/2 str.	"	"	"	"	Josefa 1 j. -1490 " "	"	"
213.	Jiří Hančl čp.10 - " " " " Satrana 5 1/2 str.	"	"	"	"	Josefa 2 j.- 1262 " "	"	"
214.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Hančla, 1 1/2 str.	"	"	"	"	Jiřího - - - 1421 " "	"	"
215.	Jan Hájek čp.8 " " " " na Svobody 3 1/2	"	"	"	"	Marti- 2 j.- 541 " "	"	"
216.	Jan Hájek čp.8 - " " " " Hájka 1 3/4	"	"	"	"	Jana 1 j. - 214 " "	"	"
217.	Martin Svoboda čp.2 -" " " " Hájka 3 1/2 str.	"	"	"	"	Jana 2 j. - 208 " "	"	"
218.	Matěj Hakl čp.3 - " " " " Svobody,4 str.	"	"	"	"	Martina 2 j. - 238 " "	"	"
219.	Josef Svoboda čp.14 " " " " Hakla,3/4 str.	"	"	"	"	Matěje - - 812 " "	"	"
220.	Václav Svoboda,čp.15." " " " Svobody 8 1/2 str.	"	"	"	"	Josefa 4 j. - 1182 " "	"	"
221.	Jiří Janda čp.20 -pole pod hájem vedle Václava Svobody,3 str.	"	"	"	"	1 j. - 956 " "	"	"
222.	Josef Satran čp.23 - " " strání " Jandy 11/2 str.	"	"	"	"	Jiřího 1 j. - 16 " "	"	"
223.	Jakub Zicha čp.7 " " " " 1 str.	"	"	"	"	Satranového - - 997 " "	"	"
224.	Obec novoveská " na strání 3 1/2	"	"	"	"	"Jakuba Zichy 3 j. - 1113 " "	"	"

225.	Václav Fokorný čp.12 -pole pod strání vedle obecního 1 str.	-	-	978 čtv.s.
226.	Strán obecní k Lečicům	-	-	bez užitku
227.	Václav Svoboda čp.15 -Lada neužitečná k Lečicům vedle háje			
/U čís.parc.225 podpisy: Nová Ves 2.července 1785-Josef Satran, rychtář, Jan Hájek, přísedný, Václav Svoboda, přísedný/.				
228.	Václav Svoboda čp.15-Háj neb porostlina dubová	528	"	"
229.	Josef Svoboda čp.14 -Háj dubový k Lečicům v.Václava Svobody	464	"	"
230.	Matěj Hakl čp.3 " " " v.Josefa Svobody	1575	"	"
231.	Martin Svoboda čp.2 " " " v.Haklo- vého	1 j. -13	"	"
232.	Jan Hájek čp.8 " " " v.Mart. Svobody	1 j. -675	"	"
233.	Martin Svoboda čp.2 " " " v.Jana Hájka	-518	"	"
234.	Jiří Hančl čp.10 " " " v.Mart. Svobody	-928	"	"
235.	Josef Satran čp.16 " " " v.Jiří Hančla	-880	"	"
236.	Josef Svoboda čp.14 " pustá vinice neb zahrada k Lečicům	1 j. - 99	"	"
237.	Josef Svoboda čp.14 -nově vysázená vinice v.Jos. Satrana	-279	"	"
238.	Pavel Smetana čp.21 -dubový hájek k Lečicům v.Jos. Svobody	-1238	"	"
239.	Martin Jindřich čp.19 " " " v.Smetany	1 j. - 563	"	"
240.	Jakub Zicha čp.7-pustá vinice neb pastvina k Lečicům	-13 75	"	"
241.	Jakub Zicha čp.7 -lada neužitečná k Lečicům vedle pastviska			

242. Josef Satran čp.16-vinice nově vysázená k Lečicům
- 1050 čtv. s.
243. Josef Satran čp.16 -zahrađa vedle vinice k
Lečicům - 984 " "
244. Martin Jindřich čp.19 -pastviště neb pustá
vinice - 703 " "
245. Martin Jindřich čp.19 -vinice nově vysázená
vedle Satrana - 925 " "
246. Jiří Janda čp.20 -pastviště na pusté vinici
- 682 " "
247. Jiří Janda čp.20-vinice nově vysázená vedle
Martina Jindřicha - 462 " "
248. Josef Satran čp.23 -pustá vinice neb pastviště
- 95 " "
249. Václav Svoboda čp.13 " " " "
- 599 " "
250. Václav Svoboda čp.13 -vinice k Lečicům vedle
Jiří Jandy - 652 " "
251. Jan Zicha čp.9-pustá vinice neb pastviště k
Lečicům -1268 " "
252. Václav Pokorný čp.12 -pastviště k Lečicům -1155 " "
253. Václav Pokorný čp.12 -háj k Lečicům vedle
Františka Jindřicha 855 " "
254. František Jindřich čp.17-háj k Lečicům v.
Václava Pokorného 2 j. - 268 " "
255. Jiří Jindřich čp.1 -pastviště na ladě vedle
háje - 561 " "
256. Jiří Jindřich čp.1 -háj vedle pastviště
4 j. - 740 " "
- Hlavní položení "K Vepřku " začíná se u průhona novoveského až
k vepřeckým gruntům - s pravé strany mlčehvestaká cesta, s levé
strany průhon s závratí průhona.
257. Václav Svoboda čp.13 -pole za příkopy vedle Pokorného
3 str. 1 j. - 989 " "

258.	Václav Pokorný čp.12. pole za příkopy vedle Václava Svobody 2 str.	"	"	"	"	2 j. - 227 čtv.s.	"	"
259.	Jakub Zicha čp.7. 3 1/2 str.	"	"	"	"	1 j. -1294	"	"
260.	Josef Satran čp.16 ba Zichy, 3 1/2 str.	"	"	"	"	1 j. -1491	"	"
261.	Pavel Smetana čp.21. Satrana 3 1/2 str.	"	"	"	"	1 j.-1483	"	"
262.	Jiří Jindřich čp.1. Smetanového 2 1/2 str.	"	"	"	"	1 j. -588	"	"
262 1/2	" " " " " "	"	"	"	"	- - 1393	"	"
263.	Jiří Hančl čp.10 Jindřicha, 2 1/2	"	"	"	"	1 j.- 539	"	"
263.	1/2 " - lada 1 1/4 str.	"	"	"	"	- - -1131	"	"
264.	Josef Svoboda čp.14 - pole 2 1/4 str.	"	"	"	"	1 j. -539	"	"
264.	1/2 " - lada 1 str	"	"	"	"	-1028	"	"
265.	Martin Jindřich čp.19 -pole body, 2 1/4 str.	"	"	"	"	1 j. - 333	"	"
265 1/2	" -lada Svobody, 1 str.	"	"	"	"	- - 1017	"	"
266.	Václav Svoboda čp.15 -pole 2 1/4	"	"	"	"	1 j. - 541	"	"
266 1/2	" -lada Jindřicha , 1 str.	"	"	"	"	- - 1165	"	"
267.	Josef Satran čp.16 -pole vedle Svobody, 1 1/4 str.	"	"	"	"	- 1190	"	"
268.	Martin Svoboda čp.2 -pole u průhona trana, 9 str.	"	"	"	"	5 j. - 52	"	"
268 1/2	" " " " " Josefa Satrana, 3 1/2	"	"	"	"	2 j. - 376	"	"
269.	Matěj Hakl čp.3 -pole u průhona vedle Svobody 1 1/4 str.	"	"	"	"	- -1174	"	"

269	1/2	Matěj Hakl čp.3	-lada /jen holá skála/	neužitečná	
269	3/4	"	"	-druhá pole u průhona v. Martina	
		Svobody, 1 1/2	strych		- 1565 čtv.s.
270.		Josef Svoboda čp.14	- " " "	nad Matějem	
		Haklem 3 1/4	str.		1.j.- 1235 " "
270	1/2	"	"	-lada, jen toliko samý lom	
270	3/4	"	"	-druhé pole u průhona v. Matě-	
		je Hakla, 3	str.		1 j. - 888 " "
271.		František Jindřich čp.17.	" " "	v. Josefa	
		Svobody, 3	str.		1 j. - 1228 " "
272.		Jan Hájek čp.8	-pole u průhona vedle Frant.		
		Jindřicha, 3	str.		1 j. - 1572 " "
273.		Pavel Smetana čp.21.	" " "	Jana	
		Hájka, 6	str.		4.j. - 12 " "
274.		Martin Jindřich čp.19	- " " "	Pavla	
		Smetany, 6	str.		3 j. - 1376 " "
275.		Josef Svoboda čp.14	" " "	Martina	
		Jindřicha, 6 1/4	str		3 j. - 1185 " "
276.		Jakub Zicha čp.7	" " "	Josefa	
		Svobody, 3	str.		1 j. - 1116 " "
277.		Jan Hájek čp.8.	" " "	Zichového	
		3 1/4	str.		1 j. - 1361 " "
278.		Martin Jindřich čp.19	" " "	Jana Hájka	
		3	str.		1 j. - 1201 " "
279.		Jakub Zicha čp.7	" " "	Martina	
		Jindřicha, 3 1/4	str.		1 j. - 1583 " "
280.		Václav Pokorný čp.12	" " "	Jakuba Zichy	
		3 1/4	str.		2 j. - 130 " "
281.		Josef Satran čp.16	" " "	Václava Po-	
		korného 6	str.		3 j. - 999 " "
282.		Matěj Hakl čp.3	" " "	Josefa	
		Satrana, 1/2	str.		- 479 " "
283.		Matěj Hakl čp.3	" " "	za cestou v. Satra-	
		nového, 2 1/4			1 j. - 1013 " "
284.		Martin Jindřich čp.19	-pole u průhona v.		
		Matěje Hakla 1 1/2	str.		- - 1372 " "

/ U čís.parc.279 podpisováno dne 8.července 1785 jako dříve/			
285.	Martin Jindřich čp.19	-pole u průhona za cestou k vepřecké cestě 5 str.	2 j - 1553 čtv.s.
286.	Václav Svoboda čp.15	" " vedle Martina Jindřicha 2 1/4 str.	1 j. - 353 " "
287.	Václav Svoboda čp.15	"za cestou k vepřecké cestě 4 1/4 str.	2 j. - 923 " "
288.	Josef Svoboda čp.14	" u průhona vedle Václava Svobody 1 1/4 str.	- - 1103 " "
289.	Josef Svoboda čp.14	" za cestou k vepřecké cestě 2 1/4 str.	1 j. - 358 " "
290.	Jiří Jindřich čp.1	" u průhona vedle Josefa Svobody 6 1/2 str.	3 j. - 1388 " "
291.	Jiří Jindřich čp.1	" za cestou k vepřecké cestě 2 1/2 str.	2 j. - 285 " "
291 1/2	"	-lada neúčinná, jenom samý kamenný lom	
292	Václav Svoboda čp.15	-pole u průhona vedle Jiří Jindřicha 1 1/4 str.	- 2333 " "
293.	Václav Svoboda čp.15	" za cestou k vepřecké cestě 1 str.	- 955 " "
294.	Matěj Hakl čp. 3	-pole u průhona na pusté vinici 1 1/4 str.	-1056 " "
294 1/2	"	-lada neúčinná	
295.	Matěj Hakl čp.3	-pole za cestou k vepřecké cestě 1/2 str.	š 438 " "
296.	Martin Svoboda čp.2	-pole nad Haklovou vinicí 1/2 str.	- 469 " "
296.	1/2	-lada neúčinná v samé skále posouvá	
296 3/4		-pole nad Haklovou vinicí 1 1/2 str.	- 1454 " "
297.	Martin Svoboda čp.2	-pole za cestou k vepřecké cestě 3/4 str.	- 1025 " "
298.	1/2	lada bez užitku	
298.	Matěj Hakl čp.3	-pole v Škarechově vedle Martina na Svobody, 3/4 str.	- 785 " "

299.	Matěj Hekl čp.3 -pole pod průhonem v Škarechově 1 1/4 str.		- 1161	čtv.s.
299	1/2	- lada bez užitku		
299	3/4	-pole vedle lada v Škarechově 1/2 str.	- 592	" "
300.	Jiří Hančl čp.10.-pole u průhona v Škarechově 5 str.		2 j.-1119	" "
301.	Jiří Hančl čp.10.-pole k vepřecké cestě v Škarechově 1 1/2 str.		- 1202	" "
302.	František Jindřich čp.17 -pole u průhona nad pustou vinicí 1 1/4		1 j.- 328	" "
303.	Martin Svoboda čp.2 -lada na pusté vinici vedle Frant.Jindřicha 1/2str.		- 887	" "
304.	František Jindřich čp.17 -lada nad pustou vinicí v.Svobody 3/4 str.		-1188	" "
305.	Martin Svoboda čp.2 -lada nad pustou vinicí vedle Jindřicha 1 str.		1 j.- 670	" "
306.	Jiří Jindřich čp.1 -pole v Škarechově vedle cesty 2 1/4 str.		2 j. - 620	" "
307.	Jiří Jindřich čp.1-pole za cestou v Škarechově 1/4 str.		- 372	" "
308.	Martin Jindřich čp. 29 -pole v Škarechově vedle Jindřicha 2 3/4 str.		1 j. -1329	" "
309.	Martin Jindřich čp.19 - pole za cestou v Škare- chově 1/4 str.		- 175	" "
310.	Václav Pokorný čp.12 -pole v Škarechově u cesty mléčkovské 3 str.		1 j. -1178	" "
311.	Matěj Hekl čp.3 -pole v Škarechově u cesty vedle Pokorného 1 1/4 str.		- 1012	" "
312.	Josef Satran čp.16 -pole v Škarechově vedle cesty u Pokorného 3 str.		1 j. - 1066	" "
313.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Josefa Satrana 3 str.		1 j. - 830	" "
314.	Václav Pokorný čp.12 " " " " Martina Svobody 3 str.		1 j. - 838	" "
315.	Jiří Janda čp.20 " " " " Václ. Pokorného,6 str.		2 j. - 1568	" "

316. Josef Satran čp.23 -pole v Škarechově vedle cesty
 Jiří Jandy 4 str. 2 j. - 613 čtv.s.
317. Jiří Jindřich čp.1-pole " " Josefa
 Satrana 2 str. 1 j. - 100 " "

;

/ Vyměřovací archy podepsány jak obvykle 9.července 1785 rychtářem
 a oběma přísedícími či končely/.

318. Pavel Smetana čp.21 -pole v Škarechově vedle Jiří
 Jindřicha 2 1/2 str. 1 j. - 700 " "
319. Jakub Zicha čp.7 -pole nahoře " " Smetany
 3/4 str. - 755 " "
- 319 1/2 " " " dolejší " " Pavla
 Smetany 3/4 str. - 628 " "
- 319 3/4 " " - lada neužitečná
320. Martin Svoboda čp.2 -pole v Škarechově vedle Ja-
 kuba Zichy 1 str. - 1265 " "
- 320 1/2 " " " " dolejší v.Jak.
 Zichy 1/2 str. - 708 " "
- 320 3/4 " " -lada naužitečná
321. Matěj Hakl čp.3 -pole v Škarechově " Martina
 Svobody 1/2 str. - 419 " "
- 321 1/2 " " -lada neužitečná, která ani na
 ovčí pastvu býti nemůže
- 322 .Martin Svoboda čp.2 -lada hořejší v Škarechově v.Hakla
 1 str. - 1144 " "
- 322/ 1/2 " " -pole v Škarechově vedle Matěje
 Hakla 1 1/2 str. - 1405 " "
- 322 3/4 " " -lada neužitečná v samém kmení pozůstává
323. Václav Svoboda čp.15 -pole v Škarechově v.Martina Svobody
 1 1/2 str. - 1204 " "
- 323 1/2 " " -lada neužitečná, v samém hrubém písku
 pozůstává
324. Jiří Janda čp.20 -pole v Škarechově vedle Václava Svobody
 1/2 str. - 634 " "
- 324 1/2 " " -lada neužitečná

325.	Jiří Hančl čp.10	-zahrađa v Škarechově vedle Jiří Jandy	- 1523	čtv.s.	
325	1/2 "	-pastviště neb porostlina borevová špatná	- 143	" "	
325	3/4 "	- lada neužitečná			
326.	Martin Svoboda čp.2.	Lada v Škarechově			
	2 str.		1 j.	- 795	" "
326	1/2 "	-lada neužitečná			
327.	František Jindřich čp.17	-lada v Škarechově vedle M.Svobody 2 str.	1 j.	- 1483	" "
328.	Václav Pokorný čp.12	-lada v " Františka Jindřicha, 2 1/4 str.	1 j.	- 564	" "
328	1/2 " "	-lada neužitečná			
329.	Jan Zicha čp.9	-lada v Škarechově vedle Václava Pokorného 1 1/4 str.		# 1497	" "
329	1/2 "	-lada " neužitečná			
330.	Václav Svoboda čp.13	-lada v Škarechově vedle Jakuba Zichy, 2 str.	1 j.	- 1370	" "
330	1/2 "	-lada v Škarechově neužitečná			
331.	Jiří Janda čp.20	-lada v Škarechově vedle Václava Svobody 2 str.	1 j.	- 1229	" "
332.	Martin Jindřich čp.19-lada	" " Jiří Jandy 2 1/4 str.	1 j.	- 1453	" "
333.	Josef Satran čp.16	" " " Mart. Jindřicha 2 1/4 str.	1 j.	- 1150	" "
334	Václav Svoboda čp.15	" " " Josefa Satrana 2 str.	1 j.	- 822	" "

VI.hlavní položení "Poďe mlýnem" nazvané začíná se od vsí až na ouholické hranice, s levé strany vepřecká cesta, s pravé strany sazenské hranice,

335	František Jindřich čp.17	-pole v zahradě			
	3/4		- 683	" "	
336.	" "	-pole za humny vedle Satraha			
	3/4 str.		- 612	" "	
337.	" "	-pole za humny u cesty za zahradou			
	1 str.		-1185	" "	

338.	František Jindřich	-pole za humny u mlčehvostské cesty 1/4 str.			-214	čtv.e.
339.	Jiří Janda čp.20	-pole za humny vedle Frant.Jindřicha 5 1/2 str.		3 j.	-241	" "
340.	" "	-pole " " " " 1 1/2 str.			-1394	" "
341.	" "	" " " " 4 str.		1 j.	-1597	" "
342.	Martin Jindřich čp.19.	" " " "Jandového 5 str.		2 j.	-1106	" "
343.	Fara vepřecká čp.1	-pole "Na kolečku" řečené 3 1/2 str.		1 j.	-1269	" "
344.	Václav Pokorný čp.12	-pole "U vrbiček"vedle Mart.Jindřicha 2 str.		1 j.	-103	" "
345.	Jiří Jindřich čp.1.	-pole "Na homolce"vedle Václava Pokorného 7 str.		3 j.	-1422	" "
346.	Josef Satran čp.16	" " " " " Václav Jiří Jindřicha 1 1/4		- -	-1443	" "
347.	František Jindřich čp.17	-pole pod homolkou v. Josefa Satrana 2 str.		1 j.	- 23	" "
348.	Josef Satran čp.16	-pole podle mlýnem vedle Jindřichového 1/4 str.		- -	181	" "
349.	Martin Svoboda čp.2	" " " " Satranového 1/2 str.		- -	500	" "
350.	Jiří Jindřich čp.1.	" " " " Martina Svobody 1/4 str.		-	-263	" "
351.	Josef Satran čp.16	" " " " Jiří Jindřicha 1/8 str.			-137	" "
352.	Jiří Hančl čp.10.	" " " " Josefa Satrana 1/8 str.			-136	" "
353.	Jan Hájek čp.8	" " " " Jiřího Hančla u vrat 1/8			-156	" "
354.	Jakub Zicha čp.7	" " " " Hájkového 1/8 str.			-152	" "
355.	Martin Svoboda čp.2.	" " " " Jindřichového 1/8 str.			-196	" "

/Dne 11.července podpisovali zase rychtář s přísednými./

356.	Matěj Hakl čp.3-pole podě mlýnem vedle Svobody 1/8						- 191 čtv.s.
357.	Pavel Smetana čp.21 -pole podě mlýnem vedle Haklo- vého 1/8 str.						-175 " "
358.	Jiří Janda čp.20 " " " " Pavla Smetany 1/8						-193 " "
359.	Martin Jindřich čp.19 " " " " Jandového 3/4 str.						-668 " "
360.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Martina Jindřicha 1/8						-207 " "
361.	Jiří Jindřich čp.1. " " " " kanálu 1 str						-907 " "
362.	Jan Hájek čp.8 " " " " Jiří Jindřicha 3/4 str.						-654 " "
363.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Hájkového 3/4 str.						-628 " "
364.	Jiří Hančl čp.10 " " " " Svobodového 5/8 str.						-809 " "
365.	Josef Satran čp.16 " " " " Jiří Hančla 1/2 str.						-440 " "
366.	Jiří Jindřich čp.1- " " " " Satranového 1/2 str.						-459 " "
367.	Martin Svoboda čp.2 - " " " " Jiří Jindřicha 1/2 str.						-432 " "
368.	František Jindřich čp.17 " " " " Martina Svobody 1/4 str.						-197 " "
369.	Záduší vepřecké -pole, které Daniel Majer pod šíně užívá 1 1/4 str.						-1104 " "
370.	Martin Svoboda čp.2 -pole pod mlýnem vedle zádušé ního 1/8 str.						- 149 " "
371.	František Jindřich čp.17 " " " " Martina Svobody 1/8 str.						-103 " "
372.	Václav Svoboda čp.13 " " " " Frant. Jindřicha 1/8 str.						-128 " "
373.	Václav Pokorný čp.12 " " " " Václ. Svobody 1/8 str.						-110 " "

374.	Josef Svoboda čp.14 pole pod mlýnem vedle zádušního Václava Pokorného, 5/8 str.					- 388 čtv.
375.	Jiří Jindřich čp.1 Svobody 1 1/4 str.	"	"	"	" Josefa	-1161 " "
376.	Jan Hájek čp.8 Jindřicha 1 1/2 str.	"	"	"	" Jiřího	-1318 " "
377.	Martin Svoboda čp.2 2 1/2 str.	"	"	"	" Hájkového 1 j.	- 258 " "
378.	Jiří Hančl čp.10 Svobody 2 str.	"	"	"	" Mart. 1 j.	- 92 " "
379.	Josef Satran čp.16 Hančla 2 str.	"	"	"	Jiřího 1 j.	- 295 " "
380.	Jiří Jindřich čp.1 vého 2 1/4 str.	"	"	"	Satran- 1 j.	- 340 " "
381.	Martin Svoboda čp.2 Jindřicha 2 1/2 str.	"	"	"	Jiří 1 j.	- 1373 " "
382.	Josef Satran čp.16 Svobody 1 str.	"	"	"	Martina	- 871 " "
383.	František Jindřich čp.17 Satrana 2 str.	"	"	"	Josefa 1 j.	- 149 " "
384.	Josef Svoboda čp.14 Jindřicha 2 3/4 str.	"	"	"	Frant. 1 j.	- 823 " "
385.	František Jindřich čp.17 Svobody 1 str.	"	"	"	Josefa	760 " "
386.	Fara vepřecká čp.1 pole 1 1/2 str.	"	"	"	Fr. Jindřicha /Kárlův/ 1 j.	- 960 " "
387.	Josef Satran čp.16 2 1/2 str.	"	"	"	farního pole 1 j.	- 1029 " "
388.	Jiří Jindřich čp.1 -pole 9 str.	"	"	"	Satranového 4 j.	- 1505 " "
389.	Václav Pokorný čp.12 Jindřicha 1 str.	"	"	"	Jiřího	- 962 " "
390.	Martin Jindřich čp.19 Václ. Pokorného, 3 str.	"	"	"	pole sá humny vedle 1 j.	- 895 " "
391.	Jiří Janda čp.20 Jindřicha, 1/2 str.	"	"	"	"Mart.	- 459 " "

392.	Obec novoveská -dílec u vrat podle silnice,louka	- 45	št.v.s.
393.	Též obec novoveská " " přes cestu,louka	- 90	" "
398.1/2 Matěj Kroupa-domek čís.pap. 35			
394.	Jan Hájek čp.8 -louka u vrat vedle obecní	-226	" "
395.	Jakub Zicha čp.7 " " Jana Hájka	-156	" "
396.	Martin Svoboda čp.2 " " Jakuba Zichy	-196	" "
397.	Matěj Hakl čp.3. " " Martine Svobody	-218	" "
398.	Pavel Smetana čp.21 " " Matěje Hakla	- 98	" "
399.	Josef Satran čp.23 " " Pavla Smetany	- 89	" "
400.	Martin Jindřich, čp.19 " " Josefa Satrana	-675	" "
401.	Martin Svoboda čp.2. " " Mart.Jindřicha	- 251	" "
402.	Zádušní louka kostela vepřeckého u vrat vedle Martine Svobody	- 235	" "
403.	Martin Svoboda čp.2 louka u vrat vedle louky zádušní	- 235	" "
404.	František Jindřich čp.17 -pod hájem v.Martine Svobody	- 284	" "
405.	Václav Svoboda čp.13 " " v.Frant.Jindřicha	- 303	" "
406.	Václav Pokorný čp.12 " " v.Václava Svobody	- 296	" "
407.	Josef Svoboda čp.14 " " v.Václava Pokorného	- 526	" "
408.	Josef Satran čp.16 " " v.Josefa Svobody	- 519	" "
409.	Jiří Hančl čp.10 " " v.Josefa Satrana	- 287	" "
410.	Jan Zicha čp.9. " " v.Jiří Hančla	- 346	" "
411.	Václav Svoboda čp.15 " " v.Jana Zicha	- 735	" "
412.	Jakub Zicha čp.7 " " v.Václava Svobody	- 425	" "
413.	Josef Svoboda čp.13 " " v.Jakuba Zichy	- 491	" "
414.	Jiří Janda čp.20 " " v.Josefa Svobody	-437	" "

415.	Obecní novoveská louka pod hájem vedle Jandové	- 1447	št.v.s.	
416.	Jiří Jindřich čp.1 " " " louky obecní	- 820	" "	
417.	Hájek Jan čp.8 " " " Jiří Jindřicha	- 382	" "	
418.	Martin Svoboda čp.2 " " " Jana Hájka	- 65	" "	
419.	Obec novoveská pole vedle pastviště k obci se užívá 1/4 str.	- 216	" "	
420.	Obec novoveská -pole vedle Jana Hančla, 2 1/2 str. 1 j.	- 923	" "	
421.	Obec novoveská-pastviště vedle obecního pole	- 530	" "	
422.	Knižecí panství roudnické-pustý háj neb pastviště 6 j.	3	" "	
423.	Obec novoveská-stráň vedle panského háje neb pastviště	- 255	" "	
424.	Obec novoveská-pole nad panským hájem	-- -1005	" "	
425.	Obec novoveská -stráň a pastviště špatné u ouho- lických gruntů	- 72	" "	
426.	Obec novoveská -stráň neb pastviště vedle obecního pole	16.j. -646	" "	
427.	Václav Svoboda čp.15-lada neužitečná podle ouholic- kých gruntů, které v samých skalách pozůstává neměřena			
427 1/2	Václav Svoboda čp.15 vlada na horách	1 j. - 913	" "	
428.	Martin Jindřich čp.19 -Mladý borek na horách v.M. Svobody	1 j. -1443	" "	
429.	Jiří Jindřich čp.1 -Borek na horách vedle Martina Jindřicha	1 j. - 163	" "	
430.	Obec novoveská -Stráň na horách, špatné ovčí pastviště	1 j. - 722	" "	
431.	Obec novoveská -Pole v stráni pod horami 1 1/2 str.	-1480	" "	
/Podpisováno dne 13.července 1785 od rychtáře a přísedě- cích/				
432.	Josef Satran čp.23 -Pole na dílcích vedle obec- ního 2 3/4 str.	1 j. -1105	" "	

433.	Václav Svoboda čp.13	Pole na dílcích vedle Josefa Satrana, 1/4 str.			- 291 čtv.s.
434.	Jiří Hančl čp.10	" " " " Václava Svobody, 1/4 str.			- 280 " "
435.	Pavel Smetana čp.21	" " " " Jiří Hančla 1/4 str.			- 333 " "
436.	Václav Pokorný čp.12	" " " " Pavla Smetany, 1/4 str.			- 280 " "
437.	Václav Svoboda čp.15	" " " " Václ.Pokorného, 1/4 str.			- 280 " "
438.	Jiří Janda čp.20	" " " " Václ.Svobody 1/4 str.			- 280 " "
439.	Martin Svoboda čp.2	" " " " Jiří Jandy 1/4 str.			- 280 " "
440.	Josef Svoboda čp.14	" " " " Mart.Svobody 1/4 str.			- 280 " "
441.	Matěj Hakl čp.3	-Palouk neb louka u mlýna vedle Zichy			- 168 " "
442.	Matěj Hakl čp.3	-Pole vedle palouku , 3/4 str.			- 756 " "
443.	Jakub Zicha čp.7	-Palouk nebo louka u mlýna vedle Hakla			- 250 " "
444.	Jakub Zicha čp.7	-Pole u palouku vedle Hakla str. 1/2 .			- 527 " "
445.	Jiří Jindřich čp.1	-palouk neb louka u mlýna vedle Jakuba Zichy			- 296 " "
446.	Jiří Jindřich čp.1.	-pole u palouku vedle Jakuba Zichy 1/2 str.			- 603 " "
446 1/2	" "	-lada neb špatné pastviště ovčí			- 990 " "
447.	Josef Satran čp.16	-palouk neb louka u mlýna			- 330 " "
448.	" " "	-pole u paloučku, 3/4 str.			- 627 " "
448 1/2	" "	-lada rozoraná			-1016 " "
449.	Josef Svoboda čp.14	-palouk u mlýna vedle Josefa Satrana			- 356 " "

450.	Josef Svoboda čp.14	-pole u palouku vedle Josefa	
	Satrana 3/4 str.		- 649 čtv.s.
450	1/2 " " "	-lada rozoraná " "	
	Satrana		- 522 " "
450	3/4 Jos.Svoboda	-lada neužitečná	neměřena
451.	Jiří Jindřich čp.1	-palouk neb louka u mlýna	
	vedle Josefa Satrana		- 137 " "
452.	" "	-pole u palouku vedle Josefa	
	Svobody , 1 str.		- 837 " "
452	1/2 ¹ -1-str.	lada rozoraná " "	
	Svobody 3/4 str.		- 889 " "
453.	Josef Svoboda čp.14	-palouk u mlýna vedle Jiří	
	Jindřicha		- 277 " "
454.	Josef Svoboda	-pole vedle palouku	
	1 str.		- 996 " "
454	1/2 " "	-lada rozoraná, 1/2 str.	- 608 " "
454	3/4 " "	-lada neužitečná -neměřena	
455.	Martin Jindřich čp.19,	palouk u mlýna vedle Jos.	
	Svobody		- 390 " "
456.	Martin Jindřich čp.19	-pole u palouku 1 str.	- 913 " "
456	1/2 " " "	-lada rozdělaná 1/4 str.	381 " "
456	3/4 " " "	- lada neužitečná,neměřena	
457.	Jiří Janda čp.20	-palouk u mlýna vedle Mart.	
	Jindřicha		- 232 " "
458.	Jiří Janda čp.20	-pole u palouku 1 3/4 str.	
		1 j.	- 773 " "
458.	1/2 Jiří Janda čp.20	-lada rozoraná 1/2 str.	- 616 " "
458.	3/4 " " "	-lada bez užitku ,neměřena	
459.	Václav Pokorný čp.12	-zahrađa za luky vedle Jiří	
	Jandy		- 342 " "
460.	Václav Pokorný čp.12	-pole u zahraďy vedle	
	Jandy, 1 str.		- 939 ? "
460.	1/2 Václav Pokorný čp.12	-lada neužitečná,neměřena	
461.	" " "	-pole nad ladem vedle	
	zahraďy , 2 str.	1 j.	- -
462.	Václav Svoboda ,čp.13	-zahrađa za luky vedle	
	Pokorného		- 201 " "

463.	Václav Svoboda čp.13 -pole u zahrady vedle Pokorného 3/4 str.		- 761 čtv.s.
463 1/2	Václav Svoboda čp.13 - lada neužitečná ,neměřena		
464.	Václav Svoboda čp.13 -pole při tom ladě ,3/4 str.-	816	" "
465.	Jan Zicha čp.10 -zahrada za lukami vedle Václava Svobody		- 192 " "
466.	Jan Zicha čp.10 -pole při té zahradě vedle Václa- va Svobody, 1 str.		- 988 " "
466 1/2	Jan Zicha,čp.10 -lada neužitečná,neměřena		
467	Jan Zicha čp.9 -pole při té ladě, 3/4 str.		- 815 " "
468	.Martin Jindřich čp.19-pole za lukami vedle zicho- vého 1 3/4 str.	1 j.	- 33 " "
468.	1/2 Martin Jindřich čp.19 -lada neužitečná,neměřena		
469.	Martin Jindřich čp.19 - pole nad ladem,3/4 str.-	770	" "
470.	Jiří Jindřich čp.1 - pole za lukami vedle Martina Jindřicha 1 1/2 str.		- 1510 " "
470 1/2	Jiří Jindřich čp.1 -lada neužitečná,neměřena		
470	Jiří Jindřich čp.1 -pole nad ladem, 1/2 str.		- 531 " "
472.	Josef Satran čp.16 -lada za lukami na horách,3/4 str.		- 891 " "
473.	Josef Svoboda čp.14-pole za lukami vedle Jiří Jinde- řicha, 2 3/4 str.	1 j.	- 739 " "
474.	Martin Jindřich čp.19 -pole za lukami vedle Jose- fa Svobody, 2 3/4 str.	1 j.	- 1158 " "
475.	Václav Svoboda čp.15 " " vedle Marti- na Jindřicha 5 1/2 str.	2 j.	- 868 " "
476.	Jan Hájek čp.8. " " vedle Václava Svobody 2 3/4 str.	1 j.	- 984 " "
477.	Jiří Hančl čp.10 " " Vedle Jana Hájka 2 3/4 str.	1 j.	- 985 " "
478.	Martin Svoboda čp.2-louka vedle Jiří Hančla		- 280 " "
479.	" " " -pole za luky vedle " "		
	3 str.	1 j.	- 1381 " "
480.	Jiří Janda čp.20-palouk za luky vedle Martina Svobody		- 629 " "
481.	Jiří Janda čp.20-pole za luky vedle Martina Svobody,6 str.	2 j.	- 942 " "

481	1/2 Jiří Janda čp.20 -lada bez užitku,neměřena			
482.	Josef Satran čp.23 -pole za luky vedle Martina Svobody ,3/4 str.			- 843 čtv.s.
/Podpisovali dne 16.července 1785 rychtář a oba přísežní/.				
483.	Martin Svoboda čp.2 -palouk neb zahrada vedle Josefa Satrana			- 492 " "
484.	Martin Svoboda čp.2 - pole nad paloukem vedle Josefa Satrana, str.3		1 j.	-1482 " "
485.	Knižecí pastviště k panství rodnickému-louka u stavišče pod čínží drží obec novoveská			- 971 " "
486.	Matěj Hakl čp.3 -Louka u mlýna vedle obecního pastviště			- 245 " "
487.	Jakub Zicha čp.7-Louka	"	"	Matěje Hakla- 202 " "
488.	Jiří Jindřich čp.1	"	"	Jakuba Zichy- 245 " "
489.	Josef Satran čp.16	"	"	Jiří Jindřicha - 281 " "
490.	Josef Svoboda čp.14 -louka u mlýna vedle Josefa Satrana			379 " "
491.	Jiří Jindřich čp.1. - " " " Josefa Svobody			402 " "
492.	Josef Svoboda čp.14 " " " Jiří Jindřicha			576 " "
493.	Martin Jindřich čp.19 " " " Josefa Svobody			504 " "
494.	Obecní novoveská louka vedle louky knížecí			128 " "
495.	Matěj Hakl čp.3 " " obecního dílce			94 " "
496.	Pavel Smetana čp.21 -palouk u knížecí louky			394 " "
497.	Obecní novoveská louka u branek vedle Smetany			1039 ? "
497	1/2 Obecní novoveské bahniště neb močál neužitečný,neměřeno			
498.	Jiří Janda čp.20 -louka na sádkách vedle louky obecní			321 " "
498	1/2 Jiří Janda čp.20-zahrada též tam			187 " "
499	Jiří Jindřich čp.1 - louka na sádkách vedle Jandovy			182 " "
499	1/2 Jiří Jindřich čp.1 -zahrada též tam			104 " "
500.	Václav Pokorný čp.12 - louka na sádkách v.Jiří Jindřicha			104 " "

500 1/2 Václav Pokorný čp.12 -zahrađa též tam	71 čtv.s.
5001. Václav Svoboda čp.13 -louka na sádkách vedle Pokorného	360 " "
501 1/2 Václav Svoboda čp.13-zahrađa též tam	171 " "
502. Jan Hájek čp.8 -louka na sádkách vedle Václava Svobody	121 " "
502 1/2 " " " -zahrađa též tam	45 " "
503. Knížecí panská roudnická louka vedle obecní u branky dolejší pod číněi	6 j. - 85 " "
504. Václav Svoboda čp.15 louka na záhonech vedle Jana Hájka	686 " "
505. Josef Satran čp.23 -louka neb dílec vedle Václ. Svobody	183 " "
506. Matěj Hakl čp.3-louka na dílci vedle Josefa Satrana	200 " "
507. Jakub Zicha čp.7 " " " " Matěje Hakla	200 " "
508. Josef Svoboda čp.14 " " " " Jakuba Zicha	200 " "
509. Josef Satran čp.16 " " " " Josefa Svobody	200 " "
510. Jiří Hančl čp.10 " " " " Josefa Satrana	200 " "
511. Václav Svoboda čp.15 " " " " Jiří Hančla	200 " "
512. Martin Svoboda čp.2 " " " " Václava Svobody	200 " "
513. Pavel Smetana čp.21 " " " " Martina Svobody	200 " "
514. Jan Hájek čp.8 " " " " Pavla Smetany	200 " "
515. Jan Zicha čp.9 " " " " Jana Hájka	200 " "
516. Jiří Janda čp.20 -louka " " " " Jana Zicha	200 " "
517. Martin Jindřich čp.19 " " " " Jiří Jandy	200 " "
518. Václav Svoboda čp.13 " " " " Martina Jindřicha	200 " "
519. František Jindřich čp.17 " " " " Václava Svobody	200 " "
520. Obec novoveská louka " " " " Františka Jindřicha	200 " "
521. Václav Pokorný čp.12 -dílec na bahnech vedle louky obecní	147 " "
522. Jiří Jindřich čp.1 " " " " Václava Pokorného	147 " "
523. Martin Svoboda čp.2 " " " " Jiří Jindřicha	147 " "

524.	Jiří Janda čp.20	dílec na bahnech vedle louky Martina Svobody			- 147 čtv.s.		
525.	Josef Svoboda čp.14	" " "	" Jiří Jandy	140	" "		
526.	Matěj Hakl čp.3	" " "	" Josefa Svobody	140	" "		
527.	Václav Svoboda čp.15	" " "	" Matěje Hakla	140	" "		
528.	Václav Svoboda čp.13	" " "	" Václav Svobody	140	" "		
529.	Jakub Zicha čp.7	" " "	" Václ.Svobody	140	" "		
530.	Jan Hájek čp.8	" " "	" Jakuba Zichy	140	" "		
531.	Jan Zicha čp.9	" " "	" Jana Hájka	140	" "		
532.	Josef Satran čp.23	" " "	" Jana Zicha	140	" "		
533.	Josef Satran čp.16	" " "	" Josefa Satrana	140	" "		
534.	Martin Jindřich čp. 19	" " "	" Josefa Satrana	140	" "		
535.	Pavel Smetana čp.21	" " "	" Martina Jindřicha	140	" "		
536.	Jiří Hančl čp.10	" " "	" Pavla Smetany	140	" "		
537.	Václav Pokorný čp.12	-louka vedle louky obecní		218	" "		
538.	Martin Jindřich čp.19	" na dílcích vedle Václava Pokorného		523	" "		
539.	Matěj Hakl čp.3	louka na záhonech v M.Jindřicha		642	" "		
540.	Matěj Hakl čp.3	-zahrađa na záhonech vedle vlastní louky		520	" "		
541.	Martin Svoboda čp.2	-louka na záhonech vedle Matěje Hakla		871	" "		
542.	Jiří Jindřich čp.1	" " "	" Martina Svobody	652	" "		
543.	Josef Svoboda čp.14	" " "	" Jiří Jindřicha	829	" "		
544.	Václav Pokorný čp,12	" " "	" Jos.Svobody	292	" "		
545.	Jiří Hančl čp.10	" " "	" Václ.Pokorného	282	" "		
546.	Jiří Jindřich čp.1	" " "	" Jiří Hančla	384	" "		

547.	Martin Svoboda čp.2. louka na záhonech vedle Jiří Jindřicha	321	čtv.a.
548.	Jan Hájek čp.8 -louka na záhonech vedle Martina Svobody	- 294	" "
549.	František Jindřich čp.17 -Louka na záhonech v.Jana Hájka	- 320	" "
550.	Václav Pokorný čp.12 - " " " v.F. Jindřicha	- 95	" "
551.	Jan Zicha čp.9 " " " " V.Pokorného	- 95	" "
552.	František Jindřich čp.17 " " " " Jana Zicha	- 171	" "
553.	Zádušní louka vepřecká na záhonech vedle Jindřichovy	634	" "
554.	Knížecí louka k panství roudnickému náležející, nazvaná hořejší u splavu vedle zádušní	3 j. - 52	" "
555.	Zádušní vepřecká louka u černého kamene vedle sazenské	- 756	" "
556.	Václav Svoboda čp.13 -palouk při sazenské straně za sady	- 288	" "
557.	Jan Zicha čp.9 -louka za sady vedle Václ.Svobody	- 210	" "
558.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Jana Zicha	- 111	" "
559.	Václav Svoboda čp.15" " " " louky farářovy-1536	" "	
560.	Jakub Zicha čp.7 " " " " louky zádušní	- 475	" "
561.	Jan Zicha čp.9 " " " " Jakuba Zicha	- 401	" "
562.	Martin Jindřich čp.19 " " " " Jana Zicha 1 j.	- 429	" "
563.	Jiří Henčl čp.10 " " " " Martina Jindřicha	- 816	" "
564.	Václav Svoboda čp.15 " " " " Jiří Henčla	-1116	" "
565.	Jiří Jindřich čp.1 " " " " Václava Svobody-	617	" "
566.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Jiří Jindřicha	-1236	" "
567.	Jiří Jindřich čp.1 " " " " Mart.Svobody	- 1163	" "
568.	Obecní novoveská louka za sady u trouby v.Jindřichy	1244	" "
569.	Jan Zicha čp.9 -pole za sady vedle polí sazenských 1 1/2 str.	- 1479	" "

570.	Martin Svoboda čp.2 pole za sady vedle polí Zichového 1 str.	- 751 čtv. s.
571.	Jan Zicha čp.9 " pole za sady vedle polí Martina Svobody 3/4 str.	- 745 " "
572.	Jakub Zicha čp.7 " " " " " " Jana Zicha	- 607 " "
573.	Matěj Hakl čp.3 " " " " " " Jakuba Zicha 3/4 str.	- 715 " "
574.	Martin Svoboda čp.2 " " " " " " Matěje Hakla 1 str.	- 947 " "
575.	Josef Svoboda čp.14 " " " " " " Mart.Svobody 1 3/4 str.	- 702 " "
576.	Obecní novoveská stráně až k sazenské skále, na níž ani ovčí pastva neroste -bez užitku	
577.	Obecní novoveská stráně u sazenské skály-lado na pole rozorané 1/4 str.	- 200 " "
578.	Jakub Zicha čp.7.-pole na halace u sazenské cesty vedle Jindřicha 1 1/2 str.	-1499 " "
579.	Martin Jindřich čp.19-pole na halace vedle Zichového 1 1/2 str.	1 j. - 74 " "
580.	Josef Svoboda čp.14 " " " " " M. Jindřicha 3 1/2 str.	2 j. - 421 " "
581.	Václav Svoboda čp.13 pole nad necky vedle Jos. Svobody 2 1/2 str.	1 j. -1254 " "
582.	Martin Svoboda čp.2 " " " " " Václ.Svobody 3 str.	1 j. -406 " "
583.	Jiří Hančl čp.10 " " " " " Mart.Svobody 2 str.	1 j. -332 " "
584.	Jiří Jindřich čp.1 " " " " " Jiří Hančla 3 str.	2 j. - 400 " "
584	1/2 " " " -lado neužitečné, které v samém kamení pozůstává.	-
585.	Jan Hájek čp.8 -pole nad necky vedle Jiří Jindřicha 3 1/4 str.	2 j. - 303 " "
585	1/2 Jan Hájek čp.8 -lado bez užitku, neměřeno .	
586.	Martin Jindřich čp.19 -pole nad necky vedle Hájkového, 1 1/4 str.	-1148 " "

587.	Václav Pokorný čp.12 pole nad sady vedle Martina Jindřicha 1/2 str.					- 494	čtv. s.
588.	František Jindřich čp.17 " " " " Pokorného 3/4 str.					- 602	" "
589.	Jiří Hančl čp.10 " " " " Fr.Jindřicha 1 1/4 str.					- 924	" "
590.	Jan Zicha čp.9 " " " " Jiří Hančle 1 str.					- 806	" "
591.	Josef Satran čp.16 " " " " Jana Zicha 1/2 str.					- 742	" "
592.	Jiří Jindřich čp.1 " " " " Josefa Satrana 1/2 str.					- 694	" "
593.	Václav Svoboda čp.15 " " " " Jiří Jindřicha 1/2 str.					- 524	" "
594.	Josef Svoboda čp.14 " " " " Václava Svobody 1/4 str.					- 373	" "
595.	Václav Svoboda čp.15 -zahrada pode vsí vedle Jiří Hančla					1 j.-416	" "
596.	Jiří Hančl čp.10 " " " " V.Svobody					-630	" "
597.	Martin Jindřich čp.19 " " " " Jiří Hančla					1 j. -498	" "
598.	Jakub Zicha čp.7 " " " " M.Jindřicha					-532	" "
599.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Jakuba Zicha					-629	" "
600.	Jiří Jindřich čp.1 " " " " M.Svobody					1 j. -123	" "
601.	Josef Svoboda čp.14 " " " " Jiří Jindřicha					-1082	" "
602.	Martin Svoboda čp.2 " " " " Jos.Svobody					- 136	" "
603.	-Jan Rájek čp.8 " " " " Mart.Svobody					- 140	" "
604.	Obecní novoveský dílec neb zahrada pode vsí					- 180	" "
605.	František Jindřich čp.17 " " " " obecního dílce					- 97	" "

606. Obecní novoveský dílec neb zahrada pode vsí, který Jan Hančl pod roční plat užívá	- 174	čtv.s.
607. František Jindřich čp.17 " " " obecní	- 85	" "
608. Jiří Janda čp.20 -zahrada pode vsí vedle Frant. Jindřicha	- 85	" "
609. Martin Jindřich čp.19 " " " " Jiří Jandy	- 93	" "
610. Pavel Smetana čp.21 " " " " M.Jindřicha	- 90	" "
611. Obecní novoveský dílec vedle Pavla Smetary	- 104	" "
612. Václav Pokorný čp.12 -dílec vedle obecního	- 145	" "
613. Jan Zicha čp.9 " " Václava Pokorného	- 104	" "
614. Jiří Hančl čp.10-zahrada pode vsí v.Jana Zicha	- 94	" "
615. Obecní novoveský dílec " " " v.Hančlového	- 99	" "
616. Václav Svoboda čp.15 " " " v.obecního dílce	- 82	" "
617. Václav Svoboda čp.13 " " " v.druhého Svobody	- 102	" "
618. Jakub Zicha čp.7. " " " v.Svobodového	- 100	" "
619. Jan Bartoš, mlynář novoveský čp.29 zahrada pod poto- kem	1 j. 114	" "
619 1/2 Jan Bartoš, mlynář -mlyn o třech složeních čp.29 .		
620. Obecní novoveský dílec zahrady pod Jindřichovým polem	- 87	" "
621. Jiří Jindřich čp.1 -zahrada vedle obecního dílce	- 155	" "
622. Obecní novoveský dílec zahrady vedle rokly v .Jindři- cha	- 469	" "
622 1/2 Jiří Jindřich čp.1 -dílec na stráni vedle obec- ního	- 113	" "
623. Josef Svoboda čp.14 -zahradní dílec u potoka v. Jindřicha	- 268	" "
624. Josef Satran čp.23 -dílec zahrady vedle Jos.Svobody	- 103	" "

Nová Ves 20.července 1785 .

Josef Satran, rychtář
Jan Hájek ,přísežný
Václav Svoboda, přísežný.

Summář 13 vyměřovacích archů vykazoval dosavadní míry 1042 strychů.

Nyní bylo vyměřeno:

Polí 617 jiter 374 1/9 čtv.s. /as 1254 str./

Sklizeň jest udána 484 2/16 měřice pšenice, 5207 5/16 měřic žita, 3101 2/16 měř. ječmene a 2178 4/16 měřic ovsa. Louky, zahrady a pastviny zabíraly 73 jitra 1106 čtv.s. /as 147 str./ Výnos jest udán: 382 centy 84 libry sena, 213 centů 58 lib. otavy. Vinice: 2 jitra 168 čtv.s. s výnosem 1 vědra 38/40. Lesy: 18 jiter 44 čtv.s. Výnos 9 44/64 prost.sáhu dříví tvrdého a 1 13/64 prost.sáhu dříví měkkého. Někteří sousedé z Nové vsi měli pozemky v katastru obce Sazená, jež zde nejsou uvedeny. Naopak zase sousedé sazečští měli pole v katastru novoveském. Jak bylo podotknuto, mělo dojíti daňové právě Josefinské též k přeměně povinnosti robotní a dávek naturálních na peněžitý plat. Tuto povinnost propočítanou dle tehdejších směrnic máme zachovánu v roudnickém archivu v listině nadepsané

URBÁRNÍ KONTRAKT

obce novoveské.

Hned na titulním listě jest uvedeno toto připamatování: Tato obec dává obilní desátek faráři vepřeckému, jenž podle přílohy mezi vrchností a desátečním pánem zúčtován jest.

V tištěném velkoarchovém formuláři jsou četné rubriky, v nichž za uvedením domovního čísla a jména hospodáře zapsány jsou zjištěné roční výnosy /hrubé/, z polí, luk, zahrad, pastvin, vinic a lesů, pak ve skupinách vypočítaná urbarielní povinnost a její součet v širší rubrice pak součet uriku, dosavadní robotní povinnosti v hodnotě peněžní a hodnota farního desátku. U selských gruntů a u chalupnických čp. 13 a 21 není tento výpočet zapsán, protože byl vypadající obnos podle výnosu byl větší než vypočítaná nová urbarielní povinnost. Na konci celého zápisu jest zapsáno:

Poněvadž se tato obec větším dílem k žádné urbarielní povinnosti neprohlásila, pročez jí od strany vrchnosti menší vypadající povinnost dle guberniálního nařízení ze dne 27. března 1789 se vysadila. Jenž tomu tak jest, níže psaní podpisy a přitisknutou pečetí stvrzují. Stalo se v Roudnici dne 11. října 1789.

/Podpisy
za kraj, úřad, vrchnost a vepřeckou faru./

Podávám jen výtah z kontraktu v číslech zkráceně / celkový roční výnos jsem připsal/. Vše je ve zlatých po 60 krejcarech.

1. Jiří Jindřich	418 -17 1/2	33-53 3/4	7-57	výnos 460 - 8
urb. pov.	64 -29 1/4	8-50 1/2	2-26 1/2	cel. 75-46 1/4
2. Martin Svoboda	416 -26 1/4	22-24 1/4	2-30	441-20 1/2
	64 -12	5-50	-46 3/4	70-48 3/4
3. Matěj Hakl	178-10	8-47 1/2	1-37 1/2	188-54 3/4
	27-28	2-17 1/4	--36 1/4	30-21 1/2

Úrok 3 zl. 54 1/2 kr, za 156 dní pěší roboty po 8 kr činí 20 zl 48 kr, desátek : 1 mandel neb 8/16 měř. pšenice po 1 zl 152 1/2 kr činí 56 1/4 kr, za 1 1/2 mandele neb 1 1/16 měř. žita po 1 zl. 22 kr je 1 zl. 27 1/2 kr, za slámu 31 kr

úhrnem 27 zl. 37 1/2 kr

4. Matěj Zoubek Úrok 1 zl, za 13 dní pěší roboty po 8 kr je 1 zl 30 kr

úhrnem 2 zl 30 kr

5. Martin Haněl Úrok 30 kr, za 13 dní pěší rob. 8 kr. je 1 zl 30 kr

6. Jiří Kubeš Úrok 30 kr, za 13 dní pěší rob. 8 kr. je 1 zl 30 kr

Oba tyto domkáři měli dávat ročně po 2 zl

7. Jakub Zicha 160 1 3/4 11-22 1/2 - 11 1/2 171-35 3/4

24-40 1/4 2-57 3/4 - 3 1/2 27-41 1/2

8. Jan Hájek 190-13 3/4 6-18 1/4 - 3-2 3/4 199-54 3/4

29-19 1/2 1-38 1/2 - 56- 1/2 31-54 1/2

Úrok 4 zl 37 kr, za 156 dní pěší rob. po 8 kr -20-48 kr, desátek : 1 mandel neb 8-16 měř. pšenice po 1 zl 52 1/2 kr je 56 1/4 kr, 2 mandele neb 17/16 měř. žita po 1 zl 22 kr je 1 zl 37 1/2 kr, za slámu 37 kr

úhrnem 28 zl 56 1/4

9. Jan Zicha 211 -30 7-15 1/2 -10 3/4 218-46 1/4

32-34 3/4 1-57 1/4 - 3 1/2 34-31 1/2

Výpočet naturálního plnění souhlasí úplně

s čís. pop. 3 27 zl 37 1/2 kr

10. Jiří Haněl 154-44 1/4 17 -1/2 - 1 -10 1/2 172-55 1/4

23-51 1/4 4-25 3/4 -21 3/4 28-38 3/4

Výpočet naturálního plnění souhlasí úplně
s čís.pop.3

27 zl 37 1/2 kr

11. Na gruntě čís.pop.22

12. Václav Pokorný	186-37	8-19 1/4	1- 2 1/2	195-50 3/4
	28-46 1/2	2-10 1/4	-19	31-15 3/4

Výpočet naturálního plnění souhlasí úplně
s čp. 3

27 zl 37 1/2 kr

13. Václav Svoboda	142-5 1/2	6-57 1/2	- 5	149-8
	21-54 1/2	1-48	- 1 1/2	23-44 1/2
14. Josef Svoboda	358-21 1/2	26-39 1/4	-28	385-28 3/4
	55-15	6-56 1/4	- 9	62-20 1/4
15. Václav Svoboda	313-43 3/4	33-17 3/4	-37 1/2	346-38
	48-32 1/2	8-40 1/4	-11 1/2	57- 4 1/4
16. Josef Satran	275-46	7-48 1/4	1-5 1/2	284-39 3/4
	42-30 3/4	2-2	-20	44-38 3/4
17. Frant. Jindřich	273-21 3/4	5-20 3/4	3-37 1/2	282-20
	42- 8 1/4	1-23 1/2	1-7	44-38 3/4
18. Obecní slouha				
19. Martin Jindřich	350 -12	35-13 3/4	2-17	387-42 3/4
	58 -3	9-10 1/2	-42 1/2	68-29 1/2
20. Jiří Janda	260-46	8-10	-9	273-5
	40-49	2-7 3/4	-2 3/4	42-59 1/2
21. Pavel Smetana	140-37	3-52 1/2	1-27	145-56 1/2
	21-40 3/4	1 - 1/2	-27	23-8 1/4
22. Kovárna				
23. Josef Satran	115-33	2 -34	- 1	118-8
	17-48 3/4	-40	-1/4	18-29

Úrok z hospody 9 zl 20 kr, úrok z masného krámu 7 zl
úhrnem 16 zl 20 kr .

24 . Na gruntě čís.pop.17

25. Mlýn na panském gruntě.

Čísla popisná 25 až 28 a 30 až 36 mají stejný úrok – stejnou robotu jako čp. 4, proto i stejnou urbarní povinnost 2 zl 30 kr.

Jak již bylo podotknuto, nepřišla tato urbarní povinnost pro úmrtí císaře Josefa II. v platnost a zůstala jen kontribuce v novém výměru. Prohlédl jsem i Stablní katastr, vyhotovený pro Novou Ves i s katastrální mapou v r. 1840 od geometra Ferdinanda Sachera a adjunkta Benja-

mina Luxe. Výsledky měření nejsou již v souvislém pořadí, ale jsou zapsány v několika skupinách. Plodná půda jest vedena zvlášť, stavební parcely také a rovněž půda neužitečná. Poloh bylo zachováno šest, jako byly v Josefínském katastru, ale pořadí jest jiné.

V I. poloze zv. místní je zapsáno zahrádek od parc. 1 do 29.
 v II. poloze „Pode mlýnem“ jsou parcely od č. kat. 30 do 450
 v III. poloze „K Vepřku“ od č.k. 451 do 570
 v IV. poloze „Pod háji“ od 571 až do 796
 v V. poloze „K Lečicům“ od č.k. 797 do 885
 v VI. poloze „K Sazenému“ od č.k. 886 do 1065.

Stavebních parcel jest 52 a mají samostatné číslování jako stav. p. Sel-
 ské grunty mají stavební parcely přes 400 čtver. sáhů, kromě č. pop. 16,
 jež má jen 346 čtv.s. a nejmenší výměru má čp. 21 – jen 267 čtv.s. Mou
 domněnku, že čp. 11 /staré/ bylo chalupnickým gruntem, potvrzuje jeho
 výměra, která jest jen o 6 čtv.s. menší než u čp 8 a o 8 čtv.s. než u sou-
 sedního čp. 12. Grunt zanikl as po válkách husitských, protože
 v gruntovní knize as z r. 1575 není již mezi grunty.

V sumáři jest celková výměra uvedena		835 jiter	620 čtv.s.
Od té jest odečíst stavební parcely		5 "	1436 "
Neplodnou půdu		36 "	1530 "
Potoky zabíraly	4 j 550 čtv.s.		
Cesty	29 j 1140 "		
Jinak bylo naměřeno	polí	610 "	1393 "
	luk	37 "	1315 "
	zahrad /i s chmelnicemi/	24 "	1294 "
	vinic	1 "	662 "
	pastvin	57 "	355 "
	porostlin a lesů	60 "	636 "

Jména tehdejších držitelů jsou mnohdy zkomolena. Tak je psáno u čp. 43 Praschak místo správného Prušák, u čp. 5 Zantala místo Žentel a pod. Někde jsou uvedena jména neznámá, která jsem nenašel v gruntovní knize ani ve vyvazovacím seznamu. Tak u čp. 26 Václav Kokšal /Hokeš?/, u čp. 27 Václav Rohan, na mlýně čp. 29 František Odkolek, na čp. 30 Jíra Jan, u čp. 31 Jiří Slivon /Ctibor?/, na čp. 35 Václav Reckzägel, na čp. 36 Václav Podolský /Podskalský?/, na čp. 41 Josef Procházka. Zahrada u hospody č. pop. 23 ve výměře 280 čtver.sáhů jest označena jako anglicky sad s besídkou. Srovnáme-li výměru polí r. 1785 a r. 1840, jest jich as 7 jiter méně. Ale do r. 1900 přibylo téměř 100 str. z vykácených hájů a rozdělených lad. Rozloha lesů a hájů se zmenšila na polovinu, ubylo pastvin, ale přibylo zahrad.

R. 1900 bylo v ha:

Vší půdy 481, poplatné 458, polí 376, luk 20, zahrad 18, pastvin 20, lesů 24 a vinice žádné.

Gruntovníci i domkáři měli v době poddanské různé povinnosti. Tak odváděli vrchnosti úrok a konali robotu, faráři byli povinni dávat obilný desátek, k záduší odváděli někteří úrok a plat ze železných krav, a kteří si postavili domky na obecním pozemku vedle úroku vrchnosti také gruntovní činži obci novoveské. Když bylo zákonem ze dne 7. září 1848 oznámeno zrušení poddanství a vyzdvižení robot, bylo zároveň rozhodnuto, že dosavadním příjemcům takových povinností a platů má se dostati peněžité náhrady. Podrobné předpisy o těchto náhradách obsahoval císařský patent ze dne 4. března 1849. Výkup ze všech takových povinností měly provést zemské vyvazovací komise. Některé povinnosti jako domkářská robotu, rušily se bez náhrady, za jiné byla vypočítána úplata. Povinnosti byly odváděny obvykle v běžné vídeňské měně. Proto se přepočítaly na zlaté ve stříbře či v konvenční měně /poměr byl takový, že 1 zl stříbra rovna se 2 zl 30 kr víd. měny – 1 zl se v obou měnách počítal za 60 kr./ . Třetina se odpočítávala příjemci, takže zůstávaly k nahrazení dvě třetiny jako čistý roční příjem. Náhrada se vypočítávala kapitalizováním na 5 %, t. jest násobením dvaceti. Aby nebyli sedláci příliš zatíženi platem, přenesla se na ně jen polovina vypočítané náhrady a měli ji splatiti do dvaceti let. Druhou polovinu převzal zřízený zemský vyvazovací fond a měl ji příjemcům zaplatiti do čtyřiceti let. Ku pomoci mu byla zřízena Zemská banka.

Příjemci podávali dle obcí zvláštní tabulky na vydaných úředních tiskopisech, pro domkáře z Nové Vsi byly tudíž tabulky dvě. Jedna od knížecí správy v Roudnici a druhá od obce. V archivu ministerstva vnitra našel jsem jen tabulku k výkupu ročního úroku k obci, z domků, zahrádek a dílců. /R. 1794 byla bez politického povolení rozdělena domkářům stráň u Lečic ve výměře as 6 strychů, která nebyla při vyměřování jako

plocha neužitečná měřena, a domkáři ji přeměnili na pole./ Někteří domkáři zaplatili určenou náhradu hned, druzí se zavázali, že ji splatí do 1. února 1858 přímo obci bez účasti vyvazovací pokladny. Ujednání stalo se dne 26. ledna 1853 a je podepsáno představeným Josefem Jandou a radními: Václavem Veselým a Josefem Patlejchem a výbory Jos. Hofmanem a Janem Svobodou. Jako poslední byl v tabulce uveden Jan Zdrubecký z Vepřku čp. 20, který měl nějaký dílec v katastru obce novoveské z obecního pozemku.

Č.p.	Jméno	Úrok zl kr	1/4letní splátka kr	Celkem zl kr
4.	Došek František	1 – 3/4	20 1/4	6 45
5.	Žentel Josef	1 10	23 1/4	7 45
6.	Vojtěchovský Jan	- 42 3/4	14 1/4	4 45
18.	Švejda Matěj	- 56 3/4	19	6 20
25.	Janda Jan	1 24 3/4	28 1/4	9 25
26.	Hokeš Josef	1 44 3/4	35	11 40
27.	Titěra Josef	- 52	17 1/2	6 10
28.	Novák Václav	- 56 3/4	19	6 20
30.	Prejza Václav	- 56 3/4	19	6 20
31.	Šváb Jan	- 56 3/4	19	6 20
32.	Kulich Josef	- 28	9 1/4	3 5
33.	Vostrý Josef	- 56 3/4	19	6 20
34.	Rous Václav	- 28	9 1/4	3 5
35.	Štros Josef	2 32	50 3/4	16 55
36.	Podskalský Václav	1 24 3/4	28 1/4	9 25
37.	Šafr Josef /Vostrý/	- 56	18 1/2	6 10
38.	Kafka Jan	1 24	28	9 20
39.	Cibulka František	1 24	28	9 20
40.	Kratochvíl Josef	- 56 3/4	19	6 20
41.	Weber Jan	1 40 3/4	53 3/4	11 15
42.	Vostrý Jan	- 52	17 1/2	5 50
43.	Prušák Josef	- 56 3/4	19	6 20
45.	Kubišta Josef	- 56	18 3/4	6 15
46.	Jindřich Josef	- 28	9 1/4	3 5
20.	Zdrubecký Jan z Vepřku 30		10	3 20

Vrchnosti roudnické odváděli domkáři novovesští roční úrok po 1 zl ročně, kromě čp. 5 a 6, které vznikly rozdělením domku původního a odváděly jen úrok poloviční. Všichni domkáři byli však zavázáni ke konání 13 denní roboty. Ta byla však svedena bezplatně tak, že platili jen vyva-

zení z ročního úroku. Tabulka pro toto vyvazení byla vyhotovena dne 21. září 1850. V roce 1875 byl u všech domkářů již vyvazovací plat zaplacen a byl as na společnou žádost proveden výmaz z gruntovních knih.

Tabulku pro vyvazení selských a chalupnických gruntů jsem nezjistil. Pro ocenění povinnosti určeny byly tyto ceny: Pšenice 2 zl 4 kr, žito 1 zl 20 kr, ječmen 56 kr a oves 39 kr za měřici. Kapoun za 40 kr, slepice za 25 kr, kuře za 18 kr kus, kopa vajec za 1 zl 10 kr. Den potažitý roboty za 18 2/3 kr stř. /-28 kr C.m/ beze srážky 1/3/, den roboty pěší 6 2/3 kr stř /-10 kr beze srážky 1/3/.

Vyvazovací povinnosti byly knihovně zajištěny a mohly by se vyhledati v pozemkových knihách. Při prohlídce těch knih jednalo se mi o zjištění jmen držitelů, nesledoval jsem tudíž váznoucí břemena. /Poznámka k vrchnostenskému seznamu domkářů z 31. září 1850. Seznam byl hotoven podle gruntovní knihy, a protože nebyly některé převody ještě zapsány a některé domky neměly vůbec dosud gruntovního vkladu, jsou na některých domcích uvedeni držitelé, kteří tam již dlouho nebyli. Tak na rozdíl od seznamu obecního, který je uveden, jsou psáni: Na čp. 4 Josef Jindřich a Anna, na čp. 6 Josef Brázda, na čp. 18 Tomáš Hančl a Anna, na čp. 28 pozůstalost po Alžbětě Haklové, na čp. 30 Jan Miller a Marie, na čp. 31 Jan Švec a Anna, na čp. 32 Fr. Jindřich a Rozálie, na čp. 34 Jan Kád a Anna, na čp. 35 Karel Miller, na čp. 37 Josef Dvořák, na čp. 38 František Straka, na čp. 40 Václav Vobořil, na čp. 45 Josef Musil/.

Statistická data: Obyvatelů

rok	domů	všech	mužů	žen	katol.	evang.	židů	v.čes.nár.
1850	46	293						
1860								
1870								
1880	49	351	155	196				
1890	54	364	169	195	347	10	7	364
1900	64	345	172	173	327	16	2	345
1910	78	453						
120								
1930								
1947	149							

V statistickém Lexiconu z r. 1846 se uvádí Nová Ves v Čechách v kraji Rakovnickém, panství Roudnice, přifařená do Vepřku se 46 domy

a 293 obyvateli, se zájezdní hospodou, mlýnem na Červeném potoce, při pražské silnici blíže vsi Lečic, 2 ¼ hodiny od Budyně.

DĚJINY JEDNOTLIVÝCH GRUNTŮ A DOMKŮ V NOVÉ VSI

Čís. pop. 1

Před třicetiletou válkou tento grunt ve vsi nebyl. Vznikl až roku 1652 při rozdělení bývalého manského statku či nápravy /viz u čp. 16/. Roku 1654 se na něm připomíná jako držitel Matěj NOVOTNÝ, o němž je podotknuto, že v letech 1653-54 staví. R. 1658 uvádí se při gruntě 16 kop záhonů polí, 3 strychy vinic, 3 větele zahrady a luk na tři fůry sena. Bylo odhadnuto, že může chovati 4 koně a 4 krávy. Platil vrchnostenského úroku 5 kop 3 gr 1 denár, odváděl 14 slepic a 28 vajec. R. 1673 byl tu hospodářem 31 tiletý Václav JINDŘICH s manželkou Dorotou, 5 dětmi a 4 čeledíny. Měl 2 koně, 2 voly, 3 krávy vlastní a jednu nájemnou, 2 jalovice, 2 svině, 10 ovec a kozu. Byl obecním konšelem. V roce 1713 hospodařil syn Jiří Jindřich a měl tato pole:

Kde	kusů	prostřed. str.v.	špat. str.v.	lad str.v.
V Loucké	1	6-2	-	-
V širokých	1	1-2	4-2	
u trávni cesty	3	11-2	-	- 2
nad necky	1	-	4 -	-
pod vinicí	1	16 -	6-	-
u průhona	1	4 -	5-	-
v Škarechově	2	-	3-2	-
za příkopy	1	2-2	-	-
na homolí	3	10-2	7 -	
za luky	4	2-2	-	3-2
pod vinicí	1	-	-	-3

Louky:

Pod hájem, 1, u mlýna 2, na záhonech 2, za sady 2, na sádkách 1 --- celkem na 3 fůry sena a 2 fůra otavy. Měl odhadnuto, že může mít 3 koně, 1 vola, 3 krávy, 2 jalovice, 10 ovec a 1 svini. Rektifikační komise shledala v r. 1773 u gruntu 106 str. polí, 2 str. 3 věrt. lad, 3 str. 1 věrt. vinic a luk na 5 ½ fůry píce.

Ze soupisu obyvatelstva se r. 1726 dovídáme, že žil ještě 82tiletý Václav Jindřich u syna Jiříka, kterému bylo 39 let. Jiříkova manželka Mariana byla 32 tiletá, syn Václav 11 ½, Jan 8, Matěj 5, Jiřík 1 ½, dcera Anna 10 ½ a Mariana 3 ½ roku stará.

R. 1750 bylo při gruntovních soudech oznámeno, že Jiří Jindřich zemřel a vdova Mariana odevzdala grunt o 16 kopách záhonů v šacunku 450 kop míš. nejmladšímu synovi Jiříkovi Jindřichovi.

Vrchnostenského úroku se platilo 8 zl 27 kr 3 denáry, roboty potažené konaly se 3 dny týdně po celý rok a pěší roboty od sv. Jana Křtitele do sv. Václava též 3 dny týdně. Desátku obilného odvádělo se vepřeckému faráři 3 mandele žita a 2 mandele pšenice, učiteli vepřeckému k novému roku 3 kr. Sourozenci byli již vybyti, jen sestře Marianě měl vystrojiti svatbu. Matka si vymínila za výměnek po 1 ½ str pole na ozim, na jař a na úhor, tudíž 4 ½ strychu, 2 kopky sena jednu otavy, zahrádku pod tři čtvrtce. Hospodář měl jí pode obdělávati, ona měla dávat vlastní semena atd. Do r. 1781 vykladl nový hospodář 221 kop 30 gr 6 den. Dne 4. prosince 1794 předal grunt synu Jiří Jindřichovi, za starý šacunk 450 kop míš. Podle Josefínského byl při něm zjištěn roční hrubý výnos 460 zl 8 kr. Otec vymínil si ze sklizně v roce 1795 z ozimu čtvrtý mandel, z jařiny 5 str ječmene a 3 str ova, pak ročně za výměnek: 12 str žita, po 4 str pšenice a ječmene, půl str ova, 2 čtvrtce sole, 25 liber másla, 6 liber sýra, mléka letního času 3 žejdlíky týdně, dříví dva sáhy a dvě kopy válků /otýpek klestí/, 2 zahrady ke mlýnu, planou hrušku pod mlýnem, louku na záhonech, v případě úmrtí vdově jen 4 str žita, po 1 str pšenice a ječmene, 2 zl na máslo v penězích a byt v malé světnici s komorou. Z vykladených peněz daroval synovi 100 kop m.

Dne 30. října 1812 postoupil Jiří Jindřich statek synovi Václ. JINDŘICHOVI za cenu 4000 zl v. m. Uvádí se při něm 57 jitel 993 4/6 čtv. s. polí, 5 jiter 723 čtv. s. zahrad a luk, 5 jiter 1303 čtv. s. lesa. Výměnek byl přibližně stejný jako dříve. Přibylo roční prase, polovice vína a užívání obecního dílce v neckách „na erteple“ apod.

Nový hospodář měl vyplatiti bratru Františkovi 1000 zl., dáti mu pár volů, krávu, 6 ovec a svini, a peníze složit do sirotčí pokladnice. Manželce Václavově Kateřině roz. Srbkové bylo na gruntě pojištěno věno v částce 2508 zl. V následujících letech bylo zaknihováno mnoho dluhů. Sestry hospodáře Alžběta a Mariana měly zajištěno po 600 zl podílu, který se měl složit do sirotčí pokladny a měly dostati po krávě, po 6

ovcích a svini. Předlužený statek přišel do exekuční dražby a dne 5. dubna 1819 koupil jej za 5700 zl v.m. Josef SRBEK /tchán/. Mnoho pohledávek vyšlo na prázdno /Jílovský 2300 zl. Heřman 1900 zl. Jan Satran 650 zl. aj. menší/. Starý výměnkář Jiří Jindřich dožil se ještě synova úpadku a zemřel 24. ledna 1824. Vdova brala pak polovinu výměnku.

Hned následujícího roku prodal Josef Srbek grunt Václavu VOBOŘILOVI, ten zase záhy Janu VALOUŠKOVI, od něž jej koupil za 2640 zl Jan SYPECKÝ s manž. Majdalenou. Ale i noví držitelé prodali grunt již r. 1827 Janu TICHÉMU a Kateřině za 1800 zl stř., ale po smrti staré výměnkářky Mariany Jindřichové vyměnili si výměnek:

12 str. žita, po 4 str. pšenice a ječmene, po 2 čtvrtích hrachů a prosa, 4 čtvrtce sole, 2 měřice suchých švestek, 4 str. hrušek, 4 str jablek libovolného druhu, když se ovoce urodí, 1 sáh dříví, 3 kopy otýpek, 8 str uhlí, roční prase, píci pro jednu krávu, držení 6 ovec mezi hospodářovými, užívání malé světnice a komory na dřevěné chodbě.

R. 1829 dne 10. září koupil statek od manželů Tichých ředitel knížecího panství Encovanského Jan TODL za 1800 zl stř. Převzal 1330 zl 6 kr stř. a složil hotově 469 zl 54 kr. Ale již dne 4. dubna 1831 prodal jej pražskému obchodníkovi Josefu OSTERMANNOVI za 5400 zl stř. Po jeho smrti 16. února 1834 převzali statek dle závěti z 16. července 1832 synové, Josef Antonín Heliodor a Ludvík Richard za nabývací cenu 5400 zl stř. ale ještě téhož roku prodali jej za 4000 zl stř. Jiří HOUŠKOVI a manž. Anně. Ti prodali statek po čtyřech letech 11. července 1838 za stejnou cenu pražskému měšťanu Františku RITTEROVI, jemuž bylo odmítáno vtělení pole „v Loucké“ v sazečském katastru, že dříve nebylo ke statku zaknihováno. Ritter prodal hned 1. ledna 1839 statek za cenu 8000 zl stř. Josefu Jandovi. Ten složil hotově 3000 zl, převzal dluhy a měl doplatiti r. 1840 ještě 484 zl 56 2/5 kr a v letech 1841, 1842 a 1843 vždy k 1. březnu po 800 zl. Na statku vystřídal se tudíž během dvaceti let mnoho držitelů. Prvé převody nejsou ani knihovány. Jsou o nich jenom zmínky. Janda se bohužel netěšil dlouho z nabytého statku. Zemřel již dne 1. března 1844, učiniv jen ústní závěť. Dohodou s poručníkem Janem Chmelařem ujala statek sama vdova Mariana Jandová roz. Štorchová do volného vlastnictví v ceně 8143 zl 1 kr stř. Nezletilé Marii Jandové z prvního manželství Jandova bylo pojištěno věno 600 zl stř. zařízení pokoje a peřiny, mladší dcera Karolina měla pojištěno otcovského podílu 375 zl 35 2/10 kr stř. Vdova Mariana Jandová provdala se za vdovce Josefa PATLEJCHA /z čp. 19/, který po prodeji svého statku měl po r. 1846 pojištěno na statku manželčině 7761 zl 12 2/10 kr víd. m., jež do statku manželčina přinesl.

R. 1861 dne 29. března koupil statek za 30.500 zl r.m. František VÁLA s manželkou Zdeňkou. Dle kupní smlouvy měli hotově složiti

10.500 zl a ostatek spláceti ročními částkami do r. 1878. Ale pro brzké úmrtí Válovo /prý se zastřelil/, s koupě sešlo a za stejnou cenu byl dne 16. června knihován novému kupci, jímž byl Antonín SCHUSTER z Vojkovic. Na gruntě bylo pojištěno 5000 zl pro vdovu Zdeňku Válovou /provdanou pak Turečkovou/ a 5000 zl pro děti Válovy – Jindřicha, Antonína, Emiliána a Emilii – každému po 1250 zl. Matka měla bráti úroky, dokud budou vychovány od babičky /její matky/. Ani Schuster na gruntě nesetřval. Dne 22. prosince 1862 prodal statek s výdělkem 2000 zl za 32.500 zl, Antonínu FIERLINGEROVI a manželce Anně /byl to lékárník někde z Podkrkonoší/.

Na základě úmluvy z 11. června 1872 bylo vloženo vlastnické právo Václavu URBANOVI a manželce Rosalii. Odevzdací listinou ze dne 26. září 1903 přešla polovina po Václavu Urbanovi na vdovu Rosalii Urbanovou. Vystavěním nových budov na přilehlé zahradě a oddělením poloviny pozemků bylo připraveno rozdělení statku dvěma synům.

Dle smlouvy z 29. října 1910 a oddacího listu z 27. prosince 1910 bylo vloženo vlastnické právo na čís. pop. 1 se zbylou částí pozemků pro syna Bohumila URBANA a manž. Marii roz. Plzákovou ze Sazené.

/Oddělenou část viz pod čís. pop. 66, a ujali dne 29. září 1911 starší syn Jaroslav URBAN s manž. Aloisíí roz. Brožovou./

Čís. pop. 2

Svatoň BROUK přiznal se as r. 1567 k dceři Anně pozůstalé po Jindřichu Broukovi a koupil grunt za 400 kop. Místo závdavku porazil spravedlnost své manželky Anny 133 kopy 20 gr. Stejně podíly připadly druhým dvěma sirotkům Adamovi a Evě. Do r. 1577 měl vyplaceno 100 kop. Eva vzala 40 kop a 60 kop leží na právě. Když se Eva vdala a byla propuštěna na cizí grunty se vši spravedlností, byl jí zbytek 93 kopy 20 gr. také propuštěn. Roku 1596 byl grunt zaplacen.

R. 1606 v úterý po neděli Smrtné bylo ohlášeno, že Svatoň Brouk zemřel. Zůstala vdova Anna a děti a Jan, Václav a Kateřina. Grunt byl puštěn vdově za 400 kop. Na závdavek srazila svůj podíl 100 kop, a stejné podíly měly děti. Kladla gruntovní peníze do r. 1612. R. 1613 ve čtvrtek po neděli Laetare pustila Anna Brouková pro sešlost věkem grunt synu Janovi BROUKOVI ve stejné ceně jej ujala a za svůj podíl vzala 10 kop 40 gr. Jan kladl po 10 kopách do r. 1616.

R. 1629 dne 4. února bylo při držaném soudu gruntovním oznámeno, že na věčnost odešla Anna, vdova po Svatoňovi Broukovi a syn Jan s manželkou a zůstal jen syn Václav. Grunt byl prošacován na 400 kop, závdavku 100 kop a po 10 kopách ročně klásti. Byl za tu cenu puštěn Lidmile, někdy Marečkově a již nyní manželce Vavřince TURKA. Ten položil po 10 kopách r. 1631 a 1632.

V roce 1641 byl grunt pustý a zůstal jím i po r. 1654, kdy se jmenuje Turnovský. V Urbáři z r. 1658 jest uvedeno, že k němu patří 16 kop záhonů polí, 2 str vinice, 2 věrt. štěpnice a luk na dvě fůry sena. Úroku se z něj odvádělo dříví 5 kop 10 gr, 16 slepic a 30 vajec ročně. Přesný rok osazení neznám. Podle seznamu obyvatelstvu hospodařil na něm roku 1673 padesátiletý Jan JÁHLA nar. 2.6.1675 s manželkou Marianou a dcerou Kateřinou. Byl rychtářem a čeledínem u něj byl Vavřinec. Na statku měl 4 koně, 4 krávy vlastní, 1 nájemní, 2 jalovice, 4 svině a 10 ovcí.

Roku 1713 seděl na gruntě Jiří DOŠEK. Užíval tyto pozemky:

Kde	kusů	prostřed.	špat.	lad
U průhona	1	6-	4-	-
Pod vinicí	1	6-2	3-	-
v Škarechově	4	3-1	7-	-
na vinici	2	-	2-2	-
pod vinami	2	12-	-	-
na Budyňské	1	5-	3-	-
v širokých	3	2-2	2-2	-
v Loucké	3	7-	-	-
nad necky	1	-	3-	-
za luky	2	2-	4-	-
za sady	3	2-1	-	-
na provázku	1	2-1	-	-
za mlýnem	5	6-3	-	-

Louky:

Pod hájem 3, na sádkách 3, za sady 1.

V seznamu obyvatelstva se uvádí na gruntě 32tiletý Václav DOŠEK se stejně starou manželkou Dorotou, s 5tiletým Jiříkem a ročním Tomášem. Mezi podruhy jest uvedena Rozina po Janu Doškovi, 40tiletá se šesti dětmi ve věku od 5 do 17 ½ roku. Žila v chalupě u Václava Jindřicha.

Dle odhadu v r. 1713 mohlo se na gruntě chovati: 4 koně, 5 krav, 3 jalovice, 2 svině a 30 ovec. Rektifikační komise r. 1773 uznala při gruntě 113 str 2 v. polí, 1 str 2 v. lad a pastvin, 5 str vinic, a luk na 6 ¼ fůry píce. Ze ztracené gruntovní knihy fol. 128 přenášeno do nové.

R. 1772 dne 10. října bylo při gruntovních soudech oznámeno, že Tomáš DOŠEK zemřel a vdova Alžběta se 4 sirotky provdala se za Martina SVOBODU, který ujal grunt na 20 let do zřůstu dědice za trhovou cenu 500 kop. Grunt měl 16 kup záhonů polí a gruntovní peníze kladny se po 6 kopách ročně. /Úrok, desátek a robota nejsou uvedeny, až tu vázly/. Synové Václav, Jan, František a Tomáš měli podíly po 28 kopách

52 gr. Po smrti Martina Svobody ujal dne 5. prosince 1794 ustanovený dědic Tomáš DOŠEK grunt za starý šacunk 500 kop. Inventář s budovami byl odhadnut na 971 zl 7 kr, staré nápady činily 90 kop 16 gr. Ke gruntu patřilo čís. pop. 11, ležící přes náves naproti. R. 1789 byl vypočítán hrubý výnos gruntu na 441 zl 20 ½ kr.

Roku 1850 dne 8. prosince postoupil Tomáš Došek grunt synu Tomášovi DOŠKOVI a manželce roz. Karhanové, jež sem zanesla mimo jiné věci 2200 zl stř. Z tohoto přínosu připadlo bratru nového hospodáře Josefovi 1800 zl a otci Tomášovi 400 zl. Grunt byl postoupen v ceně přínosu za 2200 zl stř. Výměnek byl určen následovně:

18 str žita, 8 str pšenice, po 4 str ječmene a ovsu, 1 str hrachu, 3 větele čočky, 1 větel jahel, 10 str bramborů, bečka sole, 3 sáhy dříví, 16 str. uhlí, 3 kopy otýpek, roční prase na 40 liber sádla, denně 2 žejdlíky teplého mléka, každý svátek neb neděli žejdlík smetany, nebo dle libosti výměnkářů chování 1 krávy na pici hospodářovu, 40 liber másla, 40 liber tvarohu, 5 kop vajec, vědro povidel, měřici sušených švestek, 2 str panenských a 2 str míšenských jablek, 6 párů holubů, 2 podsvinčata, 3 krmené husy, 25 zl na ošacení, dílec zahrady a potřebné fůry úmrťi jednoho z výměnkářů na odvádění nic nemění. Ve svatební smlouvě novomanželů bylo ujednáno, zemřeli jeden z nich a nebude dětí, zůstává grunt druhému, ale protistraně přátelstva má složit 800 zl stř. Výkupní kapitál pro vepřecké záduší činil 49 zl 50 kr. Marii Doškové bylo vloženo dne 8. prosince 1850 vlastnictví na polovinu gruntu a právním přiřknutím r. 1871 i na polovinu druhou po manželovi Tomášovi.

R. 1884 bylo vlastnictví dle smlouvy a listu oddacího převedeno na syna Josefa DOŠKA a manželku roz. Šarochovou z Třebíze. V následujících letech byl statek zatěžován dluhy a odprodána část pozemků. Ale katastrophě nebylo již zabráněno. Příklepem v exekuční dražbě r. 1899 přešel zmenšený statek v majetek Jindřicha Ladislava VRŠNÍKA a v roce následujícím byla převedena polovina na manželku Jiřinu Vraníkovou. Ani nový majitel nedržel statek dlouho. Po několika letech začal také odprodávat pozemky. Část hospodářské budovy přestavěl na obytný dům čp. 77. Dne 5. 1912 koupil zbytek pozemků s čís. pop. 2 a budovami Václav URBAN, který dne 15. října 191, přikoupil i čís. pop. 77, a tak budovy zase sjednotil. Když za světové války zemřel v ruském zajetí v Moskvě, připadl jeho majetek matce Rosalii Urbanové. Ta jej dne 11. července r. 1925 postoupila synovi Bohumilu URBANOVÍ. Týž odprodal dne 13. září 1926 obytný dům čp. 2 s částí dvora Josefu ZWIRNEROVÍ a manž. Anně. Na polovinu Josefa Zwiernera bylo dne 16. září 1926 vyloženo vlastnické právo pro Annu JANKOVSKOU a na polovinu Anny Zwiernerové pro Marii HOJSÁKOVOU.

Grunt po nebožtíku Petru Ševci bez dědiců pozůstalý koupil od vrchnosti za 200 kop m. Ondřej KOVÁŘ. Zavadal 40 kop a do r. 1577 vyplatil se závdavkem 100 kop. Dle odkázání Petra Ševce patřilo 20 kop Václavu Strachovskému, 15 kop záduší vepřeckému a 25 kop Klímovi Ševci. Ondřej Kovář kladl po 6 kopách do r. 1588. Toho roku byl jeho smrti grunt šacován i se vším příslušenstvím za 300 kop, závdavku 50 kop, ročně po 7 kopách klásti. Zůstala vdova Anna a děti: Mikuláš, ženatý Jíra, Mandalena a Eva, vdaná do Chržína. Vdova ujala grunt a k ní se přiženil Tomáš KOVÁŘ jinak STUDENÝ z Jeviněvsi. /R. 1595 jest psán Tomáš Strádel/. R. 1599 prodal grunt svému pastorkovu Jakobovi KOVÁŘI za Starou trhovou cenu 300 kop. závdavku 20 kop, roční věrunky po 6 kopách. Odstupující hospodář Tomáš s manželkou Annou měli dostati 93 kopy. Na gruntu byly 3 zádušní krávy.

R. 1607 v pátek po sv. Filipu a Jakubu přiznal se Jakub Kovář při soudě gruntovním, že prodal grunt Janu STRACHOVSKÉMU za 232 kopy. Týž zavadal 42 kopy a měl ročně klásti po 6 kopách. Vrchnosti patřilo 56 kop, Mandaleně a Evě po 27 kopách 42 gr, Tomáši Studenému ještě 78 kop 27 gr. Nový hospodář kladl do r. 1612.

R. 1615 v pondělí po Obrácení sv. Pavla na víru prodal Jan Strachovský grunt Doušovi KRČMÁŘI za 240 kop, závdavku 30 kop, věrunky po 6 kopách. Kladl peníze do r. 1616, pak r. 1619 za tři roky najednou. R. 1639 v pondělí 4. února bylo ohlášeno, že Douša zemřel a zanechal syna Ondřeje a dceru Salomenu. Grunt byl šacován na 200 kop a puštěn za tu cenu Šimonu BROŽOVI. Odúmrt' po Doušovi byla 15 kop 20 gr, a stejné podíly měli Ondřej a Salomona. Šimon Brož kladl pak gruntovní peníze do r. 1631. Seděl na gruntě ještě r. 1641 a platil ročně 2 kopy 15 gr vrchnostenského úroku. Pak je v poznámce připsáno „pustý“. Při sestavování Berní role r. 1654 byl ještě pustý a s jinými má poznámku „jen místa jsou.“ Rovněž r. 1658 jest v Urbáři označen jako pustý. Chalupa zvala se podle posledního hospodáře ve válce 30tileté „Šimkovská.“

Roku 1673 uvádí se v seznamu obyvatelstva na gruntě čtyřicetipětiletý hospodář Matěj HVĚZDA s manželkou Alžbětou. Měl pět dětí a byl se nedávno osedlý, neboť z dobytka měl jen 2 nájemní krávy. K jeho dceři Lidmile Kateřině z II. manželství přiženil se r. 1684 Jiřík Hakl, který byl však v roce 1713 již nebožtíkem, neboť tu v tom roce hospodařil Matouš PSOHLAVEC, za něž se vdova Lidmila provdala. Ze seznamu obyvatelstva z r. 1726 se dovídáme, že Matoušovi bylo 52 let, manželce Lidmile 54 let. Po Jiříku Haklovi zůstala dcera Veruna nar. 1706 a syn Václav Hakl, nar. 1709, který pak v dospělosti ujal grunt.

Matouš Psohlavec měl při svém chalupnickém gruntě r. 1713:

Kde	kusů	prostř.	špat.	lad
U průhona	4	2-	6-	-
v Skarechově	2	-	2-	-
pod vinami	1	7-	-	-
na Budyňské	1	6-	-	-
v širokých	3	9-	1-	-
v Loucké	1	2-2	-	-
za sady	1	-3	-	-
za mlýnem	2	-2 ½	-	-

Louky:

Pod hájem 1, u mlýna 1, na sádkách 2,
celkem na fůru sena a fůru otavy.

Měl odhadnuto, že může chovati 2 koně, 1 krávu, 15 ovec a 1 svini. Rektifikační komise r. 1773 shledala při gruntě 45 str $\frac{3}{4}$ větele polí, 1 str 3 v. vinic a luk na 3 fůry píce.

R. 1772 dne 10. října oznámil při gruntovních soudech Václav HAKL, že postupuje svoji chalupu o 8 kopách záhonů svému synovi Matějovi HAKLOVI za cenu 260 kop m. Věrunky byly po 3 kopách, vrchnostenského úroku se platilo 3 zl 54 $\frac{1}{2}$ kr, roboty pěší konaly se přes celý rok týdně 3 dny, desátku vepřeckému faráři se odvádělo ročně 1 $\frac{1}{2}$ mandele žita a mandel pšenice, k záduší plat ze dvou železných krav po 24 kr a vepřeckému učiteli k novému roku 3 kr. Václav Hakl vykladal do r. 1771 gruntovních peněz 125 kop 55 gr 4 $\frac{1}{2}$ den. /Kladl-li po 3 kopách, hospodařil přes 40 let/. Ustanovili přiměřený výměnek. Nový hospodář zakoupil chalupu za dvojnásobek staré kontribuce t.j. za 58 z 134 kr. Uvádí se při ní 20 jiter 261 čtv. s. polí, 1 j. 608 s. luk a zahrad, 1575 čtv. s. pastvin a lesa. R. 1789 byl hrubý výnos udán na 188 zl 54 a $\frac{3}{4}$ kr.

R. 1804 postoupil Matěj Hakl chalupu synu Františkovi Haklovi a manželce Anně za summu 4730 zl 56 kr 3 den. Ten byl dle všeho špatným hospodářem. R. 1809 pronajal židu Isákovi Weinbergerovi světnici, síň a dvě komory za 30 zl ročně a vybral si nájemné hned na 20 let předem. R. 1812 dne 1. května prodal živnost mlynáři Antonínu ŘÍPOVI za cenu 13.889 zl 28 $\frac{1}{2}$ kr víd.m.s. výměnkem starým výměnkářům, ale cena byla pak tuším snížena na 10.800 zl.

R. 1815 dne 18. dubna prodal Antonín Řípa s manželkou Marií chalupu Václavu HÁJKOVI a manž. Majdaleně za cenu hodně sníženou -6400 zl v.m., s inventářem za 6717 zl 29 kr. Ti dali hotově 3100 zl a za ostatek převzali dluhy. R. 1831 po smrti manželky postoupil Václav Hájek grunt synovi Josefovi HÁJKOVI za 1236 zl 34 kr stř. Ale týž prodal živnost již r. 1836 za cenu 3099 zl 32 kr Františkovi STANISLAVOVI a manž. Marii. Také ti tu dlouho nehospodařili, neboť již dne 22. července 1838 prodali grunt Josefu JINDŘICHOVI a manželce Anně za 3220 zl str. a výměnek

Václavu Hájkovi a Lidmile. Dne 29. dubna 1851 postoupili manželé Jindřichovi grunt dceři Anně a zeti Antonínu PLICKOVI v ceně 3000 zl stř. Odstupující rodiče dostali 400 zl, dcera Rosalie 400 zl a krávu, Josef Jindřich a manž. Marie dle svatební smlouvy 600 zl.

Dne 8. května 1875 bylo vloženo vlastnické právo Josefu VESELÉMU a manželce Anně, dne 14. června 1889 Heřmanu BRODSKÉMU. Po odprodeji některých pozemků přešel zbytek s budovami tržní smlouvou na Antonína FIEDLERA, kováře a manželku Marii. Dne 8. července 1905 ujala vlastnictví dcera Růžena s manželem Bedřichem ZDEŇKEM. Když padl za světové války převzala i jeho polovinu a provdala se za J. SMETÁKA. Trhovou smlouvou z 5. července 1924 ujali vlastnictví Josef CÍSAŘ s manž. Aloisií a r. 1933 Jaromír SMETÁK s manželkou Jiřinou.

Čís. pop. 4

Kdy a kým byl domek postaven nevíme. R. 1785 byl držitelem domku Jan ZOUBEK. Po něm r. 1789 Matěj ZOUBEK. Dalším majitelem byl František DOŠEK.

R. 1859 bylo knihováno vlastnictví pro Josefa JINDŘICHA s manželku Annu, z čp. 3, dne 19. prosince 1895 přešlo na zetě Jana HELIGA a manželku Annu, dne 8. listopadu 1897 na Josefa PREJZU a manž. Barboru. Dne 5. října 1905 získala vlastnické právo Anna JAROLÍMOVÁ, a postoupila dne 21. září 1920 polovinu manželovi Františku JAROLÍMOVI. Polovina po Anně Jarolímové přešla dne 10. února 1933 na syna Miloslava JAROLÍMA a manž. Annu, a postupní smlouvou z 10. února 1941 postoupil jim otec František Karolín polovinu druhou. Vymínil si byt a roční důchod 480 korun.

/Ze stodůlky bylo upraveno obytné stavení pod čís. pop. 84, které bylo dne 25. října 1911 zaknihováno pro Annu Jarolímovou a dne 29. května 1913 postoupeno Anně Jarolímové mladší/.

Čís. pop. 5.

Býval tu domek, který ještě před rokem 1771 byl rozdělen na dvě části, jež dostaly čp. 5 a 6.

Prvou část měl r. 1785 Martin HANČL, později František ŽENTEL. Prvý knihovní vklad jest r. 1861 pro Josefa ŽENTELA, mistra obuvnického a sadaře, s manž. Marii. Dne 6. května 1887 přešlo vlastnické

právo na dceru Marii LUKEŠOVOU z Kralup a dne 18. dubna 1891 na Františka LUKEŠE.

Trhovou smlouvou z 18. prosince 1895 získali domek do vlastnictví Josefa SVOBODY s manž. Klárou, která po smrti manželově ujala r. 1903 domek celý. Trhovou smlouvou z 30. prosince 1909 přešlo vlastnictví na Václava ŠANDU a manž. Marii, od nichž domek po přestavbě koupila dne 9. července 1914 Milada GUTTMANNOVÁ.

/Ze synů Žentelových byl Josef, nar. 1848 zprvu učitelem, pak úředníkem Zemského výboru v Praze, syn František nar. 1850 byl zaměstnán u pražské civilní policie. Dcera prvního se do Nové Vsi vrátila jako pensionovaná učitelka, s manž. Ph. Janem Marečkem postavili si proti mlýnu vilu čp. 70 s rozsáhlou zahradou./

Čís. pop. 6.

Jak již bylo zmíněno byla to polovina původního domku, jak bylo patrné z odváděné poloviční domkářské činže. Bylo dáváno 30 kr, kdežto jiné domky odváděly 1 zl. Roku 1785 byl držitelem Josef KUBEŠ, pak Josef BRÁZDA, snad již od r. 1835 po otci Václavu Brádovi, na to as Jan VOJTĚCHOVSKÝ. Dle odevzdávacího listu bylo r. 1878 knihováno vlastnictví Josefu VOJTĚCHOVSKÉMU a manželce Rosalii. Polovina po otci připadla r. 1883 synu Josefu VOJTĚCHOVSKÉMU a r. 1907 i polovina po matce Rosalii. R. 1910 postoupil polovinu manželce Antonii Vojtěchovské, která postupní listinou r. 1919 ujala i polovinu druhou.

Dne 25. března 1922 bylo zaknihováno vlastnické právo na Boženu VOJTĚCHOVSKOU provdanou POJKAROVOU, dne 29. června 1933 přešlo příklepem v exekuční dražbě na Živnostenskou záložnu ve Velvarech a téhož roku dne 25. srpna na Josefa Hniličku a manž. Marii. Trhovou smlouvou z 25. září 1941 získala vlastnictví Marie ŠANDOVÁ.

Čís. pop. 7.

Tento grunt po Havlovi SASÁKOVI koupil od vdovy Anny Sasákové za 250 kop Jan SASÁK. Zavdal 65 kop, ročně měl klásti po 6 kopách až do vyplnění summy. Anna Sasáková zemřela r. 1579 a zůstali sirotci Jan a Bartoň. Odúmrt' po Anně Sasákové činila 57 kop 40 gr a stejné podíly měli i oba sirotci. R. 1582 prodal Bartoň svůj podíl 51 kopu 40 gr za 15 kop hotových peněz Janovi, starému rychtáři vepřeckému. Jan SASÁK zemřel téhož roku a zůstala vdova Voršila a děti: Štěpán 18tiletý a Anna tříletá. Podíly byly po 32 kopách 40 gr.

Vdova Voršila vdala se za Matěje NOVÁKA /Krejzu/. Týž koupil zpět ke gruntu ku dědiny, kterou někdy Václavovi Kepkovi za 50 kop byl odprodal. R. 1593 měl Matěj ještě dopláceti 163 kopy, ale byl propuštěn na cizí grundy – do Bechlína – a grunt byl propuštěn Mikuláši NOVÁKOVÍ za 250 kop. závdavku 90 kop. Matěj Novák z Bechlína měl dostati z gruntu ještě 88 kop 40 gr, a když brzo na to zemřel, vdova Voršila dala je zapsati svému synovi Štěpánovi /Mikuláš přešel pak na čp. 12 a byl jmenován Mikeš Lacman/.

R. 1604 ujal grunt za 294 kopy Kryštof NOVÁK a zaval 34 kopy. Kladi po 6 kopách do r. 1616, pak položil v roce 1619 troje peníze 18 kop. R. 1631 ve středu po Třech králích bylo oznámeno, že r. 1627 Kryštof Novák zemřel. Zpustlý grunt byl šacován na 130 kop, po 6 kopách klásti do důchodu. Janovi, sirotku po Kryštofovi připadly 34 kopy 18 gr, vdově po Mikulášovi NOVÁKOVÍ /Lacmanovi/ Lídě a dětem /Vavřinec, Mikuláš a Anna/ 34 kopy 20 gr, Anně Štěpánové 5 kop 52 gr, nedoplatky jiné 17 kop 12 gr. Za šacovanou cenu ujal grunt Vavřinec MIKŠU. Položil peníze za rok 1631 a za r. 1632. Válku třicetiletou na gruntě nepřečkal. Grunt byl pustý již r. 1641 a rovněž i v letech 1654 a 1658.

Podle seznamu obyvatelstva z r. 1673 seděl na chalupě 29tiletý Petr NOVOTNÝ J. Novák z manželkou Lidmilou. Měl 1 koně, 1 krávu a 5 ovec, což nasvědčuje, že ujal grunt nedávno. Grunt zval se Mikulášovský.

R. 1713 hospodařil na gruntě Václav MIKULÁŠ a měl tato pole:

U průhona	3 kusy	4 str	2 v. prostř.	3 str. v špat.p.
v Škarechově	1	-		2 str. 3 věrt.
v širokých	2	1-1	-3 1/2	-
v Loucké	2	3- 1/2	-	-
nad necky	1	-	1-2	-
na Budyňské	1	5-	3-	-
za sady	2	1-3 1/2	-	-
za mlýnem	2	-2	-	-

Louky:

Pod hájem 2, za mlýnem 1, za sady 1,
celkem na fůru sena a půl fůry otavy.

Bylo odhadnuto, že může chovati 2 koně, 2 krávy, 2 jalovice, 12 ovcí a svini. Revisitační komise r. 1773 uznala tu 53 str 2 ¼ věrt. polí, 2 věrt. lad a pastvin, 2 věrt. vinice a luk na 2 ¼ fůry píce.

V seznamu obyvatelstva z r. 1726 udává se na gruntě 52tiletý Václav MIKOLAŠEK /totožný s Mikulášem z r. 1713/ s manželkou

Dorotou, jež byla o 6 let starší. Děti bylo šest. K dceři Alžbětě, v tu dobu 16tileté, jež sloužila v Lečicích, přiženil se později Matěj ZYCHA.

R. 1770 dne 15. září ohlásila při gruntovních soudech Alžběta, vdova po Matěji Zychovi, že postoupila grunt pravému dědici Jakubovi ZYCHOVI dle předešlého šacunku za trhovou cenu 230 kop. Bylo při něm 8 kop záhonů polí, úroků se platilo 4 zl 34 kr 5 den. ročně, desátku se odvádělo vepřeckému faráři 1 mandel 7 snopů žita a mandel pšenice, k záduší plat z 1 železné krávy 24 kr a učiteli k novému roku 3 kr. Věrunky šly po 3 kopách. Při postupu jest uvedena položka „74 zl 45 kr předešlému hospodáři Václavu Mikulášovi, což na dluhy zanechal“.

R. 1804 zakoupil Jakub ZYCHA grunt za dvojnásobek staré kontribuce t.j. 58 zl 34 kr, složil hned 6 zl 4 kr, ostatek měl zaplatit v 9 letech po 5 zl 50 kr ročně. Dne 11. února 1810 postoupil grunt synovi Václavovi ZYCHOVI t.č. ve vojenské službě. Bylo tu 25 jiter 677 čtv. s. polí, 1 j 1017 čtv. s. luk a zahrad. Přijímací cena byla 2500 zl. R. 1789 byl udán roční hrubý výnos 171 zl 35 $\frac{3}{4}$ kr.

R. 1836 dne 1. června prodal Václav Zycha s manželkou Lidmilou chalupu Václavovi KOHOUTOVI a manželce Alžbětě v trhové ceně 2080 zl stř. Hotově dostal 960 zl, za ostatek převzal kupec vážnoucí dluhy. Za výměnek bylo stanoveno 5 str žita, 1 str. pšenice 2 str. ječmene. Dne 5. ledna 1859 ujal grunt syn Josef KOHOUT s manželkou Marií za cenu 1890 zl r.m. Odstupujícím rodičům měl dáti 630 zl. Dne 28. května 1873 byla polovina připsána manželce Anně. Dle trhové smlouvy ze dne 5. března 1883 koupili zmenšenou chalupu Václav SEDLÁČEK s manželkou Lidmilou. /Kohout přešel na čp. 20./ Dne 29. prosince 1900 přešlo vlastnické právo na syna Františka SEDLÁČKA a manželku Annu. Dle odevzdací listiny z r. 1912 ujal polovinu po manželce Anně František Sedláček a smlouvou ze dne 13. dubna 1913 a oddacího listu z 21. dubna 1913 postoupil polovinu druhé manželce Alžbětě Sedláčkové.

Čís. pop. 8.

V nejstarší gruntovní knize založené as r. 1575 jest uvedeno, že ten grunt koupil před 40 lety od Anny KAMARÝTKY Volf PROBOŠT a již dávno jej zaplatil. S prvou manželkou měl syna Jakuba, s nynější jiné dítky. Proto žádal Jakuba, aby na grunt po jeho smrti nenastupoval, že mu vydá 40 kop. Úmluva se stala as r. 1580. /Jakub se usadil na čp. 13/. Když za krátko Volf Probošt zemřel, vdala se vdova za Pavla PAVLÍKA, a ten směnil grunt s nevlastním synem manželky, Jakubem zv. ŠMEJDÍŘEM za jeho zaplacený grunt Šmějdířovský. Pavlík musel

převzítí na ten grunt výplatu 50 kop gr pro Lídu, dceru po Volfovi Proboš-
tovi. Směna tato se stala r. 1589. Jakub zvaný nyní PROBOŠT /neb po
dřívějším fruntě mu říkali Šmejdiř/, zemřel as r. 1601 a zůstala vodva
Anna, Mikuláš v letech dospělých, Eva, Alžběta, Jan Martin a Adam.
Grunt byl prošacován na 350 kop, závdavku 30 kop, dluhu rovněž tolik.
Podílů bylo 7 po 45 kopách 42 gr 6 den. Za šacovanou cenu ujal grunt
pastorek vdovy Anny Mikuláš ŠMEJDÍŘ. Kladl gruntovní peníze do r.
1609, kdy v den Všech svatých prodal chalupu za stejnou cenu Matějovi
ŘEZNÍKOVÍ a manž. Marianě. Ten zaval 70 kop a klad po 8 kopách do
r. 1616.

R. 1619 bylo známeno, že frajmarčil s Jakubem VOVSEM. Po
smrti téhož ujala grunt vdova Lidmila. R. 1622 se vyhledalo, nebyl
puštěn Janovi KRÁLÍČKOVÍ za 300 kop. Zaval 30 kop a věrunky měly
jít po 8 kopách. Položil troje peníze a kladl v letech 1630 až 1632, kdy
končí zápisy v gruntovní knize. Podle Urbáře byl grunt r. 1641 pustý,.
Dle Berní role z r. 1654 seděl na něm již Tomáš NEJEDLÝ, který měl na
zimou seto 9 ½ strychu, na jaře 6 ½ strychu, nejvíce u osazených gruntů.
FR. 1658 se uvádí při gruntu 8 kop záhonů polí, 1 str vinice a luk na 2
fůry sena. Vrchnosti odváděl 2 kopy 51 gr úroku, 7 slepic a 14 vajec.
Podle soupisu obyvatelstva z r. 1673 hospodařil tu dosud Tomáš Ne-
jedlý, muž šedesátiletý s manželkou Lidmilou 25 letou a 4 dětmi: Jakub
byl 18, Matěj 16, Václav 10 a Jiřík 1 ½ roku. /Tento synek byl as
z druhého manželství./ Na gruntě byli 3 koně, 3 krávy vlastní a 1 ná-
jemní, 2 jalovice, 8 ovec, 2 svině a 2 kozy.

R. 1713 byl hospodářem na gruntě syn Matěj NEJEDLÝ, /od r.
1687 a měl tato pole:

Kde	kusů	prostř.	špat.	lad
U průhona	2	2-2	2-2	-
pod vinami	1	12-	2-	-
v Loucké	1	11-	-	-
nad necky	1	-	5-	-
za humny	2	6-1	-	-
za luky	1	2-	1 -	-
u mlýna	2	2-1	-	-

Louky:

Pod hájem 1, na sádkách 1, na záhonech 1,
celkem na fůru sena a fůru otavy.

Bylo uznáno, že může chovati 2 koně, 3 krávy, 2 jalovice, 15 ovec,
1 svini. Rektifikační komise r. 1773 shledala u gruntu 54 str ½ věrt. polí,
2 str 2 věrt. vinic a luk na dvě fůry píce.

R. 1726 byl Matěj Nejedlý mrtev a na gruntě hospodařil dle se-
znamu obyvatelstva 27 mi letý syn Martin NEJEDLÝX s 25letou

manželkou Verunou. Synek Václav byl 4letý a Martin 2 letý. Nejedlý uvádí se mezi sedláky. Ve ztracené gruntovní knize sáhaly zápisy do folia 170.

Dalším hospodářem byl Jan NEJEDLÝ. Dovídáme se o tom z další gruntovní knihy. R. 1775 přihlásil se Jan KRÁL, hospodář do zrostu dcery Alžběty po Janovi NEJEDLÉM, že jí nyní, když se vdala za Jana HÁJKA, grunt o 8 kopách záhonů polí za cenu starého šacunku t.j. za 150 kop m. postupuje. Za výměnek měl bráti 7 str. žita, 1 ½ str pšenice a 1 ½ str ječmene. Byt měl míti ve světnici a k tomu komoru přes dvůr. Kdyby jej měl Bůh povolati dříve, než si budou moci jeho synkové Jan, Václav, Jiří a Josef sami chléb vydělávati, měli i oni smluvený výměnek dostávati nebo je měl hospodář u svého stolu stravovati. Janu Královi připadlo z gruntu 41 kopa 33 gr 6 ½ den., jež za svého hospodaření na gruntovních penězích vykladl. ER. 1789 byl udán hrubý výnos gruntu na 199 zl 54 ¾ kr. Jan Hájek zemřel as r. 1797 a zůstali dva nezletilí synkové, z nichž jednomu měla matka odevzdati grunt, druhý měl dostati od nastupujícího hospodáře podíl 400 zl. Dne 4. ledna 1799 vdala se vdova po Janu Hájkovi za Tomáše HANČLA, s nímž měla grunt do r. 1808 gruntu užívati. Pak měla bráti výměnek: 6 str žita, 1 str pšenice, 2 str ječmene, půl sáhu dříví, kopy válků, 2 mandele dlouhé slámy, 2 mandele ječné, 6 zl na šaty, na obci loučku u lávky a zahrádkuk pod hájem. Pod její smrti neměl Tomáš Hančl nároků na výměnek, ale dětem, jež by s ním míti mohla, bylo určeno při plnoletosti 100 zl do rozdílu. Určený dědic Václav HÁJEK zakoupil dne 16. února 1804 za dvojnásobek staré kontribuce tj. za 61 zl 2 kr grunt od vrchnosti. Byl oceněn na 2345 zl. Bratrovi Josefovi slíbil dobrovolný přídavek 540 zl, krávu za 45 zl, 6 ovec za 18 zl a jalovici za 12 zl. Při gruntu uvádí se 28 jiter 564 čtv. sáhy polí, 1548 čtv. s. zahrad a luk, 1 jitro 675 čtv. s. lesa. Vrchnostenského úroku se platilo ročně 4 zl 27 kr 3 denáry, roboty pěší konaly se týdně 3 dny po celý rok, vepřeckému faráři se odvádělo jménem desátku 2 mandele žita a 1 mandel pšenice, k záduší plat z jedné železné krávy 23 kr 3 den., a učíteli vepřeckému k novému roku 3 kr.

Václav Hájek ujal hospodářství od otčima r. 1808 a hospodařil až do své smrti dne 4. dubna 1850. Pak byl grunt právně přiřknut listinou ze dne 18. února 1852 synu Antonínu HÁJKOVI za cenu 1400 zl stř. K tomu dostal všechn inventář. Sestrám byly vyměřeny podíly: Alžbětě 266 zl 40 kr, Marii a Rosalii po 566 zl 40 kr. Každá z nich měla dostati při vdaní krávu, 2letou jalovici, 6 ovec a svini. Matce Lidmile byl určen výměnek: 6 str žita, 4 pšenice, 2 ½ str ječmene a půl str ovsa, věrtel hrachu a věrtel prosa, sůl, prase na 30 žejdlíků sádla na vánoce, držení jedné krávy na pici hospodářovu, čtyř slepic a 1 husy – 3 kopy vajec, 10 str bramborů, 10 zl na šaty, 1 ½ sáhu dříví, 8 str uhlí, kdyby nechtěla

zahradu pod mlýnem, 3 míry suchých švestek, 3 str jablek atd. Sestrám bylo pojištěno ještě po 1/3 různých pohledávek.

Dne 13. září 1891 přešel grunt na syna Josefa HÁJKA a manželku Alžbětu /roz. Sklenářovou z Černoušku/. Po smrti manželově ujala vdova Alžběta dne 21. března 1907 i druhou polovinu. Smlouvou ze dne 20. května 1925 a oddacího listu z 21. března 1925 přešlo vlastnictví na syna Václava HÁJKA a manželku Marii.

Nový hospodář postavil si nové budovy na svém poli při silnici pod čís. pop. 100, převedl tam pozemky od starého gruntu čp. 8 a staré budovy mimo stodolu a výměnkářské stavení čís. pop. 116 prodal dne 1. června 1927 Jaroslavu KRATOCHVÍLOVI a manželce Marii, kteří sem převedli své pozemky od čp. 33.

/Tak zanikl starý chalupnický grunt čp. 8 po několika staletích a vznikl nový statek pod čp. 100/.

Čís. pop. 9.

Václav KEPKA koupil tento grunt od Jana, starého rychtáře z Vepřku za 600 kop m. Hotově zavdal 150 kop, platiti měl ročně po 10 kopách z. Platil od r. 1577, ale později nemohl dostačiti s placením a zadržel sedmery peníze. V letech 1587 a 1589 dal po 14 kopách. Proto se rozhodl r. 1589 jíti na grunt menší a frajmarčil, s PAVLÍKEM, který měl vyplatiti Janovi Dvořákovi z Vepřku 330 kop po 7 kopách ročně. Kepka sám musel ještě převzít 100 kop dluhu pro Dvořáka na sfrejmarčený grunt /čp. 13/, protože nemohl svůj grunt dráže prodati. Pavlík kladl gruntovní peníze do r. 1605. R. 1606 odvedl peníze teprve na poručení panské, a s placením to vázlo i dále. R. 1612 bylo shledáno, že zadržel peníze za sedm let. Proto prodal grunt Jírovi Řezáčovi /Nejedlý?/ za 400 kop, závdavku 60 kop, platiti roční věrunky po 7 kopách. R. 1616 ujala grunt vdova Alžběta po Jírovi za starý šacunk 400 kop a místo závdavku porazila svůj podíl 16 kop 12 gr. Stejně podíly měli i synové Šebestyán, Pavel a Tomáš. /Později se objevují tito tři bratři jako hospodáři ve vsi na jiných gruntech se jménem NEJEDLÝ/. R. 1619 bylo shledáno, že vdova po Jírovi Řezáčovi, Alžběta, nar. 1690 svůj stav proměnila a vdala se za Jana VIDIMONA. Týž položil do r. 1629 sedmery peníze po 7 kopách, t.j. 49 kop a kladl dále do r. 1632. R. 1641 byla chalupa již pustá, a jest uváděna jako pustá i v Berní roli r. 1654 a v Urbáři z r. 1658. Přesného roku osazení nevíme. Podle seznamu obyvatelstva z r. 1673 byl držitelem čtyřicetiletý Krystián JELÍNEK, nar. 18.11.91 s manželkou Annou, 2 dětmi a děvečkou Annou. Měl 1 nájemního vola, 1 vlastní a 2 nájemní krávy. Stav dobytka ukazuje, že nebyl ještě dlouho na gruntě osedlý. Pak měl grunt Šimon Hájek, od 1694 Marek Hájek s manželkou Kateři-

nou, dc. Vojt. Svobody, od 1901 (zjevná chyba kronikáře) s manžel. Kateřinou, dcerou Tomáše Malíka.

R. 1713 hospodařil na gruntě, zvaném Vidimovský, Marek Hájek, který měl k užívání tyto pozemky:

pod vinicí	1 kus	3 str prostř.	3 str. špat.
v Škarechově	1	-	2- str. 1 věrt.
v širokých	4	12-	2
v Loucké	2	3- 1/2	-
na Budyňské	1	4-	4-
za sady	2	2-	-
za luky	1	1-1	- 3 věrt. lada
za mlýnem	1	8-	-

Louky:

Pod hájem 1, na záhonech 1, za sady 1,
celkem na fůru sena a fůru otavy.

Měl dohodnuto, že může chovati 2 koně, 3 krávy, 2 jalovice, 15 ovec a 1 svinu. Rektifikační komise r. 1773 shledala u gruntu 47 str ½ v. polí, 2 str 3 věrt. lad, 1 str vinic a luk a 1 ½ fůry píce.

Podle seznamu z r. 1726 byl Marek HÁJEK mrtev a na gruntě hospodařil syn Matěj HÁJEK, který byl 29letý a manželka Barbora třicetiletá. Na další dobu zprávy o hospodářích zanikají, ale možno souditi, že jeho nástupcem byl syn Jiří HÁJEK. R. 1772 dne 10. října oznámil při soudech gruntovních rychtář Jiří Jindřich, že Bůh povolal na věčnost Jiřího Hájka a vdova Dorota se vdala za Jana ZYCHU, aby do zrostu pravého dědice gruntu Jiří Hájka, případně dle postupu práva na jiného z dětí, hospodařil. Ujal grunt v tržobné ceně 230 kop m. Bylo při něm 8 kop záhonů polí, věrunky šly po 3 kopách. Protože dcera Anna byla neduživá, chléb si vydělávati nemohla, zajistil jí zemřelý otec do smrti byt a obživu na gruntě. R. 1789 byl udán hrubý výnos gruntu 218 zl 46 ¼ kr. R. 1789 dne 19. ledna postoupil Jan ZYCHA grunt pastorku svému Jiří HÁJKOVI. Výměnek byl stanoven v této výměře:

10 str žita, po 3 str pšenice a ječmene, dílec zahrádky, 1 krávu a 2 ovce na píci hospodářovu. Po úmrtí jednoho z výměnkářů polovici. Kdyby otčím matku přežil, měl dostati místo chování krávy 12 liber másla. Janovi, který byl na vojně stanoven podíl 50 zl, vůl za 30 zl, kráva za 20 zl, Václavovi na libochovickém panství 50 zl, kateřině 70 zl, a když bude potřebí při vdaní 1 krávu za 18 zl, jalovici za 12 zl. a 4 ovce za 7 zl. – Anna měla již otcem určený doživotní byt a obživu. Jan zemřel as r. 1794/5 na vojně, takže podíl nevybral.

Dne 25. května 1829 předal Jiří HÁJEK grunt synovi Josefovi HÁJKOVI a manželce Anně roz. Trnobranské za 1000 zl stř. Grunt byl zakoupen za dvojnásobek staré kontribuce t.j. za 51 zl 58 kr a uvádí se při něm 29 jiter 13 čtv. s. polí, 1 jitro 88 čtv. s. luk a zahrad a 1268 čtv. s. pastvin. Přínos nevěsty 400 zl stř připadl sestře Rosalii a bratr měl jí doplatiti 360 zl až bude potřeba /t.j. při vdaní/.

Roku 1843 prodali manželé Josef Hájek s manž. Annou grunt za 3750 zl stř. Janu Jandovi pro syna Josefa JANDU. Otec Jan Janda vyhradil si užívání do smrti. Až by stará výměnkářka zemřela, měl bráti Josef Hájek následující výměnek: 5 str 1 věrt. žita, po 1 str 1 věrt. pšenice a ječmene, půl věrt. hrachu 2 čtvrtce soli, 4 zl na ošacení, tři čtvrti vědra povidel, věrtel suchých švestek, 15 liber másla, půlletní prase, 15 žejdlíků sádla, kopy vajec, půl str jablek a měl užívati zadní komoru na pavlači. V rodině bylo mnoho dětí.

Dne 19. února 1855 postoupil Josef JANDA grunt ještě nezletilému synovi Václavovi JANDOVÍ /nar. 1836/. Týž postoupil dne 31. ledna 1859 polovinu manželce Marii Jandové.

/Před zrušením poddanství se platívalo z gruntu 3 zl 55 kr vrchnostenského úroku, roboty konaly se po celý rok 3 dny týdně – pěší, desátku vepřeckému faráři se odváděly 2 mandele žita a jeden mandel pšenice, k záduší plat 24 kr z jedné železné krávy a učiteli vepřeckému 3 kr k novému roku/.

Trhovou smlouvou ze dne 5. června 1880 získal vlastnické právo Vojtěch SATRAN z Vepřku s manželkou Marií. Některá pole byla oddělena, a kupní smlouvou z 21. ledna 1882 přešlo vlastnictví ke zbytku na mistra kolářského Josefa PREJZU a manželku Alžbětu. Od 28. května 1930 měl Josef Prejza grunt sám. Podle trhové smlouvy z 30. března 1932 stal se vlastníkem příbuzný Josef PREJZA.

Čís. pop. 10.

Ke vdově, která zůstala na gruntě po Vojtěchovi POLÁKOVI, přiženil se Jan Šašek. Grunt byl zaplacen. Dcera Anna byla vdána v Mněštci a měla býti vybyta 20 kopami, 1 krávou a výpravou /výbavou/. Když mu na věno scházely peníze, smluvil se se zetěm, že mu nadlepší na 30 kop, abys trochu sečkal. V letech 1588 – 1592 vykladl mu slíbené peníze a brzo potom zemřel. Zůstala vdova Kateřina se syny Václavem, Adamem, Pavlem a Floriánem. Grunt byl šacován za 200 kop m.s. ke vdově přiženil se Ondřej, který po gruntu přejal jméno ŠAŠEK. Zaval podíl své manželky a měl splatiti 38 kop 2 gr dluhů. Kladl po 4 kopách od r. 1601 do r. 1616. R. 1619 položil troje peníze. R. 1629 se vyhledalo, že Ondřej Šašek zemřel. Grunt byl puštěn synu Pavlovi ŠAŠKOVI, který

měl dáti 15 kop na dluhy a 150 kop na roky po 4 kopách. Vrchnosti připadlo po Ondřejovi Šaškovi 86 kop jako odúmrtí. Pavel a bratr Adam podíly měli po 32 kopách. Pavel Šašek položil hned 16 kop a klad dále do r. 1632. Dále zápisy v gruntovní knize nesahají. V Urbáři r. 1641 je chalupa vedena jako osazená a Pavel Šašek odváděl vrchnosti ročního úroku po 2 kopách 15 gr.

V Berní Rolli je r. 1654 vedena rovněž jako osazená, ale hospodářem byl Pavel NEJEDLÝ, který měl oseto na zimu 8 str, na jaře 7 str 1 věrtel. Měl 2 kusy potahu, 2 krávy, 2 jalovice, 5 ovec a 2 svině. Uvádí se na gruntě i r. 1658. Při gruntě bylo 8 kop záhonů polí, 1 str vinice, 2 věrtel štěpnice, a luk na 2 fůry sena. Úrok byl nezměněn, ale přibyla roční dávka 7 slepic a 14 vajec. R. 1673 byl tu dle seznamu hospodářem 48letý Franta SUŽ s 30letou manželkou Markétou, 15letým synem Jakubem, 9letou dcerou Lidmilou a tříletou Annou A nového hospodáře nalézáme tu opět r. 1713. Byl jím Martin HANČL. Ke gruntu patřily tyto pozemky:

U průhona	1 kus	v prostř. 1 str. 2 věrt.	v špat. 1 str.
v Škarechově	2	-	6-
pod vinami	1	8-	-
nad necky	2	3-	1-2
na Budyňské	1	4-	4-
za sady	2	2-	-
za luky	2	2-	1-
pod mlýnem	1	2- 2	-

Louky: Pod hájem 1, na záhonech 1, za sady 1

Měl odhadnuto, že může míti 2 koně, 2 krávy, 1 jalovici, 12 ovec a 1 svinu. Rektifikační komise shledala r. 1773 při chalupě 41 str 1 věrt. polí, 2 věrt. vinic a luk na půl fůry sena.

Podle poddanského seznamu z r. 1726 byl Martin Hančl 44letý, manž. Kateřina 40letá, dcera Dorota 21letá, syn Martin 18 ½, Lidmila 14, Jakub 10 let.

R. 1748 dne 2. října bylo při gruntovních soudech oznámeno, že Martin Hančl zemřel. Pozůstalá vdova postoupila grunt s 8 kopami záhonů polí nejmladšímu synovi Jakobovi HANČLOVI za starý šacunk 200 kop m., věrunky po 3 kopách.

Vrchnostenského úroku se platilo 3 zl 54 kr 3 den., pěší roboty se konaly týdně 3 dny po celý rok, desátku farního se odvádělo ročně 1 ½ mandele žita a jeden mandel pšenice, k záduší plat 23 kr 3 den z jedné železné krávy a učitelu vepřeckému k novému roku 3 kr. Za výměnek si

Kateřina Hančlová vymínila: Byl v malé světnici na dvoře, komoru pod špýcharem, na zimu síti 1 strych žita pod mlýnem, na jaře 1 str ječmene za příkopy a 1 strych horu u Lečické cesty na dlouhých honech. Hospodář jí měl pole obdělávat, ona dávat semeno. Pšenice 1 str, hrachu půl str, loučku na hanech, obecní dílec, na zahradě jedna lícha celá, strom hruškový sládnici na dvoře u stodoly, v sadě pode vsí malvazinku a bílou míšenskou jabloň a ostatní tromy až k malvazince při Otčenáškově straně, 1 planou hrušku atd. R. 1789 byl zjištěn u gruntu hrubý výnos 172 zl 55 ¼ kr.

R. 1785 dne 28. července vysvědčil rychtář Josef SATRAN, že Mariana Hančlová postoupila grunt svůj chalupnický nejmladšímu synovi Jiří HANČLOVI za cenu 200 kop. Vymínila si, aby ji do smrti stravoval a šatem opatroval. Kdyby pronásledování nějaké měla snášeti, tehdy chce výměnek dle nařízení vrchnostenského úřadu za své dobré hospodaření za vdovství. /Dle toho zemřel Jakub Hančl již před lety./ R. 1786 uvolil se nový hospodář dáti bratru Václavovi, invalidovi, kromě 10 zl k svatbě ještě 30 zl po 10 zl ročně. Jiří Hančl grunt dne 3. dubna 1803 zakoupil za dvojnásobek staré kontribuce t.j. za 43 zl 34 kr, hned dal 7 zl 34 kr, a v následujících šesti letech měl klásti ročně po 6 zl. Při gruntu se uvádí: 22 jiter 1338 čtv. s. polí, 2 jitra 832 čtv. s. zahrad a luk, 143 čtv. sáhy pastviště a 920 čtv. s. lesa. Grunt byl oceněn na 2000 zl. Dne 18. května 1826 postoupil grunt synovi Antonínovi HANČLOVI za cenu 1537 zl 1 ¾ kr. Sestře Alžbětě měl vyplatiti podíl 500 zl. Ustanovil si následující výměnek: 6 str žita, 3 str ječmene, 1 ½ str pšenice, po věrteli hrachu, čočky a prosa, 2 čtvrtce sole, 30 liber másla, 30 vajec, vědro povidel, 4 str jablek, 2 str bramborů a 20 zl. na ošacení. Ale výměnkář již po třech letech zemřel.

R. 1850 postoupil Antonín Hančl, protože trpěl padoucnicí a manželka Anna Marie vodnatelností, chalupu synu Janovi Hančlovi a manželce Marii v ceně 3136 zl 38 kr víd. m. a ustanovil si výměnek:

10 str žita, po 4 str pšenice a ječmene, po věrteli hrachu, čočky a psoa, 8 str bramborů, 4 str panenských a míšenských jablek, 30 liber másla, roční prase na 30 žejdlíků sádla tlusté k sv. Martinu. Dne 31. října 1860 prodal Jan Hančl s manželkou Marií grunt za cenu 5835 zl. rak. č. Janu SLABÉMU a manž. Anně. Knihovně byl vtělen nedoplatek kupní ceny 1928 zl 79 kr. Nový hospodář zůstal na gruntě přes 30 let, pak pole rozprodal, došlo i k rozdělení hospodářských budov, z nichž vzniklo několik obytných domků. Chalupnický grunt čp. 10 tak zanikl. Bývalou obytnou budovu čís. pop. 10 koupil dne 7. května 1898 Antonín VOJTĚCHOVSKÝ, sadař a kapelník, s manželkou Annou roz. Hájkovou. Dne 20. října 1940 bylo vlastnictví postoupeno dceři Emilii HRUBEŠOVÉ /bez práva zcizení/ a přešlo dne 25. března 1941 na Antonína VOJTĚCHOVSKÉHO a manž. Boženu.

Čís. pop. 11.

/Původní čís. pop. 11 stálo v návsi mezi čísly popisnými 10 a 12. Prostor, který zaujímal, poukazuje k tomu, že tu byl při zakládání vsi také chalupnický grunt jako oba sousední. Snad za válek husitských nebo brzo po nich chalupa zanikla, neboť v nejstarší gruntovní knize a urbářích z konce 16. stol. není již o ní zmínka. Pole as byla přidělena k jiným. V době prvního číslování v r. 1771 stál tu domek očíslovaný čís. pop. 11. Patřil ke statku čís. pop. 2. Za vyměřování pro katastr Josefinský dostala velká parcela čís. kat. 41 a patřila s domkem Martinovi Svobodovi, zatímnímu hospodáři na čp. 2, při němž je i později vedena. Domek se štítem do návsi stál tu ještě za mého mládí a říkalo se mu poustka. Po jeho zboření bylo místo přeměněno na zahradu, a nový majitel Jan SLAVÍČEK s manž. Annou postavil r. 1887 domek s kupeckým krámem pod čís. pop. 54 na opačné straně zahrady mezi stodolami při velvarské silnici/.

Protože pak čís. pop. 11 v pořadí scházelo, bylo dodatečně přeneseno na novostavbu při cestě ke mlýnu, kde někdy bývala sušárna na ovoce ke statku čp. 1. Ta byla později zřízena při domku u cihelny a stará zrušena. Místo koupil trhovou smlouvou z 19. dubna 1915 krejčí Václav KRAHULÍK s manž. Rosalií a postavil tu domek pod scházejícím čís. pop. 11. Odevzdací listinou ze dne 28. dubna 1944 přešel domek na Jaroslava KRAHULÍKA a Marii Kuželovou.

Čís. pop. 12.

Ke vdově Martě po nebožtíku Klímovi LACMANOVI, která jest v tomto statku zůstávala, sama jedna, přiřazenil se Václav zvaný pak LACMAN. Grun jest zaplacený. /1577/.

R. 1603 v pátek po Božím těle koupil sobě MIKEŠ z Nové Vsi /z čp. 7/, statek po neb. Václavovi Lacmanovi za 300 kop m. zavdal 80 kop a měl ročně o 6 kopách klásti. Koupě provedena s výminkou, že týž Mikeš je povinen pozůstalou vdovu po Václavu Lacmanovi do smrti náležitě dohovati. Shledáno dluhů 50 kop 16 kr a byly zapaceny ze závdavku. Peníze gruntovní kladl až do r. 1616, a po tříleté přestávce, která se jeví u všech gruntů splácených, položil r. 1619 troje peníze roční. Roku 1629 položil čtvery peníze gruntovní, t.j. 24 kopy. Při držaném soudě gruntovním v podzimu téhož roku se vyhledalo, že Mikuláš LACMAN zemřel. /Je patrné, že převzal jméno po gruntě, protože mu dříve říkávali ve vsi Mikuláš Novák/. Zůstala vdova Lidmila a děti: Vavřinec, Mikuláš a Anna. Vdova Lidmila provdala se za Pavla Řezáče a týž ujal grunt za 300 kop, závdavku 60 kop. Na závdavek položil 50 kop

dluhů a závdavkem podíl své manželky, 30 kop. Staré nápady činily 100 kop. Vrchnosti připadlo odúmrtí po Lacmanovi 30 kop a stejné podíly měly i uvedené tři děti. Lidmila s dětmi měla také dosud bráti něco gruntovních peněz z dřívějšího gruntu /čp. 7/, který r. 1631 ujal znovu nejstarší syn Vavřinec. Pavel ŘEZÁČ kladl věrunky do r. 1632. Válku třicetiletou na gruntě nepřečkal. Grunt byl již r. 1641 pustý, v Berní roli z r. 1654 je poznámka, že po chalupě Mikulášovské zůstalo jen místo, a ještě r. 1658 byla bez hospodáře. Teprve v poddanském seznamu z r. 1673 nalézáme tu hospodářem padesátiletého Jiříka BRODSKÉHO s dvacetiosmiletou manž. Lidmilou a dětmi Dorotou 11, Annou 9, Mikulášem 7, Václavem 6 a Pavlem jednoletým. Brodský měl 2 koně, 2 krávy, 1 jalovici a 1 svini.

R. 1713 hospodařil tu podle přiznávací tabulky Jiřík STUDNIČKA. Měl:

Kde	kusů	v prostřed.	v špat.	lad
U průhona	2	3-	3-	-
v Škarechově	3	4-1	-	3-
pod vinicemi	1	3-2	3-2	-
po strání	1	1-	-	-
v širokých	4	5-2	-	-
v Loucké	1	2-2	-	-
na Budyňské	1	4-	4-	-
za luky	1	1-	-	-
za humny	1	2-	2-	-

Louky:

Pod hájem 1, pod polem 1, na sádkách 1, na záhonech 2- celkem na půl fůry sena a půl fůry otavy.

Měl odhadnout, že může mít 2 koně, 2 jalovice a svini. Rektifikační komise r. 1773 shledala při chalupě 45 str 2 ½ věrt. polí, 1 ½ str lada, 3 věrt. vinice a lulk na půl fůry sena.

R. 1726 hospodařil na gruntě 29tiletý syn Jiřík STUDNIČKA se stejně starou manželkou Verunou. Měli 5tiletého Jříka, tříletého Martina a roční dcerku Kateřinu. Dosud byla na živu 77tiletá výměnkářka Lidmila Brodská i 63tiletá dcera Dorota, vdova po předešlém hospodáři. Jméno dalšího hospodáře z toho rodu neznámo, ale víme, že po něm zůstala jako dědička gruntu dcera Anna Studničková.

Dne 28. ledna 1782 podala Anna Studničková s manželem Václavem POKORNÝM a strýcem stížnost na vrchnostenskou kancelář, že Václav JINDŘICH, který do jejího zrostu hospodařiti měl, nyní grunt zanedbává a spouští a z gruntu na nově postavenou chaloupku vynakládá. Proto

odevzdal úřad grunt dědičce Anně Studničkové a manželu Václavu Pokornému za starý šacunk 120 kop gr. Bylo při něm 8 kop záhonů polí a věrunky šly po 3 kopách. Vrchnostenského úroku se platilo 3 zl 54 kr 3 den, pěší roboty konaly se týdně 3 dny po celý rok, desátku obilného odvádělo se vepřeckému faráři 1 ½ mandele žita a 1 mandel pšenice, k záduší plat 23 kr 3 den z jedné železné krávy a učiteli 3 kr k novému roku. Dočasný hospodář Václav Jindřich měl dostati 24 kopy 12 gr 1 ¼ den, jež na gruntovních penězích vykladl, a jménem výměnku ročně po 4 str žita po 8 let, tak jak dlouho hospodařil. Václav Pokorný zakoupil dne 26. července 1805 grunt za dvojnásobek staré kontribuce, t.j. 49 zl 42 kr na roční splácení po 10 zl. Jeho dcera Alžběta vdala se za Františka DUCHOSLAVA ze Zelčina, a otec vyhradil si právo hospodařiti do r. 1813. Však již r. 1809 postoupil grunt k plnému užívání, protože s manželkou jiný větší má /čp. 16/ a nyní jsou stále nesnáze s hospodařením pro nedostatek čeledi a časté forování – za trhovou cenu 3500 zl. Při gruntu se uvádí 28 jiter 1517 5/6 čtv. s. polí, 1 jitro 627 čtv. s. luk a zahrad, 1 jitro 430 čtv. s. pastvin a lesa. Za výměnek si stanovil:

6 str žita, 1 ½ str. pšenice, 3 str. ječmene, 2 věrt. hrachu, věrtel prosa a za máslo, sýr atd. 40 zl. dolejší viničku mezi poli, 2 obecní dílce pod hájem a pode vsí atd.

Dne 8. února 1847 postoupili manželé František Duchoslav a Alžběta chalupu dceři Alžbětě /nar. 1818/ a zeti Václavu PURNOCHOVI /nar. 1825/, který na grunt přinesl 700 zl. za trhovou cenu 2400 zl stř. Odstupujícím hospodářům mělo se dostati 976 zl 37 kr, synům Josefu a Františkovi Duchoslavovi po 150 zl při dospělosti. Za výměnek bylo určeno: 8 str. žita, 3 str pšenice, 2 str ječmene, po věrteli hrachu, čočky a prosa, věrtel soli a 12 zl na šaty. R. 1874 přešlo vlastnické právo na syna Josefa PURNOCHA a manželku Annu. Trhovou smlouvou ze dne 23. prosince 1901 ujal grunt Jan KŠÁRA. Ale neplatil, proto příklepem v exekuční dražbě dne 16. června 1902 připadl grunt na Okresní hospodářskou záložnu ve Velvarech, od které jej koupil dne 17. prosince 1904 Josef PIKCHART z Miletic.

Čís. pop. 13.

Jakub ŠMEJDÍŘ koupil grunt na kterém zasedí /as 1566/ od Havla SASÁKA za 200 kop, zavlada 70 kop, a měl ročně klásti po 6 kopách. R. 1577 měl vyplněno po závdavku 80 kop. Peníze gruntovní vyzdvihovala Anna o neb. Havlínovi z Ouholic, který je na tom gruntu koupil. R. 1588 položil Jakub poslední 4 kopy a má grunt zaplacený. R. 1589 postoupil tento zaplacený grunt směnou otčímovi PAVLÍKOVÍ za grunt Proboštovský po svém otci /čp. 8/ se závazkem, aby Pavlík odtud vyplatil Lídě,

sirotku po neb. Volfovi Proboštovi 50 kop, ročně po 3 kopách /Lída byla nevlastní sestra/. Ale Pavlík frejmarčil ještě téhož roku s Václavem Kepkou /z čp. 9, který musel k 50 kopám povinným Lídě Proboštově přenést sem ze svého gruntu 100 kop Janovi Dvořákovi z Vepřku, protože svůj zpuštěný grunt nemohl draze prodati.

Za léta 1590-92 vyplatil 15 kop, ale pak nemohl již býti věřitelům práv, a proto postoupil statek r. 1596 Janu ZOUBKOVÍ, manželu Lídy v ceně 210 kop. m. Zoubek si spravedlnost své manželky porazil na závdavek. /Dvořák měl dostati 88 kop, poznamenání věřitelé 72 kopy a Kepka vyšel na prázdno./ Zoubek kladl dosti nepravdělně do r. 1616. V úterý po Očišťování Panny Marie 1619 přiznal se Jan Zoubek, že prodal grunt za 200 kop Janu KRÁLÍKOVÍ, který složil 40 kop závdavku. Položil za léta 1617 -19, pak za 1629 po 6 kopách t.j. 24 kopy. Téhož roku se přiznal, že prodal grunt za 200 kop, jak sám koupil, Janu KREJČÍKOVÍ. Závdavku 30 kop, ročně klás věrunky po 6 kopách. Ten nemohl grunt obsáhnouti, jsa krejčím, a pustil jej 1630 dne 27. února za stejnou cenu svému bratrovi Havlovi POKORNÉMU. Ten položil 6 kop, ale již r. 1631 ve čtvrtek po Třech králích prodal grunt za 200 kop Jiříkovi UHNANÉMU, který mu složil 16 kop. V dalším průběhu války třicetileté přišel grunt s jinými ve vsi k úplné zkáze, zpustl docela, že zůstalo po něm jen místo. Jako pustý se uvádí r. 1641, r. 1654 i r. 1658. Jmenuje se jako chalupa Zoubkovská.

Podle seznamu poddanského z r. 1673 hospodařil na gruntě 25letý Jan BROŽ s 20letou manželkou Dorotou. Měli dvouletou dcerku Kateřinu. Na chalupě byl 1 kuň a 2 krávy. /Pocházel ze sousedního selského statku /čp. 14/. Šebestiána jinak Nejedlého na Brožově, a říkali mu Brož nebo také Šebek, jak je uvedeno ve Zpovědních seznamech z r. 1574. Přezdívka Šebek se pak na gruntě již udržela. /R. 1678 vdala se dcera Dorota za Jakuba Suzio. Dcerou Veronikou Jakuba Suzy oženil se 19.11. 1707 M. Svoboda. Podle příznávací tabulky k Tereziánskému katastru z r. 1713 hospodařil na gruntě Matěj SVOBODA a měl tyto pozemky:

Kde	kusů	v prostřed.v.	s špat. str.v.	lad str.v.
Pod vinicí	1	4-	3-	-
v širokých	2	1-	3-	-
nad necky	1	-	3-	-
na Budyňské	1	5-1	-	-
za sady	1	2-	-	-
na provázku	1	4-	-	-
za luky	1	1-	-	-3
v Škarechově	1	-	2-	-

u mlýna	1	- 1/4	-	-
---------	---	-------	---	---

Louky:

Pod hájem 1, na sádkách 1, pod polem 1,
celkem na půl fůry sena a půl fůry otavy.

Měl odhadnuto, že může chovati 1 koně, 1 vola, 2 krávy, 2 jalovice, 4 ovce a svini. Kontifikační komise r. 1773 shledala u gruntu výměru 36 str 1 ½ v. polí, lad a pastvin 2 str 1 v., vinic 1 str 2 věrt. a luk na ¾ fůry sena.

Podle soupisu obyvatelstva z r. 1726 byl Matěj Svoboda stár 46 let, manželka Veruna byla o tři léta mladší, dětí neměli. Matěj byl ze sousedního gruntu, synem Vojtěcha Svobody. Rozhodl se proto po se-stárnutí, že postoupí grunt synovci, synu bratra Jakuba Svobody u čp. 14. Dne 14. června 1737 ohlásil Matěj Svoboda, nemaje dědice a nemoha pro sešlost tuto chalupu dále podržeti, že ji postoupil svému strýci /rozuměj synovci, strýci tehdy říkali ujec/ také Matějovi SVOBODOVI se vším příslušenstvím podle předešlého šacunku za trhovou cenu 160 kop. Pro sebe a manželku si ustanovil výměnek: 1 str žita, 1 str pšenice, na ozim 1 str pole, 1 str na jař a 1 str pole na úhor, a vinici pod tři čtvrtce. Grunt měl dle tehdejšího udání 6 kop záhonů a budovy se popisují následovně: Světnice dřevěná, nově postavená s kuchyní klenutou a síní, nad tím krovů 7 párů za 28 zl, komora pod 3 páry krovů za 6 zl, špýchar, pod sklep s komorou pod 4 páry krovů za 26 zl, stará světnice s komorou a chlívem, maštálí, ovčínem a kůlnou pod 17 párů krovů, při tom spodek sešlý za 28 zl, stodola pod 7 párů krovů za 21 zl. Summa 103 zl.

R. 1791 oznámil rychtář Josef Satran, že Kateřina, vdova po neb. Matějovi SVOBODOVI, nemíní dále hospodařiti, a když jiné děti vybyla, postupuje grunt synu Václavovi SVOBODOVI v starém šacunku 160 kop. Za výměnek si určila byt, stravu a oděv. Vybyté děti byly: Martin, Jan, Tomáš a Alžběta vdaná za Ostrého. R. 1789 byl hrubý výnos gruntu udán 149 zl 8 kr. Dne 24. září 1792 zemřel Václav Svoboda a vdova Kateřina provdala se za Jana DOŠKA, který pro sirotky Jana, Václava a Annu, složil do sirotčí pokladnice 150 zl. Měl hospodařiti do plnoletosti pravého dědice, čtvrtého sirotka, Josefa SVOBODY. Ten měl při převzetí gruntu přidati sourozencům po 50 zl a dáti jim při svatbě dobytek /krávu, vola a prase/. Dne 16. prosince 1813 ujal Josef SVOBODA s manželkou Annou od otčima grunt a zakoupil jej za dvojnásobek staré kontribuce t.j. 40 zl 30 kr. Hotově dal 14 zl 30 kr, a v dalších dvou letech měl složit po 13 zl. Při gruntu bylo: 21 jitro 209 4/6 čtv. s. polí, 1291 čtv. s. luk, 470 čtv. s. zahrad, 599 čtv. s. pastvin a 652 čtv. s. vinic. Byl odhadnut na 1000 zl. Jan Došek s manž. Kateřinou měli stanovený výměnek: 6 str žita, po 2 str pšenice a ječmene, věrtel prosa, 2 čtvrtce soli,

1 fryšlinka /pečenáře/, dílec obecní v neckách po 1 čtvrtci, 2 řady švestek, pod mlýnem atd. Úroku vrchnostenského se platilo 3 zl 54 ½ kr, pěší roboty se konaly týdně 3 dny po celý rok, desátku farního odvádělo se po mandeli žita a pšenice, vepřeckému učiteli k novému roku 3 kr. Odstupující hospodář měl dostati 60 zl vykladených gruntovních peněz, a ty byly dány do sirotčí pokladnice dětem Doškovým Kateřině a Tomášovi. Ostatní děti byly vybyty.

Dne 3. srpna 1855 bylo vtěleno vlastnické právo Janu SVOBODOVI s manž. Marii. Sourozenci byli: Marie, Kateřina a Anna. Právním přiřknutím ujal Jan Svoboda 30. prosince 1861 polovinu po manž. Marii. Druhou manželkou byla Alžběta. R. 1886 dne 27. dubna přešlo vlastnické právo na syna Václava SVOBODU s manž. Julii. Na základě smlouvy z 30. června 1929 a oddacího listu 10. července 1929 ujal živnost syn Václav SVOBODA s manž. Alžbětou.

Čís. pop.14.

Václav /Jiřík/ VLK sfrejmarčil grunt svůj na kterém sedí s Annou SASÁČKOU, pozůstalou vdovou po neb. Havlu SASÁKOVÍ /čp. 7/. V pátek po sv. Matěji r. 1577 se vyhledalo, že má doplatiti Janovi, rychtáři z Vepřku na summu, kterou tento na tom statku koupil od Matěje Tetkovského 91 kopu od roku následujícího po 8 kopách do vyplnění summy. R. 1579 složil dvoje peníze 16 kop a zjištěno, že má ještě vyklásti 195 kop, z toho vepřeckému rychtáři 75 kop. Gruntovní peníze měl nyní klásti po 10 kopách ročně, rychtáři Janovi připadalo 8 kop, dvě ostatní dalším nápadníkům: Vdově Anně po Jiří Vlkoví 15 kop, Jakubovi synovi 100 kop, Martě, sestře Jiříka s Janem sirotkem 5 kop. R. 1599 zemřel Václav Vlk a v následujících dvou letech kladla věrunky vdova Mandalena, ale přivedla grunt k zpuštění, až provdala dceru Annu za Jiříka UZLERA, nepoložila r. 1605 gruntovních peněz. Grunt byl rychtáři a konšely trojího práva šacován a puštěn za 380 kop m. Buryánu KRČMÁŘI. Závдавku dal 50 kop do důchodu, za 60 kop 15 gr urovnal dluhů, takže si porazil závдавkuk 110 kop 15 gr. Podíly byly po 89 kopách 55 g a to vdově Mandaleně Vlkové, dceři Anně, vdané za Jiříka Uzlena a svobodné Kateřině. Z ročních gruntovních peněz 10 kop brala každá po 3 kopách 20 gr.

R. 1607 prodal Buryán Krčmář grunt Jakubovi KOVÁŘI, který zavedal 120 kop 15 gr. Kladl po 10 kopách do r. 1613 /Byl dříve na čp. 3/. R. 1605 se při gruntovním soudě vyhledalo, že Jakub Kovář smrtí časnou z tohoto světa vykročil. Zůstala vdova Zuzana a sirotek Václav. Ke vdově Zuzaně přiřčenil se Jiřík KÁRA, kterému byl grunt puštěn za 450 kop m. Staré nápady činily 189 kop 45 gr. podíly po Jakubu Kováři byly

po 86 kopách 45 gr, a to odúmrt' vrchnosti, vdově Zuzaně a sirotku Václavovi. Kára si srazil místo závdavku podíl své manželky Zuzany a klad po 10 kopách ročně. R. 1619 položil troje peníze – 30 kop, r. 1629 šestery t.j. 60 kop. Kladl ještě r. 1632. Válku třicetiletou na gruntě nepřechal. V Urbáři z r. 1641 uvádí se na gruntě hospodář Šebestyán na BROŽOVĚ. Platil vrchnosti ročního úroku 5 kop10 gr. I v Berní roli z r. 1654 jest grunt zapsán jakko osazený a hospodář zve se Šebestyán BROŽ. Měl toho roku seto na podzim 9 str., na jaře 6 str 1 věrtel, měl pár potahu, 4 krávy, 6 jalovic, 6 ovcí a 3 svině. V Urbáři z r. 1658 jest veden na gruntě dosud Šebestyán na Brožově /rodovým jménem byl to NEJEDLÝ/. Při gruntě bylo 16 kop záhonů polí, 2 str. vinice, luk na tři fůry sena. Podle seznamu obyvatelstva z r. 1673 byl na gruntě hospodářem 35letý Vojtěch SVOBODA s 28letou manželkou Dorotou a 4 dcerkami od 2 let 7 let věku. Dle zповědních seznamů z r. 1674 říkalo se tu „u Poláků“. Na statku byli 3 koně, 1 vlastní a 1 nájemní kráva, 2 jalovice a 3 svině. V práci pomáhali čeledín Jiřík a děvečka Markyta. Vojtěch Svoboda zemřel 2.6. 1708 ve věku 80 let. R. 1713 hospodařil na gruntě Jakub SVOBODA a patřila mu tato pole:

Kde	kusů	v prostř.	v špatn.	lada
U průhona	4	10-	4-3	-
pod vinami	2	20-	-	-
v širokých	1	-	3-2	-
v Loucké	3	12-2	-	-
nad necky	2	-	8-	-
na Budyňské	2	8-	8-	-
za mlýnem	4	1-	6-2	-

Louky:

Pod hájem 2, pod mlýnem 2, na záhonech1, celkem na 2 fůry sena a 2 fůry otavy.

Měl odhadnuto, že může chovati 4 koně, 5 krav, 3 jalovice, 20 ovec, a jednu svinu. Rektifikační komise r. 1773 shledala při gruntě 101 str 3 ½ věrt. polí, 1 str 3 v. vinic a luk na 5 ½ fůry píce. Od r. 1708 ženat s Kateřinou Doškovou. Podle soupisu obyvatelstva z r. 1726 byl Jakub Svoboda 35letý, manželka Kateřina téhož věku, syn Matěj 15, Jan 12, Anna 9 ½, Mariana 5 a Kateřina ¼ roku. /Bratr hospodářův Matěj byl na gruntě sousedním čp. 13./ Dalším hospodářem na gruntě byl as Jan SVOBODA, protože starší bratr Matěj převzal po strýci Matějovi Svobodovi chalupnický grunt čp. 13. Dne 6. července 1782 ohlásil Tomáš SVOBODA, který po smrti otce vedl hospodářství za nejmladšího bratra Josefa SVOBODU, který byl ustanoven za dědice, že bratrovi grunt po-

stupuje, ač ještě do sv. Kateřiny hospodařiti má, a to v starém šacunku 300 kop. Věrunky šly o 5 kopách ročně. Grunt měl 16 kop záhonů, vrchnostenského úroku se platilo 8 zl 56 kr 4 d., potažené roboty konaly se týdně 3 dny po celý rok, pěší roboty od sv. Jana Křtitele do sv. Václava rovněž 3 dny týdně. Vepřeckému faráři odvádělo se 3 mandele žita a 3 mandele pšenice desátku, tamnímu záduší plat 24 kr z jedné železné krávy a učiteli k novému roku 3 kr. Nový hospodář měl dáti bratřím Matesovi, Martinovi a Františkovi po 50 zl a 1 volu, sestře Alžbětě 8 kusů peřin, 1 krávu, 1 jalovici, na šaty 20 zl a jménem věna 50 zl a vystrojiti jí slušnou svatbu. Bratru Tomášovi, odstupujícímu hospodáři, měl dáti za věno polovinu obilní úrody. Týž měl dostati 44 kopy, 47 gr 1 ½ denáru gruntovních peněz byly malé – po 11 kopách 38 gr 1 den. – Hrubý výnos r. 1789 byl 385 zl 28 kr Josef Svoboda spravoval statek přes 40 let. Dne 29. října 1825 postoupil jej synovi Josefu SVOBODOVI a manželce Majdaleně za cenu 959 zl 48 ½ kr stří. Sestře Alžbětě měl vyplatiti 640 zl, odstupujícímu otci 270 zl. Výměnek byl smluven v této míře:

12 str. žita, 5 str pšenice a ječmene, větel hrachu, větel sole, vědro povidel, strych suchých švestek, strych syrových hrušek a jablek, když se povedou, prase na 25 žejdlíků sádla, 30 liber másla, 30 liber sýra, denně 2 žejdlíky mléka, pokud se dojí, nebo chování 1 krávy na pící hospodářovu atd.

R. 1848 dne 5. prosince žádal poručník Josef Janda za vtělení gruntu pro máloletého dědice Josefa SVOBODU i s inventářem /mimo 2 hříbat, odkázaná vdově/, za odhadní cenu 7207 zl 38 ½ kr. Dluhů jest uvedeno 246 zl 13 kr. Při statku se vykazuje:

54 jitra 1514 čtv.s. polí, 4 j. 423 čtv.s. zahrad a luk, 279 čtv.s. vinic, 664 čtv.s. pastvin. Vdově patřila polovina odhadní ceny gruntu a měla hospodařiti do plnoletosti dědice, pak měla bráti výměnek. Při tom je podotknuto, že při nastoupení výměnku z ceny něco sleví a ostatním dětem podíly nadlejší. Podíly byly: Janovi 1000 zl, Václavovi a Marii, vdané za Pokorného do Velvar po 640 zl a k tomu každému 2 krávy, 8 ovec a prasnici.

Dne 31. srpna bylo vloženo vlastnické právo pro Josefa SVOBODU a manž. Kláru, roz. Salašovou z Volovic. Dle odevzdací listiny 24. listopadu 1902 ujala vdova Klára Svobodová i polovinu manželovu. Část polí byla již odprodána. Po oddělení části pozemků k čp. 15 předala zbytek původního gruntu dne 2. listopadu 1925 synu Josefu SVOBODOVI. Příklepem v exekuční dražbě dne 20. září 1932 získal vlastnictví Bohuslav ŠPLÍCHAL s manželkou Marií.

Blažek ŘEZNÍK koupil grunt pozůstalý po neb. Janu KAKOVI od Jana ZÍTY, který se přiženil k Mandelině, dceři Jana Kalka a převzal grunt od tchyně Doroty Kalkové, ale nic nevyplnil. Blažek ujal grunt v ceně 218 kop m., placení po 4 kopách ročně. Jan Zíta přijal k ruce manželky Mandaleny závdavek 83 kopy a zbytek 135 kop patřil rovným dílem po 45 kopách: Vdově Dorotě Kalkové, dceři Lídě a Kateřině, sirotku po neb. synovi Janu Kalkovi. Do r. 1577 vyplnil Blažek 53 kopy. Lída se vdala bez povolení na cizí grunty a zemřela, její podíl připadl proto vrchnosti. Blažek kladl až do r. 1592. Toho roku v den sv. Ambrože prodal grunt slovutnému panu Šimonovi KAREŠOVI /psáno chybně Kalešovi/ z Dušník za hotových 275 kop, které byly vydány věřitelům a Blažek musel ještě převzít 23 kopy dluhu po 4 kopách ročně na svůj druhý grunt ve vsi /čp. 20/. Šimon Kareš měl tak grunt plně zaplacený. R. 1596 byl prošacován statek Šimona z Dušník na 400 kop k ruce Václavovi BLAŽKŮ, který zaval 60 kop hotově a měl ročně po 8 kopách klásti. Ale Šimon Kareš nebyl s odhadem spokojen, a po novém šacunku, který prováděli rychtáři a konšelé z Lužce a z Nové Vsi společně, uvolil se Václav Blažků přidati 100 kop na 500 kop a klásti po 10 kopách ročně. R. 1611 předložil plnomocenství vdovy Evy po Šimonovi Karešovi zeti Janu Šipulkovi a oznámil, že od něj koupil spravedlnost Evy Karešové za 60 kop a má tak grunt doplacený.

/Jan Šipulka byl měšťan z Nového města Pražského. R. 1611 byl od purkmistra a pánů města Slaného dán do vězení ve Velvařích, v němž pobyl na 30 neděl pro nějaký podvod s falešnou pečení města Slaného a jednalo se mu o hrdlo. Když se chtěl konečně dostat na svobodu, musel se dáti do slánského poddanství se slibem náhrady škod. R. 1612 přitesával kameny na kostel roudnický. Do Prahy, kde mu hrozil také nějaký proces se švagrem, se nevrátil. Navštěvoval nějakého známého v Ouholicích./

Václav Blažkův válku třicetiletou na gruntě nepřetrval. R. 1641 se uvádí na gruntě Václav STUDENÝ, který platil vrchnost úroků 4 kopy 30 gr. R. 1654 jest v Berní rolli zapsán jako držitel Jan LIŠAN, který měl toho roku seto na zimu 6 str a na jaše 4 ¼ str měl 1 kus potahu, 1 jalovici a 3 svině. V poznámce je uvedeno: Nemá celého potahu a málo sil. Již r. 1658 jest v Urbáři škrtnut a místo něj jest uveden Jiří OČENÁŠEK, který měl 3 koně a 4 krávy a odváděl ročně 4 kopy 30 gr úroku, 16 slepic a 28 vajec. V seznamu obyvatelstva z r. 1673 jest jako hospodář zapsán Vojtěch OČENÁŠEK, nar. 3.2.1689, 28tiletý s manželkou Annou, 24tiletou, a ročním synkem Janem. Měl 3 koně, 1 vola, 3 krávy vlastní a 1 nájemní, 2 jalovice, 2 svině a 5 ovec. Ve službě měl Matěje a Martina a děvečku Alžbětu. Ke vdově Anně přiženil se r. 1690 Václav Bára.

V roce 1713 hospodařil na gruntě podle příznávací tabulky Václav BÁRA. Užíval tato pole:

Kde	kusů	v prostř.	v špatn. p.	lada
U průhona	4	7-	5-	-
pod vinami	1	23-	-	-
v širokých	1	6-	-	-
nad necky	2	1-	4-	-
na Budyňské	3	21-	-	-
za luky	1	2-	2-	-
ve Škarechově	2	-	3-2	2-
nad hájem	1	-	-	2-

Louky:

Pod hájem 1, na sádkách 1, za sady 1,
celkem na 2 fůry sena a 1 fůru otavy.

Měl odhadnuto, že může držeti 4 koně, 2 jalovice, 15 ovec a jednu svini. Rektifikační komise z r. 1773 zjistila při gruntě 100 str. 2 ½ v. polí, 1 str 3 v. pastvin, 2 věrt. vinice a luk na 3 a ¾ fůry sena.

Podle seznamu obyvatelstva z r. 1726 byl na gruntě 34tiletý Jiří BÁRA s 32tiletou manželkou Verunou. Dcera Kateřina byla 9, Lidmila 5 a syn Jakub půl leta stár. Dalším hospodářem byl Martin BÁRA. Dne 10. října 1772 bylo při gruntovních soudech oznámeno, že Bůh Všemohoucí povolal na věčnost Martina Bára a zůstala vdova s 3 dětmi. Provdala se za Václava SVOBODU, který až do zrostu dědice Jana BÁRA ujal grunt o 16 kop. záhonů v pedešlém šacunkuk na 19 let /za 300 kop/ Do r. 1781 vykladl 48 kop 17 gr 3 den. Ale určený dědic Jan Bára zemřel, starší dcera Anna byla vdaná v Solanech a trpěla padoucnicí, a tak nebyla uznána za způsobilou k převzetí gruntu. Proto připadl grunt mladší dceři Kateřině Bárové a jejímu manželu Janu ČIBIŠOVI. Dne 23. dubna 1793 jim otčím Václav Svoboda předal grunt v staré ceně 300 kop m. a vymínil svým dvěma dcerám Alžbětě a Marianě i se svatbou po 162 zl věna. Odstupující hospodáři měli dostávat následující výměněk:

14 str žita, 4 str pšenice, 4 str ječmene, 2 čtvrtce sole, 1 odstavené pra-sátko, užívati věrtel pole k Sazené, zahrádku za mlýnem, loučku na zá-honech, 1 zimní hrušku v sadě a chovati 1 krávu a 6 ovec na píci hospodářovu. R. 1794 stěžoval si nový hospodář na nesnesitelný výmě-nek, a výměnkářům byly ubrány 4 str žita, 2 str ječmene, 2 str pšenice atd. V následujícím roce dal jim 6 zl na byt, aby se do 4 neděl vystěho-ovali. R. 1799 dosáhl smlouvou, že věno nevlastních sester jeho man-želky bylo sníženo na 117 zl.

Nespokojený a hašteřivý Čibiš zemřel již 3. května 1801 bez kšaftu, a vdova Kateřina se provdala za Tomáše KREJČÍHO. Ujali spolu grunt se zachováním přednostního práva pro děti po Janu Čibišovi, který grunt r. 1800 za dvojnásobek staré kontribuce t.j. za 108 zl 52 kr zakoupil. Hotově dal 18 zl 52 kr, ostatek měl splatiti po 10 zl ročně. Při gruntě uvádí se 50 jiter 1382 čtv.s. polí /2 j. 1357 čtv.s. v katastru obce Sazená/, 4 j. 251 čtv.s. luk a zahrad a hájek k Lečicům pod 520 čtv.s. Vrchnostenského úrokuk se platilo 8 zl 10 kr 2 den., potažitě roboty konaly se týdně 3 dny ppo celý rok, a pěší roboty od sv. Jana Křtitele do sv. Václava též týdně 3 dny. Desátku obilného vepřeckému faráři se odvádělo 3 mandele žita a 2 mandele pšenice, k záduší plat 24 kr z jedné železné krávy a učiteli k novému roku 3 kr. R. 1789 byl udán hrubý výnos gruntu na 346 zl 38 kr. Tomáš Krejčí s manželkou ujali grunt za 7457 zl 20 kr, inventář za 305 zl 36 kr. Děti Mariana, Alžběta a Josef měly podíly po 478 zl 5 denárech. – R. 1817 dne 10. března ujala grunt dcera Mariana Čibišová s manželem Janem HOFMANEM za 5970 zl 45 kr víd. m., protože určený dědic Josef Čibiš zemřel. Alžbětě měli vyplatiti 1000 zl věna. Odstupujícím tchánovi Tomáši Krejčímu a manželce postoupil zeť Jan Hofman svou chalupu v Předboři. – Na hospodářství počínají záhy vklady dluhů. R. 1830 odprodali od gruntu 8 kusů polí a tři loučky ve výměře 17 jiter 866 7/6 čtv.s. Janu JANDOVI k čís.pop. 20. Odprodán 1 kus místa při gruntě proti hospodě Satranově na zahrádku za 40 zl stř. Zmenšený statek o čtvrt postoupil Jan Hofman r. 1835 synu Josefu HOFMANOVI a manž. Kateřině roz. Knotkové z Předboře, jež zanesla věnem 800 zl. Odstupující hospodáři ustanovili si výměnek. Dne 16. března 1867 koupili statek manželé Antonín HOBLÍK s manželkou Marií za 10.600 zl. rak.m. Ti postupně statek rozparcelovali. R. 1906 ujala polovinu po nebožtíku Antonínu Hoblíkovi manželka Marie Hoblíková. Trhovou smlouvou ze dne 17. dubna 1908 prodala zbytek bývalého statku Kláře SVOBODOVÉ, od níž přešlo vlastnictví s přidanou částí polí od statku čís.pop. 14 dne 2. listopadu 1925 na syna Františka SVOBODU.

Čís.pop.16.

Grunt tento byl až do počátku 17. století manským dvorem k zámku roudnickému. Pak stal se teprve selským gruntem a po třicetileté válce byl rozdělen na dva selské statky.

Roudnice patřila s okolním panstvím do husitských válek k pražskému biskupství pak arcibiskupství. O biskupu Janu z Dražic jest známo, že rád meškal v Roudnici a mnoho tu stavěl. Založil tu klášter řádu sv. Augustina a bohatě jej nadal, dal postavit most přes řeku Labe, a jistě i zámek roudnický dobře zřídil. Aby měl držitel ke svým službám a

obraně hradu roudnického spolehlivé osoby, byly osazeny některé dvorce v okolních vesnicích osvědčenými služebníky, který byli vyňati z poddanosti přímé, stali se z části svobodnými a byli zavázáni k určitým povinnostem k hradu roudnickému a jeho držitelům. Dvorec, který drželi, zval se náprava nebo statek manský a oni byli panoši, many neb nápravníky. Přijímali statek v léno a skládali manský slib neb přísahu. Statky jejich byly zpravidla větší než selské, a zápisy o jejich převodech zapisovaly se do zvláštních knih manských. Jsou zachovány dvě. První je pergamenová a má zápisy od r. 1455 do r. 1599. K zámku roudnickému bylo takových manství 26. Byly v Bříze, Straškově, Vodochodech, Rovném, Mnetěši, Hoštce, Nové Vsi a jinde /i ve vzdáleném Dřínově u Slaného/. V některé vsi bylo jich i více. I při založení Nové Vsi bylo pamatováno na nápravu. Mani roudničtí byli povinni přijeti k službě svému lennímu pánu, kdy se koliv poručilo, s pánem jeti a do jeho vůle sloužiti. Na manstvích byla panská odúmrt' a nápad. Manové měli svůj dům v Roudnici nedaleko zámku, v kterémžto domě soudy své manské drživali při každých suchých dnech. Měli tu zvláštní truhlici a registra svá, však ve všech věcech se pánem svým neb hejtmanem roudnickým na místě páně měli spravovati a nic jistého před sebe bráti bez vědomí vrchnosti neměli „a summou tak se řídit, jakž privilegium jejich to v sobě obsahuje a zavírá.“ – V tom domě manském mohl pán dáti svá vína všelijaká vyšenkovati. Většinou plativali k novému roku po 1 kopě 22 gr. Ze všech manství vycházelo stálého platu jednou v rok 30 kop gr. Manský statek v Nové Vsi měl na výměru dvou selských statků a patřila k němu ještě podací krčma s chalupou, as dnešní čís. pop. 21. V manské knize jsou o tomto manství tyto zápisy:

L.P. od narození syna Božího tisícího čtyřstého šedesátého druhého:

Já Duchek z Nové Vsi známý činím těmito knihami a těmito zápisy všem, kdož je čísti nebo čtené slyšeti budou, že dávám a odkazuji před svými dětmi i před každým člověkem věna paní Uršule, manželce své, když by mně Pán Bůh smrti neuchoval, šedesáte kop na té nápravě tu v Nové Vsi na dědinách, na lukách a na domě kromě svršků, tak jak nalezeno jest těmi panošemi, kteréžto k hradu roudnickému příslušejí, a takovou toho výminkou: jestliže by Duchkovi bratři viděli Duchkovi, bratru svému, šedesáte kop grošů dáti, ty mají býti položeny u knih a tu strany mají vydati po dvou přátelích a jak se ti přátelé svolí, mají zákup učiniti na svobodných dědinách. Actum Anno su supra gar. 4 ante Thomae. Léta od narození syna Božího tisícího čtyřstého devadesátého třetího ten čtvrtek po sv. Matěji a p. Božím předstoupil jest před panoše a many hradu roudnického Klíma z Nové Vsi i zapsal jest mocí tohoto zápisu a vkládá s vůlí pána svého manželce své Dorotě 10 kop gr čes. na té nápravě tu v Nové Vsi. Pakli by Pán Bůh jeho smrti neuchoval,

tehdy aby jí bylo těch 10 kop gr. čes. vydáno napřed před všemi dluhy z té nápravy.

Act. Anno et supra.

/Hned po tomto následující zápis souhlasného znění a data až na to, že místo manželce uvedeno jest „nevěště“ jest škrtnut jako zřejmý omyl. – 10 kop gr čes. bylo 20 kop míšenských/.

Léta Páně 1541 v den suchých dní po sv. Lucii předstoupil jest KUBÍK z Nové Vsi před panoše hradu roudnického a tam se jest přiznal, že statek svůj – nápravu v Nové Vsi, se vším příslušenstvím zmocňuje a postupuje KLÍMOVI, synu svému, odevzdávajíc mu jeho, a on Klíma povinen bude a jest vydati z toho statku dětem Kubíkovým: Bratru svému Janovi 30 kop gr, Jírovi též 30 kop gr a Vaňkovi též 30 kop gr, a ty má vyplatiti rozděleně, kdyby se který oženil živnost vésti chtěl – 10 kop zavdati a po 3 kopách klásti do vyplnění každému těch 30 kop jednomu každému jako druhému z těch tří bratří. Klíma dobrovolně Janovi, bratru svému pustil půl štěpnice, aby Jan té štěpnice polovice byl v užívání do své smrti, a když by Jana Pán Bůh neuchoval od smrti, tehdy ta půl štěpnice má zase připadnouti na něj neb na toho, kdož by na té nápravě seděl, a týž Klíma Matějovi, bratrů čtvrtému má z toho statku vydati tři klisny a hřebec, dvě krávy a 10 ovec, pluh, tři brány - a to mu vyplniti, kdyby dosed na ten statek, který mu dán od otce – Vázalovský. A nad tím nade vším sobě moc pozůstavuje spravovati hospodářství. Stalo se v přítomnosti urozeného vladyky p. Jakuba z Klenče, a ten čas hejtmana panství roudnického.

Co se dotýče potom syna šestého, ten jest z toho statku vybytý a též Lída vybyta, ta kteráž jest za rychtářem ve Vražkově Linhartem, a když by kterého Bůh neuchoval od smrti bez dědicův, tehdy s jednoho na druhého má spadnouti.

/To byl snad poslední držitele statku z této rodiny, neboť následující zápis v manské knize mluví již o prodeji manství Václavu Strychovskému, ač má snad státi správně Strahovskému, jak se později píše.

Václav STRYCHOVSKÝ .

L.P. 1584 v pátek v suchých dnech postních s jistým povolením uroz. pana Petra Hostakovského z Krchlebic, hejtmana roudnického, v přítomnosti pánův starších zámků roudnického, KLÍMA, nápravník z Nové Vsi, prodal statek svůj manský v Nové Vsi s poustkou, na které se šenkuje, s dědinami osetými, s lukami, hájem a porostlinami i se vším k tomu příslušenstvím za summu jmenovitě 700 kop míš. Závdavku položiti má 140 kop a to rozdílně: při zápisu 100 kop, a v rok, když se psáti bude 1585 má doložiti 40 kop. Pak peníze gruntovní klásti má při kaž-

dých suchých dnech postních počínajíc 1586 po 15 kopách až do vyplnění summy trhové svrchu psané, totiž 700 kop míš. A týž Klíma před pány many odevzdal jest týž statek svůj v táž meze a práva a s platy a povinnostmi Jeho Milosti pánu na Roudnici tak, jak jest sám držel a užíval nahoře psanému Václavu STRYCHOVSKÉMU.

Stalo se léta a dne svrchu psaného. Téhož léta při zápisu Václav Strychovský položil závdavku 100 kop m. Ty jest přijal Klíma z Nové Vsi a z těch téhož Václava kvituje.

Urozený p. Jiří Moravický z Radnic a v Rovném.

LP. 1601 ve středu po oktávu Tří králův s jistým dovolením vysoce urozené a velkomyslné paní Polyxeny Rožmberské roz. z Pernštýna a na Roudnici v přítomnosti pánův manův koupil jest sobě grunt urozený p. Jiří Moravický z Radnic a v Rovném, dědicům a budoucím svým od Jana Strahovského jak cedule řezaná za každou stranou zůstává a to za summu osmset padesáte kop míš. Zavdati má pan Jiří MORAVICKÝ jedno sto a padesáte kop míš. a každého roku po 15 kopách až do vyjití sumy hlavní klásti povinen jest a to při soudě manském při sv. Lucii. Z toho náleží:

Janu Strahovskému 150 kop, Kateřině ze vsi Miřovic 50 kop, Janu Linhartovi z Vraškovy po Marianě manželce 50 kop, Zuzaně, sirotku po Dorotě Staňkové 50 kop, Janovi, sirotku 550 kop (pozn. správně má být zřejmě 50, jak vyplývá z logiky). Při aktum téhož zápisu p. Jiří Moravický položil jest závdavku 150 kop, z nichž jest propuštěno Janovi Strahovskému 145 kop, a Janovi, sirotku 5 kop a z přijatého závdavku p. Moravického kvitují. Z ročních peněz náleží: Sirotku 9 kop, Kateřině z Miřovic 2 kopy, Janovi Janovi Linhartovi 2 kopy a Zuzaně 2 kopy, suma 15 kop.

Šimon KAREŠ.

Z jisté vůle a povolení J. Msti vysoce urozené paní Polyxeny Rožmberské roz. z Perština a na Roudnici skrze relatora uroz. p. Bartoloměje z Fliessenpachu, hejtmana panství roudnického uroz. p. Jiří Moravický z Radnic prodal jest svůj statek manský s krčmou v Nové Vsi se vším k němu příslušenstvím a položením, s dědinami, lukami, štěpníci, vinicemi a porostlinami, což k tomu statku náleží, jakož toho sám p. Jiří Moravický v užívání a držení byl k ruce sirotků jak jsou se v tom společně mezi sebou snesli, jakž cedule řezané mezi nimi učiněné to zavírají, a to Simonovi KAREŠOVI za summu 1200 kop míš. Zavdal jest týž p. Šimon Kareš 500 kop, kteréž jest p. Jiří Moravický od jmenovaného Šimona Kareše přijal, protož jej z takového závdavku vyplněného kvituje. Ročně, nejprve při soudě manském v suchých dnech vánočních 1601 po 15 kop míš. on Šimon platiti má a povinen jest a také jiná léta až do vyplnění vyrůstávající summy 700 kop míš., kteráž vycházeti má

podle napřed psaného zápisu, jak týž zápis v sobě zavírá. Stal se zápis v přítomnosti p. hejtmána a starších a jiných pánův manův v úterý po památce Moudrosti Boží L.P. 1601.

1603 ve čtvrtek den Božího těla p. Šimon Kareš položil dvoje peníze gruntovní za statek svůj t.j. za léta 1601 a 1602, které při vánocích minulých položiti měl po 15 kopách a jmenovitě 30 kop, z nich propuštěno Linhartovi z Vražkova 4 kopy, na místě Zuzany Studené p. Šimon Kareš na dluh svůj vyzdvihl 4 kopy, Janovi sirotku po nebož. Adamovi do truhlice sirotčí složeno 18 kop, Kateřině z Miřovic, též sirotku do truhlice sirotčí složeny 4 kopy do shledání toho, co jest pozůstalo Vojtovi, zedníku po Adamovi. J. Msti paní z té spravedlnosti její, aby předně zapláceno bylo.

A to byl poslední zápis v manských knihách o nápravě v Nové Vsi. Paní Polyxena se provdala podruhé r. 1603 za pana Zdenka Vojtěcha z Lobkovic. Nový pán uznal zbytečnost manských služeb a poměr manský byl postupně rušen. Aby plynuly z manských dvorů větší užitky do panského důchodu, byly dvory převáděny na právo zákupné či purkrechtní a určeny jim nové závazky a povinnosti po způsobu selském. Šimon Kareš byl tudíž posledním manem či nápravníkem v Nové Vsi. Byl pražským měšťanem a nechtěl býti poddaným sedlákem. Po vystoupení všech manův z dosavadních povinností prodal statek a zakoupil si dvůr Červenou Lhotu u Úžic. Podařilo se mi zjistiti o něm některé podrobnosti, které tuto uvedu:

Šimon KAREŠ byl měšťanem Nového Města Pražského. Koupil si hospodářství v Dušníkách, na panství kapitoly svatovítské v Praze byl však záhy z neznámé mi příčiny z gruntu odsazen, t.j. byl nucen grunt prodati. Peníze byly mu složeny na právu ve Vepřku, t.j. u rychtáře, dostal výhost, aby se usadil, kde by se mu líbilo, že jej kapitola na svých statcích trpěti nemůže a nechce. Proto koupil r. 1592 grunt v Nové Vsi /čp.15/, jak bylo již uvedeno. Zaplatil jej hotově 275 kopami, které byly vydány na dluhy předešlého držitele. Koupený grunt byl as zpustlý, neb se uvádí /u čp. 20/ jako poustka. Nový držitel jej as zvelebil, ale prodal jej již r. 1596 za 500 kop míš. Václavovi Blažků, snad synu předešlého majitele. Ale dostal hotově jen 60 kop, ostatek měl jíti po 10 kopách ročně. Kareš se chtěl usaditi v městě Slaném a kupoval tam dům od koníře Jiříka Žďárka a složil na právě 400 kop m. závdavku. Ale manželka Žďárkova Salomena jej nechtěla na dům pustiti, že dům je její a ne manželův, a pání Slánští nechtěli jej na jeho výhost vzíti mezisebe. Bez vědomí Karešova vyzdvihl Jiřík Žďárek, na právě složený závdavek 400 kop, a Kareš domáhal se jeho navrácení ještě r. 1605 žádostí o dopomožení v císařské kanceláři. Když se nemohl usaditi ve Slaném, koupil r. 1601 manský statek v Nové Vsi. Závdavku položil 500 kop hotových. Dle toho měl dosti peněžních prostředků. Ale splácení dělalo mu potíže.

Po zrušení manského poměru prodal manský dvůr a koupil statek Červenou Lhotu, kam se také přestěhoval. V poslední době pobytu v Nové Vsi podpisoval se „Šimon kareš z Velryby“. Jak k tomuto přídomku přišel, nevím. Při svých koupích prodělával. Sám dal značný závdavek v hotovosti, při prodejích dostával zpět malé závdavky, a ostatní peníze šly na roční splátky. Z Nové Vsi udržoval obchodní spojení se Slaným. Zachovalo se několik jeho dopisů, kterými vymáhal obvykle dluhy. Na ukázkou uvedu:

Službu svou vzkazuji slovutné a vzácné poctivosti Vaše Milosti pane pukrmistře a pán radní, přátelé moji milí, zdraví i jiného všeho dobrého Vaší Milosti od Pána Boha žádám. I Při tom ku paměti Vašim Milostem přivozuji, jak dne sobotního, přednášeje svou stížnost, majíce ten náměstek, který od Jiříka Štěpánkového statek koupil, připovídajíc mně o sv. Martině pominulém jedno sto jednu kopu padesáte dva groše složiti, než zpráva od Vašich Milostí jest mi učiněna, že toliko padesáte kop při úřadě Vaší Milosti složeno jest. I Vaši Milost přátelsky žádám, jak předešlou tak i nynější, že v laskavé paměti své míti ráčíte a poddaného Vaší Milosti k skutečnému zaplacení přidržeti ráčíte, abych mohl do téhodne takové peníze míti a od Vaší milosti vyzdvihnouti. Druhá příčina jest, co se dotýče Anny, manželky pozůstalé po nebožtíkovi Janovi Orabinovi; ta, jsouc mi povinna dluhu spravedlivého 61 kopu, ke kterémuž skrze spis úřadu podaný se přiznává, i protož Vaše Milosti se vší ponížeností žádám, že Annu Kravinovou k zaplacení takového dluhu přidržeti ráčíte. S tím milost Boží rač býti s námi.

Za odpověď Vaši Milost prosí

Šimon Kareš z Velryby
v Nové Vsi.

Pochybují, že žádané dluhy do týdne dostal splacené. V té době byla s vymáháním dluhů velká svízele, a trvalo často tolik let, než byl dlužník k zaplacení donucen. Když nepomáhalo přímé upomínání, počalo se s upomínáním prostřednictvím vrchnosti. Po několika přátelských psaních v několikanedělních lhůtách; když na ně nedošlo k zaplacení a nedošla odpověď, činila se pohružka právním obstavením. Když na ně nebylo v právním čase odpověděno, žádalo se v některém okolním městě o povolení stavného práva. Pak mohl tam býti kterýkoliv poddaný obstaven, nemusel to býti jen věřitelův přímý dlužník. Byl dán do vězení, aby se věřitel domohl peněz. Obstavený se často složením dlužné částky na právě dostal na svobodu, ale pak musel položenou částku vymáhati sám na dlužníkovi a to ještě s útratami. Někdy se dostal z vězení na rukojmí, kteří byli ručiteli za správné zaplacení. Jinak bylo obvyklým zjevem, že do vězení byl dán dlužník na tak dlouho, než svůj dluh zaplatil. Časem

museli dluh zaplatiti rukojmí a vymáhali pak peníze na obstaveném a ten zase na původním dlužníkovi. Ten vymáhal nejčastěji povolení splatiti dluh po částech v několika termínech. Ve městech neradi dávali dojíti k obstavování, neboť pak trpěli nevinní za vinníka. Bývali totiž v jiných městech obstavování většinou sousedé zámožní, kteří se sami museli zaplacením dluhu obstavení zprostiti. Tak vysvětlujeme si, že se Šimon Kareš kolik roků domáhal vrácení 400 kop závdavku, vyzdvíženého Jiříkem Žďárkem ze Slaného. Roku 1611 byl Šimon Kareš již mrtev. Vdova Eva žila pak v Praze. Dceru Salomenu vdala za Jana Šipulku, měšťana Nového Města Pražského. Potřebovala peníze, a proto se rozhodla k prodeji gruntovních peněz, které měla po 10 kopách bráti z gruntu Václava Blažka v Nové Vsi. Gruntovní peníze se obvykle prodávaly na třetí peníz. Ale její plnomocník, zeť Jan Šipulka, musel je prodati as levněji. Na cenu 500 kop dal 60 kop závdavku. Když platil pravidelně od r. 1595 po 10 kopách, složil do r. 1611 as 150 – 160 kop, takže měl doplácti ještě as 280 kop t.j. měl platiti ještě as 28 let. Šipulka mu celý tento nedoplatek prodal za 60 kop míš. hotových. Z jednoho přímluvného psaní Šipulkova otce se dovídáme, že mu syn měl pomoci ženitbou z nesnází – „ale nevěsta nebyla tak bohatá, jak se povídalo“.

Šimon Kareš prodal manský statek sousedu z Nové Vsi, Mikuláši ŠMEJDÍŘOVI /z čp. 8/ a grunt byl nyní jako selský zapsán na konci gruntovní knihy, za dosavadní grunty selské a chalupnické. R. 1605 v úterý po památce sv. Ducha prodal p. Šimon Kareš grunt svůj, kterýž někdy pod právo manské náležel i s krčmou podací, kterýžto grunt na ten čas podle vystoupení všech manův v právo purkrechtní přichází, na kterýžto grunt jest platův podle register purkrechtních platiti, i ve všeliké povinnosti podle jiných jest uveden, Mikuláši ŠMEJDÍŘOVI z Nové Vsi s těmito níže poznamenanými svršky: Se dvěma stohy žitnými, s dvěma klisnami, s dvěma kravami a třemi zádušními, s dřívím, což ho koliv k stavění a palivu se nacházelo za summu 1200 kop míš.

Mikuláš ŠMEJDÍŘ zavdal hned při podpisu 100 kop, z těch zadrženo na troje peníze Šimonem Karešem nesložené 45 kop, něco do sirotčí pokladnice, něco na dluhy. Mikuláš dal Šimonovi Karešovi hřebce a něco žita v zrně ve 20 kopách. Druhý díl závdavku dalších 100 kop měl složiti při vánocích příštích, a ostatní summu odváděti po 50 kopách a gruntovní peníze po 15 kopách ročně. Rozdělení summy po 100 kopách závdavku t.j. 1100 kop míš.: Janu strahovskému 5 kop, Janu Linhartovi 40 kop, Zuzaně Staňkové 40 kop, Kateřině do Miřovic 40 kop, Janovi sirotku 505 kop a Šimonovi Karešovi 470 kop. R. 1606 složil Mikuláš Šmejdiř jen 9 kop, r. 1607 dal 115 kop, v dalších třech letech po 65 kopách. Místo Šimona Kareše, který zemřel bral peníze Šimon Veselec, s kterým se r. 1611 smluvil. R. 1610 pomohl si Mikuláš tím, že odprodal od gruntu za 200 kop chalupnický grunt s podací krčmou /čp. 21/. Ale

zůstal i potom v peněžní tísní. Proto r. 1613 ve čtvrtek po neděli Laetare s frejmarčil grunt s Vítem BROUKEM. Bylo ještě vypraviti z gruntu Janu Linhartovi a Zuzaně Kubátové po 26 kopách, Kateřině 22 kopy, Janovi Strahovskému, sládkovi 445 kop a Šimona Kareše dědicům 120 kop – celkem 639 kop. Vít Brouk nadlepšil Mikulášovi na svůj grunt 70 kop gr hotových peněz. Měl klásti do vyjití spravedlnosti Karešovské po 65 kopách, pak po 15 kopách. K tomu převzal ještě zaplacení 40 kop do sirotčí pokladnice a Mikuláš sám měl na tento dluh doplatiti 11 kop a k tomu 3 kopy 24 gr úroku. I Vít Brouk splácel dosti obtížně. R. 1615 dal místo 130 kop jen 30 kop, r. 1616 jen 6 kop, r. 1619 položil 145 kop a později ještě 25 kop. Proto frejmarčil r. 1625 s Janem TRILBURCEM, ale není uvedeno odkud. Bylo ještě dopláceti 359 kop, z toho odúmrt' po Janovi sládkovi 327 kop vrchnosti, Zuzaně Kubátové a Linhartovi po 12 kopách a Kateřině 8 kop. Ale ani nový držitel nemohl v době válečné dostačiti platebním povinnostem, ač to bylo nyní jen 15 kop gruntovních peněz ročně. /Vedle toho platil ovšem v první řadě pravidelný roční úrok vrchnosti./ Teprve r. 1631 položil prvních 15 kop za rok 1626. V archivu roudnickém zachovala se nedatovaná žádost Jana NOVÁKA z Nové Vsi adresovaná kněžně Polyxeně z Lobkovic /as kol r. 1632/33/, v níž žádá, aby mohl prodati „ne malý, ale znamenitý grunt v Nové Vsi“, protože má na 130 kop dluhů. Prosí, aby mu byl dopřán menší jinde nebo krčma, v Dolánkách. Žadatelem nebyl nikdo jiný než Jan Trilburec, kterému říkali ve vsi Novák. Byl dlužen od r. 1627 gruntovní peníze, a to bylo již přes 100 kop, a ostatek byl dlužen za obilí. V dalším průběhu třicetileté války největší statek ve vsi zpustl a r. 1641 nebyl již osazen. V Berní roli z r. 1654 jmenuje se Purkrabský /sám jej dostal jako výsluhu knížecí úředník v hodnosti purkrabího/ a poznamenává se u něj, že zůstalo po něm jen místo se 70 str lad. To byl již od něj oddělen r. 1652 nový statek Matěje Novotného /nyn.čp.1/ s polovinou pozemků. V Urbáři z r. 1658 je veden jako pustý se jménem „Václav Purkrabí“. Teprve v soupisu obyvatelstva z r. 1673 jest zapsán jako osazený. Hospodářem byl 23 letý Jan Malík s manželkou Annou a nedávno narozeným synkem Václavem. Měl 4 koně, 2 krávy, 1 jalovici, 2 svině a 5 ovec. /Jeho bratr byl as na čp. 19/. Jak dlouho hospodařil, pověděti nemohu, gruntovní kniha z té doby schází. Zemřel 16. 1. 1680 jako rychtář. V roce 1713 byl držitelem statku Jiří Němec, který tu byl ještě r. 1726, kdy mu bylo 50 let a manželce Dorothe 44 let. Měli 5 dětí ve věku 1 ½ do 20 let. Nejmladší toho roku zemřelo. Ke gruntu patřila dle příznávací tabulky tato pole:

Kde	kusů	v prostř.	v špatn. p.	lada
V Loucké	3	17-	-	-
u průhona	3	3-1	5-2	-
v Škarechově	2	2-	2-	-
pod vinami	2	14-	12-	-
v širokých	1	5-2	-	-
u mlýna	3	4-2	3-	-
za luky	2	-2	-	1-3

Louky:

Pod hájem 1, za mlýnem 1. celkem na fůru sena.

Rektifikační komise shledala u gruntu 85 str 3 věrt. polí, 3 věrt. lad, 1 str 1 věrt. vinic a luk na 1 ¼ fůry sena. Na řadu let zase zprávy o hospodářích unikají do poloviny 18. stol. V další gruntovní knize nalézáme na gruntě hospodáře Matěje VALSU.

/Matěj Valsa koupil v Nové Vsi r. 1764 chaloupku od Jana Hančla, postavenou před čtyřmi lety. Býval ovčákem na brozanském panství. Hospodářem mohl býti jeho syn/. R. 1783 dne 12. února oznámil Matěj Valsa s rychtářem Jakubem Tuchou, že se rozhodl prodati šenkýři novoveskému Josefu Satranovi, který od nej již r. 1780 polovinu polí měl, t.j. 5 kop 30 záhonů koupil, i druhou polovinu se staveními za hotových 657 zl. Z těch měly dostati děti: Matěj a Josef po 100 zl, dcery Kateřina, Anna, Rozina a Alžběta po 50 zl. Ostupující hospodář si ponechal 267 zl a ustanovil si výměnek: 10 str žita, po 3 str pšenice a ječmene, zahrádku na dvoře, dílec louky a byt. Tak byl grunt o 15 kopách záhonů zase zcelen a šacován na 290 kop m. Věrunky byly po 5 koách, úroku vrchnostenského se platilo 7 zl 26 kr, potažené roboty se konaly týdně 3 dny po celý rok a pěší od sv. Jana Křt. do sv. Václava rovněž 3 dny týdně, desátku obilného se odvádělo faráři vepřeckému 3 mandele žita a 2 mandele pšenice, učiteli 3 kr k novému roku. Dluhů z obou částí bylo 433 zl 34 kr 3 den. Roku 1789 byl stanoven hrubý výnos na 284 zl 39 ¾ kr. Dle kšaftu Josefa SATRANA z 2. ledna 1792 připadl grunt synu Janvi SATRANOVI. Hospodaření do jeho plnoletosti se ujala vdova Alžběta. Provdala se za vdovce Václava POKORNÉHO /z čp. 12/. Určenému dědici byl grunt předán r. 1817, ač snad již od r. 1807 hospodařil. Grunt byl odhadnut na 2497 zl 2 kr. víd. m. Uvádí se při něm 43 jitra 293 5/6 čtv.s. polí, 1 jitro 1120 čtv.s. zahrad a luk, 1050 čtv.s. vinic a 880 čtv.s. porostlin. Nejstarší bratr Václav byl mrzák a měl ustanoveno do smrti výměnek: 3 str žita, 1 str pšenice, 3 str ječmene a zahrádku u potoka. Manželkou Janovou byla Veronika roz. Cífková z Uhů, jež sem vnesla 5000 zl BZ – t.j. šajnů. R. 1832 bylo vloženo vlastnictví syna Janu SATRANOVI jako dědictví po otci v ceně 1425 zl 29 ½ kr stř. Matka Veronika Stranová provdala se za vdovce Horna, mlynáře vepřeckého.

Měla vyhraženo užívání gruntu do své smrti. Na gruntě a společně na hospodě čp. 23 měla pojištěno ze svého věna 1200 zl stavebních nákladů na hospodu, která byla kol r. 1825 rozšířena přístavbou. Dědické podíly byly po 155 zl 48 kr. Grunt i hospoda byly v nájmu.

R. 1862 dne 9. července bylo vtěleno vlastnictví pro syna Josefa SATRANA a grunt byl oceněn na summu 27.300 zl rak.m. Současně byla mu postoupena i hospoda čp. 23. Byl zaknihován nedoplatek kupní ceny 4000 zl na 5% úrok. Za vyvazení farního desátku bylo zaplaceno 165 zl vyvazovacího platu.

Dne 8. května 1877 bylo zapsáno vlastnictví pro Václava SMOLU a manželku Rosalii. Po oddělení a odprodání většiny pozemků vložen byl zbytek bývalého statku jako vlastnictví Josefa VEJLUPKA a manž. Rosalie do pozemkových knih. Roku 1886 přešlo vlastnické právo na Antonína PÁTKA a manž. Annu a r. 1891 na Josefa PÁTKA a Annu.

Trhovou smlouvou ze dne 8. prosince 1895 získali vlastnictví Antonín HELLER a manž. Terezie. Byl tu před tím nájemce Herman. Dne 2. dubna 1906 přešlo vlastnictví k Kouckým na Václava ŠANDU a manž. Marii roz. Brožovou. Polovina po zemřelém Václavu Šandovi připadla dle odevzdací listiny ze dne 7. října 1936 na syna Václava ŠANDU a dne 22. října 1936 postoupila matka Marie Šandová svou polovinu synu Václavovi a manželce Marii.

Pozn. Text pokračuje bez přerušení, jenže následující věty se s největší pravděpodobností vztahují již k číslu popisnému 17.

Po nebožtíku Václavovi ŘEZNÍČKOVĚ, otci svém, koupil grunt od svých sourozenců: Jana, Petra, Anny, Salomeny a Lídy, Tomáš STRÁDAL /as r. 1568/ za sumu 70 kop m. Vyrazil svůj podíl na závdavek a zaplatil 10 kop dluhů. R. 1577 v pátek po sv. Matěji měli plně zaplaceno Jan a Anna, Salomena pak 6 kop. Měl dopláceti ještě 24 kopy po 3 kopách ročně. Lída se vdala za cizího člověka, ale ten od ní ušel s jinou a ona též jiného pojala. Proto připadla její spravedlnost vrchnosti. Po Petrovi patřilo 10 kop sirotku Vaňkovi.

R. 1596 byl grunt po nebožtíkově Tomáši Strádalovi prošacován na 90 kop zavdati 15 kop a ročně po 3 klásti. Dluhů dle zvláštního seznamu bylo 60 kop 40 gr, proto zůstalo vdově Alžbětě a dcerám Anežce a Martě jen 29 kop 20 gr. Grunt ujal v šacované ceně zeť Vít. Závdavku dal 10 kop a k sv. Václavu 5 kop. R. 1601 koupil grunt od Víta STRÁDALA za 200 kop m. Buryán ŠAFÁŘ. Závdavku dal 30 kop a měl klásti ročně po 4 kopách. Vítovi zůstala pohledávka 119 kop 24 gr, ale prodal ji Buryánovi Šafáři za 20 kop hotových. Buryán kladl gruntovní peníze do r. 1610. Příštího roku se v úterý p druhé neděli po Třech králich vyhledalo, že Buryán Šafář zemřel. Zůstala vdova Johana a synové

Jan a Vavřinec. Grunt byl šacován na 350 kop m. Vdova Johana vdala se za Adama VOKÁČE, který grunt v té ceně ujal. Buryán měl pohledávek 242 kopy 49 gr, dluhů bylo 118 kop, takže na spravedlnost vdovy zůstalo 124 kopy 49 gr. Staré nápady činily 6 kop 39 gr, nové podíly byly po 114 kopách 27 gr a to: Odúmrt' vrchnosti a synům Janovi a Vavřinci. Vokáč kladl gruntovní peníze do r. 1616 kdy pro pohoření peněz nesložil. Brzo potom zemřel a po jeho smrti byl grunt prošacován a dne 17. března 1619 prodán Jakubu VOVSOVÉMU za cenu 435 kop m. Ten byl nešťastnou náhodou ve Všestudech zabit a grunt ujala vdova Lidmila Vovsová za 500 kop m. Protože Jakub Oves na druhém gruntu /čp.8/ od Matěje ŘEZNÍKA koupeném 126 kop vyplatil, postoupila vdova Lidmila tyto peníze do důchodu a měla tak zapláceno 174 kopy 57 gr. R. 1629 byla Lidmila již mrtva a grunt ujal za stejnou cenu 500 kop syn Jan VOVES. Podíly byly po 24 kopách a to: Odúmrt' po Lidmile pro vrchnost, Janovi, Stanislavovi, Jiříkovi, Danielovi, Matějovi, Zikmundovi a Veruně. Místo závdavku porazil si svůj podíl a kladl po 8 kopách. Válku třicetiletou snad s malým přerušením na gruntě přežil, neboť v Urbáři k r. 1641 se uvádí jako „nově usedlý“ půl druhého léta.“ Byl tu i r. 1654 dle Berní rolle a r. 1658 dle Urbáře. V tom roce se uvádí při gruntě tom krčma, jež tu snad byla již r. 1592. Podle seznamu z roku 1673 hospodařil na gruntě již jeho 30letý syn Jiřík VOVES s 28iletou manž. Kateřinou. Synek Jan byl tříletý a dcerka Dorota $\frac{3}{4}$ roku. Ve službě tu byl čeledín Adam a děvečka Mandalena. Hospodář měl 2 koně, 1 vlastní a 1 nájemnou krávu, 1 svinu a 4 ovce. Zemřel 5. 2. 1700. Ke vdově Kateřině přiřazen se 1. 11. 1701 Matěj Jindřich. Roku 1713 hospodařil tu zatímně do zrůstu pastorka Matěj JINDŘICH. Měl tato pole:

Kde	kusů	v prostř.	v špatn. p.	lada
U průhona	4	16-	4-	-
nad vinicí	3	-	6-	-
v širokých	1	7-	-	-
v Loucké	2	8-	-	-
na Budyňské	1	8-	-	-
za humny	1	1-	1-	-
za mlýnem	3	1-	3-	-

Louky:

Pod hájem 1, na záhonech 2, celkem na půl fůry sena a půl fůry otavy.

Měl odhadnuto, že může chovati 4 koně, 3 krávy, 2 jalovice, 10 ovec a 2 svině. Rektifikační komise z r. 1773 uznává, že grunt má 71 str. 2 v. polí, 4 str 1 v. zahrad a vinic, a luk na 1 a $\frac{1}{4}$ fůry píce.

Dle soupisu obyvatelstva z r. 1726 byl držitelem 31letý Matěj VOVES s 27iletou manželkou a 4 dětmi. Otčím Matěj Jindřich, tehdy 46letý, žil s 59letou manž. Kateřinou v chalupě při statku. Nyní vzniká na několik desetiletí mezera. Jak se dostal na grunt Václav Ryzák, jsem nezjistil.

Dne 10. října 1772 prohlásil při gruntovních soudech sedlák Václav RYZÁK, že nemá semen na jaro, stavení zpustlé a nemůže grunt dochovati synovi. Proto jej pouští v trhové ceně 500 kop m. Jiří JINDŘICHOVI. Za výměnek si vyhradil byl v chalupě, která stojí v gruntě, 5 str žita, po 1 ½ str pšenice a ječmene, dílec zahrady na obci a dětem: Kateřině, Anně, Marianě, Alžběte, Rozině a Lidmile jménem věna po 10 zl. Kdyby předčasně měl zemřít, mají tři nedospělé děti bráti ssutý výměnek, než si samy budou moci chléb vydělati. Při gruntě bylo 12 kop záhonů polí, úroku se platilo 6 zl 13 kr 3 den. Roboty potažené konaly se týdně 3 dny po celý rok a hospodářům bylo pojištěno 4000 zl na čp. 3 v Lobči a zbytek kupní ceny na čp. 17 v Nové Vsi, kde jim byl pojištěn i výměnek. Na gruntě byl zaknihován závazek pěstovati řepu cukrovku pro cukrovar v Lužci na 6/10 akcie. Dne 12. srpna 1889 získal vlastnické právo Heřman BRODSKÝ z Velvar. Kupní smlouvou z 11. dubna 1890 přešlo na Václava FAIXE, a smlouvou ze dne 23. února 1897 polovina na manželku Marii Faixovou. Dne 13. července 1897 bylo zapsáno vlastnictví pro Marii HATLÁKOVOU, a dne 29. listopadu 1897 na Antonína LUPÍŠKA. Dne 19. dubna 1898 bylo znovu zaknihováno pro Václava FAIXE a manž. Marii. Dne 19. června 1901 zskala statek Národní záložna v PRAZE. Byl zčásti rozparcelován, část pozemků převzal 2. října 1910 Bohumil ŠVEHLA z Lečic s manž. Marií a dne 5. října 1912 bylo vtěleno vlastnictví na budovu a zbytek pozemků pro Antonína DVOŘÁKA z Vepřku a manž. Barboru, kteří sem připojili své pozemky v katastru vepřeckém. Smlouvou postupní z 10. ledna 1920 přešel znovu zřízený grunt na syna Josefa DVOŘÁKA a manž. Anežku. Ti odprodávali pozemky a smlouvou trhovou z 29. května 1926 získal budovy Josef VÁŠEK, který je postoupil dne 1. června 1926 synovi Josefovi VÁŠKOVÍ a manž. Jarmile. /Část pozemků osázel Bohumil Švehla stromovím. Dne 2. srpna 1938 byly zaknihovány pro Ing. Pavla Taussiga a dne 7. ledna 1939 pro Vladimíra LAMBLA. R. 1943 byla na ně vložena nucená správa a zákaz prodeje./

Pozn. Zde text bez přerušení pokračuje s daty, které se evidentně vztahují k jinému číslu popisnému, bohužel není známo, ke kterému.

... pěší roboty od sv. Jana Křtitele do sv. Václava rovněž 3 dny týdně. Desátku obilného odváděly se dva mandele žita a dva mandele pšenice,

k záduší plat z jedné železné krávy 23 kr 3 den, a učiteli vepřeckému 3 kr k novému roku. K r. 1789 byl stanoven hrubý výnos gruntu 284 zl 20 kr. R. 1787 nabíhal Ryzák na držitele gruntu, že utrpěl při postupování gruntu škodu, a Jiří Jindřich dal jeho pastorkyni Kateřině 1 vola za 16 zl a krávu za 8 zl. Dobrovolným srovnáním pak Ryzákovi 50 zl na vystavění chaloupky na obci, a chtěl mu poskytnouti potřebné fůry na přivezení materiálu a dáti mu snopky na střechnu. Jakmile bude chaloupka postavena, má se z gruntu vystěhovati. R. 1785 byla při gruntě chaloupka pod čís.pop.24 se samostatným parcel. číslem 44 v majetku Frant. Jindřicha. R. 1788 ujal grunt syn František JINDŘICH, který se již r. 1785 uvádí jako hospodář. R. 1789 dal kus pustého lada pod 3 věrteke ba 20 let k užívání Janu ZOUBKOVÍ, aby tam vysázel vinici a stromy ovocné. Měl ke gruntu platiti do r. 1809 roční gruntovní činži 30 kr. R. 1809 žádal poručník sirotků po Františkovi Jindřichovi, bratr Jiřík, aby byla živnost předána dědici Janu JINDŘICHOVI, že nevěsta Kateřina Brožová zanesla na grunt 1800 zl, takže bude moci vyplatiti podíly sourozencům Alžbětě, Kateřině, Anně a Václavovi po 450 zl. Při postupu uvádí se při gruntě 41 jitro 1236 4/6 čtv.s. polí, 1157 čtv.s. luk a zahrad a 2 jitra 705 čtv.s. pastvin a porostlin. Nový hospodář ujímal grunt v ceně 3500 zl. Ale špatně as hospodařil, neboť měl záhy kurátora Jana Jandu. R. 1825 prodal s povolením kurátora grunt za cenu 3415 zl 19 kr Josefovi JINDŘICHOVI /z jiné rodiny/, který se zavázal vychovati synka svého předchůdce Josefa do 12 let a vším potřebným jej zaopatřiti. Ale po 13 letech dne 19. června 1838 prodal Josef Jindřich statek za 4400 zl stř. /inventář byl započítán částkou 321 zl stř/ Václavu VESELÉMU a Anně. Kupující dal závdavku 360 zl, pak hotově 2645 zl 59 kr, ostatek činily převzaté dluhy.

Dne 17. února 1867 bylo vtěleno vlastnické právo synu Josefu VESELÉMU a manželce Anněm, roz. Svobodové z Lobče za cenu 4717 zl rak.m.

Čís.pop.18.

Domek pod tímto číslem popisným byl r. 1785 v pořadí v návsi a byla to obecní pastouška, jež měla při vyměřování parcelní číslo 11. Po jejím zrušení byla parcela připojena k čp. 17 a čís.pop.18 bylo pak přeneseno na nově postavený domek u potoka. Roku 1803 dne 14. dubna měli vlastnické právo Tomáš HANČL s manželkou Annou , as r. 1810 ujal domek Václav KRATOCHVÍL. Od toho koupil domek r. 1832 Matěj ŠVEJDA z CHRŽÍNA, pocházející z Pesan. Dne 24. prosince 1878 byl zaknihován pro syna Josefa ŠVEJDU, který měl domek v držení již od r. 1869. Odevzdací listiou z 29. června 1906 přešel na syna Josefa ŠVEJDU.

Dne 9. října 1909 koupil jej za 1600 k Antonín VOJTĚCHOVSKÝ, mistr cihlářský, s manž. Marií. To byl již odprodán dílec „Na vinici“. Dne 7. dubna 1927 přešlo vlastnictví na Josefa VOJTĚCHOVSKÉHO a manželku Marii.

Čís.pop.19.

Po neb. Vondráčkovi ČEDÍKOVI ujal grunt za 400 kop m. Jiřík JIRCHÁŘ a porazil si na závdavek podíl své manželky Kedruty, dcery neb. Čedíka – 200 kop. Druhých 200 kop měl splácti sestře manželčině Martě /Lacmanové na čp. 12/. R. 1577 měl již vykladeno po 10 kopách 150 kop a zbývalo doplatiti 50 kop. R. 1582 byl grunt zaplacen a očištěn. /Podle uplácení ujal grunt as r. 1562/.

R. 1592 byl grunt šacován po smrti Jiříkově za 506 kop, inventář na 94 kopy /7 krav za 56 kop, 3 jalovice, 6 kop, 2 klisny a kuň za 25 kop, 6 sviň za 4 kopy, 4 husy 40 gr, 24 slepice 1 kopa 36 gr, 1 stoh žitný a 12 kop snopů ovsa za 19 kop, žita 6 str za 5 kop, 1 stoh žitný a 12 kop snopů ovsa za 19 kop, žita 6 str za 5 kop, vůz za 3 kopy, pluh za 45 gr, hák za 30 gr, brány za 40 gr, všeliké jiné hospodářské nářadí a nábytek za 8 kop 49 gr/ - summa všeho 600 kop. Po odražení dluhu zůstalo čistého statku 557 kop 59 gr 3 den. Zůstávala vdova Kedruta, a proto připadla polovina jako odúmrť vrchnosti, druhá vdově Kedrutě, která zůstala na gruntě hospodařiti. Ale kladla jen dva roky po 10 kopách a zemřela. R. 1594 v pondělí po sv. Jiří ujal grunt po nebožce Kedrutě Jircháře na vrchnost spadlý za 600 kop gr Jiří STANĚK a zavedl hned 100 kop. Měl klásti po 50 kopách, ale na jeho prosbu, že by to byla na něj nemožná věc, sníženy mu gruntovní peníze na 20 kop ročně. Dluh 10 kop gr po Keruši Jircháře byl zaplacen z důchodu. Sestra její žádala u královské komory o podíl z dědictví po sestře a bylo jí přiznáno 200 kop po 10 kopách ročně. Od r. 1598 kladla roční peníce vdova Dorota STAŇKOVÁ. Poněvadž bylo kladeno po 10 kopách místo po 20 kopách, bylo zadrženo 80 kop. Dostala lhůtu neděl ke složení peněz. Položila 50 kop a brzo potom zemřela, neboť r. 1601 ve čtvrtek po oktávu Tří králů byl statek po Dorotě Staňkové šacován na 600 kop, závdavku 100 kop, věrunky po 12 kopách. Za tu cenu ujal jej Jan STRACHOVSKÝ a kladl peníze do r. 1606. Vrchnosti připadlo po Dorotě Staňkové 405 kop odúmrť. /Jan Strachovský měl do té doby manský dvůr a byl as bratrem zemřelé Doroty Staňkové. Neudržel se ani na statku tom a přešel na čp. 3/. R. 1607 v pátek po sv. Filipu a Jakubu přiznal se Jan Strachovský, že prodal grunt za 600 kop Buryánovi ŠAFÁŘI /byl na čp. 17/. Týž zavedl 160 kop a ostatek měl klásti po 12 kopách ročně. Ale již r. 1609 se přiznal Buryán, že prodal statek za 600 kop Adamovi KRAJKOVI a budoucím, závdavku 150 kop – 50 kop hned, 50 kop k sv. Václavu a 50 kop

k sv. Václavu r. 1610, věrunky po 12 kopách. R. 1616 nepoložil nic, protože pohořel.

V úterý po Očišťování Panny Marie r. 1619 bylo při drženém gruntovním soudě oznámeno, že Adam Krajc s manželkou a dětmi zemřel a grunt zůstal půldruhého roku pohořelý a prázdný. Byl šacován na 400 kop, a za tu cenu jej ujal Ondřej MOLK. Položil jej 15 kop a měl klásti po 12 kopách ročně. Po Adamu Krajkovi připadlo na vrchnost odúmrtí 69 kop 50 gr. R. 1629 bylo oznámeno že Ondřej Molk zemřel. Na gruntě zůstala vdova Anna a synové Jan a Duchek. Grunt byl šacován na 600 kop a ujal jej Tomáš LORENC, který se přiženil k vdově po Molkovi. Na závědek si porazil podíl své manželky 45 kop 30 g r a 45 kop, které dal za žito, za které byl nebožtík Molk dlužen – celkem 90 kop 30 gr. Kladl po 12 kopách do r. 1631. Uvádí se na gruntě i roku 1641, kdy platil úroku 3 kopy 46 gr, ale je při něm poznámka: „Nově osedlý, nic nemá.“ Snad po zpusťování gruntu na čas odešel a pak se vrátil. Ještě r. 1654 uvádí se v Berní roli na statku, ale jen živořil. Měl seto 4 ½ str ozimu, na jaře nic, a byl úplně bez dobytka. R. 1658 jest grunt zapsán jako pustý. Podle seznamu z roku 1673 byl tu hospodářem 25ti letý Tomáš MALÍK se stejně starou manželkou Lidmilou a třemi dětmi. Měl 3 koně, 2 vlastní a 1 nájemní krávu, 1 jalovici, 2 svině a 5 ovec. /Lidmila Malíková byla ještě živa r. 1726 a žila v Podluskách/. R. 1713 hospodařil na gruntě Václav JINDŘICH /syn z čp. 1/ a měl tato pole:

Kde	kusů	v prostř.	v špat.p.	lad
Za humny	1	6-	-	-
u průhona	3	4-2	5-2	-
v Škarechově	2	1-	3-	-
pod vinami	2	5-	6-	-
v širokých	3	5-	2-2	-
v Loucké	4	10-2	2-1	-
nad necky	2	-	2-1	-
na Budyňské	2	6-2	-	-
za luky	3	3-	3-	-
nad hájem	1	-	-	2-
za mlýnem	1	-2	-	-

Louky:

Pod hájem, 1, za mlýnem 1, za sady 1,
celkem na 2 fůry sena a 2 fůry otavy.

Měl odhadnuto, že může mít 2 koně, 1 vola, 4 krávy, 15 ovec a 1 svini. Rektifikační komise r. 1773 shledala u gruntu 102 str ½ v. polí, 2 str 1 věrt. lada, 1 str 3 v. vinic, a luk na 4 ½ fůry píce.

Podle seznamu obyvatelstva z r. 1726 byl hospodář Václav Jindřich 62 let, manželka Eva 60letá, syn Tomáš 25 letý, Mariana 18 ½ a Martin 9letý. Nástupcem na gruntě byl as tento Martin JINDŘICH,.

R. 1773 dne 7. září odevzdala Anna, vdova po Martinovi Jindřichovi grunt nejmladšímu synovi Martinovi JINDŘICHOVI v starém šacunku za 400 kop m. Grunt měl 16 kop záhonů, roční platy šly po 6 kópách.

Úroku vrchnostenského se platilo 11 zl 11 kr 4 den, roboty potažité konaly se 3 dny týdně po celý rok, pěší roboty od sv. Jana Křtitele do sv. Václava rovněž 3 dny týdně. Desátku farního se odváděly 3 mandele žita a 2 mandele pšenice, vepřeckému učiteli 3 kr k novému roku. Sourozenci nového hospodáře Jan a matěj byli již vybyti, Václavovi měl dáti běhouna a ponechati mu dílec na malých bahnech, ale měl za to platiti 10 kr gruntovní činže, Kateřině mel dáti 1 krávu. Jinak měly všechny děti podíly po 33 kópách 20 gr na gruntovních peněžích. Ustanovila si výměnek: 10 str žita, 2 str pšenice, 3 str ječmene, větel hrachu, stravu při stole hospodářově atd. Martin kladl gruntovní peníze do r. 1804. Podle jeho kšaftu ujal po něm grunt syn Jan JINDŘICH s manželkou Barborou – svatební smlouva z 14. 8. 1807. Ten zakoupil grunt za dvojnásobek staré kontribuce. Bylo při něm 56 jigter 44 4/6 čtv.s. polí, 4 j. 242 čtv.sáhy luk a ahrad, 3 j. 1109 čtv.s. lesa. Byl šacován na 7197 zl 11 kr 41/2 den. R. 1789 byl udán hrubý výnos 387 zl 42 ¾ kr /r. 1811 na 417 zl 43 kr/. Výměnek byl ustanoven v této míře: 10 str žita, 6 str pšenice, 5 str ječmene, hrách, čočka, úproso, sůl, 1 kráva na píci hospodářovu, 2 str jablek, v sadě 2 hrušky – kalhotky a soudná – když se urodí, vína vědro atd. Sourozence Josefa a Marii měl dáti v katolické škole cvičiti, Josefovi při plnoletosti složiti 200 zl. Marii 1500 zl. – Když Janu Jindřichovi zemřela manželka Barbora, oženil se dne 4. února 1826 s Alžbětou Nejedlou, která zanesla do gruntu 320 zl stř. věna. R. 1834 provdal dceru Rosalii za Josefa PATLEJCHA do Lečic a pojistil jí 800 zl str. věna. R. 1840 předal statek této dceři – zeťovi – za 4764 zl 52 kr stř a pojistil sobě a manželce Alžběte výměnek. Rosalie patlejchová zemřela však již roku 1844 a manžel Josef převzal celý grunt. Dcerce Rosalii pojistil 1600 zl mateřského podílu. Při dospělosti měl jí odevzdati po matce 2 čtyřdukáty, 3 dukáty jednoduché, 1 hranatý a půldukát, vesměs s úšky. Byly odhadnuty na 56 zl 15 str.

Dne 22. července 1846 prodal Joef Patlejch statek Františkovi LOEBLOVI, bývalému hospodářskému úředníkovi za 10.500 zl. stř. Ten složil mu jedenáct vkladních knížek České spořitelny po 500 zl t.j. 5500 zl stř. část dal hotově a část zůstala na různé závazky. Frant. Loebel zemřel dne 24.8. 1861 a při projednávání pozůstalosti byl grunt připsán v ceně 32.380 zl r. m. na Františka SCHLOSSERA a manž. Annu /od r. 1852 byl u něj veden jako šafář/. Podíly byly: Terezii Laubové z Velvar

5000 zl, Václav Loebel 9000 zl, Josef Schlosser 1000 zl, lajtnant Ant. Schlosser 2000 zl, Jan Schlosser 1000 zl, Marie Schlosserová 1000 zl. Dne 16. srpna 1863 přešel statek na Terezii RICHTEROVOU za 27.000 zl. Byl vtělen výměnek pro Frant. Schlossera a manž. Annu a nedoplatek kupní ceny 4000 zl. Při prodeji byl učiněn závazek, že má postoupiti grunt jednomu z dětí s Janem Richtrem zplozených. Dne 8. března 1871 bylo vtěleno vlastnické právo pro Zikmunda KARPELESA z Velvar, a dne 30. května pro Josefa FAIXE a manž. Barboru. R. 1893 připadla polovina po Barboře Faixové na syna Antonína FAIXE a smlouvou ze dne 28. června 1897 polovina Josefa Faixe na snachu Annu FAIXOVOU.

Dne 21. dubna 1934 postoupen byl statek synu Antonínu FAIXOVI mladšímu a manželce Boženě.

Čís.pop.20.

K nebožce LÍDĚ, vdově po Janu CHVÁTALOVÍ, přiženil se Blažej ŘEZNÍK. Sirotci zemřeli před 14 lety. Ujal grunt za 150 kop m. Předešlý držitel vyplnil 103 kopy, měl tudíž doplatiti 47 kop /Janovi, bratru rychtáře Brože a Anně Hykové, hokyni v Sazené a jejímu synu Jakubovi 11 kop/. R. 1582 měl grunt zaplacený a očištěný. R. 1592 v sobotu den sv. Ambrože prodal Blažek Krčmář poustku svou /čp. 15/ a uvolil se doplatiti z tohoto gruntu na závazky z poustky 23 kopy po 4 kopách ročně, aby byla čistá. R. 1594 ve středu po sv. Antonínu bylo oznámeno, že grunt po neb. Blažkovi byl šacován za 300 kop.

/Inventář: 3 koně 25 kop, 1 kráva 5 kop, 6 jalovic 6 kop, svinského dobytka 9 kusů za 4 kopy 3 gr, 4 husy 40 gr, 30 slepic, 2 kopy /po 4 gr kus/ vůz 6 kop, pluh 50 gr, brány 45 gr, stoh ovesný o 11 kopách snopů 11 kop, v stodole 6 kop snopů žita činí 9 kop, pšenice 6 str po 2 kopách činí 12 kop, ječmene 5 str za 7 kop, 25 gr, pohledávky 147 kop 28 gr – summa 539 kop 38 gr. Dluhů bylo 336 kop 9 gr, proto zůstává čistého statku 203 kopy 29 gr. Zůstala vdova Anna, syn Václav v Stochově, Jakub Šimon a Kateřina. Podíly byly po 40 kopách 41 gr 5 ½ den. Vdova hospodařila dále a kladla peníze do r. 1600. – Syn Václav, uváděný ve Stochově, koupil as r. 1596 grunt od Šimona Kareše /čp. 15/.

Roku 1601 v pondělí po sv. Otomaru koupil grunt po neb. Blažejovi Řezníkovi za 650 kop Michal KÁRA. Zavdal 250 kop, věrunky po 15 kopách. Jakub a Šimon zběhli a podíly jejich případly vrchnosti. Kára kladl nepravdělně. R. 1616 nedal nic, protože pohořel. R. 1619 složil troje peníze, r. 1629 čtvery. Toho roku dne 18. února prodal grunt za 600 kop synovi Vítu KÁROVI. Měl vykladeno 546 kop 7 gr. Bratr Michal, Jiří a sestra Anna darovali Vítovi po 10 kopách a měli podíly po 108 kopách 15 gr. Nový hospodář kladl do r. 1631. Ale válku třicetiletou na gruntě

nepřečkal. Roku 1641 byl grunt pustý, rovněž v Berní roli r. 1654 je grunt Károvský zapsán jako psutý, po němž zbylo jen místo. Také r. 1658 jest ještě mezi pustými. Plativalo se z něj dříve 5 kop 11 gr 4 den úroku, odvádělo se 12 slepic a 28 vajec. Měl 16 kop záhonů. V seznamu obyvatelstva z r. 1673 jest tu zapsán jako hospodář 24letý Martin SOUČEK, nar. 1689 s 23 letou manželkou Kateřinou a ročním synkem Havlem. Měl 2 koně, 2 vlastní a 1 nájemnou krávu /od šafářky z Hořína/, 2 svině a kozu. Podle stáří vidíme, že byl nedávno osedlý. R. 1713 seděl na gruntě Havel JANDA. Měl tyto pozemky:

Kde	kusů	v prostř.	v špat.p.	lad
Za humny	1	4-2	3-2	-
v Škarechově	3	8-	3-2	1-
pod vinicí	2	9-	-	-
v širokých	4	4-3	-	-
na sekeře	2	5-	5-	-
na Budyňské	2	6-2	-	-
za luky	2	4-	4-	2-
u vrat	1	-1/2	-	-

Louky:

Pod hájem 2, u mlýna 1, na sádkách 1, hořejší 1, celkem na 2 fůry sena a fůru otavy.

Měl odhadnuto, že může chovati 4 koně, 3 krávy, 2 jalovice, 15 ovec a svini. Rektifikační komise r. 1773 uznala u statku 91 str 1 ½ věrt. polí, 3 str 2 v. lad, a porostlin, 3 věrt. vinic, a luk na 4 ½ fůry píce. R. 1726 ujal se hospodaření podle seznamu obyvatelstva 32 letý Martin JANDA, s 23 letou manželkou Annou. Otec Havel Janda byl 62letý a odešel na výměnek s 36tiletou manželkou Dorotou a 6 dětmi, z nich bylo 5 doma, šestý Jan byl jako sladovník na vandru. Martin Janda odprodal od gruntu 3 kopy záhonů polí Janu Satranovi k hospodě, a brzo potom zemřel. R. 1750 dne 7. října bylo při gruntovních soudech oznámeno, že Martin Janda zemřel a zanechal sirotky. Byla těžká doba a grunt byl zpustlý. Proto byl ustanoven za hospodáře druhý syn Jan JANDA, ježto nejmladší Jiřík byl malý. Bylo uznáno, aby mu dal za dědické právo 25 zl hotově a při dospělosti vola tříletého a vystrojil mu svatbu nebo dal 6 zl. Při gruntu bylo 13 kop záhonů, vrchnostenského úroku se platilo 6 zl 43 kr 4 ½ den, roboty potažité konaly se 3 dny týdně po celý rok a roboty pěší 3 dny týdně od sv. Jana Křtitele do sv. Václava. Desátku farního se odváděly 3 mandele žita, 2 mandele pšenice, k záduší vepřeckému plat 23 kr 3 den, z jedné železné krávy, učiteli 3 kr k novému roku. Gruntovní peníze se kladly po 5 kopách.

Jan Janda ujal grunt v starém šacunku 325 kop. Vdova Anna po Havlovi Jandovi měla dříve Pavla Smetanu na sousedním gruntě /čp. 21/ a bylo jí za výměnek určeno 2 str žita, půl str pšenice, 1 str ječmene a čtvrtce hrachu. R. 1789 byl udán hrubý výnos na 269 zl 5 kr /1811 na 273 z 5 kr/.

Roku 1802 vysvědčili před úřadem bývalý rychtář s konšelem, že hospodář Jan Janda, když mu žena a tři svobodné děti zemřely, postoupil již dne 30. září 1771 grunt nejmladšímu bratrovi Jiříkovi JANDOVI, který jej držel bez řádného zápisu. Jiří Janda zakoupil grunt dne 24. dubna 1802 za dvojnásobek staré kontribuce. Při gruntu bylo 40 jiter 668 čtv.s. polí, 1 j. 676 čtv.s. luk a zahrad a 682 čtv.s. pastvin na pusté vinici. Téhož roku předal Jiřík grunt synovi Janovi JANDOVI za 3000 zl. Sestře Anně Stodolové měl přidati 100 zl, svobodné Kateřině 550 zl a dobytek za 82 zl. Jiří Janda s manželkou Dorotou šli na výměnek, jenž byl stanoven na 12 str žita, 3 str pšenice, 4 str ječmene, po půl věrteli hrachu a čočky, 3 čtvrtce soli, 30 zl na oděv, k masopustu vykrmeného frišlinka nebo 6 zl atd. Synu sráželo se z ceny 1000 zl a z ohledu výměnu 635 zl. 42 kr 3 den. Jan Janda hospodařil dlouho a dobře. R. 1830 dne 30. prosince koupil od Hofmanovské usedlosti 17 jiter 866 4/6 čtv.s. pozemků, které r. 1851 daroval synu Josefovi a manželce Alžbětě, aby si je dali zaknihovati ke statku. Při koupi převzal od Hormanovského gruntu 2 z 43 ½ kr vrchnostenského úroku, potažené roboty 1 den týdně jedním koněm, desátku obilného 1 mandel žita a 10 snopů pšenice a dluh na kontribučenském obilí 24 měřice dolnorak. míry.

R. 1850 postoupil grunt synovi Josefovi JANDOVI a manželce Alžbětě za 1200 zl stř. Za výměnek si ustanovil: 10 str žita, po 4 str pšenice a ječmene, 2 věrt. hrachu, věrtel čočky, věrtel soli, 5 str erteplí atd. /Pro tohoto syna koupil původně grunt čp. 9, jehož užívání si vyradil do smrti./ Josef Janda měl zajištěno dědictví statku dne 8. června 1827 při svatební smlouvě, jak zapsáno je v pozemkové knize, ale otec měl vyhrazeno užívání do smrti. ne 23. března 1871 ujal grunt syn Jan JANDA. Podle trhové smlouvy ze dne 1. května 1880 přešel statek na Josefa KOHOUTA a manželku Annu. Polovina po manž. Anně připsána dne 20. května 1890 na Josefa Kohouta, a týž prodal téhož dne statek Josefovi HUSÁKOVI a manž. Anně. Odevzdací listinou z 20. listopadu 1908 přešla jeho polovina na vdovu Annu. Na základě svatební úmluvy z 11. listopadu 1909 ujal grunt zeť Adolf SATRAN s manž. Marií. Po její smrti byla její polovina přepsána na druhou manželku Bohumilu Satranovou. Trhovou smlouvou z 8. dubna 1938 přešlo vlastnictví na Annu ZIMOVOU.

Pozn. Zde text opět bez přerušení pokračuje s daty, které se evidentně vztahují k jinému číslu popisnému, bohužel není známo, ke kterému.

KLÍMA, man, drží krčmu, poplatní mimo svůj statek manský po otci svém, kterýžto grunt poplatný a krčma dávno zaplacený jest. /Další převody po Klímovi nejsou knihovány. Není ani knihován převod po Šimonu Karešovi na právo purkrechtní pro Šimona ŠMEJDÍŘE v r. 1605/. L.P. 1610 ve čtvrtek po neděli Oculi přiznal se Mikuláš ŠMEJDÍŘ, že prodal krčmu svou, která mu od Šimona Kareše puštěna byla za 200 kop Václavu ŠAŠKOVÍ. Závadvku 50 kop, ročně po 5 kopách klásti. Kladl do r. 1615, následujícího roku nepoložil nic, protože pohořel. R. 1629 dne 1. února bylo při gruntovním soudě oznámeno, že dne udání rychtáře grunt od ohně zkázu vzal. Václav Šašek tu některý čas zůstával, grunt nanejvýš zpustil, a pak s manželkou ušel. Byl prošacován na 100 kop, a puštěn Václavovi KOVÁŘOVI s tou výhradou, že otčim Jiřík Kára sobě na něm moc zanechává, dokud by se Václav manželkou neopatřil. Týž položil i 40 kop závadvku a kladl zprvu i gruntovní peníze. Bylo jistě velkou prací zříditi opět grunt po 7 let opuštěný, ale s pomocí otčimovou dal Václav chalupu do pořádku a v letech 1631 a 1632 kladl již peníze sám. Ale válku na ní nepřechal. R. 1641 byla již pustá, v Berní roli z r. 1654 se uvádí, že zbylo po ní jen místo. Také v r. 1658 byla dosud pustá. Teprve v seznamu obyvatelstva z r. 1673 se dovídáme, že na Šaškovské chalupě byl hospodářem Vít VRANSKÝ, jinak Vítek. Byl 30letý, manželka Rozina 27letá, synek Pavel 4letý a dcerka Dorota dvouletá. Měl 2 koně, 1 krávu nájemní, 1 jalovici, 2 svině a 2 ovce. Ke vdově Rozině přiznal se r. 1685 Matěj Brkala.

Roku 1713 hospodařil tu dle přiznávací tabulky Pavel SMETANA a měl:

Kde	kusů	v prostř.	v špat.p.	lad
U průhona	3	4-	7-	-
v Škarechově	1	-	2-	1-
pod vinicí	1	4-	-	-
v širokých	1	3-	-	-
na Budyňské	1	6-	-	-
u vrat	1	-1	-	-

Louky:

Pod hájem 2, na rybníčku 1, celkem na 1/4 fůry sena a 1/4 fůry otavy.

Měl dohodnuto, že může chovati 1 koně, 2 krávy, 3 ovce a 1 svini. Rektifikační komise r. 1773 uznala u gruntu 30 str 1 1/2 věrt. polí, 2 věrt. pastvin, 1 věrt. vinice a luk na fůru sena a fůru otavy. Podle seznamu z r. 1726 bylo hospodáři Pavlu Smetanovi 41 let, manž. Mandelině 36 let, dceři Mateřině 11 1/2, Anně 6 Veruně 2 1/2 roku, synku Tomášovi 4 neděle.

R. 1748 dne 2. října bylo při gruntovních soudech oznámeno, že Pavel Smetana zemřel a zanechal vdovu Annu. Ta se vdala za Martina Jandu do sousedního gruntu. Chalupa se 6 kopami záhonů polí připadla synu Pavlovi SMETANOVI ve starém šacunku 180 kop. Sestry Veruna a Dorothea byly dobyt看em vybyty, má jim svatbu vystrojiti nebo dáti po 6 zl. Bratr Jan, dvouletý, je při matce a na jeho výchovu má jí hospodář odváděti ročně 2 str žita, po půl str pšenice a ječmene, věrtel hrachu a 3 zl, nežli si bude moci sám chlepa zasluhovati. R. 1789 byl udán hrubý výnos gruntu na 145 zl 56 ½ kr. Dne 6. října 1794 odevzdal hospodář Pavel Smetana grunt za starý šacunk 180 kop m. synu Pavlovi SMETANOVI a manželce Alžbětě. Dcera Anna byla vdána v Hospozíně a vybyta. Výměnkář zemřel hned v následujícím roce, a vdova Kateřina měla bráti gruntovních peněz 21 kopu 37 gr 3 d, Anna a Pavel po 32 kópách 26 gr 2 den.

R. 1839 jest zaknihováno porovnání, z něž se dovídáme, že Pavel Smetana zemřel 25. května 1806. Zůstala vdova Alžběta se 6 dětmi. Jan a Josef zemřeli záhy, Rosalie r. 1832. Vdova Alžběta vdala se Vysokého, s nímž hospodařila do r. 1821, kdy předala chalupu dceři Kateřině Smetanové /nar. 1795, zemř. 1861/ a zeti Josefu ŽIVCOVI, aby Majdaleně, Anně a Rosalii vyplatili po 160 zl stř. věna. Sama si zajistila výměnek. Ale Josef Živec zemřel poměrně mlád a vdova Kateřina se vdala za Václava NEJEDLÉHO. Při zmíněném porovnání žádal poručník Václav Živec, aby grunt byl připsán k ruce nezletilého sirotka Josefa ŽIVCE /nar. 1827/, šacované ceně 1821 zl 4 ¼ kr stř. Matka měla hospodařiti do jeho zletilosti a dostati za postoupení 400 zl stř. Poněvadž měla zajištěný výměnek Alžběta Vysoká, bylo ustanoveno, že Kateřina s manželem Václavem Nejedlym budou bráti výměnek až do smrti starých výměnkářů. Do té doby měl je hospodář živiti při společném stole. Z gruntu se odvádělo po 1 mandeli žita a pšenice, k záduší vepřeckému plat 24 kr z jedné železné krávy a vepřeckému učietli 3 kr k novému roku. V plnoletosti ujal se Josef ŽIVEC živnosti a dne 5. března 1851 byla připsána polovina manželce Alžbětě.

/Dcera se vdala do Prahy, syn byl strojuvdcem u dráhy./ Od gruntu byla odprodána většina polí, a trhovou smlouvou z 12. února 1894 koupil budovy se zbytkem polí Václav PRUŠÁK z Nových Ouholic s manželkou Annou. Dne 24. září 1897 postoupili živnost synu Josefovi PRUŠÁKOVII a manž. Marii.

Dne 13. května 1933 přešlo vlastnictví na dceru Miladu a zetě Miroslava FAIXE /z čp. 19/.

Obecní kovárna.

Kdy byla kovárna postavena, nepodařilo se mi zjistit. R. 1713 není o kováři v Tereziánském katastru zmínka. Snad tehdy kovárna ještě nestála. V r. 1771 již stála v dnešním místě a dostala čís.pop.22. Při výměřování dostala katastrální číslo souhlasné s číslem popisným a nyní má katastrální číslo 23. Po zrušení poddanství bývala označována jako kovárna sousedská, a při zřizování nových pozemkových knih chtěli ji zdejší hospodáři uhájiti jako majetek starousedlíků a byl o ni soudní spor, ve kterém byla přirčena obci. Knihovní zápis zní:

Na základě protokolu ze dne 9. dubna 1878 v příčině zřízení nové knihy pro katastrální obec Novou Ves vkládá se vlastnické právo pro obec novočeskou.

/Ke kovárně jsou zaknihovány všechny obecní pozemky./

Bývala to zájezdni či formanská hospoda. Kdy byla postavena přesně nelze říci. Víme jen, že ji vlastním nákladem postavil Jan SATRAN před rokem 1750. Podle letopočtu, zjištěného prý při přestavbě v roce 1905, bylo to as r. 1746. Tehdy byla postavena jen polovina dnešní dlouhé budovy obytné a hostinské, druhá polovina byla přistavěna kol r. 1825, po nové úpravě státní silnice.

Prvý gruntovní zápis o ní uvádí: R. 1776 dne 9. října bylo při gruntovních soudech oznámeno, že Jan Satran, šenkýř novoveský, již před 4 lety zesnulý, zanechal po sobě vedle silnice na svůj náklad vystavěnou hospodu se zahrádkou v šacunku 226 zl 30 kr, a od gruntu Martina Jandy přikoupené 3 kopy záhonů polí s kouskem viničky. Vše to pořídil z přínosu první manželky Alžběty. I ohlásil se nejmladší syn z tohoto manželství Josef SATRAN a žádal, aby mu to bylo odevzdáno. Vrchnosti platilo se z hospody 9 zl 20 kr roční činže a z masného krámu 7 zl. /V poznámce je uvedeno: Není odúmrtí/, z výše uvedených polí /poznámka: Pod úmrtí!/ odvádělo se k sv. Jiří 32 kr 4 ½ den. a k sv. Havlu 1 zl ročního úroku vrchnostenského. Týdne měl vybývati 1 den jízdní roboty /o to byla snížena robota u gruntu Jandova/, a kdyby na Martina Jandu cesta připadla neb o koně přišel, nebo měl hřebnou kobyly, měl mu jedním koněm vypomoci./ Koně při hospodě dobře uplatnil, neboť těžké formanské vozy potřebovaly často přípřeže/. Bratři a sestry byli vybyti. Z druhého manželství byli: Antonn, Karel a Terezie. Těm zavázal se vystrojiti svatbu neb jim dáti 12 zl. Macecha měla bráti výměnek: 5 str žita a po 1 str pšenice a ječmene. Protože se vdala znovu za

myslivce z Horních Beřkovic, porovnala se s pastorkem Josefem tak, že vzala najednou 17 str obilí a dvouleté prase. Inventář byl oceněn na 661 zl 32 kr 1 ½ den., dluhů bylo 112 zl 42 kr 3 ¾ den. Sourozenci nového hospodáře byli: Alžběta, vdaná za Martina Svobodu, Veronika vdaná za Tomáše Hančla, Anna /děti po ní/, Jan, Kateřina vdaná v Tuháni, Lidmila vdaná za Švejcara, Františka, Mařena vdaná za Švece v Tišicích, Rosalie vdaná za Jana Petříčka v Dušníkách, Barbora vdaná za Jana Svobodu v Libkovicích – a uvedené 3 děti z druhého manželství.

Josef Satran požíval důvěry své vrchnosti a byl několik let rychtářem. Podle jeho kšaftu ze dne 2. ledna 1792 dědil hospodu syn Jan SATRAN, ale mařka Alžběta měla hospodařiti do jeho plnoletosti. Provádala se za vdovce Václava POKORNÉHO /z čp. 12/. Kromě dědice Jana byli bratři Václav a Josef a sestry Alžběta, Anna, Rosalie a Mariana. Roku 1807 byl Jan prohlášen plnoletým a následujícího roku zakoupil za dvojnásobek staré kontribuce t.j. za 18 zl 51 ¾ kr pozemky při hospodě, jichž bylo 14 jiter 1218 čtv.s. polí, 688 čtv.s. luk a zahrad a 95 čtv.s. pastvin. Odhadní cena gruntu byla 1588 zl 15 kr víd.m. Spolumajitelkou i na statku čp. 16 stala se Veronika roz. Cífková z Uhů, jež zanesla věnem 5000 zl BZ /bankovek či šajnu/. Do hospody bralo se pivo z pivovaru v Nelahozevsi. R. 1809 převzal Jan Satran závazek, že bude bráti do hospody jen víno z knížecích sklepů v Roudnici a žádné jiné. Za to mu byla pojištěna deseti procentní srážka z vyčepovaného množství. Na hospodě a současně na gruntě čís.pop. 16 měla Veronika Stranová pojištěno 1200 zl stavebních nákladů na přístavbu hospody ze svého věna. Jako vdova po Janu Satranovi provádala se za ovdovělého mlynáře Horna ve Vepřku, kam se také přestěhovala. Tak se dostali Satranové na vepřecký mlýn.

Roku 1832 dne 3. prosince bylo zaknihováno vlastnictví hospody synu Janovi SATRANOVÍ i také na grunt za cenu 6203 zl 54 ¾. Jeho sestře Anně byl určen podíl 2000 zl, jakmile dosáhne 24 let, měl jej úrokovati 5 %, druhé sestře Apolonii, provdané Taclové připadlo rovněž 2000 zl, a ostatek odhadní ceny zůstal na jeho podíl. Pozemek koupený od gruntu Hofmanovského naproti hospodě přes silnici za 40 stří hotových a zaplacených, darovala matka synovi, aby si jej dal zákonnou cestou připsati. Pokud hospodařili Satranové na gruntě a pak na mlýně ve Vepřku, byla hospoda v nájmu. Kol roku 1842 byl nájemcem Jan ROLL, pražský měšťan, jak hlásá jeho náhrobní deska u vchodu do sakristie zadržaná, kol roku 1852 František Weigent s manželkou Kristinou a pak jiní. Pamatuji jich několik. Dne 9. července 1862 ujal vlastnictví hospody a gruntu s příslušenstvím syn Josef SATRAN. Dle smlouvy ze dne 27. května 1882 a dne 9. června téhož roku převzali hospodu do vlastnictví Vojtěch SATRAN s manž. Marií, ale zůstali hospodařiti na mlýně ve Vepřku. Byla k ní připojena četná pole od čís.pop.9 a jiná.

Smlouvou ze dne 17. listopadu 1906 postoupila matka Marie Satranová synu Janu SATRANOVI s manž. Otylii roz. Kulkové ze Sazené. Hospodská živnost zůstala pronajata a nový držitel hospodařil jen na pozemcích. Smlouvou ze dne 16. května 1940 přešlo vlastnické právo na syna Jana SATRANA a manželku Miloslavu.

Čís.pop.24.

Domek byl vystavěn na půdě gruntu čp. 17 a připomíná se při něm již v polovině 18. stol. Při vyměřování r. 1785 měl dnešní popisné číslo a dostal parcelní číslo 44. Majitelem byl držitel gruntu František JINDŘICH. Kdy byl prodán, nemohl jsem zjistit. Kol. 1840 byl tu Jan BROŽ /zemř. 1854/ s manž. Annou /zemř. 1850/. Prvý gruntovní zápis uvádí, že dne 25. března 1878 vloženo vlastnické právo Anně Rozsypalové nar. 1824 – manžel František Rozsypal byl stárkem ve mlýně/. Snad tu byla již v květnu 1857. Byl tu zřízen hostinec. Dne 27. července 1880 přešlo vlastnické právo na Viléma KRONENTHALA a Marii. Trhovou smlouvou ze dne 1. září 1883 získal vlastnictví Josef BROŽ z Jemník s manželkou Annou roz. Hájkovou. Bylo přikoupeno místo na zahrádku od čís.pop.16 a postaven taneční sál. Dne 19. června ujal hospodu v majetek zeť Václav ŠANDA s manželkou Marií. Trhovou smlouvou přešla dne 24. dubna 1929 do vlastnictví Antonína PETŘÍČKA a manželky Anny.

Čís.pop.25.

Kdy byl domek postaven, nepodařilo se mi zjistit. Roku 1785 byl vlastníkem Jakub HANČL /Majdalena Hančlová tu zemřela r. 1860/. R. 1844 patřil Janu JANDOVI, odevzdacím listem z 29. července 1878 přešel na syna Jana JANDU. Dne 8. května ujal domek do vlastnictví Tomáš HOFMAN s manž. Marií. Dne 28. prosince 1899 přešel na syna Františka HOFMANA a manželku Annu, která po smrti manželově ujala i jeho polovinu. Dne 24. března 1938 ujala domek dcera Anna HOFMANOVÁ mladší.

Čís.pop.26.

O době postavení domku není zpráv. R. 1785 byl držitelem domku Josef SCHORF /Vostrý?/, ale domek byl postaven již před r. 1771. K domku byla užívána přilehlá obecní zahrádka za roční činži. R. 1840 uvádí se jako držitel Václav Koksák. Kol r. 1850 byl domek v majetku Josefa HOKEŠE a manž. Rosalie /Hokeš zemřel 1855 as 60tiletý/. Dne 24. prosince 1856 bylo vloženo vlastnictví pro Rosalii HOKEŠOVOU. Ode-

vzdací listinou z 31. prosince 1866 převzal domek Karel HOFMAN /nar. 1829/. Dne 25. června 1907 přešel na syna Josefa HOFMANA, koláře, který dne 24. dubna 1909 postoupil polovinu manželce Anně. Po jeho smrti převzala dne 30. června 1927 domek celý.

Čís.pop.27.

Byl postaven před r. 1770. Roku 1785 patřil domek Václavu JANDOVÍ. R. 1840 byl na něm Viktor Rohan. Dne 15. listopadu 1843 měli domek ve vlastnictví Josef TITĚRA a manž. Alžběta. Dne 20. září 1882 ujali domek dcera Marie s manželem Antonínem ŠIMŮNKEM. Dne 31. března 1933 přešel na Annu KOCOURKOVOU a dne 18. července 1941 na Františka KOCOURKA.

Čís.pop.28.

Roku 1785 byl majitelem domku Matěj KOLOVSKÝ, ale domek stál již před rokem 1771. Dne 20. dubna 1849 byl připsán Alžbětě HAKLOVÉ. Pak byl majitelem Václav NOVÁK s manželkou Alžbětou. Odevzdací listinou ze dne 24. července 1878 přešel do majetku syna Antonína NOVÁKA. Roku 1924 ujal jej na základě smlouvy tržové ze dne 28. dubna 1924 do vlastnictví synovec Alois ŠEBESTA s manželkou Antoníí.

Čís.pop.29.

Mlýn, zprvu panský, později emfyteutický, pak teprve svobodné vlastnictví. Při založení Nové Vsi bylo pamatováno i na mlýn, neboť mlýny byly stejně výnosné objekty jako vrchnostenské krčmy. Proto byly většinou panské, selských bylo málo. Někdy v polovině 16. století mlýn zpustl a zůstal pustý až přes třicetiletou válku. V Urbáři z roku 1592 jest zapísáno, že hospodáři z Nové Vsi jsou přikázáni s mletím obilí do mlýna v Roudnici. V Urbáři z r. 1658 jest uvedeno, že na potoce, tekoucím od Velvar a u Vepřku vtékajícím do řeky Vltavy býval mlýn o třech kolech moučných a jedním jahelným, který od mnoha let je všecken pustý a zbořený. Nájmu z něj ročně vycházelo: Pšenice 8 str, žita 180 str, ječmene 20 str a za nekrmení vepřů se ročně dávalo 25 kop. Hned prvních letech po skončení třicetileté války byl mlýn obnoven. Podle nájemní smlouvy ze dne 23. prosince 1663 přijat byl na rok za mlynáře Jiřík HOUSE. Mlýn měl dvě kola moučná a čtyři stoupy. Mlynář měl odváděti za dva vepře, kteří se mu z knížecího dvora měli vydati a on je zač bude chtíti bude moci prodati, po 9 kopách, t.j. 18 kop, a chování holubů 2 zl, takže summa obojího platu peněžitého činila na zlaté 23 zlaté. K tomu měl odváděti pšenice 3 strychy, žita 60 str, vše pěkně bez přímíchávání

ovsa, pohanky a jiné nečistoty, to vše míry spravedlivé pražské. Smlouvou měl stanoveno, kolik měl odváděti mouky ze strychu obilí, kolik otrub, šrotu – z prosa měl odváděti 2 věrtele jahel, z pohanky dva věrtele krup atd. Bylo v ní také ujednáno, kolik měl dostati od různých řemeslných prací ve mlýně: Od hřídele kola vodního a palečného 1 zl 30 kr, od stoupy s vrcholkem 1 zl, od koše s korčákem 40 kr atd. Bylo mu poručeno, aby měřičného mimo náležitost nebral a nežádal nad starobyly obyčej lidí poddaných i jiných /brávala se tehdy jedna šestnáctina – strych měl 16 čtvrtcí/.

V seznamu obyvatel z r. 1673 není mlynář uveden. R. 1678 je ve zповědním seznamu těch, kteří nevykonali velikonoční zповěď: Jiří, mlynář z Nové Vsi s manželkou. Zda to byl Jiřík House, vzpomenutý k r. 1663, nevím. R. 1678 byl mlynářem Jiřík Jeřábek. R. 1685 ženil se jako vdovec se Salamonou, dc. po Votickém. Až zase r. 1697 jest v mlýnské knize vložen za mlýn zápis Adamovi NÁHLOVSKÉMU. Byl mu postoupen mlýn v stálé držení a užívání za summu 550 zl. Závdavku dal 100 zl, ostatek měl spláceti po 30 kopách ročně a platiti roční činži mlýnskou 140 zl. Mlýn ve skutečnosti zůstával dále panským, neboť dle smlouvy se mu postupoval --- „Však beze všech v něm se nacházejících mlýnských potřeb a náradí, kteréžto milostivé vrchnosti dle sepsání INVENTÁŘE zůstávají a náležeti budou, nejináče i jiní poddaní grunty jich v držení mají a spravedlnost takových vždy přece milostivé vrchnosti vždycky patří a zůstává -----,“ a pokud by on takový mlýn držeti a pro své potomky k užitku zachovati nemínil, zase v tom způsobu a podstatě jakož jej sám ujal, milostivé vrchnosti postoupiti a odevzdati má Kdyby se nějaká spouстка nacházela, dle slušného povážení a uznání náležitě vynahraditi a všechny všeliké jemu k užívání a potřebě dle pořádaného INVENTÁŘE odevzdané mlýnské potřeby a náradí zase v takové hodnotě a podstatě, jak se jemu odevzdala, při odstoupení svém odevzdati.“ Potřebné opravy měl sám bez nejmenší úplaty od vrchnosti prováděti.

Rodina Náhlovských držela pak mlýn dědičně ve třech generacích, jak se z jiných pramenů dovídáme, ale roční platy se měnily podle nových smluv, z nichž jsou některé zachovány. Podle přiznávacích tabulek pro Tereziánský katastr z r. 1713 byl na mlýně dosud Adam Náhlovský. Měl mlýn již 23 roky, tudíž as od r. 1690. Mlýn měl tři složení a tři stoupy, ležel na nestálé vodě, mlynář užíval zahradu pod tři věrtele a louku na fůru sena a otavy. Polí neměl. Pracoval bez tovaryše a platil vrchnosti 22 zl mlýnské činže a odváděl 5 str pšenice a 40 str žita. Měřičného dostával as 80 str obilí ročně.

V zachované nájemní smlouvě z 1. ledna 1738 s Janem NÁHLOVSKÝM byl stanoven roční plat na 200 zl a 2 zl z holubů. S mletím byli sem přikázáni poddaní z těchto vsí: Lečice, Lužce, Vraňan,

Jeviněvsi, Ctiněvsi a místní obce. K panství roudnickému patřily v některých z těchto vsí jednotliví poddaní, ne celá ves. V nájemní smlouvě uzavřené dne 1. ledna 1750 mezi vrchností a vdovou Dorotou po Janu NÁHLOVSKÉM a synem Františkem bylo sjednáno nájemné na 224 zl, splatné na čtyři kvartály: K sv. Jiří, k sv. Janu Křt., k sv. Havlu a na vánoce. Kauce bylo složeno 80 zl. S melivem sem byli přiděleni poddaní z Vraňan, Jeněvsi, Ctiněvsi, Lečic a Nové Vsi. Měřičné bylo stanoveno na 1/16 dolnorak. měřice. Kdyby se některý poddaní opovážil dáti mlíti do jiného mlýna, měl býti potrestán pokutou 4 kop do knížecího důchodu a to pokutu se měla vrchnost s mlynářem rozdělit. Roku 1769 jednalo se na panství roudnickém o emfiteutický prodej několika mlýnů, mezi nimiž byl i zdejší. Dosavadní mlynář NÁHLOVSKÝ nabídl 400 kop, což však nebylo přiměřeno odhadu za 1400 zl – hotově 933 zl 20 kr, pak dvě roční splátky po 233 zl kr. Dne 12. února 1769 byla vyhotovena kupní smlouva, ale dne 25. února 1769 mlynář ohlásil, že nemůže žádanou summu v hotovosti složit. Na to byla vyhotovena nová smlouva s mlynářem Matějem WEISSEM, který chtěl platební podmínky dodržeti. Zda mlýn skutečně převzal, nevím. Při číslování r. 1771 dostal mlýn jako samota poslední číslo ve vsi, čís.pop.29. Při vyměřování v roce 1785 byl na parcele čís.kat.619/2 a patřila k němu zahrada čís.kat.619 ve výměře 1 jitra 114 čtv.s. Držitelem byl mlynář Jan BARTOŠ. Roku 1805 byla do mlýnské knihy vtělena smlouva o prodeji emfiteutického /dědičného/ mlýna v Nové Vsi, kterouž přecházel do plného vlastnictví dosavadního mlynáře Antonína ŘÍPY. Vrchnosti patřilo totiž dosud právo zpětného výkupu mlýna. A za toto právo složil mlynář dle dohody ze dne 6. ledna 1806 hotově 1000 zl. Vrchnosti zůstalo nadále již jen právo na tzv. Laudemium, tj. poplatek při každém převodu mlýna do jiných rukou v postupné neb sestupné linii 2 ½ % a na osoby cizí 5 %. Antonín Řípa byl na mlýně ještě r. 1815. Kdo byl majitelem po něm, nevím.

V stabilním katastru veden mlynář Frant. Celkolek, snad syn František Řípa. V nové pozemkové knize jest zapsán prvý vklad na mlýn 1. srpna 1840, kdy mlýn získal za cenu 10.000 zl Antonín KREJČÍ /řikali mu i Sedláček/. Na hřbitově vepřeckém je dosud jeho náhrobek. Zemřel 7. května 1881 ve věku 83 let, jeho manželka Josefa /Metelková rodem/ předešla jej již roku 1865. Mlynář tu hospodařila ovdovělá dcera ovd. Fialová. Deset let před svou smrtí postoupil mlýn svému vnukovi Antonínu FIALOVI, jemuž bylo vlastnictví zaknihováno 21. května 1871. Ten přikoupil ke mlýnu něco pozemků. Ale po smrti dědově prodal mlýn dne 26. ledna 1882 Václavu STAŇKOVÍ a manželce Anně. Mlynář Fiala odstěhoval se do Prahy, ale pak koupil velký mlýn v Rakovnici /panský/. Jeho manželství bylo bezdětné. Smlouvami ze dne 26. března 1889 a 15. dubna 1889 přešel mlýn do majetku Adolfa EGRERA. Za toho obytná budova vyhořela. Dne 14. září 1889 přešel mlýn na Kateřinu

BROŽOVOU. Po roce bylo vtěleno vlastnické právo pro Rolnickou záložnu ve Velvarech /21. října 1890/. Od té koupil mlýn dne 19. července 1891 Čeněk STRÍBRNÝ, mlynářský syn z Makotřas a smlouvou ze dne 5. května 1891 postoupil polovinu manželce Marii Votavové ze Sazené. Po jeho smrti hospodařila vdova a postoupila mlýn dne 22. ledna 1914 dceři Martě a zeti Václavu ORTOVI. Trhovou smlouvou ze dne 12. června 1923 získal mlýn Jar. Vladimír DUŠEK, dne 17. dubna 1938 připadla jeho polovina na Antonii DUŠKOVOU a Jaroslava FAIXE, a druhá polovina na nezletilé syny Jaroslava DUŠKA a Jiří DUŠKA.

/Při mlýně byl výkup počítán z povinnosti bezúplatného mletí pro vrchnost a z laudemia /89 zl 36 kr a 13 zl, 20 kr, t.j. 102 zl 56 kr, takže platil výkupu as 686 zl 12 ½ kr/.

Čís.pop.30.

Domek byl postaven až po r. 1771. V roce 1785 byl majitelem Matěj ZYCHA. Ve staré gruntovní knize vklad nemá. Dne 24. ledna 1837 měli vlastnické právo Jan Miller s manž. Marií. R. 1840 uvádí se držitelem Jan Jíra. Dne 7. července 1879 přešlo právním přiřknutím na Václava PREJZU a manželku Annu, roku 1883 na dceru Annu PREJZOVOU, která zůstala svobodná. Dne 12. března zapsáno jest vlastnictví pro Václava PREJZU. Dne 20. března 1939 převzali domek Jan OČENÁŠEK s manželkou Marií.

Čís.pop.31.

Roku 1785 byl držitelem domku František SLIVOŇ a po něm Jiří Slivoň v roce 1850 Jan ŠVÁB s manželkou Annou. Dne 1. května 1873 bylo vloženo vlastnictví pro Josefa ŠEVCE a manž. Annu. Dne 14. února 1905 přešlo na dceru Marii a zeti Jana MASÁKA. Po smrti manželčině ujal i polovinu její a postoupil ji manželce Pavlíně. Trhovou smlouvou ze dne 19. května 1928 přešel domek na Josefa JANDAČE a manž. Bertu, dne 27. listopadu 1930 polovina Josefa Jandače na Josefa HYKEŠE a manželku Františku. Dne 12. dubna 1941 byl knihován zpět na Josefa JANDAČE.

Čís.pop.32.

Roku 1785 byl domek majetkem Václava KRÁLE, který domek postavil. Roku 1840 připomíná se tu Josef KULICH s manž. Rosalií, pak František JINDŘICH s manželkou Rosalií. Podle odevzdávací listiny z 26. října 1867 připadlo vlastnické právo Josefě TITĚROVÉ, znovu prodané za Bartoloměje MARTINOVSKÉHO. Dne 7. března 1907 koupil

domek Josef KAŠKA s manželkou Annou. Dne 18. května 1937 přešlo vlastnictví na syna Antonína KAŠKU.

Čís.pop.33.

Domek postavil a r. 1785 byl majitelem Václav JINDŘICH /viz čp. 12/. Pak jej měl Josef JINDŘICH a kol r. 1850 kolář Jan VOSTRÝ. Dle odevzd. listiny ze dne 22. února 1870 bylo vloženo právo vlastnické Janovi KNOROVÍ. Trhovou smlouvou ze dne 15. dubna 1878 získal domek kolář Josef PREJZA s manželkou Alžbětou. Kupní smlouvou z 8. července 1882 přešel domek na Josefa KUBIŠTU z Podhořan a manž. Annu. Bylo tu pojištěno právo výměnku pro Josefa Vostřého. Polovina po Anně Kubištové připadla dne 15. října 1907 na manžela Josefa Kubištu. Trhovou smlouvou ze dne 22. prosince 1926 přešel domek koupí na Josefa SOUKUPA a manželku Františku.

Čís.pop.34.

Roku 1785 byla vlastnící domku Anna ROUSOVÁ. Dne 9. listopadu 1817 patřil Václavu ROUSOVÍ a manželce Anně. Odevzdací listinou z 21. května r. 1863 přešel na Františka ROUSE. Kupní smlouvou ze dne 18. února 1885 jej získal Vilém KORIMSKÝ s manž. Marií. Polovina po matce připadla dne 31. května 1895 synům Václavovi a Jaroslavovi. Dle odevzdací listiny ze 29. prosince přešlo vlastnictví na Annu NEUMANNOVOU. Trhovou smlouvou ze dne 6. února 1897 ujal domek Karel FUNK s manželkou Barborou, která převzala dne 8. září 1908 i polovinu manželovu. Dne 3. dubna 1916 ujal domek syn Karel FUNK, který jej dne 14. března 1924 prodal Antonínu ŠROTÝŘI a Anně HORÁČKOVÉ.

Čís.pop.35.

Roku 1785 byl majitelem Matěj KROUPA, r. 1840 Reckzügel, kol r. 1850 Josef ŠTROS s manž. Barborou. Dne 29. čer. 1859 byl domek zapsán pro Karla Millera a manž. Rosalii. Dne 22. září 1882 přešel na dceru Julii a manžela Josefa MALÍKA. Dne 31. března 1916 koupil jej Václav PAULAS s manželkou Marií. Dne 1. března 1923 přešel do vlastnictví Aloise KLATOVSKÉHO a manželky Růženy. Dne 16. června 1927 nabyla vlastnické právo Anastázie KLATOVSKÁ a dne 16. února 1939 bylo vloženo pro Františka PAPEŠE.

Čís.pop.36.

Domek postavil krátce před r. 1785 Matěj VALSA /z čp. 16/. R. 1811 byl tu František LIDICKÝ. Kol r. 1850 patřil Václavu PODSKALSKÉMU a manželce Marii. Dne 9. dubna 1878 bylo zaknihováno vlastnictví pro krejčího Antonína ŠTROPA a manž. Annu roz. Podskalskou. Postupní smlouvou z 12. prosince 1900 přešlo vlastnické právo na syna Josefa ŠTROPA a manž. Marii.

Čís.pop.37.

Domek byl postaven až po r. 1785. O prvních majitelích není zpráv. Kolem r. 1850 uvádí se tu Josef ŠARF, který zemřel r. 1855 v Praze, a manželka Marie. Dne 2. května 1855 byl vlastníkem Josef DVOŘÁK a po něm přešlo vlastnictví na Annu DVOŘÁKOVOU. Dne 24. června 1887 ujal domek syn František DVOŘÁK s manž. Annou roz. Kohoutovou z Nové Vsi. Dne 30. června 1890 přešel na Františka BOČKA a dne 30. června 1890 na Annu DVOŘÁKOVOU. Dne 30. března 1940 dostala vlastnické právo Anna KAŇKOVÁ, která postoupila polovinu manželovi Janu KAŇKOVÍ.

/Kdy byla zde povolena koncese hostinská, nemohl jsem zjistiti/.

Čís.pop.38.

Vlastnické právo i tomuto domku měl r. 1817 dne 6. března František STRAKA. Pak patřil Janu KAVKOVÍ a manželce Terezii. Odevzdací listinou ze dne 24. července 1878 stala se vlastnící celého domku Terezie KAVKOVÁ. Postupní listinou ze dne 10. června 1880 přešel na syna Jana KAVKU a dne 31. května 1927 na vdovu Marii KAVKOVOU.

Čís.pop.39.

Roku 1843 připomíná se jako majitel kramář František CIBULKA. Pak se uvádí majitel František BERÁNEK, který tu měl obchůdek. Prodal domek Janu KRATOCHVÍLOVI, jehož nevlastním synem byl Josef NEBESKÝ. První knihovní zápis uvádí, že dne 20. června 1862 vloženo bylo vlastnické právo na polovinu Karle NEBESKÁ, a právním přiřknutím ze dne 26. prosince 1872 také na polovinu druhou. Provdala se podruhé za TEMNIČKU. Dne 29. března 1887 převzal dům Josef KRATOCHVÍL a prodal jej 25. května 1887 Václavu LÁGLEROVI. Dne 3. dubna 1891 vloženo bylo po pětině Zdeňce MARVANOVÉ, Kamile Láglerové, Marii Gabriele, Bohuslavu a Boženě Láglerovým. Dne 6. června 1895 koupil dům Šalamoun SCHRECKER s manželkou Klárou. Trhovou smlouvou

ze dne 2. září 1909 přešel do vlastnictví Hugova GUTTMANNA a manž. Matylky, která r. 1926 ujala i polovinu po neb. manželovi. Smlouvou ze dne 27. února 1928 přešel na Arnošta GUTTMANNA.

Čís.pop.40.

Dne 18. října 1813 měl domek Václav VOBOŘIL, dne 13. června 1879 vloženo bylo vlastnické právo Josefu KRATOCHVÍLOVI a dne 6. června 1896 přešlo na vdovu Marii KRATOCHVÍLOVOU. Trhovou smlouvou ze dne 12. srpna 1908 získala vlastnictví Barbora VITÁSKOVÁ. Dne 31. prosince 1910 přešel domek na Františka PERLÍKA a manž. Annu, které byla dne 12. listopadu 1927 vložena i polovina manželova. R. 1848 uvádí se majitelem Josef Procházka.

Čís.pop.41.

Kol roku 1850 byl vlastníkem domku zámečník Jan WEBER, a po jeho smrti bylo vlastnické právo převedeno na vdovu Alžbětu WEBEROVOU. Trhovou smlouvou z 27. května 1878 získal domek Josef FAIX z Vepřku, a dne 10. října 1900 bylo připsáno vlastnické právo Janu FAIXOVI. Dne 13. září 1904 byl domek zaknihován pro Josefa FAIXE a manželku Annu. Dne 29. května 1923 připadla polovina po Josefu Faixovi na syna Antonína FAIXE a dne 1934 polovina druhá po Anně Faixové dne 20. března na Antonína FAIXE mladšího.

Čís.pop.42.

Dne 21. března 1810 měl domek Antonín SCHARF /Vostrý?/, pak Jan VOSTRÝ a manželka Alžběta. Postupní smlouvou ze dne 13. června 1879 přešel domek na dceru Alžbětu a manžela Karla SLAVÍČKA, o jehož smrti převzala vdova Alžběta domek celý. Smlouvou ze dne 12. května 1925 připadl do vlastnictví Františka SAMOHRDA a manželky Marie.

Čís.pop.43.

Dne 3. června 1825 byl domek zaknihován pro Josefa PRUŠÁKA, právním přírknutím ze dne 4. listopadu 1857 připadl na syna Václava PRUŠÁKA a manželku Annu, pak na syna Josefa PRUŠÁKA. Po otci převzal domek syn Václav PRUŠÁK s manželkou Annou roz. Kubištovou z Kmětinevsi. Když si postavili na dílci domek čís. pop. 75, přešel domek trhovou smlouvou z 1. února 1906 na Karla SRBU a Marii, odevzdací listinou ze dne 26. května 1919 na syna Karla Jaroslava SRBU a

manž. Růženu. Trhovou smlouvou z 20. května 1922 získal vlastnictví František PETŘÍČEK s manž. Marií a odevzdací listinou z 12. června 1925 převzal František Petříček i polovinu manželčinu.

Čís.pop.44.

Obecní domek či pastouška, je knihován u čís.pop. 22 /obecní knihovna/ jako obecní majetek na základě protokolu ze dne 9. dubna 1878 v příčině zřízení nové knihy pro katastrální obec NOVOU VES. Byl postaven někdy kol roku 1800 jako náhrada za zrušenou obecní pastoušku /čp. 18/, jež bývala na východní straně návsi u čp. 17.

Čís.pop.45.

Domek byl postaven začátkem 19. stol. Prvým majitelem byl as Josef MUSIL, po něm Václav KUBIŠTA s manž. Marií. S odkazem na smlouvy ze dne 4. dubna 1815 a 27. prosince 1836 byl zaknihován dne 4. dubna 1877 pro Josefa KUBIŠTU a manželku Antonii.. Polovina po neb. Josefu Kubištovi byla dne 20. dubna 1903 knihována pro syna Karla KUBIŠTU a převedena dne 9. listopadu 1909 na bratra Josefa KUBIŠTU, jemuž byla dne 9. září 1921 zapsána i polovina po matce Antonii. Poněvadž se nevrátil z ruského zajetí, bylo vlastnictví majetkové převedeno dne 17. května 1927 s výhradou na sestru Annu ŽAMBURKOVOU, která dne 10. října téhož roku postoupila polovinu manželovi Bohumilovi ŽAMBOURKOVÍ. Po jeho smrti byla dne 29. srpna 1942 zaknihována pro syna Bohumila ŽAMBURKA.

Čís.pop.46.

Dne 15. dubna 1849 byl vlastníkem domku Josef Jindřich s manž. Marií. Postupní smlouvou ze dne 29. června 1891 ujal jej syn Tomáš JINDŘICH s manž. Marií roz. Vejlupekovou. Polovina po neb. Tomášovi Jindřichovi připadla 11. prosince 1925 na vdovu Marii. Trhovou smlouvou z r. 1926 zaknihován Jaroslavu BORECKÉMU a Marii, dne 19. listopadu 1929 na Annu Váňovou. Sml. ze dne 31. března 1930 přešel na Václava PANCÍŘE a Růženu. Příklepem v dražbě dne 23. září 1932 přešel na Josefa KOKOŠKU a Annu, jejíž polovina dne 7. září 1942 připadla manželovi.

Čís.pop.47.

Domek byl postaven až po r. 1850. Dne 9. dubna 1878 jest zapsáno vlastnictví pro Josefa HOFMANA a manželku Alžbětu, která ujala

dne 21. ledna 1894 i polovinu po manželovi. Trhovou smlouvou ze dne 11. března r. 1899 přešlo vlastnické právo na Antonii VOCÁSKOVOU.

Dne 10. července r. 1920 získal domek Antonín HOFMAN s manželkou Růženou a dne 19. října 1926 získal jej koupí Václav PROCHÁZKA s manželkou Aloisíí.

Čís.pop.48.

Po prodeji statku čp. 15 v roce 1867 postavil si domek Josef HOFMAN s manželkou Kateřinou. Byl jim zaknihován 9. dubna 1878. Dne 19. července 1881 převzala domek Kateřina Hofmanová sama a postoupila jej dne 23. srpna 1881 dceři Antonii a manželovi Janu JELÍNKOVI. Dne 17. prosince 1905 ujala jej Antonie Jelínková sama. Trhovou smlouvou ze dne 30. června 1910 získal domek do vlastnictví Jan SATRAN s manželkou Otylíí a postupní smlouvou ze dne 16.1940 předal jej synovi Janu SATRANOVI mladšímu a manž. Miloslavě.

Čís.pop.49.

Dne 5. prosince 1874 bylo vloženo vlastnictví Václavu SVOBODOVI a kupní smlouvou z 23. ledna 1889 přešlo na Josefa HOFMANA a manž. Marii. Právním přiřknutí přešla polovina po manželovi na Marii Hofmanovou. Postupní smlouvou ze dne 8. února 1926 převzal domek Jan BULVAS s manž. Růženou. Trhovou smlouvou z 10. června 1929 získal domek František PEJŠEK s manželkou Annou.

Čís.pop.50.

Dne 11. dubna 1888 bylo vtěleno vlastnické právo Václavu MOLÁČKOVI a manželce Anně, kteří dům postavili. Dne 8. října 1888 přešlo na syna Antonína MOLÁČKA, mistra zednického a podstupní smlouvou z 23. ledna r. 1912 na syna Josefa MOLÁČKA, mistra zednického. Dne 14. srpna 1913 bylo připsáno vlastnictví jeho manželce Janě MOLÁČKOVÉ.

Čís.pop.51.

Domek vystavěl a vlastnické právo získal 19. května 1884 František Rozsypal, řezník. Dne 31. března 1893 přešel domek do majetku Josefa DOŠKA. R. 1897 dne 4. prosince koupil jej František VESELÝ s manželkou Antonií, která dne 2. května 1911 ujala domek celý. Trhovou smlouvou ze dne 2. září 1911 přešlo vlastnictví na Václava

TRUHLÁŘE a manželku Annu. Od 1. února 1926 měla domek Zdeňka WURMEROVÁ.

Příklepem v exekuční dražbě dne 19. října 1934 přešlo vlastnictví na Rolnickou záložnu ve Velvarech a trhovou smlouvou ze dne 26. července 1940 na Dělnickou spotřební, výrobní a úspornou jednotu „SVÉPOMOC“ ve Velvarech.

Čís.pop.52.

Dne 3. prosince 1882 bylo vtěleno vlastnické právo pro Václava VALINU a manželku Annu. Dne 2. září 1888 přešlo na Václava HOFMANA a Rosalii, která r. 1899 dne 1. února převzala domek sama. Dne 10. října 1904 získala domek do vlastnictví Marie VORLOVÁ. Po ní přešel do majetku Josefa VALTÝŘE a manž. Alžběty dne 1. září 1910. V roce 1930 ujala i polovinu zemřelém manželovi. Postupní smlouvou ze dne 19. září 1933 převzal domek syn Jaroslav VALTÝŘ.

Čís.pop.53.

Dne 20. dubna 1880 bylo vlastnictví domku připsáno Antonii MAUEROVÉ a dne 26. prosince 1882 pro manžela Václava MAURERA. Dne 25. června 1891 převzal domek Karel HOFMAN a od 27. ledna 1898 syn Antonín HOFMAN, na polovinu s manž. Růženu. Té byla dne 20. prosince 1921 připsána i polovina po manželovi. Postupní smlouvou ze dne 17. května 1924 přešlo vlastnictví na dceru marii a manžela Bohumila ČERNÉHO.

Čís.pop.54.

Domek postavil na zahradě bývalého čís.pop. 11 Jan SLAVÍČEK s manž. Annou, jimž bylo vlastnické právo zaknihováno dne 17. dubna 1887. Polovina po Janu Slavíčkovi přešla dne 8. srpna 1911 na vdovu Annu Slavíčkovou. Postupní smlouvou ze dne 31. srpna 1921 přešlo vlastnictví na dceru Růženu RAUŠOVOU. Trhovou smlouvou ze dne 23. února 1924 získal vlastnictví Josef PRUŠÁK s manž. Marií a postupní smlouvou ze dne 15. října 1932 postoupil jej synovi Antonínu PRUŠÁKOVI.

Čís.pop.55.

Domek postavil Antonín ŠVEC s manž. Marií, jimž byla vloženo vlastnické právo dne 13. září 1896. Dne 21. srpna 1909 koupil domek

Antonín TYDLITÁT s manž. Marií. Postupní smlouvou ze dne 22. února 1932 přešel na Jana KOPECKÉHO a manž. Marii.

Čís.pop.56.

Dne 20. května 1900 bylo vtěleno vlastnické právo k postavenému domku Karlu HOFMANOVI a dne 25. června 1907 přešlo na dceru Annu MAUREROVOU. Dne 17. března 1924 ujal domek syn Karel MAURER s manž. Růženou a dne 13. března 1929 bylo vlastnictví zaknihováno pro Antonína SVÁDU a manželku Karolinu.

Čís.pop.57.

Domek postavil Václav TITĚRA s manželkou Annou a byl jim zaknihován dne 20. května 1900. Polovina po manž. Anně připadla dne 8. května 1901 v roce 1901 na manžela Václava Titěru a v roce 1911 na Marii Titěrovou. Dne 27. února 1937 ujal domek syn Josef TITĚRA.

Čís.pop.58.

Na místě bývalé sušárny od čís. pop. 8 postavili domek Josef ŠEBESTA s manž. Rosalií, jimž byl do vlastnictví připsán dne 26. ledna 1898. Polovina po Josefu Šebestovi přešla dne 7. prosince 1921 na zetě Jaroslava VERNERA, a polovina Rosalie Šebestové dne 15. března 1923 na dceru Marii provdanou VERNEROVOU.

Čís.pop.59.

Dne 7. května 1898 bylo vtěleno vlastnické právo k domku zřízenému z bývalé hospodářské budovy usedlosti čp. 10 pro Josefa VALTÝŘE a manž. Alžbětu. Trhovou smlouvou z 27. srpna 1910 přešlo na Josefa BUBNÍKA a manž. Annu, jejíž polovina připadla 15. března 1932 Anežce HADRBOLOVÉ. Příklepem v dražbě dne 4. února 1938 přešel domek na Rolnickou záložnu ve Velvarech, která jej prodala dne 28. srpna 1930 Josefu SEJPALOVÍ a manž. Anně.

Čís.pop.60.

Dne 7. května 1898 bylo zaknihováno vlastnictví domku zřízeného z bývalé hospodářské budovy gruntu čp. 10 pro Antonína KRAHULÍKA a manželku Annu, na niž dne 19. dubna 1932 připadla i polovina manželova. Dne 8. srpna 1936 bylo vlastnictví knihováno pro Miladu KRAHULÍKOVOU.

Čís.pop.61.

Domek vznikl z bývalé hospodářské budovy gruntu čp. 10 a byl knihován dne 7. května 1898 pro Václava KŘÍŽKA a manž. Kateřinu, jejíž polovina připadla dne 10. září 1918 manželovi. Dne 28. ledna 1929 získali vlastnictví Josef LUDVÍK s manž. Miladou.

Čís.pop.62.

Dne 7. prosince 1899 zapsán domek do vlastnictví Jana ČÁPA a Marie, dne 8. května přešel na syna Františka ČÁPA a 26. května 1913 na Antonína ŠULCE a Marii. Dne 9. září 1942 polovina na Žofii ŠULCOVOU.

Čís.pop.63.

Po zrušení poddanství byla zřízena při statku čp. 1 cihelna v poloze ke křížku a při ní domek pro cihláře se sušárnou. Byl do r. 1900 bez domovního čísla. Z pozůstalosti Václava URBANA přešel na vdovu Rosalii Urbanovou a r. 1910 na syna Bohumila URBANA. Po zrušení cihelny prodal jej 21. února 1924 Pavlu NOVOSELOVOVI a manž. Růženě. Dne 7. srpna 1926 získal jej Antonín KRAHULÍK s manž. Josefou, na niž dne 1. února 1932 přešla odevzdací listinou i polovina manželova. Dne 2. prosince 1936 je poznamenáno, že je nově provdaná HOFMANOVÁ.

Čís.pop.64.

Domek vznikl ze stodoly bývalého gruntu čp. 10 a dne 4. prosince 1898 byl knihovně zapsán pro Josefa VÁŠKA a manž. Rosalii, jejíž polovina připadla dne 9. listopadu 1921 manželovi. Trhovou smlouvou ze dne 28. dubna 1926 přešel domek na Antonína HOFMANA a manž. Růženu, jíž připadla dne 12. července 1935 i polovina manželova.

Čís.pop.65.

Vlastnictví domku bylo zapsáno dne 5. července 1896 Janu KLATOVSKÉMU a manž. Alžbětě, dne 13. března 1898 přešlo na Václava JEŽKA a manželku Annu, které dne 6. února 1919 připadla i polovina manželova. Dne 2. května 1927 vtěleno bylo vlastnické právo pro Marii ŠULCOVOU a Julii CHVOJOVOU, která dne 19. dubna převzala i polovinu Marie Šulcové.

Čís.pop.66.

Obytné a hospodářské budovy tohoto čísla popisného byly postaveny na zahradě statku čís. pop. 1 a byla k němu přidělena polovina pozemků od téhož statku a tak vznikla nová selská usedlost. Po rozdělení byla dne 29. září 1941 knihována pro Jaroslava URBANA a manž. Aloisii.

Čís.pop.67.

Na odkoupené části zahrady od čp. 14 postavil domek František PRUŠÁK s manželkou Růženou a byl jim zaknihován dne 18. června 1903. Po smrti manželově převzala dne 10. března 1918 Růžena PRUŠÁKOVÁ domek celý. Trhovou smlouvou ze dne 4. června 1929 získal vlastnictví Jan MASÁK s manželkou Pavlinou.

Čís.pop.68.

Dne 20. ledna 1905 bylo zaknihováno vlastnictví nově postaveného domku pro truhláře Václava ŠVECE a manželku Růženu.

Čís.pop.69.

Dne 20. ledna 1905 bylo vloženo vlastnické právo na nově postavený domek pro Josefa ŠAFRÁNKA a manž. Marii. Polovina po Josefu Šafránkovi byla dne 15. prosince 1933 převedena na syna Vojtěcha ŠAFRÁNKA, a dne 28. března 1938 připsána mu i polovina matčina.

Čís.pop.70.

Dne 22. října 1903 bylo zapsáno vlastnické právo na postavenou vilku pro Marii ŽENTELOVOU, r. 1906 poznamenáno, že je provdána za Jana MAREČKA, jemuž bylo dne 17. února 1916 knihováno právo na polovinu

Čís.pop.71.

Vlastnické právo na nově postavený domek knihováno dne 10. února 1905 pro Josefa SYPECKÉHO a manž. Marii. Dne 27. ledna 1906 ujala Marie Sypecká i polovinu po manželovi. Postupní smlouva ze dne 11. května 1932 převzal domek syn František SYPECKÝ s manž. Annou.

Čís.pop.72.

Vlastnické právo na nový domek knihováno 10. února 1905 pro Františka ŠAFRÁNKA a manželku Annu roz. Sypeckou.

Čís.pop.73.

Dne 31. prosince 1905 bylo vtěleno vlastnické právo na stavební parcelu pro Marii VOJTĚCHOVSKOU. Domek postavila Berta GRADMANOVÁ. Dne 18. června 1914 koupil domek v exekuční dražbě Karel KUBIŠTA s manž. Marií roz. Vojtěchovskou, které připadla dne 30. července 1915 i polovina po manželovi. Dne 21. června 1939 přešlo vlastnictví na syna Františka KUBIŠTU a manželku Pavlu.

Čís.pop.74.

Dne 30. října 1905 získal vlastnické právo Josef PREJZA a dne 18. června 1906 přešlo na Josefa STRÁNSKÉHO a manž. Antonii. Dne 19. října 1925 přešla polovina manželčina na Josefa Stránského. Smlouvou ze dne 14. srpna 1925 získali vlastnictví Josef STUDENÝ s manž. Emilií.

Čís.pop.75.

Domek byl postaven na zahrádce od čp. 43 při potoce majitelem Václavem PRUŠÁKEM a manž. Annou a dne 19. února 1895 pro ně zaknihován.

Čís.pop.76.

Trhovou smlouvou ze dne 13. června 1920 získal vlastnické právo k domku Jaroslav ŠAFRÁNEK. Smlouvou ze dne 3. prosince 1921 přešlo na Antonína ŠAFRÁNKA a manželku Kristinu.

Čís.pop.77.

Část bývalé hospodářské budovy od statku čp. 2 přestavěl majitel Jindřich VRŠNÍK na stavení obytné. Dne 6. prosince 1909 přešlo do vlastnictví Jana HEJTMÁNKA a manž. Anny. Smlouvou z 29. listopadu na Františka TITLA. Trhovou smlouvou z 15. října 1913 na Václava URBANA, který již před tím koupil zbytek bývalého statku čp. 2. Po jeho smrti přešlo vlastnictví na matku Rosalii a 11. července 1925 na syna Bohumila URBANA.

Čís.pop.78.

Domek postavila na odkoupené části zahrady od čp. 14 Rosalie URBANOVÁ. Trhovou smlouvou ze dne 23. února 1911 získal jej kolář Antonín BŘEZINA s manželkou Rosalii. Byla tu přistavěna kolářská dílna.

Čís.pop.79.

Domek postavili na odkoupené části sadu od čp. 14 Antonín ŠVEC s manželkou Marií a vlastnické právo bylo jim vloženo dne 24. prosince 1908. Odevzdací listinou ze dne 7. června 1933 převzal Antonín Švec i polovinu po manželce. Postupní smlouvou ze dne 20. prosince 1935 přešlo vlastnictví na Ludvíka KOKTÁNA a manželku Annu.

Čís.pop.80.

Domek jest částí původního domku čp. 78. Dne 21. prosince 1912 bylo vloženo vlastnické právo pro Václava HOFMANA a manž. Antonii, jejíž polovina přešla odevzdací listinou z 25. dubna 1934 na manžela. Postupní smlouvou ze dne 28. ledna 1937 ujal domek syn František HOFMAN s manželkou MARÍÍ.

Čís.pop.81.

Dne 7. února 1912 byl nově postavený domek zaknihován pro Františka KOHOUTA, který dne 11. listopadu 1913 postoupil polovinu domku své manželce Anně.

Čís.pop.82.

Dne 25. října 1911 bylo vlastnické právo na nově postavený domek zaknihováno pro Josefa KARHANA a manželku Barboru. Postupní smlouvou ze dne 1. září 1934 přešel na syna Václava KARHANA a manželku Annu.

Čís.pop.83.

Vlastnické právo na postavený dům s kovárnou bylo zaknihováno dne 7. června 1912 kováři Josefu FIEDLEROVI a manželce Barboře, na níž po smrti manželově připadla i jeho polovina. Smlouvou ze dne 7. září 1935 přešlo vlastnictví na syna Antonína FIEDLERA.

Čís.pop.84.

Domek vznikl ze stodůlky u čp. 4. Dne 25. října 1911 bylo knihováno vlastnictví pro Annu JAROLÍMOVOU a dne 29. května 1913 přešlo na dceru Annu JAROLÍMOVOU mladší.

Čís.pop.85.

Dne 9. května 1912 získal vlastnické právo k domku Antonín ŠAFRÁNEK s manž. Annou. Dne 12. března 1932 přešlo na Bohuslava JAKOUBKA a Růženu.

Čís.pop.86.

Nově postavený domek byl knihován dne 24. listopadu 1913 do vlastnictví Františku ŠTRUPOVI a manželce Marii, která získala odevzdací listinou ze dne 29. října 1923 i polovinu manželovu.

Čís.pop.87.

Dne 11. prosince 1913 získali vlastnické právo k novému domku František VOJTĚCHOVSKÝ s manželkou Annou, její polovina odevzd. listinou ze dne 29. září 1925 připadla manželu Františkovi Vojtěchovskému. Postupní smlouvou ze dne 10. ledna 1938 přešel domek na syna Václava VOJTĚCHOVSKÉHO a manželku Annu.

Čís.pop.88.

Dne 2. srpna 1918 bylo knihováno vlastnictví domku Václavu ŠAFRÁNKOVI a manželce Miladě, na niž připadla dne 12. července 1920 i polovina po manželce Miladě. Smlouvou ze dne 1. února 1930 ujal domek Ludvík KOKTÁN s manž. Annou. Trhovou smlouvou ze dne 21. prosince 1935 získal domek Josef TUREK s manželkou Miladou.

Čís.pop.89.

Nově postavený domek byl dne 2. srpna 1912 zaknihován pro Václava ŠANDU. Dne 29. března 1917 přešel smlouvou na Ph. Jana MAREČKA a manželku Marii a smlouvou ze dne 31. července 1919 zpět na Václava ŠANDU a manž. Marii. Postupní smlouvou získal vlastnické právo zeť Josef ŠVÁB a manž. Marie.

Čís.pop.90.

Vlastnictví nově postaveného domku bylo dne 14. června 1920 zaknihováno pro Václava TITĚRU a manželku Marii.

Čís.pop.91.

Vlastnické právo na nově postavený domek bylo knihováno dne 13. června 1920 pro Antonína SYPECKÉHO a manželku Marii.

Čís.pop.92.

Dne 13. června 1920 bylo vlastnické právo k novému domku zaknihováno pro Josefa TITĚRU a manželku Annu.

Čís.pop.93.

Dne 13. června 1920 bylo vlastnické právo na nový domek zaknihováno pro Josefa MAURERA a manželku Annu.

Čís.pop.94.

Dne 17. června 1914 bylo zaknihováno vlastnictví domku pro Marii KLATOVSKOU a příklepem v exekuční dražbě dne 6. března 1936 přešlo na Vlastu ČERMÁKOVOU.

Čís.pop.95.

Dne 30. června 1921 bylo vlastnictví nového domku zaknihováno Františkovi SVOBODOVI a manželce Miladě roz. Bémové.

Čís.pop.96.

Dne 2. června 1923 bylo vlastnické právo k novému domku vloženo pro Karla SRBU a manželku Růženu.

Čís.pop.97.

Vlastnictví nového domku bylo zaknihováno dne 21. října 1922 pro Václava BARÁŠKA a manželku Aloisii. Trhovou smlouvou ze dne 30. dubna 1925 přešlo na Františka HOFMANA a manželku Kateřinu.

Čís.pop.98.

Dne 30. srpna 1923 bylo vtěleno vlastnické právo pro Karla ČERNÉHO, dne 21. října 1924 přešlo na Bohuslava ČERNÉHO. Dne 9. listopadu 1926 získal domek do vlastnictví František BÁRTA. Trhovou smlouvou ze dne 24. srpna 1927 přešlo vlastnictví na Josefa KURÁKA.

Čís.pop.99.

Stavební místo koupil 15. června 1920 Václav Nápravník s manž. Emilií a dne 31. ledna 1923 přepustil jej Janu VÁŇOVI a manž. Anně. Příklepem v dražbě dne 1. července 1932 získala postavený domek Běla Škochová pro Josefa ROLLA. Dne 2. listopadu 1932 přešel na Františka MOTEJLKA a manž. Karlu. V exekuční dražbě dne 8. října 1937 přešel na Julii ROLLOVOU. Smlouvou ze dne 29. června 1939 získal jej Josef PELIKÁN s m. Annou.

Čís.pop.100.

Pod tímto číslem jsou nově postavené budovy obytné a spodářské pro bývalý grunt čís.pop.8, jak bylo uvedeno u téhož čísla popisného. Postavila je Alžběta HÁJKOVÁ na svém a dne 22. ledna 1914 přikoupeném pozemku. Postupní smlouvou ze dne 21. března 1925 přešlo vlastnictví na syna Václava HÁJKA a manželku Marii. Byly sem převedeny pozemky od bývalého gruntu čís. pop. 8.

Čís.pop.101.

Dne 10. ledna 1925 získal vlastnické právo k nově postavenému domku Vladimír PREJZA s manželkou Boženou.

Čís.pop.102.

Dne 13. června 1920 bylo knihováno vlastnictví domku pro Josefa ŠIMŮNKA a manželku Štěpánku, na kterou přešla dne 20. prosince 1932 i polovina po manželovi. Postupní smlouvou ze dne 5. května 1941 stala se vlastnící dcery Jiřina ŠIMŮKOVÁ.

Čís.pop.103.

Vlastnické právo k novému domku získal dne 14. června 1924 Josef VARTÝŘ s manželkou Růženou /Valtýř?/.

Čís.pop.104.

Dne 14. března 1926 bylo vtěleno vlastnické právo k novému domku pro Hedviku BARTÁKOVOU.

Čís.pop.105.

Dne 14. března 1925 získala vlastnické právo k nově postavenému domku Marie ŠTRINCLOVÁ.

Čís.pop.106.

Dne 14. listopadu 1925 získali vlastnictví nového domku František KARHAN a manželka Božena.

Čís.pop.107.

Dne 3. listopadu 1925 bylo knihováno vlastnictví nově postaveného domku pro Bohumila BARÁŠKA a manželku Marii.

Čís.pop.108.

Dne 4. prosince 1919 měl nově postavený domek Josef CULEK a postoupil jej s výhradou svolení k dalšímu prodeji dne 19. prosince 1921 Anně SERBUSOVÉ. Příklepem v exekuční dražbě dne 18. prosince 1923 připadlo vlastnictví na Alžbětu SLAVÍČKOVOU. Trhovou smlouvou ze dne 16. září 1937 ujal domek Karel SLAVÍČEK s manželkou Josefou.

Čís.pop.109.

Dne 9. ledna 1926 vtěleno bylo vlastnické právo nového domku pro Růženu PRUŠÁKOVOU, pak poznamenáno, že je provdána Procházková. 18. října 1927 přešlo vlastnictví na Josefa KAFKR a manž. Miladu.

Čís.pop.110.

Vlastnictví nového domku bylo zaknihováno dne 27. září 1926 pro Anastazii NOVÁČKOVOU. Dne 28. listopadu 1929 přešlo na Antonína MÁCHU a manželku Marii, jejíž polovina byla dne 2. července 1938 připsána manželovi Antonínu Máchovi.

Čís.pop.111.

Dne 14. března 1926 bylo zaknihováno vlastnické právo k novému domku pro Josefa HOFMANA a manželku Aloisii, jejíž polovina odevzdací listinou ze dne 3. dubna 1933 přešla na manžela. Postupní smlouvou ze dne 22. června 1935 ujal domek syn Emil HOFMANA s manž. Marií.

Čís.pop.112.

Dne 14. března 1929 získali vlastnické právo k novému domku Bohumil VOJTĚCHOVSKÝ s manželkou Marií.

Čís.pop.113.

Dne 14. března 1926 nabyli vlastnické právo a postavili domek Rudolf HOFMAN s manželkou Františkou. Polovina po Rudolfovi Hofmanovi připadla smlouvou postupní ze dne 14. dubna 1927 zeti Josefu UHROVI a manželce Růženě a oddělena jako samostatný domek pod čp. 120.

Čís.pop.114.

Smlouvou ze dne 29. listopadu 1926 bylo zaknihováno vlastnictví domku pro Františka ČÁPA a manželku Aloisii. Na polovinu Aloisie Čápkové bylo vloženo dne 13. září 1943 vlastnictví pro Josefa VAŇKA.

Čís.pop.115.

Podle smlouvy ze dne 29. listopadu 1926 získali vlastnictví Jan FLORIÁN s manželkou Annou. Trhovou smlouvou ze dne 2. září 1929 přešlo na Karla ŠROTÝŘE a manželku Karolinu.

Čís.pop.116.

Bývalo to výměnkářské stavení u čp. 8 a bylo dlouho bez domov. čísla. Při odprodeji budov čp. 8 vymínil si Václav HÁJEK s manželkou Marií stodolu a tento domek s jistou výměrou dvora a ponechal jej ve svém matejku. Domek dostal čp. 116 teprve roku 1927.

Čís.pop.117.

Dne 14. června 1924 bylo vloženo vlastnické právo k novému domku pro Josefa UHRA a manželku Annu.

Čís.pop.118.

Dne 30. srpna 1927 nabyli vlastnického práva k novému domku Václav JITERSKÝ s manželkou Annou, na níž pak připadla i polovina manželova. Příklepem v exekuční dražbě dne 9. listopadu 1934 přešel domek do majetku Rolnické záložny ve Velvarech. Od té koupily domek Emilie FLORIÁNOVÁ a Anna. Smlouvou ze dne 25. března 1938 přešel na Václava PEŠKA a manž. Marii.

Čís.pop.119.

Dne 19. března 1927 vtěleno bylo vlastnické právo k novému domku pro Josefa BARÁŠKA a manželku Aloisii. Dne 29. března 1939 přešlo na Oldřicha RŮŽENCE a manželku Aloisii.

Čís.pop.120.

Domek vznikl rozdělením parcely a domku čís.pop.113 z poloviny po Rudolfu HOFMANOVI a byl zaknihován dne 14. dubna 1927 zeti Josefů UHROVI a manželce Růženě.

Čís.pop.121.

Dne 12. dubna 1923 získali vlastnictví Václav ŠANDA s manželkou Marii a dne 4. října 1928 prodali domek Václavu HEJLOVI a manželce Anastázii. Příklepem v exekuční dražbě dne 2. března 1939 získal domek Josef HRDLIČKA s manželkou Marií.

Čís.pop.122.

Dne 9. března 1938 získali parcelu s krámem Václav ZÁZVORKA s manželkou Františkou.

Čís.pop.123.

Dne 14. března 1926 bylo vtěleno knihovně vlastnické právo domku pro Josefa ŠIMRALA.

Čís.pop.124.

Dne 14. března 1926 bylo vloženo knihovně vlastnictví nového domku pro Václava HOFMANA a manželku Alžbětu.

Čís.pop.125.

Dne 30. března 1926 byl nově postavený domek zaknihován do majetku Aloise KUBRYCHTA a manželky Berty.

Čís.pop.126.

Dne 23. dubna 1928 bylo vtěleno vlastnické právo k novému domku pro Františka HOLUBA a manželku Boženu.

Čís.pop.127.

Dne 21. ledna 1928 získali vlastnické právo k novému domku manželé Jaroslav ŠAFRÁNEK a Marie.

Čís.pop.128.

Dne 8. srpna 1928 bylo zaknihováno vlastnické právo k novému domku pro Johana VÁŇOVOU.

Čís.pop.129.

Dne 5. května 1927 bylo zaknihováno vlastnické právo k domku pro Karla MAURERA a manželku Růženu. Odevzdací listinou ze dne 16. dubna 1936 připadla polovina po Karlu Maurerovi vdově Růženě.

Čís.pop.130.

Dne 4. června 1932 stali se vlastníky nově postaveného domku manželé Jakub KOLESNÍK a Růžena.

Čís.pop.131.

Dne 14. března 1926 získali vlastnické právo a postavili domek František ŠULC s manželkou Marií, na kterou odevzdací listinou ze dne 1. června 1938 připadla také polovina po manželovi.

Čís.pop.132.

Dne 28. dubna 1921 získal vlastnické právo k pozemku Karel Černý s manželkou Antonií a postavili tu budovu na výrobu cukrovinek. Odevzdací listinou ze dne 21. října přešla polovina po předčasně ze-

mřelém karlu Černém na vdovu Antonii. Příklepem k exekuční dražbě získal vlastnictví Vilém JANOŠ.

/TEXTILCO/.

Čís.pop.133.

Dne 26. listopadu 1925 bylo zapsáno knihovně vlastnictví pro Jaroslava URBANA a manželku Aloisii. Postupní listinou ze dne 22. srpna 1931 přšely postavené budovy na zetě stavitele Bohumila FIEDLERA a manž. Vlastu roz. Urbanovou.

Čís.pop.134.

Dne 23. září 1931 bylo vtěleno vlastnictví k novému domku pro Václava NÁPRAVNÍKA a manželku Emilii.

Čís.pop.135.

Dne 10. ledna 1925 bylo zaknihováno vlastnictví nového domku pro Vladimíra PREJZU a manželku Boženu.

Čís.pop.136.

Dne 23. června 1939 bylo knihováno vlastnické právo k novému domku pro Františka ŠLAJERA a manželku Annu.

Čís.pop.137.

Dne 8. dubna 1922 bylo vloženo vlastnické právo na pozemek pro Františka Kohouta a manželku Annu. Dne 16. ledna 1936 přešel postavený domek na Jaroslava MERGLA a manželku Zdeňku.

Čís.pop.138.

Dne 22. října 1932 získali vlastnické právo k nově postavenému domku Antonín HOMOLKA s manželkou Alžbětou.

Čís.pop.139.

Dne 11. listopadu 1913 bylo knihováno vlastnické právo pro Josefa FIEDLERA a manž. Barboru, na kerou odevzdací listinou ze dne 2. září 1935 připadla i polovina manželova. Trhovou smlouvou ze dne 7. září 1935 získal vlastnické právo Jiří JANSA s manželkou Miladou. Dne 2.

října 1941 byla polovina Jiří JANSY na základě stanného soudu knihována pro Německou říši.

Čís. pop.140.

Dne 25. června 1934 bylo zaknihováno vlastnické právo pro staviatele Františka POTUČKA a manželku Marii. Trhovou smlouvou ze dne 24. března 1938 přešlo na Josefa LUBINA a manželku Julii.

Čís.pop.141.

Dne 22. června 1933 získala vlastnické právo Marie TAJFLOVÁ. Trhovou smlouvou ze dne 18. dubna 1939 přešlo na Karla STRÁNSKÉHO.

Čís.pop.142.

Dne 31. března 1934 nabyli vlastnického práva k nově postavenému domku Jan ŠVEC a manželka Marie.

Čís.pop.143.

Domek postavený na zahradě čís.pop.16, v němž bývala dříve stavební kancelář, byl přeměněn na domek obytný a dostal čp. 143. Vdova po zednickém mistru Václavu ŠANDOVI Marie, postoupila jej s čp.pop.16 dne 22. října 1936 synovi Václavu ŠANDOVI.

Čís.pop.144.

Dne 15. října 1932 získal vlastnické právo k novému domku Václav TOMS s manželkou Bohuslavou.

Čís.pop. 145.

Dne 4. června 1935 bylo vloženo vlastnické právo na nový domek pro Annu MINKSOVOU.

Čís.pop.146.

Dne 17. dubna 1937 nabyli vlastnického práva k novému domku František SYROVÝ s manželkou Annou. Smlouvou ze dne 30. listopadu 1938 přešlo na Marii VELASOVOU.

Čís.pop.147.

Dne 29. srpna 1937 bylo zaknihováno vlastnické právo k novému domku pro Ladislava KONŠELA a manželku Miluši.

Čís.pop.148.

Stavební pozemek při rozcestí silnic „Na homolce“ od čís.pop.1 koupil Ladislav POLÍVKA. Byl tu postaven domek s opravnou dílnou na automobily Františka HOFMANA.

Čís.pop.149.

Trhovou smlouvou ze dne 28. srpna 1940 získala nově postavený dům Marie TAJFLOVÁ.

/Četnická stanice/.

Doplnění:

V září 2007 se starostka obce obrátila na Státní oblastní archiv v Litoměřicích (pracoviště Žitenice) se žádostí o pomoc při určení roku založení obce Nová Ves. Text jejího dopisu je zde:

Vážení přátelé,
obracím se na Vás s prosbou o pomoc v následující věci: Obec Nová Ves, jejíž jsem starostkou, chtěla v tomto roce oslavit 660. výročí svého založení. Při dohledávání písemných podkladů pro toto výročí – tedy rok založení 1347 – narazili jsme na odlišné roky, kdy měla být obec založena – například podle Archivu českého, díl 28, str. 674 je Nová Ves poprvé zmíněna k roku 1421 ve výčtu statků, které byly dočasně ve vlastnictví pražské obce; stejné datum uvádí encyklopedie Wikipedie a ČSÚ (základní statistická data); Travel Atlas ČR tvrdí rok založení 1347.

Obsáhlá kronika „Paměti obce Nová Ves v okrese velvarském“ z roku 1944 autora Josefa Švejdy (rodáka z Nové Vsi, ředitele škol a městského archiváře v Kladně) však tvrdí, že „Nová Ves patří k později založeným vesnicím, jak naznačuje již její přívlastek Nová, a rok jejího založení známe bezpečně. Bylo to r. 1349 - tudíž rok po založení pražské university za krále Karla IV., Otce vlasti. Vznikla na území patřícím k arcibiskupskému panství roudnickému, aby byly rozmnoženy důchody

nového arcibiskupství. Půda byla rozměřena pro manský dvůr, pro šest gruntů selských a jak rozdělení kolem návsi ukazuje pro devět gruntů chalupnických, z nichž jeden patřil k manskému dvoru a byla v něm krčma.“ ... Josef Švejda v úvodu své kroniky uvádí zdroje, ze kterých čerpal:

Z knížecího lobkovického archivu roudnického:

Dvě manské knihy z let 1455 - 1605

Gruntovní kniha vsí Všestud a Nové Vsi z let 1575 - 1632

Urbáře z let 1592, 1641 a 1658

Výpis z Berní role z r. 1654

Mlýnské knihy panství roudnického a nájemní knihy

Seznam obyvatelstva z r. 1673

Seznam obyvatelstva z r. 1726 /Knihy sirotčí/

Seznam obyvatelstva z r. 1622 přistouplého k víře katolické

Svazeček listin s označením Neudorf

Urbánní kontrakt obce novoveské z r. 1879

Ze Zemského archivu:

Gruntovní kniha obce Nová Ves asi z let 1750 - 1860

Fassionsbuch der Gemeinde Neudorf z r. 1789 /Josefinský katastr/

Přiznávací tabely z r. 1713 /Tereziánský katastr/

Tolik k tomu, co se nám dosud podařilo vyhledat... je toho, bohužel, dost málo a neřeší to náš problém – určit co nejpřesněji rok založení Nové Vsi. Obracím se proto na Vás s prosbou, zda by nebylo možné vyhledat ve Vašem archivu přesnější doklad. Podle tvrzení Švejdovy kroniky se domníváme, že rok 1349 jako rok založení Nové Vsi je uveden v některém z výše uvedených zdrojů, které se pravděpodobně dosud nacházejí ve Vašem archivu - přesněji v Rodinném archivu roudnických Lobkowiczů.

Děkuji Vám za jakoukoliv informaci, která by nám mohla pomoci.

Jana Uhrová, starostka obce Nová Ves.

Začátkem října přišla tato odpověď:

Vážená paní starostko,

není v našich možnostech vypracovat vyčerpávající studii k dějinám Vaší obce a ověřit či korigovat tak všechny údaje, které ve své kronice shromáždil v roce 1944 Josef Švejda. Jím citované prameny "knížecího lobkovického archivu roudnického", tehdy uložené v prostorách Zemského archivu v Praze, jsou s výjimkou "svazečku listin s označením Neudorf", kde možná zaměnil původ takto označeného zdroje, stále součástí zde deponovaného Rodinného archivu roudnických Lobkowiczů, z rozhodnutí majitele však dočasně nepřístupného pro historické bádání. Ke vzniku Vaší obce, jak sama píšete, však tyto prameny neposkytují

Žádoucí informaci a rozpor dvojí nejstarší zmínky její existence je třeba řešit na základě jiných podkladů. Nejpravděpodobnější se nám zdá záměna dvou obcí s názvem Nová Ves, kterou naznačují údaje v díle Antonína Profouse Místní jména v Čechách. Jejich vznik, původní význam a změny, díl IV., Praha 1957. Zde je uvedeno celkem 74 Nových Vsí, z nichž ta Vaše figuruje na s. 515 pod č. 68 jako: ves 6 km sv. od Velvar, 1421 curia in Nova villa monii in Doxan. A/rchiv/Č/eský 28/674: 1428 v Nové vsi. Sedl/áček. v A/rchivu roudn/ickém. Letopočet 1347 jako datum lokace přichází u stejnojmenné obce pod č. 39, ležící jižně od Loun, která nikdy nebyla součástí panství roudnických Lobkoviců a jejich předchůdců, ve svých počátcích však patřila roudnickému klášteru. K okolnostem přechodu Vaší Nové Vsi z majetku kláštera v Doksanech zmiňovaného zápisem z r. 1421, do komplexu roudnického panství, neposkytují prameny žádné svědectví, zmínka z r. 1428 má pak původ ve zde uložené listině arcibiskupa Konráda a bratří Jana a Jindřicha ze Smiřic, kterým "pro náramnost těžkých a ukrutných válek poručil jest sebe s hradem Rudniczy". Nová Ves je v ní uvedena jako součást zastavy části tohoto panství Hanušovi Rothovi z Dubů, což zaznamenal i kronikář Josef Švejda. O co opírá své tvrzení, že datum založení Nové Vsi známe bezpečně a je jím rok 1349, nedovedeme posoudit.

Se srdečným pozdravem PhDr. Eduard Mikušek, archivář

Poznámka:

Při zpracování rukopisu do elektronické podoby byly v zájmu autentičnosti zachovány všechny v textu se vyskytující chyby.